WPROWADZENIE

Do połowy lat sześćdziesiątych region Środkowego Nadodrza był pozbawiony jakichkolwiek tradycji akademickich. Na tym terenie nigdy w przeszłości nie istniały instytucje szkolnictwa wyższego.

Dopiero schyłek lat pięćdziesiątych przyniósł inicjatywy, które wyraźnie artykułowały potrzebę awansu kulturowego Ziemi Lubuskiej, w tym również niezbędność utworzenia szkół wyższych.

Trzydziestopięciolecie działalności pierwszej uczelni w Zielonej Górze - Politechniki, nieco krótsze funkcjonowanie Wyższej Szkoły Pedagogicznej przyniosły regionowi widomy wzrost potencjału intelektualnego, przyczyniły się do jego awansu cywilizacyjnego, pozwoliły na podjęcie partnerskiej współpracy z zagranicznymi ośrodkami naukowymi.

Szybkie zmiany jakie zachodzą w świecie w związku z procesami integracji, globalizacji, nowych wyzwań stawianych przed nauką i kształceniem, nie ominęły zielonogórskich uczelni wyższych. W 1999 r. i w początku 2000 r. toczyła się żywa dyskusja o ich przyszłości.

Po wnikliwej analizie wszystkich uwarunkowań, ocenie potencjału naukowo-dydaktycznego Politechniki Zielonogórskiej i Wyższej Szkoły Pedagogicznej oraz potrzeb, szans i dróg wiodących ku uniwersytetowi, po uzyskaniu akceptacji pracowników wydziałów, Senaty obu uczelni podjęły w dniu 22 marca 2000 roku uchwałę o połączeniu obu uczelni i przygotowaniu wniosku o powołanie Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Środowisko naukowe, wspierane przez wojewódzkie władze samorządowe i państwowe, władze Zielonej Góry, parlamentarzystów, licznych przedstawicieli życia gospodarczego i kulturalnego dostrzegły, że istnienie w Zielonej Górze uniwersytetu wzmocni znaczenie województwa, pomoże w pogłębieniu procesu integracji społeczności regionalnej, ułatwi podejmowanie kompleksowych prac naukowo-badawczych przez zespoły interdyscyplinarne (techników, przyrodników, humanistów, ekonomistów), a także międzynarodowe. Wpłynie też korzystnie na efektywność edukacji i wychowania młodzieży, wielokierunkowy przepływ idei humanistycznych, technicznych, ekologicznych i artystycznych.

Utworzenie Uniwersytetu Zielonogórskiego oznacza szansę poprawy jakości kapitału intelektualnego, zdolnego sprostać rosnącej konkurencji naukowej, technicznej i gospodarczej we współczesnym świecie. Nie bez znaczenia jest wyrażana powszechnie szeroka akceptacja społeczna dla kierunku naszych działań, zarówno ze strony władz regionu, ale także lubuskich parlamentarzystów i kręgów opiniotwórczych.

I.

CHARAKTERYSTYKA SPOŁECZNA I GEOPOLITYCZNA REGIONU

Województwo lubuskie położone jest w zachodniej części Polski, na środkowym odcinku granicy z Niemcami. Powierzchnią i kształtem zbliżone jest do województwa zielonogórskiego w granicach administracyjnych z lat 1950-1975. Później, aż do 1999 roku, było podzielone na dwa województwa: zielonogórskie i gorzowskie. Dziś można mówić o reunifikacji i powrocie do dawnych granic administracyjnych bardziej sprzyjających ukształtowaniu się nowoczesnego regionu.

Województwo lubuskie ma swoją specyfikę. Powstało na części poniemieckich ziem, przejętych przez Polskę po drugiej wojnie światowej. Na obszarze tym nastąpiła całkowita wymiana ludności. Wysiedlono Niemców a ich miejsce zajęli polscy osadnicy. Przez pół wieku jakie minęło od tamtych lat, na pograniczu z Niemcami ukształtował się wyraźnie zarysowany region o dużej jednorodności geograficznej, społecznej i ekonomicznej, z rozwiniętymi instytucjami nauki i kultury. Wśród mieszkańców tego obszaru utrwaliło się poczucie wspólnoty interesów, celów, dążeń i miejsca w granicach kraju.

W pierwszym trzydziestoleciu po II wojnie światowej pogranicze lubuskie pozostawało obszarem peryferyjnym. Nakłady inwestycyjne państwa były tu o 30% niższe niż w innych regionach Polski. Dopiero po 1989 roku położenie geopolityczne przestało być czynnikiem niekorzystnym dla regionu lubuskiego. Zjednoczenie Niemiec, układ: Mazowiecki – Kohl, transformacja ustrojowa w Polsce otwarły przed regionem nowe szanse rozwojowe, a także nowe wyzwania. Granica przestała dzielić, a region lubuski uzyskał szansę integracji z przestrzenią europejską. Szybko powstały tu liczne instytucje i przedsiębiorstwa międzynarodowe (dziś około tysiąca), w tym euroregiony (Sprewa-Nysa-Bóbr i Pro Europa Viadrina), organizujące polsko-niemiecką współpracę miast i gmin, instytucje edukacyjne (Europejski Uniwersytet Viadrina we Frankfurcie nad Odrą i Collegium Polonicum w Słubicach) oraz sprzyjające wzajemnym kontaktom gospodarczym (Polsko-Niemieckie Towarzystwo Wspierania Gospodarki).

Województwo lubuskie zajmuje 13.984 km^2 (4,5% powierzchni kraju) i zamieszkałe jest przez 1.022.000 osób (2,6% ludności kraju). Podzielone jest na 13 powiatów, w tym 2 grodzkie (Gorzów Wlkp. i Zielona Góra) oraz 11 ziemskich.

Województwo lubuskie w obecnym kształcie powstało z połączenia większości gmin dwóch dawnych województw - gorzowskiego i zielonogórskiego oraz dwóch gmin byłego województwa leszczyńskiego. Wśród 16 nowych województw jest - obok województwa kujawsko-pomorskiego, tym, w którym funkcje ośrodków stołecznych pełnią dwa miasta: Zielona Góra - siedziba władz samorządowych (Sejmik Województwa, Zarząd Wojewódz-

twa, Urząd Marszałkowski) i główny ośrodek kulturalno-naukowy oraz Gorzów Wielkopolski - siedziba administracji rządowej (Wojewoda, Urząd Wojewódzki i większość podległych wojewodzie administracji) oraz siedziba ważnych przedsiębiorstw przemysłowych.

Przez województwo lubuskie przebiegają dwa główne korytarze komunikacyjne. Pierwszy z nich jest kluczowym dla Polski transeuropejskim połączeniem wschód-zachód, biegnącym z zachodu Europy przez Berlin i Poznań do Warszawy i dalej na wschód. Drugim jest szlak północ-południe ze Skandynawii przez Szczecin, Gorzów Wlkp., Zieloną Górę do Pragi i dalej na południe.

Dla województwa lubuskiego poważne znaczenie ma bliskość Berlina - stolicy Niemiec, która już dziś jest metropolią o znaczeniu europejskim. Oddziaływanie Berlina na Europę Środkową i Wschodnią będzie wzrastało wraz z procesem rozszerzania Unii Europejskiej na wschód. Stolica Niemiec może być dla mieszkańców województwa lubuskiego atrakcyjnym ośrodkiem kulturalnym, naukowym, handlowym i usługowym, miejscem wiążącym ich ze światem (lotnisko międzynarodowe, węzeł kolejowy) oraz rynkiem pracy.

Z miast polskich najważniejsze znaczenie dla województwa lubuskiego mają i mieć będą nadal Poznań i Wrocław. Miast tych nie należy traktować jako konkurencji dla regionu lubuskiego. Te silne ośrodki naukowe oferować będą nadal młodzieży lubuskiej kierunki kształcenia, których nie ma w Zielonej Górze (medycyna, prawo, leśnictwo), będą też jak dotąd współpracować blisko z zielonogórskim środowiskiem naukowym, wspomagając kształcenie kadr naukowych i wiążąc się projektami badawczymi.

Na tle kraju i sąsiednich regionów, województwo lubuskie wyróżnia się stosunkowo wysokim odsetkiem ludności w wieku przedprodukcyjnym (27,6%), produkcyjnym (59,9%) oraz niższym odsetkiem ludności w wieku poprodukcyjnym (12,5%). Województwo należy do grupy regionów o relatywnie korzystnej strukturze wiekowej ludności. Należy także do regionów o wyższym od średniej krajowej przyroście naturalnym.

Od początków transformacji w województwie lubuskim, podobnie jak w całym kraju, nastąpił znaczny spadek zatrudnienia (w latach 1989-1997 wyniósł on 12-14%). Poziom bezrobocia w województwie według danych na koniec 1999 roku wyniósł 17,5% i był znacznie wyższy od średniej krajowej (13%).

Powstający Uniwersytet wspierać będzie silna infrastruktura oświatowa, naukowa i kulturalna. Województwo lubuskie posiada stosunkowo dobrze rozwiniętą sieć szkół podstawowych, gimnazjalnych i ponadpodstawowych. Baza szkolnictwa jest trafnie zloka-

lizowana i dostosowana do sieci osadniczej województwa. Szkolnictwo średnie zapewnia możliwość kształcenia prawie całej młodzieży po ukończeniu szkoły podstawowej. Dzięki tej sieci szkół struktura wykształcenia ludności w wieku powyżej 15 lat - poza wykształceniem wyższym- kształtuje się na średnim poziomie Polski. W roku szkolnym 1998/1999 w województwie lubuskim funkcjonowało 471 szkół podstawowych (129,5 tys. uczniów), 54 licea (19,7 tys.) i 239 szkół zawodowych (239 tys. uczniów).

W województwie lubuskim funkcjonują następujące szkoły wyższe: Politechnika Zielonogórska, Wyższa Szkoła Pedagogiczna w Zielonej Górze, Wyższa Szkoła Biznesu w Gorzowie Wlkp., Gorzowska Wyższa Szkoła Zawodowa, Wyższa Szkoła Zawodowa Administracji Publicznej w Sulechowie oraz filie, wydziały zamiejscowe i punkty konsultacyjne: Europejski Uniwersytet Viadrina we Frankfurcie nad Odrą, Collegium Polonicum w Słubicach, AWF w Poznaniu - Gorzów Wlkp., Papieski Wydział Teologiczny we Wrocławiu - Gorzów Wlkp., Akademia Ekonomiczna w Poznaniu - Ośrodek Studiów Zamiejscowych Zielona Góra, Wydział Teologiczny Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu - Wyższe Seminarium Duchowne w Paradyżu, Punkt Konsultacyjny Uniwersytetu Szczecińskiego w Gorzowie Wlkp., Wydział Zamiejscowy Politechniki Koszalińskiej w Drezdenku, Punkt Wykładowo-Konsultacyjny Akademii Rolniczej w Szczecinie z siedzibą w Strzelcach Krajeńskich. Ogółem w roku akademickim 1998/1999 w szkołach tych kształciło się 29.867 studentów, w tym 11.295 na studiach stacjonarnych, 18.275 - zaocznych i 297 - wieczorowych. Na 1000 mieszkańców województwa studiowało 26,2 osób (średnia krajowa (28,1). W uczelniach województwa lubuskiego zatrudnionych jest 1.335 nauczycieli akademickich, w tym 93 profesorów zwyczajnych oraz 217 profesorów nadzwyczajnych i doktorów habilitowanych. Z tego w Politechnice Zielonogórskiej i Wyższej Szkole Pedagogicznej w Zielonej Górze pracuje 75 profesorów tytularnych i 141 ze stopniem naukowym doktora habilitowanego.

Województwo lubuskie posiada poważne zaplecze z dziedziny kultury i sztuki, z dorobku i zasobów których mogą korzystać studenci i pracownicy nauki. Funkcjonują dwa teatry zawodowe (Teatr Lubuski w Zielonej Górze i Teatr im. J. Osterwy w Gorzowie), kilka liczących się w kraju muzeów (m.in. Ziemi Lubuskiej w Zielonej Górze, Muzeum Etnograficzne w Ochli, Muzeum w Międzyrzeczu, Lubuskie Muzeum w Drzonowie), dwie duże biblioteki publiczne (w Zielonej Górze i Gorzowie) oraz blisko 300 bibliotek znajdujących się pod opieką samorządów lokalnych. Biblioteka Publiczna

im. C. Norwida w Zielonej Górze stanowi dobre uzupełnienie księgozbiorów Politechniki Zielonogórskiej i Wyższej Szkoły Pedagogicznej.

Każdego roku w województwie lubuskim organizowane są 24 imprezy kulturalne o zasięgu międzynarodowym, w tym osiem umieszczonych jest w oficjalnym Kalendarzu Imprez Kulturalnych Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego (m.in. Lubuskie Lato Filmowe w Łagowie, Międzynarodowe Spotkania Muzyczne Wschód-Zachód, Międzynarodowy Festiwal Folkloru).

W województwie lubuskim funkcjonuje blisko 30 profesjonalnych wydawnictw, które mogą drukować prace naukowe z różnych dyscyplin. Obok wydawnictw Politechniki i WSP, największe znaczenie ma wydawnictwo Lubuskiego Towarzystwa Naukowego. W regionie wydawane są dwie wielonakładowe gazety („Gazeta Lubuska" i „Ziemia Gorzowska") oraz ukazuje się kilkadziesiąt czasopism wydawanych przez samorządy lokalne. Ponadto funkcjonuje profesjonalna rozgłośnia radiowa: Radio Zachód oraz 5 pomniejszych rozgłośni radiowych w Zielonej Górze i Gorzowie. W obu miastach dobrze jest rozwinięta sieć telewizji lokalnej.

Poważne znaczenie dla pracowników nauki i studentów mają dwa duże Archiwa Państwowe, zlokalizowane w Zielonej Górze i Gorzowie. Ich zasoby są dostępne, jako materiały źródłowe prac magisterskich, doktorskich i habilitacyjnych, głównie z nauk humanistycznych i ekonomicznych. Z obu archiwów korzystają pracownicy nauki z całej Polski, a także duża grupa naukowców z Niemiec, dla których cenne są zwłaszcza dokumenty sprzed 1945 roku.

Przyszły Uniwersytet Zielonogórski będzie funkcjonował w przyjaznym otoczeniu społecznym. Ideę popierają mieszkańcy województwa, władze administracyjne i samorządowe, parlamentarzyści, władze Zielonej Góry, organizacje gospodarcze, naukowe i kulturalne. A przede wszystkim młodzież szkół średnich, wyrażająca już dziś chęć studiowania w nowej uczelni. Około 100 członków (parlamentarzystów, członków zarządu województwa i radnych sejmiku, starostów, burmistrzów, właścicieli przedsiębiorstw, ludzi kultury) liczy Stowarzyszenie wspierające obie łączące się uczelnie.

Społeczeństwo dostrzega w utworzeniu Uniwersytetu Zielonogórskiego wiele szans. Liczy na:

1. Udział Uniwersytetu w przyśpieszeniu, pogłębieniu i umocnieniu procesów integracji regionalnej społeczeństwa.

2. Szersze włączenie się ośrodka uniwersyteckiego do procesu integracji środkowej części pogranicza polsko-niemieckiego z obszarem Unii Europejskiej.
3. Umocnienie i poprawę jakości kapitału intelektualnego województwa, zdolnego sprostać rosnącej konkurencji naukowej, technicznej i gospodarczej w neuralgicznym miejscu zachodniej granicy Polski.
4. Realizację jednego z czterech celów zapisanych w przyjętej przez Sejmik „Strategii rozwoju województwa lubuskiego". Wyszczególniany tam na II miejscu „Uniwersytet" postrzegany jest jako oferta kształcenia na wysokim poziomie, dostosowanego do potrzeb regionalnego, krajowego i międzynarodowego rynku pracy, szansa na zwiększenie dostępności do wykształcenia wyższego młodzieży uboższej; szczególnie ze wsi i małych miasteczek, a także niepełnosprawnej.
5. Podjęcie przez Uniwersytet kompleksowych oraz międzynarodowych badań nad problemami interesującymi dla zespołów interdyscyplinarnych (technicy, przyrodnicy, humaniści). Do specyficznych dla Ziemi Lubuskiej problemów należą, np.: planowanie transgraniczne, ochrona wód i lasów w pasie granicznym, odnowa europejskiego, polskiego i niemieckiego dziedzictwa kulturalnego, rozwój infrastruktury technicznej pogranicza.
6. Korzystne oddziaływanie Uniwersytetu na efektywność edukacji i wychowania młodzieży, przepływ idei humanistycznych, technicznych, ekologicznych oraz uaktywnienie życia kulturalnego i artystycznego.

Utworzenie Uniwersytetu Zielonogórskiego podniesie jakość całej materialnej i kulturalnej przestrzeni regionu lubuskiego, który dziś, tak jak w czasach piastowskich, pozostaje „bramą do Polski", jej wizytówką. Utworzenie Uniwersytetu umocni pogranicze, a przez to służyć będzie dobru polskiej racji stanu.

II.

CHARAKTERYSTYKA ZIELONOGÓRSKIEGO ŚRODOWISKA AKADEMICKIEGO

1. Powstanie i rozwój

Pierwsza zielonogórska szkoła wyższa, Wyższa Szkoła Inżynierska, powołana została do życia w czerwcu 1965 roku. Sześć lat później, działające w Zielonej Górze od 1957 roku Studium Nauczycielskie zostaje przekształcone w Wyższą Szkołę Nauczycielską, która w 1973 roku przyjmuje status Wyższej Szkoły Pedagogicznej. W 1996 roku Wyższa Szkoła Inżynierska uzyskuje status Politechniki.

Rozwój obu zielonogórskich szkół wyższych był od samego początku wspierany przez ówczesne władze wojewódzkie i miejskie zarówno poprzez budowy pierwszych obiektów dydaktycznych i socjalnych studentów, jak i poprzez zabezpieczanie potrzeb mieszkaniowych pozyskiwanej kadry naukowo-dydaktycznej. Pozwoliło to, w stosunkowo krótkim okresie czasu, zaspokoić pierwsze potrzeby kadrowe obu uczelni i rozpocząć rozwój własnej kadry, rekrutującej się w początkowym okresie, z grupy wyróżniających się nauczycieli zielonogórskich szkół średnich. Doprowadziło to w dalszych etapach rozwoju do ukształtowania się środowiska akademickiego opartego o zróżnicowane tradycje przenoszone z innych ośrodków akademickich kraju. Jego dynamikę rozwoju charakteryzuje poniższa tabela (Tab. 1).

Tytuł lub stopień naukowy/ zawodowy	**Lata**				
	1965	**1975**	**1985**	**1995**	**2000**
profesor zwyczajny	-	-	3	9	8
profesor	-	2	11	34	67
doktor hab./ 2 st. kw. art.	-	55	63	101	139
doktor/ 1 st. kw. Art.	2	101	202	227	297
mgr / inż.	16	205	275	382	495
Razem	**18**	**363**	**554**	**753**	**1.006**

Tab. 1. Stan kadry zielonogórskich uczelni w latach 1965-2000

Ważną konsekwencją znaczącego wzrostu liczby kadry naukowej ze stopniem doktora habilitowanego w obu zielonogórskich uczelniach w latach 1987-2000 było uzyskanie łącznie siedmiu uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora. Na czterech wydziałach zielonogórskich uczelni są już dziś spełnione warunki formalne do uzyskania uprawnień habilitacyjnych.

Zestawienie uprawnień do doktoryzowania posiadanych przez zielonogórskie środowisko akademickie oraz wykaz kierunków spełniających warunki do pozyskania uprawnień habilitacyjnych zawierają poniższe tabele. (Tab. 2, Tab. 3).

Jednostka organizacyjna posiada uprawnienia do doktoryzowania		**Zakres posiadanego uprawnienia do doktoryzowania**	**Rok uzyskania uprawnienia**
Uczelnia	**Jedn. organizacyjna uczelni**		
Wyższa Szkoła Inżynierska Zielona Góra (obecnie Politechnika Zielonogórska)	Wydział Budownictwa i Inżynierii Sanitarnej	Nauki techniczne w zakresie budownictwa	1987
Wyższa Szkoła Pedagogiczna Zielona Góra	Wydział Humanistyczny	Nauki humanistyczne w zakresie historii	1994
Wyższa Szkoła Pedagogiczna Zielona Góra	Wydział Nauk Pedagogicznych i Społecznych	Nauki humanistyczne w zakresie pedagogiki	1994
Wyższa Szkoła Inżynierska Zielona Góra (obecnie Politechnika Zielonogórska)	Wydział Elektryczny	Nauki techniczne w zakresie elektrotechniki	1995
Politechnika Zielonogórska	Instytut Matematyki	Nauki matematyczne w zakresie matematyki	1998
Politechnika Zielonogórska	Wydział Mechaniczny	Nauki techniczne w zakresie budowy i eksploatacji maszyn	1999
Wyższa Szkoła Pedagogiczna Zielona Góra	Instytut Filozofii	Nauki humanistyczne w zakresie filozofii	2000

Tab. 2. Zestawienie uprawnień doktorskich zielonogórskich szkół wyższych

Jednostka organizacyjna ubiegająca się o uprawnienia do habilitowania		**Zakres wnioskowanego uprawnienia do habilitowania**	**Data złożenia wniosku o uprawnienia habilitacyjne**
Uczelnia	**Jedn. organizacyjna uczelni**		
Wyższa Szkoła Pedagogiczna	Wydział Humanistyczny	Nauki humanistyczne w zakresie historii	10.06.2000
Politechnika Zielonogórska	Wydział Elektryczny	Nauki techniczne w zakresie elektrotechniki	5.06.2000
Politechnika Zielonogórska	Instytut Matematyki	Nauki matematyczne w zakresie matematyki	17.06.2000
Wyższa Szkoła Pedagogiczna	Wydział Nauk Pedagogicznych i Społecznych	Nauki humanistyczne w zakresie pedagogiki	20.06.2000

Tab. 3. Wykaz złożonych wniosków zielonogórskich szkół wyższych o uprawnienia habilitacyjne

2. Działalność naukowo-badawcza

Działalność naukowo-badawcza zielonogórskich szkół wyższych jest realizowana w zróżnicowanych formach organizacyjnych. W Politechnice Zielonogórskiej prowadzona jest przez Zespoły Naukowo-Badawcze działające w ramach instytutów i katedr poszczególnych wydziałów. W Wyższej Szkole Pedagogicznej działalność ta prowadzona jest przez Zakłady, Katedry i Instytuty funkcjonujące w ramach jej wydziałów. Zróżnicowana jest też forma kategoryzacji prowadzonej przez Komitet Badań Naukowych w stosunku do każdej z uczelni. W Politechnice jednostkami organizacyjnymi podlegającymi kategoryzacji KBN są wydziały. W Wyższej Szkole Pedagogicznej są to zarówno wydziały jak i wyróżnione z nich instytuty. Zestawienie przyznanych w latach 1999-2000 kategorii KBN jednostkom organizacyjnym zielonogórskich uczelni zawiera poniższa tabela (Tab. 4).

Jednostka organizacyjna		**Kategoria KBN przyznana w 1999 roku**	**Kategoria KBN przyznana w 2000 roku**
Uczelnia	**Jednostka organizacyjna**		
Politechnika Zielonogórska	Wydział Budownictwa i Inżynierii Sanitarnej	IV	IV
Politechnika Zielonogórska	Wydział Elektryczny	II	II
Politechnika Zielonogórska	Wydział Mechaniczny	IV	III
Politechnika Zielonogórska	Wydział Podstawowych Problemów Techniki	III	III
Wyższa Szkoła Pedagogiczna	Instytut Filozofii	-	I
Wyższa Szkoła Pedagogiczna	Instytut Matematyki	III	III
Wyższa Szkoła Pedagogiczna	Instytut Fizyki	IV	III
Wyższa Szkoła Pedagogiczna	Wydział Humanistyczny	III	III
Wyższa Szkoła Pedagogiczna	Zielonogórskie Centrum Astronomiczne	II	II
Wyższa Szkoła Pedagogiczna	Wydział Nauk Pedagogicznych i Społecznych	IV	IV
Wyższa Szkoła Pedagogiczna	Wydział Artystyczny	-	IV
Wyższa Szkoła Pedagogiczna	Instytut Techniki	V	V
Wyższa Szkoła Pedagogiczna	Instytut Biotechniki i Ochrony Środowiska	IV	IV

Tab. 4. Kategorie KBN jednostek organizacyjnych zielonogórskich uczelni

Godnym podkreślenia jest fakt, że w okresie minionych 35 lat rozwoju zielonogórskiego środowiska akademickiego ukształtowało się już 5 zespołów naukowo-badawczych posiadających cechy szkół naukowych, rozumianych jako zespoły posiadające uznane w swoich środowiskach osiągnięcia badawcze i mające znaczące osiągnięcia w zakresie kształcenia kadry naukowej, tzn. uczniowie kierowników tych zespołów uzyskali stopnie naukowe doktora habilitowanego i posiadają już własnych uczniów ze stopniem naukowym doktora. Charakterystykę osobową tych szkół prezentują poniższe schematy (A - E).

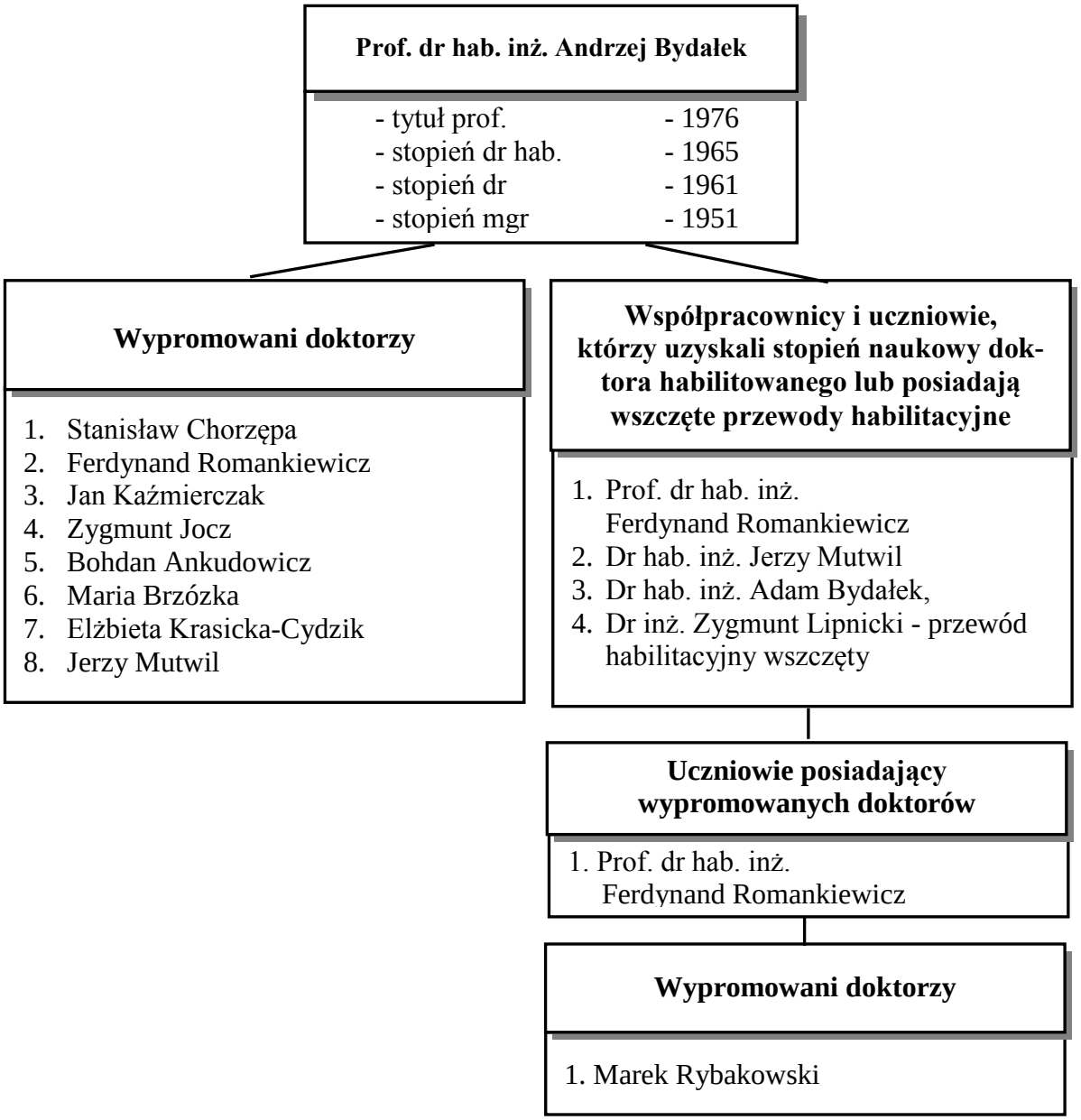

A. Szkoła Naukowa Teorii Procesów Odlewniczych

Prof. zw. dr hab. Michał Kisielewicz

- tytuł prof. zw. - 1984
- tytuł prof. nadzw. - 1978
- stopień dr hab. - 1971
- stopień dr - 1968
- stopień mgr - 1965

Wypromowani doktorzy

1. Marian Dawidowski
2. Róża Dąbrowska
3. Krystyna Grytczuk
4. Teresa Janiak
5. Elżbieta Łuczak-Kumorek
6. Mariusz Michta
7. Jerzy Motyl
8. Zbigniew Nowak
9. Wojciech Okoniewski
10. Bożena Onzol
11. Krzysztof Przesławski
12. Longin Rybiński
13. Bazyli Serafin
14. Jan Straburzyński

Współpracownicy i uczniowie, którzy uzyskali stopień naukowy doktora habilitowanego lub posiadają wszczęte przewody habilitacyjne

1. Dr hab. Andrzej Cegielski
2. Dr hab. Longin Rybiński
3. Dr hab. Władysław Sosulski
4. Dr Jerzy Motyl - kolokwium habilitacyjne odbyło się 24.01.2000 r.
5. Dr Krzysztof Przesławski - kolokwium habilitacyjne wszczęte w czerwcu 1999 r.

Uczniowie i współpracownicy posiadający wypromowanych doktorów lub wszczęte przewody doktorskie

1. Dr hab. Andrzej Cegielski

Wszczęte przewody doktorskie

1. Robert Dylewski

1. Dr hab. Longin Rybiński

Wypromowani doktorzy

1. Andrzej Kisielewicz

B. Szkoła Naukowa Równań i Inkluzji Różniczkowych i Stochastycznych

Prof. dr hab. inż. Franciszek Romanów

- tytuł prof. zw. - 1990
- stopień dr hab. - 1990
- stopień dr nt - 1967
- stopień mgr inż - 1960

Wypromowani doktorzy

1. E. Rusiński
2. W. Zabłocki
3. A. Słomka
4. Z. Paluch
5. R. Stopka
6. J. Czmochowski
7. S. Dzielandziak
8. J. Jantos
9. L. jankowski
10. S. Mazur
11. M. Malinowski

Współpracownicy i uczniowie, którzy uzyskali stopień naukowy doktora habilitowanego lub posiadają wszczęte przewody habilitacyjne

1. Dr hab. Eugeniusz Rusiński
2. Dr hab. Piotr Wrzecioniarz

Uczniowie i współpracownicy posiadający wypromowanych doktorów

1. Prof. dr hab. E. Rusiński

Wypromowani doktorzy

1. T. Smolnicki
2. T. Lewandowski
3. P. Wyciślak
4. Z. Wach
5. A. Iluk

1. Dr hab. P. Wrzeciniarz

Wypromowani doktorzy

1. W. Ambroszko
2. P. Biłogan
3. I.L. Besthawy

C. Szkoła Naukowa Konstrukcji Warstwowych

Prof. zw. dr hab. Hieronim Szczegóła

- tytuł prof. zw.	- 1987
- tytuł prof. nadzw.	- 1974
- stopień dr hab.	- 1970
- stopień dr	- 1964
- stopień mgr	- 1957

Wypromowani doktorzy

1. Stanisław Lechowski
2. Jan Andrykiewicz
3. Czesław Osękowski
4. Andrzej Toczewski
5. Jan Olesik
6. Eugeniusz Szafrański
7. Kazimierz Stachura
8. Ryszard Pantkowski
9. Mieczysław Walczak
10. Jan Liszka
11. Adam Tokarz
12. Michał Mazur
13. Peter Arlt
14. Sonia Hennig
15. Stefan Dudra

Współpracownicy i uczniowie, którzy uzyskali stopień naukowy doktora habilitowanego lub posiadają wszczęte przewody habilitacyjne

1. Prof. dr hab. Czesław Osekowski
2. Dr hab. Mieczysław Walczak
3. Dr hab. Kazimierz Stachura

Uczniowie i współpracownicy posiadający wypromowanych doktorów lub wszczęte przewody doktorskie

1. Prof. dr hab. Czesław Osękowski

Wszczęte przewody doktorskie

1. Andrzej Kurowski

Wypromowani doktorzy

1. Robert Skobelski
2. Marek Zawadka
3. Bogdan Biagalski

D. Szkoła Naukowa Historii Najnowszej

Prof. dr hab. Mieczysław Borowiecki

- tytuł prof.	- 1989
- stopień dr hab.	- 1981
- stopień dr	- 1971
- stopień mgr	- 1965

Wypromowani doktorzy

1. Maria Kwaśnik
2. Jarosław Gela
3. Danuta Michalak
4. H. P. Patil
5. Ewa Drgas-Burchardt
6. Alina Szelecka
7. Elżbieta Sidorowicz
8. Mariusz Hałuszczak (wszczęty, 1999)

Współpracownicy i uczniowie, którzy uzyskali stopień naukowy doktora habilitowanego lub posiadają wszczęte przewody habilitacyjne

1. dr hab. Maria Kwaśnik
2. dr H. P. Patil, *profesor w Pondichery University, Indie)*

Uczniowie posiadający wypromowanych doktorów

1. Dr hab. Maria Kwaśnik

Wypromowani doktorzy

1. Iwona Włoch
2. Andrzej Włoch

E. Szkoła Naukowa Teorii Grafów

Ogólną charakterystykę problematyki badawczej realizowanej przez szkoły naukowe, zespoły badawcze, zakłady i instytuty zielonogórskich uczelni zawiera poniższa tabela (Tab. 5).

Nazwa zespołu, zakładu, instytutu prowadzącego badania – nazwisko kierownika jedn.	**Uczelnia**	**Charakterystyka problematyki badawczej**
Szkoła Naukowa Równań i Inkluzji Różniczkowych i Stochastycznych – **prof. zw. dr hab. Michał Kisielewicz**	Politechnika Zielonogórska	1. Badanie własności równań i inkluzji różniczkowych-funkcjonalnych typu neutralnego. 2. Badanie własności selekcyjnych multifunkcji. 3. Badanie własności inkluzji stochastycznych. 4. Metody optymalizacji funkcji niewypukłych
Szkoła Naukowa Teorii Procesów Odlewniczych – **prof. dr hab. inż. Andrzej Bydałek**	Politechnika Zielonogórska	1. Badanie mechanizmów aktywizacji procesów rafinacyjnych miedzi i jej stopów. 2. Badanie procesów krystalizacji i modyfikacji stopów miedzi oraz stopów aluminium. 3. Badanie zdolności metali i stopów do wypełniania form odlewniczych.
Szkoła Naukowa Konstrukcji Warstwowych – **prof. dr hab. inż. Franciszek Romanów**	Politechnika Zielonogórska	1. Opracowanie hipotezy hiperbolicznej trójosiowego stanu przemieszczeń rdzenia. 2. Zastosowanie hipotezy hiperbolicznego przemieszczania do analiz i konstrukcji warstwowych. 3. Badanie stateczności dynamicznej płyt i powłok
Szkoła Naukowa Historii Najnowszej **- prof. zw. dr hab. Heronim Szczegóła**	Wyższa Szkoła Pedagogiczna	1. Stosunki polsko-niemieckie na pograniczu w XX w.
Szkoła Naukowa Teorii Grafów – **prof. dr hab. Mieczysław Borowiecki**	Politechnika Zielonogórska	2. Badanie własności spektralnych grafów. 3. Badanie własności dziedzicznych grafów. 4. Własności algebraiczne i topologiczne operacji na grafach.
Zespół Naukowo-badawczy Historii Nowożytnej **– prof. zw. dr hab. Kazimierz Bartkiewicz**	Wyższa Szkoła Pedagogiczna	1. Polsko-niemieckie powiązania przygraniczne i dzieje ziem nadodrzańskich w okresie wczesnonowożytnym (XVI-XVIII w.)

Nazwa zespołu, zakładu, instytutu prowadzącego badania – nazwisko kierownika jedn.	Uczelnia	Charakterystyka problematyki badawczej
Zespół Naukowo-Badawczy Modelowania i Optymalizacji Procesów Ciągłych i Dyskretnych – **prof. dr hab. inż. Józef Korbicz**	Politechnika Zielonogórska	1. Modelowanie i identyfikacja parametrów układów opisywanych równaniami o pochodnych cząstkowych. 2. Inteligentne systemy obliczeniowe i ich zastosowanie.
Zespół Naukowo-Badawczy Precyzyjnych Pomiarów Wielkości Elektrycznych **– prof. dr hab. inż. Marian Miłek**	Politechnika Zielonogórska	1. Badanie właściwości metrologicznych wielobitowych cyfrowych binarnych dzielników napięcia i prądu. 2. Badania korekcyjnych metod pomiarowych. 3. Nowe struktury układów kalibratorów napięcia prądu rezystancji i mocy.
Zespół Naukowo-Badawczy Metod Projektowania Systemów Cyfrowych – **dr hab. inż. Marian Adamski**	Politechnika Zielonogórska	1. Projektowanie układów cyfrowych metodą strukturalną. 2. Wykorzystanie języków opisu sprzętu (VHDL i Verilog) w syntezie systemowej. 3. Formalne metody projektowania i analizy systemów informacyjnych.
Zespół Naukowo-Badawczy Technik Informatycznych – **prof. dr hab. inż. Adam Sielicki**	Politechnika Zielonogórska	1. Analiza metod transmisji danych w wysokowydajnych sieciach komputerowych. 2. Analiza metod cyfrowej transmisji obrazów z wysokim współczynnikiem kompresji. 3. Analiza warunków przyspieszenia działania aplikacji w MS Access.
Zespół Naukowo-Badawczy Cyfrowych Systemów Pomiarowych – **dr hab. inż. Jerzy Bolikowski**	Politechnika Zielonogórska	1. Zasady syntezy struktur i algorytmów przetwarzania w inteligentnych przetwornikach pomiarowych. 2. Zastosowanie metod przetwarzania obrazów w diagnostyce oraz synteza filtrów cyfrowych
Zespół Naukowo-Badawczy Odtwarzania i Pomiaru Wielkości Elektroenergetycznych – **dr hab. inż. Andrzej Olencki**	Politechnika Zielonogórska	1. Metody precyzyjnego odtwarzania wielkości elektroenergetycznych. 2. Projektowanie i technologia kalibratorów wielkości elektroenergetycznych.`
Zespół Naukowo-Badawczy Projektowania i Optymalizacji Maszyn, Produktów i Procesów – **prof. dr hab. inż. Ryszard Rohatyński**	Politechnika Zielonogórska	1. Metody projektowania zintegrowanego z procesem wytwarzania. 2. Analiza i projektowanie maszyn i układów hydraulicznych. 3. Podstawy operacyjno-systemowej teorii projektowania wspomaganego komputerowo.

Nazwa zespołu, zakładu, instytutu prowadzącego badania – nazwisko kierownika jedn.	Uczelnia	Charakterystyka problematyki badawczej
Zespół Naukowo-Badawczy Reologii Stosowanej i Trybologii – **dr hab. inż. Edward Walicki**	Politechnika Zielonogórska	1. Wpływ sił bezwładnościowych medium smarnego na obraz przepływu w łożysku. 2. Rozkład ciśnienia w łożysku wzdłużnym o dowolnym zarysie powierzchni roboczych.
Zespół Naukowo-Badawczy Zastosowań Matematyki w Technice – **dr hab. Tadeusz Nadzieja**	Politechnika Zielonogórska	1. Badanie nieliniowych równań dyfuzji ich zastosowanie. 2. Modelowanie matematyczne w termodynamice i inżynierii chemicznej. 3. Badania teorii gier dynamicznych.
Zespół Naukowo-Badawczy Metod Statystycznych i Probabilistycznych - **prof. dr hab. Stanisław Gnot**	Politechnika Zielonogórska	1. Estymacja parametrów w modelach liniowych. 2. Testowanie hipotez statystycznych w mieszanych modelach liniowych. 3. Optymalne plany eksperymentalne.
Zespół Naukowo-Badawczy Instytutu Organizacji i Zarządzania – **dr hab. Janina Stankiewicz**	Politechnika Zielonogórska	1. Ekologizacja procesów zarządzania. 2. Bezpieczeństwo ekologiczne w strategii gospodarczej. 3. Problemy metodologiczne innowacji oraz zarządzania zasobami ludzkimi w organizacji.
Zespół Naukowo-Badawczy Postaw Logistyki i Systemów Komputerowo Zintegrowanego Zarządzania – **prof. dr hab. inż. Zbigniew Banaszak**	Politechnika Zielonogórska	1. Algebraiczno – logiczny model systemu jednoczesnej wieloasortymentowej produkcji powtarzalnej. 2. Badanie własności sekwencyjnych procesów cyklicznych.
Zespół Naukowo-Badawczy Modelowania, Ochrony i Odnowy Środowiska Zdegradowanego przez Przemysł – **dr hab. inż. Andrzej Jędrczak**	Politechnika Zielonogórska	1. Modelowanie i optymalizacja procesów biologicznego oczyszczania ścieków. 2. Zagrożenia środowiska przez opady. 3. Zbiorniki acidotroficzne, ich geneza i rozwój.
Zespół Naukowo-Badawczy Ochrony i Rekultywacji Środowiska Przyrodniczego – **prof. dr hab. inż. Henryk Greinert**	Politechnika Zielonogórska	1. Ochrona i gospodarka surowcami mineralnymi oraz zasobami wód. 2. Ochrona i rekultywacja gleb. 3. Kształtowanie terenów zieleni w miastach.
Instytut Filozofii – **prof. dr hab. Kazimierz Jodkowski**	Wyższa Szkoła Pedagogiczna	1. Filozofia nauki. 2. Logika filozoficzna 3. Filozofia cywilizacji i kultury. 4. Historia filozofii

Nazwa zespołu, zakładu, instytutu prowadzącego badania – nazwisko kierownika jedn.	Uczelnia	Charakterystyka problematyki badawczej
Instytut Historii – **prof. dr hab. Czesław Osękowski**	Wyższa Szkoła Pedagogiczna	1. Historia Starożytna i Średniowiecze. 2. Historia Polski 3. .Historia Powszechna XVI-XX wieku.
Instytut Fizyki – **dr hab. Anatol Nowicki**	Wyższa Szkoła Pedagogiczna	1. Kwantowa teoria pola. 2. Radioskopia rezonansów magnetycznych EPR i NMR. 3. Teoria ciała stałego. 4. Fizyka matematyczna.
Instytut Biotechnologii i Ochrony Środowiska - **prof. dr hab. Tadeusz Lachowicz**	Wyższa Szkoła Pedagogiczna	1. Izolacja nowego typu mutantów oddechowych drożdży. 2. Budowa i własności sztucznych błon biologicznych. 3. Izolacja nowych szczepów Bacillus thuringenisic.
Instytut Matematyki - **dr hab. Aleksander Grytczuk**	Wyższa Szkołą Pedagogiczna	1. Teoria estymacji w modelach statystycznych i teoria statystycznych układów doświadczalnych. 2. Zastosowanie metod algebry linowej do statystyki matematycznej. 3. Własności topologiczne i geometryczne przestrzeni wektorowych. 4. Kryteria słabej warunkowej zwartości dla przestrzeni Kötheo-Bochnera. 5. Teoria funkcji arytmetycznych, równań diofantycznych i macierzowych. 6. Nierówności typu Cauchy'ego dla funkcji rzeczywistych. 7. Twierdzenia aproksymacyjne dla funkcji średnich typu Casaro, Abela i Poissona.
Centrum Astronomii im. Jana Keplera – **prof. dr hab. Janusz Gil**	Wyższa Szkoła Pedagogiczna	1. Astrofizyka 2. Mechanizmy promieniowania radiowego pulsarów. 3. Modele promieniowania pulsarów.
Instytut Techniki - **dr hab. Bogusław Pietrulewicz**	Wyższa Szkoła Pedagogiczna	1. Mechanika ośrodków porowatych – modelowanie zjawisk mechanicznych i termomechanicznych w nawilżonych i suchych ośrodkach porowatych. 2. Optymalizacji konstrukcji powłokowych. 3. Nieklasyczne metody projektowania części maszyn. 4. Badanie i kształtowanie materialnego środowiska pracy. 5. Modelowanie sieci złożonych systemów cyfrowych.

Nazwa zespołu, zakładu, instytutu prowadzącego badania – nazwisko kierownika jedn.	Uczelnia	Charakterystyka problematyki badawczej
Instytut Pedagogiki i Psychologii **- dr hab. Krystyna Ferenc**	Wyższa Szkoła Pedagogiczna	1. Teoria i przemiany w kształceniu i wychowaniu wczesnoszkolnym. 2. Integracja społeczna dzieci niepełnosprawnych w środowisku szkolnym i rodziny. 3. Ciągłość i zmiana idei podmiotów i instytucji edukacyjnych. 4. Maksymalizacja procesu kształcenia. 5. Jakość życia mieszkańców zachodniego pogranicza. 6. Liderzy społeczności lokalnych. 7. Uwarunkowania działalności kulturalnej i animacja społeczno-kulturalna w społecznościach lokalnych. 8. Społeczne podstawy młodzieży w okresie transformacji ustrojowej. 9. Zachowania seksualne młodzieży w rejonach przygranicznych. 10. Zawodowe i życiowe aspiracje młodzieży obszaru pogranicza.
Instytut Pedagogiki Społecznej **- prof. dr hab. Edward Hajduk**	Wyższa Szkoła Pedagogiczna	1. Aspiracje życiowe i zawodowe młodzieży w społecznościach pogranicza zachodniego w okresie transformacji ustrojowej 2. Społeczno-ekonomiczne rozwarstwienie społeczności pogranicza zachodniego. 3. Uwarunkowania zainteresowań kulturalnych społeczności lokalnych. 4. Zróżnicowanie społeczno-ekonomiczne mieszkańców społeczności pogranicza zachodniego i jego konsekwencje wychowawcze.
Instytut Socjologii **- dr hab. Leszek Gołdyka**	Wyższa Szkoła Pedagogiczna	1. Transgraniczność w aspekcie socjologicznym. 2. Zachowania ekonomiczne Polaków. 3. Jakość życia w Polsce. 4. Strukturalne przemiany zbiorowości terytorialnych, rozwój lokalny i jego uwarunkowania.

Nazwa zespołu, zakładu, instytutu prowadzącego badania – nazwisko kierownika jedn.	Uczelnia	Charakterystyka problematyki badawczej
Instytut Politologii **- dr hab. Olgierd Cetwiński**	Wyższa Szkoła Pedagogiczna	1. Teoria polityki. 2. Zagadnienia integracji europejskiej oraz stosunki polskiej opinii do tych procesów. 3. Problemy transformacji ustrojowej w krajach postkomunistycznych. 4. Rola Polski na arenie międzynarodowej. 5. Studia nad najnowszą polską myślą polityczną.
Instytut Filologii Polskiej **- prof. dr hab. Jerzy Brzeziński**	Wyższa Szkoła Pedagogiczna	1. Pisarze i gatunki literatury staropolskiej i oświecenia; orientacje ideowo-artystyczne i konwencje gatunkowe literatury XIX i XX wieku; krytyka literacka XIX i XX wieku. 2. Język i styl tekstów artystycznych XVIII – XX wieku; onomastyka i dialektologia (gwary mieszane); problematyka porównawczojęzykowa. 3. Historia dydaktyki literatury i języka, doskonalenia procesu kształcenia literackiego.
Instytut Filologii Germańskiej **- prof. zw. dr hab. Eugeniusz Klin**	Wyższa Szkoła Pedagogiczna	1. Podstawowe umiejętności komunikatywne w teorii i praktyce nauczania języka niemieckiego. 2. Aktualne problemy literatury śląskiej. 3. Znak językowy a holistyczne ujęcie języka. 4. Związki polsko-niemieckie w literaturze. 5. Literatura niemiecka dla młodzieży.
Instytut Filologii Wschodniosłowiańskiej **- dr hab. Bazyli Tichoniuk**	Wyższa Szkoła Pedagogiczna	1. Badania językoznawcze dotyczą fonologii suprasegmentalnej języków słowiańskich, onomastyki (w szczególności toponimii i antroponimii pogranicza wschodniosłowiańskiego, nazw własnych w utworach literackich), zmian zachodzących w językach wschodniosłowiańskich (białoruskim, rosyjskim i ukraińskim).

Nazwa zespołu, zakładu, instytutu prowadzącego badania – nazwisko kierownika jedn.	Uczelnia	Charakterystyka problematyki badawczej
Katedra Komunikacji Językowej i Społecznej - **dr hab. Marian Bugajski**	Wyższa Szkoła Pedagogiczna	1. Zagadnienia współczesnego językoznawstwa polskiego, ze szczególnym uwzględnieniem kultury języka polskiego i normatywistyki 2. Zagadnienia diachronicznego językoznawstwa polskiego, ze szczególnym uwzględnieniem historiozofii i metodologii nauk historycznych oraz stylometrii. 3. Zagadnienia kształtowania formowania się wspólnot komunikatywnych języka polskiego, z koncentracją na problematyce formowania się wspólnot na obszarach etnicznie mieszanych i ich środków komunikatywnych. 4. Problematyka stylistyczna, retoryczna i pragmatyczna.
Katedra Wychowania Fizycznego - **prof. zw. dr hab. Andrzej Malinowski**	Wyższa Szkoła Pedagogiczna	1. Rozwój somatyczny i motoryczny dzieci oraz przemiany międzypokoleniowego rozwoju. 2. Rozwój dzieci i młodzieży z zaburzeniami procesu wzrastania. 3. Stan biologiczny i sprawność fizyczna ludności w wieku produkcyjnym oraz zmiany zachodzące w procesie starzenia.

3. Integracja zielonogórskich szkół wyższych

Rozpoczęta w grudniu 1999 roku dyskusja nad możliwością połączenia obu zielonogórskich uczelni i powołania na tej drodze Uniwersytetu doprowadziła 22 marca 2000 roku do jednobrzmiących uchwał senatów Politechniki Zielonogórskiej i Wyższej Szkoły Pedagogicznej im. Tadeusza Kotarbińskiego (Zał. 1 i Zał. 2) popierających tę ideę. Obie uczelnie wystąpią w czerwcu 2000 r. z wnioskami o uprawnienia do nadawania stopni doktora habilitowanego na kierunkach wyszczególnionych w tab. 3.

Podstawą przyjętych uchwał w sprawie integracji obu uczelni była kompleksowa analiza ich potencjału kadrowego i dotychczasowych osiągnięć naukowo-badawczych i dydaktycznych, przeprowadzona przez międzyuczelniany zespół powołany w grudniu 1999 r. (Zał. 3 i Zał. 4) . Wyniki tych analiz wykazały, że integracja zielonogórskich szkół wyższych pozwoli w perspektywie kilku lat na utworzenie w Zielonej Górze silnego kadrowo

uniwersytetu, spełniającego wszystkie warunki stawiane w pełni autonomicznym uczelniom akademickim.

Zielonogórskie uczelnie zatrudniają bowiem łącznie na podstawie - 216 nauczycieli akademickich ze stopniem naukowym doktora habilitowanego, w tym 75 z tytułem profesora. Łącznie kształcą ponad 22 tysięcy studentów na 33 kierunkach, w tym na 29 kierunkach na poziomie magisterskim.

W ramach dotychczasowej, ponad 30 letniej działalności, uczelnie te wykształciły ponad 20 tysięcy absolwentów, w tym 15 tysięcy magistrów i magistrów inżynierów. Sześć z ośmiu wydziałów obu uczelni posiada uprawnienia do nadawania stopni naukowych doktora z zakresu siedmiu dyscyplin naukowych, w tym z zakresu nauk matematycznych oraz po trzy uprawnienia z zakresu nauk humanistycznych i nauk technicznych. Cztery z tych wydziałów spełniają warunki formalne umożliwiające wystąpienie z wnioskami o uzyskanie uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego. Integracja kadry naukowej obu zielonogórskich uczelni pozwoli, w okresie najbliższych 2-3 lat na uzyskanie dodatkowych pięciu uprawnień do nadawania stopni naukowych, w tym jednego do nadawania stopnia doktora habilitowanego. Prezentowana w uchwałach Senatów obu uczelni struktura organizacyjna Uniwersytetu Zielonogórskiego nawiązuje do najnowszych światowych form organizacyjnych, skupiających obok klasycznych dyscyplin humanistycznych, ścisłych i ekonomicznych, również kierunki techniczne i artystyczne. Utworzony w proponowany sposób Uniwersytet ma szansę, aby w ciągu kilku lat stać się uczelnią akademicką w pełni autonomiczną. Jednocześnie będzie on wypełniać istotną lukę w systemie uczelni uniwersyteckich w zachodnim obszarze przygranicznym kraju.

Zielonogórskie uczelnie wyższe posiadają nowoczesną bazę dydaktyczną i modernizowaną w ostatnich latach bazę socjalną studentów. Pozwala to na stworzenie w przyszłym Uniwersytecie dobrych warunków materialnych do studiowania młodzieży z mniejszych aglomeracji, w tym również młodzieży wiejskiej.

Powołanie Uniwersytetu Zielonogórskiego będzie więc, obok podnoszenia poziomu i zakresu usług edukacyjnych, również ważnym elementem polityki społecznej państwa zmierzającej do równomiernego rozkładu szans zdobycia przez jego obywateli wykształcenia na poziomie wyższym.

Przytoczona charakterystyka zielonogórskiego środowiska naukowego i przewidywane efekty jego integracji w pełni uzasadniają wnioski zawarte w uchwałach Senatów obu zielonogórskich uczelni w sprawie powołania Uniwersytetu Zielonogórskiego.

III.

CHARAKTERYSTYKA UNIWERSYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO

1.

MISJA UNIWERSYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO

Uczelnia rozumiana, jako wspólnota nauczycieli i studentów, w procesie samoidentyfikacji powinna znaleźć odpowiedzi na następujące pytania: *Jaką rolę i miejsce zajmuje szkoła wyższa w otaczającym ją środowisku społecznym? Jakie są cele jej funkcjonowania? Jaki model uniwersytetu jest wzorcem jej perspektywicznego rozwoju?* Odpowiedzi na tak postawione pytania prowadzą do określenia misji uczelni będącej deklaracją ideową, mówiącą o najważniejszych zasadach jakie mają być przestrzegane przy realizacji celów działalności uczelni.

Wizja Uniwersytetu Zielonogórskiego nakreślona w prezentowanym programie może być traktowana, jako pierwszy etap jego rozwoju. Jej realizacja wymagać będzie społecznego poparcia zarówno w środowisku akademickim Uniwersytetu, jak i poza nim. Przytoczone tu cechy Uniwersytetu tworzą bowiem oblicze uczelni, który obok dążenia do doskonałości akademickiej, realizowanej w duchu służby na rzecz dobra wspólnego, chce być uczelnią działającą na rzecz rozwoju szeroko rozumianego otoczenia społeczno-gospodarczego, m.in. poprzez przewidywanie i współuczestnictwo w kształtowanie zmian we wszystkich sferach życia społecznego.

Przedstawiona Misja Uniwersytetu Zielonogórskiego zawiera ogólne charakterystyki tego co szczególnego, w stosunku do innych uczelni, ma on do zaoferowania odbiorcom swoich usług. Jest ona punktem odniesienia wszelkich ocen dotyczących ich jakości, formułowanych zarówno przez własne środowisko jak i jego otoczenie zewnętrzne. Jest więc w szczególności podstawą wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia w Uniwersytecie. Sformułowana misja jest również punktem odniesienia dla perspektywicznego programu rozwoju uczelni, formułowanego w postaci strategii jej rozwoju.

1. Cele i zadania

Uniwersytet Zielonogórski, jako uczelnia powstała z połączenia działających dotychczas uczelni wyższych na terenie Środkowego Nadodrza, tworzy i kształtuje tradycje akademickie w tym regionie. Swoją działalność edukacyjną i naukowo - badawczą łączy z kształtowaniem wartości etycznych świata nauki, kultury, przemysłu i gospodarki narodowej. Za przewodnie idee swoich działań edukacyjnych Uniwersytet Zielonogórski przyjmuje prawdę, szacunek dla wiedzy i rzetelność w jej upowszechnianiu. W badaniach naukowych kieruje się poszukiwaniem prawdy oraz płynącym stąd postępem w nauce i technice. Proces edukacyjny w Uniwersytecie Zielonogórskim jest organizowany z po-

szanowaniem zasady spójności kształcenia i prowadzenia w nim badań naukowych oraz prawa studiujących do swobodnego rozwijania ich zamiłowań i indywidualnych uzdolnień.

Uniwersytet Zielonogórski w swym dalszym rozwoju dąży do pełnienia roli współczesnego uniwersytetu, rozumianego jako akademickiej szkoły wyższej, powołanej do rozwijania i szerzenia wiedzy oraz kształcenia kadry naukowej w oparciu o własne zasoby i własną kadrę naukową. Uniwersytet Zielonogórski jest uczelnią otwartą zarówno na najnowsze osiągnięcia naukowe i techniczne, jaki na zapotrzebowanie społeczne dotyczące usług edukacyjnych realizowanych w duchu służby na rzecz dobra wspólnego z uwzględnieniem szczególnych potrzeb edukacyjnych młodzieży niepełnosprawnej.

Podstawowymi celami działalności Uniwersytetu Zielonogórskiego są:

- prowadzenie badań naukowych,
- edukacja specjalistów z wybranych dziedzin nauk humanistycznych, ścisłych, technicznych, ekonomii, zarządzania, informatyki, ekologii, finansów i szeroko rozumianych nauk podstawowych,
- kształcenie własnej kadry naukowej,
- działalność cywilizacyjna dążąca do upowszechnienia w społeczeństwie, wiedzy i kultury oraz wspierania wszystkich form aktywności społecznej sprzyjającej jej rozwojowi.

Studia w Uniwersytecie Zielonogórskim rozumie się jako zorganizowane formy: nauczania, zapewnienia warunków do samodzielnego zdobywania wiedzy, jej weryfikacji i certyfikacji. Elementem procesu dydaktycznego jest również udział studentów w procesach badawczych, projektowych, doświadczalnych, konstrukcyjnych i usługowych związanych z prowadzonymi kierunkami kształcenia. Do podstawowych form organizacyjnych studiów w Uniwersytecie Zielonogórskim należą: studia trzystopniowe zawierające w sobie zarówno studia licencjackie/inżynierskie, magisterskie i doktoranckie, z możliwością integracji pierwszych dwóch stopni dla studentów szczególnie uzdolnionych.

Przygotowanie absolwentów Uniwersytetu Zielonogórskiego do wymagań rynku pracy zostanie oparte o zasadę kształcenia zorientowanego na kształtowanie umiejętności i zdolności do wykonania konkretnych zadań, w tym zwłaszcza zadań realizowanych w ramach pracy zespołowej. Podstawą tak nakreślonego wykształcenia specjalistycznego absolwentów jest ich gruntowne wykształcenie ogólne humanistyczne, matematyczno-informatyczne i techniczne powiązane z elementami ekonomii, marketingu i zarządzania.

Do zadań edukacyjnych Uniwersytetu Zielonogórskiego, obok kształcenia studentów, należy również kształcenie ustawiczne prowadzone zarówno w formie studiów podyplo-

mowych jak i w formie cyklicznych wykładów i seminariów popularyzujących najnowsze osiągnięcia nauki, sztuki i techniki. Kształcenie kadry naukowej Uniwersytet Zielonogórski prowadzi poprzez systemy seminariów naukowych i studia doktoranckie, realizowane w ramach trzystopniowych studiów dziennych.

2. Cechy charakteryzujące Uniwersytet Zielonogórski

Społeczność akademicka Uniwersytetu Zielonogórskiego, rozumiana jako wspólnota jej studentów i nauczycieli akademickich, pełni w środowisku społecznym miasta Zielonej Góry i województwa lubuskiego ważną rolę stymulującą ich rozwój zarówno poprzez bezpośredni udział w życiu kulturalnym i społecznym miasta, jak i współuczestnictwo pracowników i studentów w rozwiązywaniu problemów społeczno-kulturalnych regionu.

W swym dalszym działaniu Uniwersytet Zielonogórski kieruje się zasadą adaptacyjności instytucji akademickich i dąży, poprzez rozwój inwestycyjny, rozbudowę i modernizację istniejącej bazy dydaktycznej i naukowo-badawczej, do stworzenia nowoczesnego zaplecza materialnego swojej działalności, adekwatnej do aktualnych i przyszłych wyzwań cywilizacyjnych. Będzie dążyć do uzyskania statusu uczelni w pełni autonomicznej, zdolnej do kształtowania własnej wizji na miarę oczekiwań regionu i potrzeb społecznych kraju.

Uniwersytet Zielonogórski wyróżniają:

1. Przygraniczne położenie, sprzyjające wdrażaniu zasady internacjonalizacji kształcenia studentów w ramach elastycznej organizacji procesu kształcenia i jego waluacji w oparciu o Europejski System Transferu Punktów Kredytowych.
2. Zwarta lokalizacja Szkół tworzących strukturę Uniwersytetu, sprzyjająca dobrej organizacji nowoczesnej bazy bibliotecznej i laboratoryjnej zintegrowanych siecią informatyczną.
3. Dobre zaplecze socjalno - bytowe studentów, skupiające zmodernizowane domy i nowoczesne hotele studenckie, stołówki oraz kluby studenckie.
4. Modernizowana baza dydaktyczna, sprzyjająca dobrej organizacji procesu dydaktycznego.
5. Nowoczesna organizacja działalności naukowo - badawczej opartej o system wydziałowych i międzywydziałowych szkół naukowych.

6. Ścisłe związki zespołów naukowo - badawczych wydziałów z regionalnymi i krajowymi ośrodkami kulturalnymi i ośrodkami naukowo - badawczymi przemysłu i gospodarki narodowej.
7. Wysoki poziom usług edukacyjnych oparty o nowoczesny system organizacji studiów wielostopniowych.
8. Wysoki poziom usług edukacyjnych z zakresu przedmiotów podstawowych i języków obcych.
9. Nowoczesna baza sportowo - rekreacyjna, sprzyjająca rozwojowi sportu akademickiego i rekreacji studentów, w tym studentów niepełnosprawnych.
10. Zróżnicowany zakres kształcenia studentów, obejmujący obok klasycznych kierunków humanistycznych i ścisłych, również kierunki techniczne oraz wybrane specjalności aplikacyjne na kierunkach: matematyka, informatyka, zarządzanie i inżynieria produkcji, marketing i zarządzanie, inżynieria środowiska i ekonometria.
11. Nowoczesne zaplecze konferencyjne z własną zmodernizowaną aulą, własną poligrafią i licencjonowaną rozgłośnią radiową o zasięgu lokalnym.
12. Ukształtowany system wewnętrznej oceny poziomu i jakości kształcenia.
13. Ukształtowany system informacyjny, oparty o wewnętrzny zintegrowany system informatyczny, własne czasopismo i rozgłośnię radiową oraz periodyczne czasopisma naukowe i informacyjne.

3. Organizacja działalności naukowo-badawczej i dydaktycznej

Struktura organizacyjna Uniwersytetu Zielonogórskiego oparta jest o wydziały i ich federacje, nazwane „szkołami”. W ramach wydziałów tworzone są instytuty o strukturze zakładowej lub katedry. Baza laboratoryjna wydziału tworzona jest zarówno w ramach zakładów poszczególnych instytutów i katedr, jak i na poziomie wydziałowym charakter międzyinstytutowy czy katedralny. Baza biblioteczna oparta jest o system bibliotek wydziałowych sfederowanych w biblioteki szkół.

Działalność dydaktyczna Uniwersytetu jest realizowana przez wydziały w ramach kierunków lub makrokierunków i specjalności, adekwatnych do prowadzonych przez nie kierunków badań naukowych. Kształcenie studentów w Uniwersytecie Zielonogórskim organizowane jest w ramach trzystopniowej elastycznej struktury organizacyjnej systemu studiów opartej, w zakresie realizacji zasad ich drożności, o Europejski System Transferu

Punktów Kredytowych (ECTS - European Credit Transfer System). Oferowany przez Uniwersytet system studiów jest otwarty zarówno ze względu na zróżnicowane ich formy jak ich dostępność dla kandydatów o różnych kwalifikacjach uzyskanych w różnych szkołach i uczelniach charakteryzowanych poprzez: świadectwa dojrzałości, dyplomy ukończenia studiów zawodowych oraz dyplomy ukończenia studiów magisterskich. Oferowane studia są dostępne dla osób niepełnosprawnych i osób pracujących.

Działalność naukowo-badawcza Uniwersytetu Zielonogórskiego prowadzona jest przez zakładowe, katedralne i instytutowe zespoły badawcze działające w ramach wydziałów. Badania interdyscyplinarne prowadzone są przez wydziałowe i międzywydziałowe zespoły badawcze oraz wydziałowe i międzywydziałowe centra naukowo-badawcze. W ramach umów o współpracy międzyuczelnianej mogą być tworzone międzyuczelniane krajowe i zagraniczne zespoły naukowo-dydaktyczne prowadzące określone badania naukowe i kształcące studentów na poziomach magisterskim i doktoranckim. Koordynatorami działalności naukowo-badawczej prowadzonej na wydziale są kierownicy katedr i zakładów, dyrektorzy instytutów oraz dziekan wydziału. Działalność naukowo-badawczą prowadzoną przez uczelniane i międzyuczelniane zespoły lub centra badawcze koordynują prorektorzy Szkół i prorektor ds. nauki.

4. Kadra i baza materialna

Posiadana kadra i baza materialna Uniwersytetu Zielonogórskiego tworzą zasoby w oparciu o które uczelnia realizuje swoje cele i zadania. Podstawową grupą pracowników uczelni z punktu widzenia realizacji zasadniczych jej celów tworzą: nauczyciele akademiccy, pracownicy naukowo-techniczni i pracownicy biblioteczni. Pozostała grupa pracowników zapewnia warunki gwarantujące funkcjonowanie systemów organizacyjnych i bazy materialnej uczelni. Poziom i jakość usług edukacyjnych Uniwersytetu zależy od kompetencji i jakości pracy jego kadry. Z punktu widzenia kształcenia studentów i prowadzenia badań naukowych, zasadnicze znaczenie mają kwalifikacje i doświadczenie kadry naukowo-dydaktycznej. Obraz zewnętrzny uczelni jest postrzegany przez pryzmat wybitnych uczonych i nauczycieli. Posiadany stan kadry naukowo-dydaktycznej Uniwersytetu gwarantuje możliwość jego rozwoju na wszystkich poziomach naukowych. Szczególną troską w procesie kształcenia studentów otacza się w Uniwersytecie Zielonogórskim młodzież wybitnie uzdolnioną, stanowiącą potencjalną bazę przyszłej kadry naukowo-dydaktycznej uczelni.

Kompetencje i poziom profesjonalny pracowników naukowo-technicznych, bibliotecznych, administracji i obsługi są dodatkowym warunkiem wysokiej jakości działalności uczelni. Uniwersytet Zielonogórski posiada doświadczoną kadrę administracyjną i pomocniczą oraz tradycje jej stałego doskonalenia zawodowego.

Bazę materialną Uniwersytetu Zielonogórskiego tworzą obiekty budowlane oraz ich wyposażenie socjalne, badawcze i laboratoryjne. Główne zasoby budowlane uczelni są położone na obszarze prawie ok. 50 hektarów i tworzą jej zaplecze socjalne, dydaktyczne i laboratoryjne (Rys. 1, Rys. 2). Posiadane zaplecze socjalne uczelni jest w zasadzie adekwatne do jej aktualnych i przyszłych potrzeb. Pozwala na koncentrację jego Szkół i ich baz laboratoryjnych. Planowana lokalizacja Szkół w obrębie wyróżnionych campusów sprzyja ich pełnej informatyzacji. Sprzęt i oprogramowanie systemu informatycznego uczelni tworzą ważną część zasobów wpływających na podnoszenie poziomu jakości i efektywności jej usług. W szczególności dotyczy to modernizacji procesu dydaktycznego i podnoszenia poziomu i jakości badań naukowych. System informatyczny Uniwersytetu jest podstawowym ogniwem jego systemu informacyjnego.

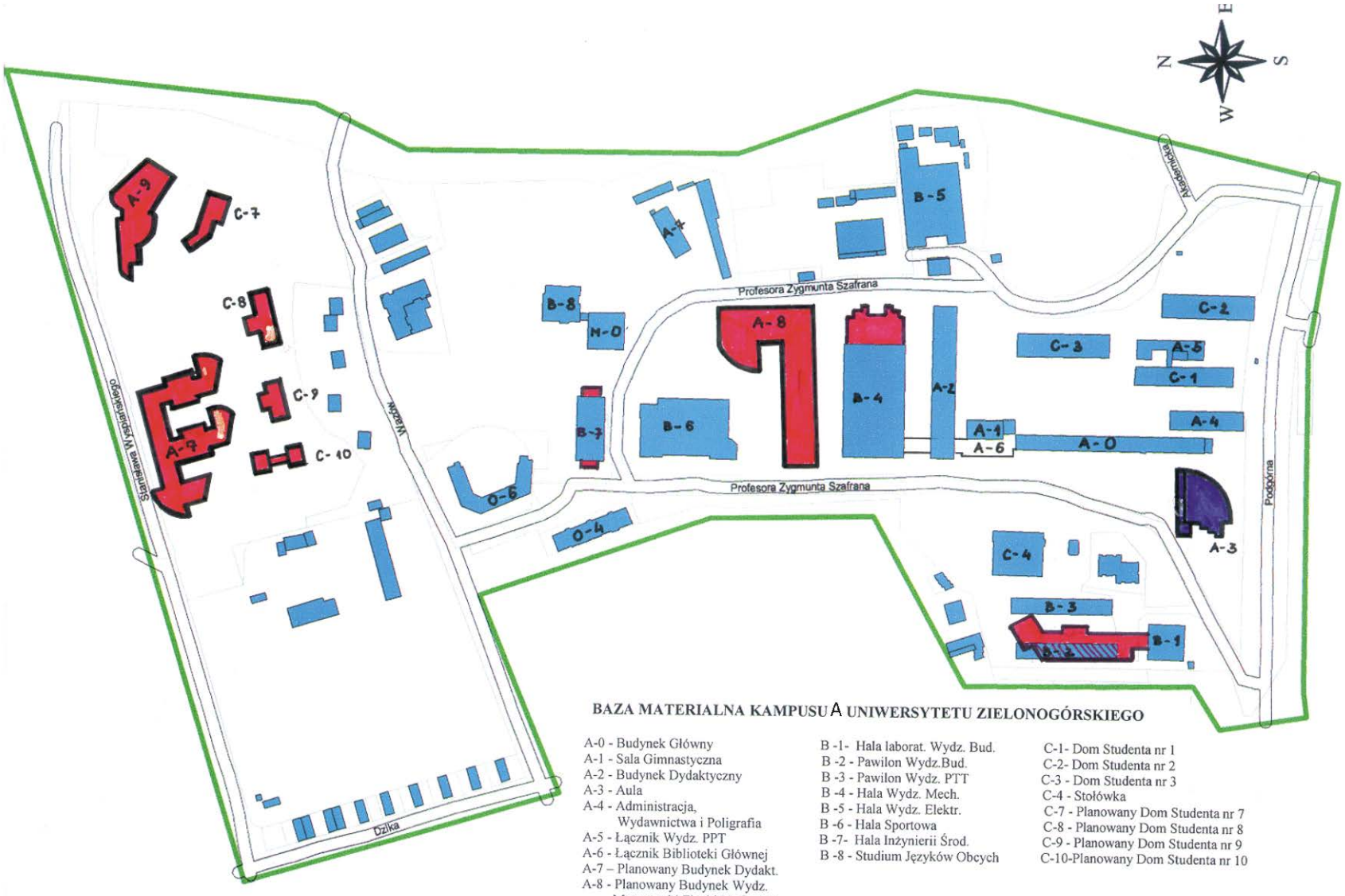

BAZA MATERIALNA KAMPUSU A UNIWERSYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO

A-0 - Budynek Główny
A-1 - Sala Gimnastyczna
A-2 - Budynek Dydaktyczny
A-3 - Aula
A-4 - Administracja, Wydawnictwa i Poligrafia
A-5 - Łącznik Wydz. PPT
A-6 - Łącznik Biblioteki Głównej
A-7 – Planowany Budynek Dydakt.
A-8 - Planowany Budynek Wydz. Matematyki,Fizyki i Informat.
A-9 - Planowana kryta pływalnia

B -1- Hala laborat. Wydz. Bud.
B -2 - Pawilon Wydz.Bud.
B -3 - Pawilon Wydz. PTT
B -4 - Hala Wydz. Mech.
B -5 - Hala Wydz. Elektr.
B -6 - Hala Sportowa
B -7- Hala Inżynierii Środ.
B -8 - Studium Języków Obcych

C-1- Dom Studenta nr 1
C-2- Dom Studenta nr 2
C-3 - Dom Studenta nr 3
C-4 - Stołówka
C-7 - Planowany Dom Studenta nr 7
C-8 - Planowany Dom Studenta nr 8
C-9 - Planowany Dom Studenta nr 9
C-10-Planowany Dom Studenta nr 10

BAZA MATERIALNA KAMPUSU B UNIWERSYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO

A-0 Budynek Główny
A-1 Administracja
A-2 Biblioteka Główna
A-3 Kolegium Neofilologikum
A-4 Hala Sportowa
A-5 Planowany bud. Biblioteki
A-6 Katedra Kom. Językowej

B-0 Stołówka
B-1 Dom Studenta „Wicewersal"
B-2 Dom Studenta „Wcześniak"
B-3 Planowany bud. Domu Studenta
B-4 Hotel Asystenta , ul. Prosta 6
B-5 Bud. mieszkalny ul. Prosta 17/19
B-6 Bud. mieszkalny, ul. Prosta 8
B-7 Bud. mieszkalny, ul. Prosta 51
B-8 Bud. mieszkalny, ul. Prosta 53

C-0 Stacja transformatorowa
C-1 Magazyny
C-2 Ujęcie gazu
C-3 Garaże
C-4 Stolarnia

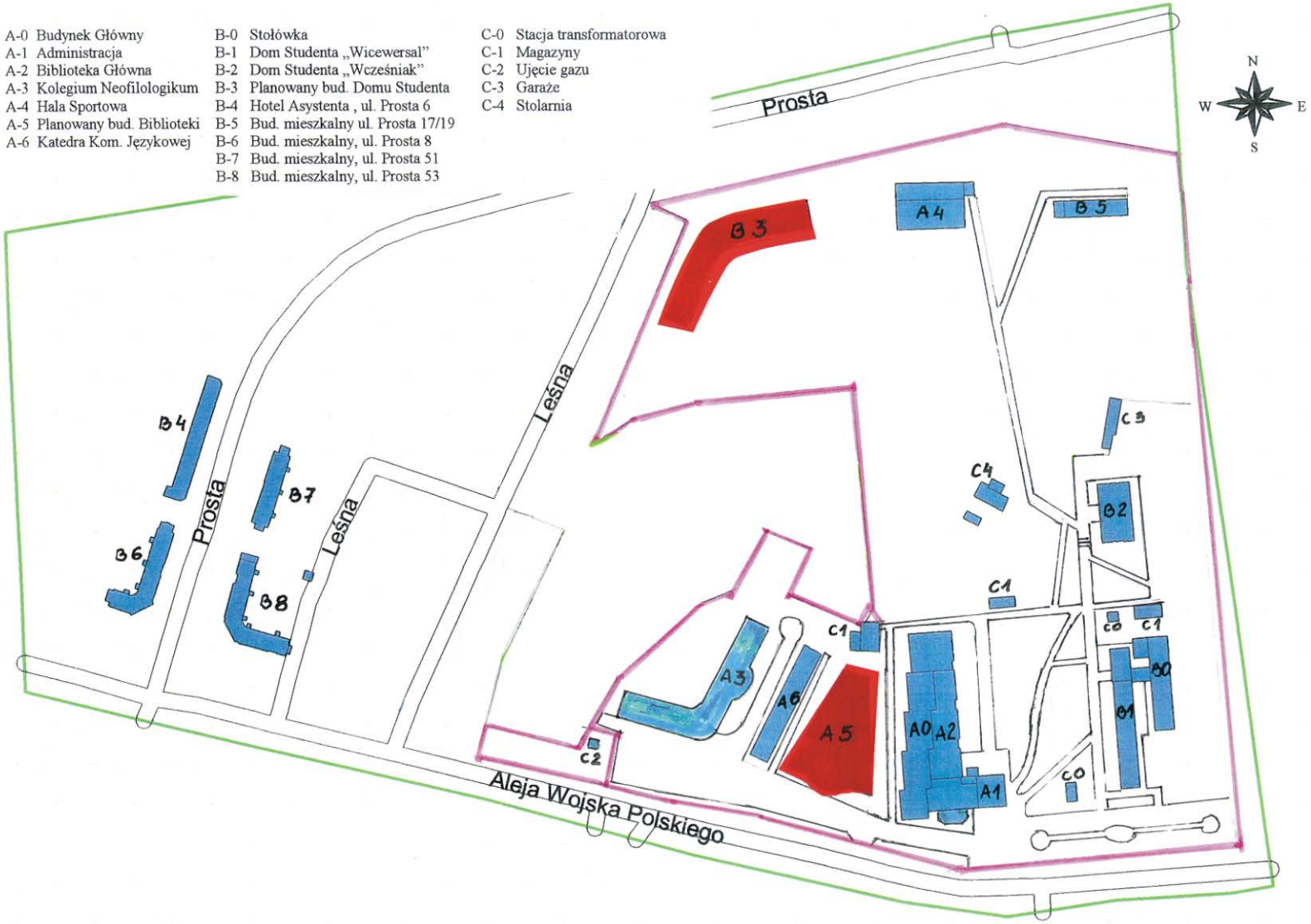

5. System zarządzania

Działalność Uniwersytetu Zielonogórskiego, jako akademickiej szkoły wyższej, wiąże się w swojej istocie z działalnością twórczą, zarówno w sferze badań naukowych jak i dydaktyki. Pociąga to potrzebę organizowania pracy z poszanowaniem zasady autonomii jego podstawowych jednostek organizacyjnych. Tak sformułowany postulat można zrealizować na bazie samorządności i kolegialności zarządzania.

Bazą systemu zarządzania w Uniwersytecie Zielonogórskim jest jego system finansowy. Podstawą filozofii tego systemu jest decentralizacja środków budżetowych na wydzielone piony działalności finansowej, wśród których najważniejszymi ogniwami są Szkoły i pion dyrektora administracyjnego. Bezpośrednią konsekwencją autonomii finansowej Szkół i wydziałów jest decentralizacja niektórych uprawnień rektora i dyrektora administracyjnego na rzecz Prorektorów Szkół i dziekanów wydziałów. Utworzony został w ten sposób szeroki zakres uprawnień autonomicznych podstawowych jednostek organizacyjnych uczelni. W tym sensie, system zarządzania Uniwersytetu Zielonogórskiego, jest systemem samorządnym. Statutowe uprawnienia obieralnych organów wieloosobowych gwarantują również, że system zarządzania Uniwersytetu Zielonogórskiego spełnia postulat kolegialności.

W systemie wewnętrznej samorządności podstawowych jednostek organizacyjnych Uniwersytetu, wzrasta rola ich organów jednoosobowych. Prorektor Szkoły w porozumieniu z dziekanami wchodzących w jej skład wydziałów kieruje nie tylko działalnością naukowo-badawczą i dydaktyczną podległych mu jednostek, ale jest odpowiedzialny za politykę finansową, gospodarczą i kadrową Szkoły, jako całości i tworzących ją wydziałów. Ta odpowiedzialność poszerza w istotny sposób wpływ prorektora Szkoły i dziekanów na kształtowanie polityki prorozwojowej podległych im jednostek. W tym kontekście, dla zapewnienia spójności działalności uczelni, zarządzanie uczelnią wymaga rzeczywistego wdrażenia zasady kolegialności na poziomie Senatu i rad wydziałów. Wzrasta ponadto, w świetle jednoosobowej odpowiedzialności rektora za całokształt działalności uczelni, jego funkcja kontrolna. Zasada kolegialności jest w pewnych zakresach rozszerzana na Szkoły i podstawowe jednostki organizacyjne wydziału. Poszerza to zakres samorządności i kolegialności całego systemu zarządzania w uczelni.

Zarządzanie w Uniwersytecie Zielonogórskim jest w praktycznym ujęciu wspomagane przez wyspecjalizowane systemy informatyczne. Dotyczy to w szczególności zarządzania

procesem dydaktycznym, co jest związane z koniecznością gromadzenia, aktualizowania i przetwarzania informacji o studentach, nauczycielach akademickich oraz zasobach niezbędnych do prowadzenia zajęć (sale, wyposażenie, aparatura itp.). Poniższy rysunek (Rys. 3) przedstawia przykładowy (uproszczony) schemat powiązań decyzji i gromadzonych informacji niezbędnych do realizacji ofert dydaktycznych w elastycznym systemie kształcenia. System informatyczny „Dziekanat", wspomagający w Uniwersytecie Zielonogórskim działalność organizacyjną dziekanów, jest systemem zintegrowanym z systemem działalności finansowej uczelni obejmującym swym zasięgiem sprawy kadrowe, płace, rozliczenia budżetowe pionów działalności finansowej Uniwersytetu. System „Dziekanat" pełni zasadniczą rolę w procedurach organizacyjnych elastycznego systemu kształcenia, ze szczególnym akcentem na procedurę kształtowania przez studentów własnych planów studiów, ich dokumentowanie i rozliczanie.

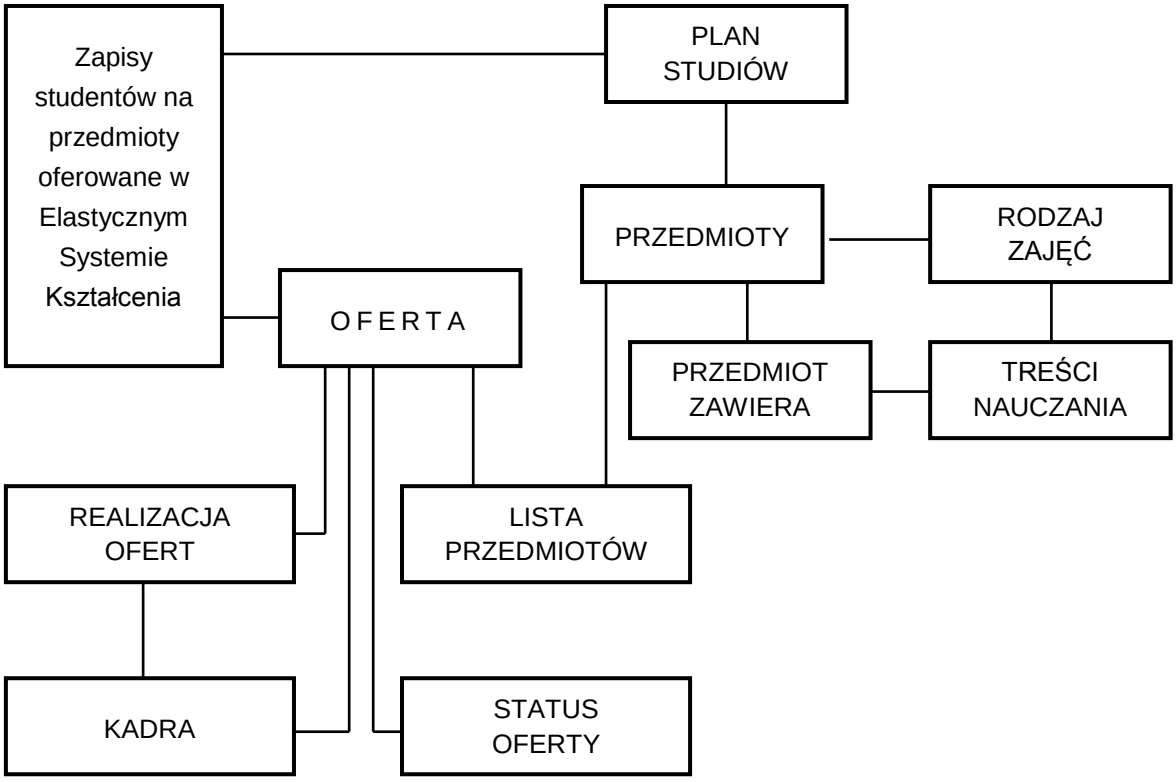

Rys. 3

6. Wewnętrzny system zapewnienia jakości

Długofalowym celem budowy i wdrożenia wewnętrznych struktur oceny i kontroli jakości w Uniwersytecie Zielonogórskim jest tworzenie i rozwijanie dobrych obyczajów w sferze kształcenia i badań naukowych oraz tworzenie kultury sprzyjającej jakości. Dlatego też w modelu wewnętrznej kontroli i oceny jakości kładzie się nacisk na autentyczność ocen, prowadzącą do spontanicznego doskonalenia pracy pracowników i ich zespołów. Dodatkowym celem ocen wewnętrznych jest zbieranie informacji potrzebnych instytucjom zewnętrznym, takim jak: Rada Główna Szkolnictwa Wyższego, Akademicka Komisja Akredytacyjna czy też Centralna Komisja ds. Tytułu i Stopni Naukowych, związanych z ich oceną dotyczącą stopnia realizacji zadań uczelni nakreślonych w jej misji. Wewnętrzna ocena jakości formułowana w uczelni, dostarcza również jej władzom administracyjnym informacji, w jakim stopniu poszczególni pracownicy i ich zespoły uczestniczą w wypełnianiu celów i zadań zapisanych w misji. Troska o wysoką jakośćć usług administracyjnych i naukowo-badawczych Uniwersytetu Zielonogórskiego leży u podstaw konstrukcji szczegółowych zasad prowadzonej w uczelni kontroli i ocenie jakości kształcenia. Wśród wielu czynników objętych „Wewnętrznym Systemem Zapewnienia Jakości Kształcenia w Uniwersytecie Zielonogórskim" wyróżnić można:

- organizacja procesu kształcenia, rozumianą zarówno, jako system kształcenia eksponującego jego racjonalizację, jak i jego oprogramowanie, dokumentacyjne i kompetencyjne,
- oprogramowanie dydaktyczne procesu nauczania uwzględniające nowe techniki i technologie kształcenia zachowujące więzi interdyscyplinarne między studentami i pracownikiem naukowym,
- istnienie wewnętrznego systemu doskonalenia dydaktycznego nauczycieli,
- mechanizmy korygujące organizację procesu kształcenia,
- mechanizmy oceny efektywności i poziomu aktywności zawodowej pracowników uczelni, tworzących podstawy do promocji wyróżniających się nauczycieli akademickich.

Analiza poziomu organizacji i realizacji kształcenia prowadzona przez podstawowe jednostki działalności dydaktycznej Uniwersytetu Zielonogórskiego jest powiązana z istniejącym w nich następujących zasad organizacyjnych i mechanizmów:

- istnienie przyjętej i powszechnie obowiązującej zasady dokumentacji przebiegu kształcenia oraz jego wyników,

- istnienie przyjętego i powszechnie obowiązującego trybu monitorowania jakości,
- istnienie misji i planów strategicznych rozwoju jednostki,
- istnienie zasad udostępniania studentom wyczerpujących informacji na temat ofert edukacyjnych oraz trybu ich aktualizacji,
- istnienie systemu ocen oferty edukacyjnej oraz postępów w studiach,
- istnienie rozwiniętych i zróżnicowanych form przygotowania oraz doskonalenia kwalifikacji pedagogicznych nauczycieli akademickich,
- istnienie mechanizmów umożliwiających uzyskanie „informacji zwrotnej" na temat jakości warunków oraz jakości realizacji programu kształcenia.

Podstawowym warunkiem zapewnienia jakości kształcenia uczelni akademickiej jest wysoki poziom prowadzonych w niej badań naukowych i zgodność ich kierunków z kierunkami działalności dydaktycznej uczelni. Uzasadnia to włączenie do zakresu ocen prowadzonych w ramach wewnętrznego systemu zapewnienia jakości, również ocen poziomu i kierunków działalności naukowo-badawczej nauczycieli.

Jakość usług edukacyjnych jednostek dydaktycznych jest wypadkową jakości kadry naukowo-dydaktycznej i poziomu realizowanego przez nią procesu dydaktycznego. Podstawowymi formami badań jakości usług edukacyjnych nauczycieli akademickich są:

- okresowe oceny ofert programowych nauczycieli,
- hospitacje zajęć dydaktycznych nauczycieli,
- ankiety studenckie dotyczące zrealizowanych cyklów zajęć dydaktycznych.

Wyniki analiz wszystkich zakresów działalności jednostek organizacyjnych uczelni i jej nauczycieli są w końcowych raportach formułowane w skali punktowej, umożliwiającej prowadzenie analiz porównawczych. Szczegółowe zasady formułowania tych ocen zawarte zostały w dokumencie: „Wewnętrzny system zapewnienia jakości kształcenia Uniwersytetu Zielonogórskiego".

Ocena jakości usług edukacyjnych wydziału formułowana jest w cyklu 2-letnim przez prorektora Szkoły w oparciu o analizy następujących zakresów oddziaływania wydziału:

- stan i poziom kadry naukowo-dydaktycznej wydziału,
- wyniki badań naukowych prowadzonych przez wydział,
- zgodność kierunków i specjalności kształcenia z kierunkami prowadzonych badań naukowych,
- posiadane uprawnienia do kształcenia własnej kadry,

- organizacja elastycznego systemu kształcenia studentów, zakres i stopień jego wdrożenia,
- zakres i wyniki kontroli jakości kształcenia,
- baza materialna wydziału i specjalistyczne zaplecze kształcenia,
- system informatyczny wydziału i jego wykorzystanie w procesie dydaktycznym.

Ocena jakości usług edukacyjnych Szkoły formułowane są przez rektora na specjalnym posiedzeniu Senatu.

Istotnym elementem samooceny uczelni jest ocena działalności pracowników pomocniczych i administracyjnych. Przedmiotem oceny jest realizacja działalności administracyjnej, sprawność i poziom usług na wszystkich poziomach zarządzania. Ważnym elementem prowadzonej oceny jest relacja zadań organizacyjnych administracji w odniesieniu do jej potencjału. Kompleksowa ocena działalności administracyjnej uczelni prowadzona jest w cyklu 2-letnim.

7. Elastyczny system kształcenia

Konieczność zmian tradycyjnych form studiowania zostaje wymuszona dynamiką przemian uwarunkowań zewnętrznych kształcenia. Dotyczy to zarówno treści kształcenia jak i jego form organizacyjnych. Podstawową cechą nowoczesnych form kształcenia jest elastyczność systemu studiów, zarówno w aspekcie elastyczności jego struktury i toku, jak i elastyczności programowej. Uniwersytet Zielonogórski przyjmuje za podstawowy model, system studiów trzystopniowych, umożliwiający uzyskanie kolejno dyplomów: licencjata lub inżyniera – odpowiadających dyplomowi stopnia bachelor, magistra – odpowiadający dyplomowi stopnia master oraz doktora nauk. Nominalny czas trwania studiów trzystopniowych przewidziany jest na 8 lat ze zróżnicowanym podziałem na pierwsze dwa jego stopnie oraz 3 letnim okresem przeznaczonym na studia doktoranckie – jako trzeci stopień studiów dziennych. Podstawowym warunkiem rozpoczęcia kształcenia na kolejnym etapie jest uzyskanie dyplomu ukończenia etapu poprzedniego. Dodatkowym warunkiem może być również kwalifikacja wstępna. Studia w Uniwersytecie Zielonogórskim są również dostępne osobom pracującym. Decyzja o poziomie kształcenia może być podjęta w trakcie studiów. Studia w Uniwersytecie są zarówno wewnętrznie jak i zewnętrznie drożne, tzn. kandydat przyjęty na dany kierunek studiów ma możliwość kontynuowania ich na kolejnych poziomach w samym Uniwersytecie, a dzięki zasadzie transferu osiągnięć w oparciu

o system ECTS, również poza nim, w tym również w uczelniach zagranicznych. System kształcenia w Uniwersytecie Zielonogórskim stwarza studentom wybitnie zdolnym możliwość uzyskania najwyższego poziomu kwalifikacji (dyplom doktora) w czasie krótszym niż to wynika z nominalnego czasu trwania poszczególnych etapów studiów.

Elastyczność programu studiów w systemie kształcenia Uniwersytetu Zielonogórskiego zapewniona zostaje poprzez:

- kształcenie na makrokierunkach i kierunkach interdyscyplinarnych
- stworzenie warunków uzyskiwania dodatkowych formalnych kwalifikacji,
- stworzenie bogatej oferty programowej i jej strukturalizację,
- punktowy system rozliczeń osiągnięć oraz sformułowanie wymagań programowych z wykorzystaniem nazw tematycznych,
- stosowanie zasady transferu osiągnięć.

Podstawowymi zasadami regulaminowymi zapewniającymi elastyczność toku studiów są: zasada rozliczania osiągnięć studentów w systemie punktowym oraz zasada, że każdy student studiuje według indywidualnego planu studiów. Kontrola postępów studiów, realizowana po zakończeniu każdego semestru obejmuje sprawdzenie czy student osiągnął wymagany minimalny stopień zaawansowania studiów oraz czy średnia ocen studenta nie jest mniejsza niż wymagane ograniczenie z dołu. W elastycznym systemie studiów nie ma potrzeby wprowadzania urlopów. Student może, bowiem zaplanować „pusty" semestr, tzn. nie zarejestrować się na żaden przedmiot. Powstaje w ten sposób mechanizm „samo urlopowania", który nie wymaga żadnej decyzji administracyjnej dziekana. Szczegółowe uregulowania związane z organizacją elastycznego systemu studiów trzystopniowych w Uniwersytecie Zielonogórskim zawarte zostaną w „Zasadach organizacyjnych elastycznego systemu studiów trzystopniowych Uniwersytetu Zielonogórskiego" oraz wydziałowych regulaminach organizacyjnych studiów.

8. System informacyjny

System informacyjny Uniwersytetu Zielonogórskiego zapewnia komunikację między wszystkimi jednostkami organizacyjnymi oraz jego studentami i pracownikami. Dostarcza dostęp do Internetu, baz danych i własnych aplikacji. Jest platformą działalności naukowo-badawczej i dydaktycznej. System informacyjny Uniwersytetu jest realizowany przede wszystkim przy użyciu technologii informatycznych, funkcjonujących w obrębie ogólnouczelnianej i wydziałowych sieci. Dodatkowymi stałymi elementami systemu informacyj-

nego Uniwersytetu Zielonogórskiego jest jej miesięcznik „Biuletyn Uniwersytetu Zielonogórskiego” oraz „Radio Index”.

Zastosowanie elektronicznego przetwarzania danych wpływa na racjonalizację i poziom organizacji działalności uczelni we wszystkich jej obszarach. W szczególności w działalności naukowo-badawczej i dydaktycznej wpływa na:

- oszczędności związane z symulacją komputerową drogich eksperymentów w miejsce eksperymentów rzeczywistych,
- zwiększenie efektywności nauczania dzięki możliwości szybkiego przetwarzania informacji i interpretacji graficznych skomplikowanych obliczeń,
- zwiększenie efektywności nauczania dzięki możliwości wykonania większej liczby doświadczeń i symulacji,
- pogłębienie wiedzy dzięki wykorzystaniu wirtualnych zasobów informacyjnych innych uczelni,
- szybszy obieg informacji o nowych osiągnięciach naukowych,
- możliwość realizacji kształcenia studentów w elastycznym systemie organizacji studiów.

W zakresie działalności administracyjnej i zarządzaniu wpływa na:

- podnoszenie jakości usług administracyjnych,
- zwiększenie szybkości obsługi,
- efektywne gromadzenie, przetwarzanie i dostarczanie danych,
- efektywniejsze wykorzystanie informacji w procesie decyzyjnym.

Z punktu widzenia działalności dydaktycznej Uniwersytetu Zielonogórskiego, najważniejszymi jego jednostkami organizacyjnymi są dziekanaty. Obsługa administracyjna dziekanatów oparta jest na systemie informatycznym „Dziekanat” gwarantującym właściwą obsługę zdarzeń wynikających z prowadzenia spraw studenckich oraz komunikacją studentów i prowadzących zajęcia z dziekanatem przez Internet.

System „Dziekanat” pozwala na kompleksowe wspomaganie projektowania semestralnych rozkładów zajęć i jego popularyzację w Internecie. Tą drogą dostępne są również plany i programy studiów.

System ten sprzężony jest z pozostałymi elementami Systemu Informatycznego Uniwersytetu uwidocznionym na poniższym schemacie (Rys. 4).

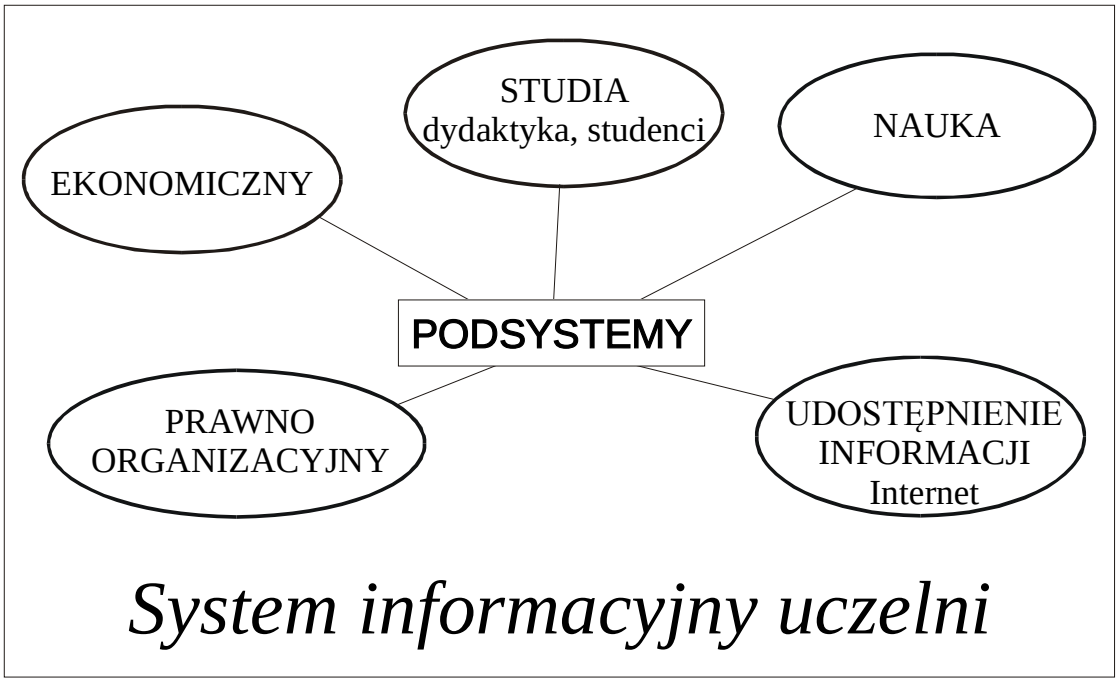

Rys. 4

„Biuletyn Uniwersytetu Zielonogórskiego”, jako czasopismo uczelniane jest tematycznie poświęcone najważniejszym wydarzeniom i problemom jego środowiska. W szczególności popularyzuje wyniki prac Senatu i Rad Wydziałów. Popularyzuje ważniejsze akty prawne dotyczące uczelni, w tym zarządzenia rektora. Biuletyn jest jednak przede wszystkim platformą publicznej dyskusji środowiska uczelni o jego najważniejszych sprawach.

„Radio Index”, obok jego kulturotwórczej roli w stosunku do zielonogórskiego środowiska akademickiego, pełni również rolę masowego środka przekazu w odniesieniu do całej zbiorowości pracowników i studentów Uniwersytetu. Bezpośrednie relacje „na żywo”, wywiady i reportaże pozwalają na przekaz rzeczywistej atmosfery życia środowiska akademickiego uczelni. „Radio Index”, ze względu na swój szeroki zasięg oddziaływania, pełni rolę ośrodka informacyjnego skierowanego na zewnątrz.

Ważnym elementem systemu informacyjnego Uniwersytetu Zielonogórskiego są jego periodyczne wydawnictwa naukowe, popularyzujące najnowsze wyniki badań naukowych prowadzonych w uczelni oraz stałe i okolicznościowe wydawnictwa informacyjne, popularyzujące jego kierunki i specjalności kształcenia oraz osiągnięcia naukowo-badawcze. Wśród uczelnianych wydawnictw periodycznych część redagowana jest w języku angielskim przez międzynarodowe kolegia redakcyjne. Ich międzynarodowy zasięg jest ważnym elementem systemu informacyjnego popularyzującym Uniwersytet w środowisku uczelni zagranicznych.

2.

STRUKTURA ORGANIZACYJNA UNIWERSYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO

1. Charakterystyka podstawowych jednostek organizacyjnych zielonogórskich szkół wyższych i zasada ich integracji w nowej strukturze Uniwersytetu

Podstawowymi jednostkami organizacyjnymi Politechniki Zielonogórskiej i Wyższej Szkoły Pedagogicznej są wydziały z wewnętrzną strukturą instytutowo–zakładową lub katedralną. Na obu uczelniach istnieją jednostki prowadzące zbliżoną lub pokrywającą się działalność naukowo-badawczą i dydaktyczną, dotyczy to takich dyscyplin jak:

1. matematyka (Instytut Matematyki PZ i Instytut Matematyki WSP),
2. fizyka (Instytut Fizyki WSP, Katedra Fizyki PZ, Centrum Astronomii WSP),
3. mechanika (Wydział Mechaniczny PZ, Instytut Techniki WSP),
4. informatyka (Wydział Elektryczny PZ, Instytut Techniki WSP),
5. ochrona środowiska (Instytut Inżynierii Środowiska PZ, Instytut Biotechnologii i Ochrony Środowiska WSP),
6. zarządzanie (Instytut Informatyki i Zarządzania PZ, Instytut Organizacji i Zarządzania PZ, Instytut Zarządzania WSP).

W przyjętej koncepcji tworzenia Uniwersytetu Zielonogórskiego uwzględniono w sposób istotny fakt pokrywania się zainteresowań badawczych jednostek obu uczelni. I tak:

- Wydział Nauk Ścisłych Uniwersytetu powstaje na bazie Instytutu Matematyki PZ, Instytutu Matematyki PZ, Instytutu Fizyki WSP, Katedry Fizyki PZ i Centrum Astronomii WSP. W skład Wydziału Nauk Ścisłych wchodzą dwa instytuty prowadzące badania z zakresu nauk matematycznych (Instytut Matematyki oraz Instytut Informatyki i Zastosowań Matematyki): w przypadku każdego z tych instytutów kadra profesorska pochodzi z obu uczelni i jest dobrana z uwagi na swoje zainteresowania badawcze. Z kolei Instytut Fizyki Uniwersytetu powstanie poprzez połączenie Instytutu Fizyki WSP z zespołami fizyków pracujących na PZ.
- Wydział Inżynierii i Organizacji Produkcji Uniwersytetu scala jednostki Wydziału Mechanicznego PZ oraz Instytutu Techniki WSP, co znajduje swoje uzasadnienie w problematyce badawczej jednostek składowych.
- Wydział Budownictwa i Inżynierii Lądowej Uniwersytetu tworzony jest w oparciu o Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska PZ (w skład którego wchodzi m.in. Instytut Inżynierii Środowiska PZ) oraz Instytut Biotechnologii i Ochrony Środowiska WSP.

- W skład Wydziału Zarządzania Uniwersytetu wchodzą jednostki utworzone w oparciu o odpowiednie instytuty PZ i WSP.
- Wydziały: Artystyczny, Nauk Humanistycznych, Nauk Pedagogicznych i Społecznych powstają w oparciu o wydziały WSP.

W strukturze organizacyjnej Uniwersytetu Zielonogórskiego wyróżnić można trzy grupy wydziałów: wydziały reprezentujące nauki humanistyczne i społeczne, wydziały techniczne oraz wydziały reprezentujące nauki ścisłe i ekonomiczne.

2. Struktura organizacyjna Uniwersytetu Zielonogórskiego

Zasada integracji jednostek obu zielonogórskich uczelni była podstawą podjętych w dniu 22 marca 2000 r. uchwał, w ramach których Senaty uznały, że podstawowymi jednostkami organizacyjnymi Uniwersytetu Zielonogórskiego będą wydziały, z wewnętrzną strukturą instytutowo–zakładową lub katedralną, sfederowane w szkoły obejmujące co najmniej dwa wydziały pokrewne ze względu na kierunki i specjalności prowadzonej działalności naukowej i dydaktycznej.

Senaty uznały, że posiadany stan kadrowy obu zielonogórskich uczelni pozwala na ukształtowanie w ramach Uniwersytetu Zielonogórskiego ośmiu wydziałów sfederowanych w następujące szkoły:

- Szkoła Nauk Humanistycznych i Społecznych
    - Wydział Humanistyczny
    - Wydział Nauk Pedagogicznych i Społecznych
    - Wydział Artystyczny
- Szkoła Nauk Ścisłych i Ekonomicznych
    - Wydział Nauk Ścisłych
    - Wydział Zarządzania
- Szkoła Nauk Technicznych
    - Wydział Elektrotechniki i Informatyki
    - Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska
    - Wydział Mechaniczny

Zespół Ministra do Spraw Utworzenia Uniwersytetu w Zielonej Górze na posiedzeniu 12 kwietnia 2000 roku w Zielonej Górze uznał proponowaną przez Senaty zasadę kształtowania struktury Uniwersytetu za właściwą z korektą zmierzającą do modyfikacji nazw wydziałów w celu uniknięcia powtarzających się ich niektórych elementów. Doprowadziło to do zmian nazwy Wydziału Matematyki, Fizyki i Informatyki na Wydział Nauk Ścisłych

oraz nazwy Wydziału Mechanicznego na Wydział Inżynierii i Organizacji Produkcji. Ostatecznie Zespół zaakceptował strukturę przedstawiono na poniższym schemacie (Rys.1).

Integracja systemów bibliotecznych obu zielonogórskich uczelni prowadzi w naturalny sposób do organizacji Biblioteki Uniwersytetu Zielonogórskiego jako federacja trzech specjalistycznych bibliotek związanych merytorycznie z wyróżnionymi wyżej Szkołami. Biblioteka Uniwersytetu będzie jednak pod względem organizacyjnym podległa bezpośrednio Prorektorowi ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą, mimo bezpośredniej i ścisłej współpracy w szczególności w zakresie jej współfinansowania, z prorektorami Szkół. Schemat organizacyjny Biblioteki Uniwersytetu Zielonogórskiego ilustruje poniższy rysunek (Rys. 2).

Działalność administracyjno-gospodarcza Uniwersytetu Zielonogórskiego prowadzona będzie na dwóch poziomach: centralnym - podległa bezpośrednio rektorowi i na poziomie Szkół - podległa ich prorektorom. W ramach Administracji Centralnej wyróżnione zostają dwa niezależne piony podległe bezpośrednio rektorowi. Są to:

- Pion Dyrektora Administracyjnego - odpowiedzialny za realizację zadań ogólnouczelnianych m.in. takich jak:
    - zadania inwestycyjne,
    - sprawy zamówień publicznych,
    - zadania organizacyjno-prawne,
    - sprawy gospodarcze;
- Pion Kwestora - odpowiedzialny za gospodarkę finansową uczelni realizowaną przez rektora.

Proponowane rozwiązanie organizacyjne jest zgodne z uregulowaniami zawartymi w projekcie nowego Prawa o Szkolnictwie Wyższym.

Schemat organizacyjny działalności administracji Uniwersytetu Zielonogórskiego ilustruje poniższy rysunek (Rys. 3).

Działalność wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego w zakresie redakcji merytorycznych (naukowych) jest prowadzona przez Wydawnictwa Szkół podległe ich prorektorom. Na poziomie centralnym, w pionie Prorektora ds. Nauki, powołana zostaje Drukarnia Uniwersytecka realizująca techniczną część wydawnictw zlecanych przez Wydawnictwa Szkół. Koszty działalności wydawniczej Uniwersytetu pokrywane są z budżetów Prorektora ds. Nauki i Prorektorów Szkół. Schemat organizacyjny działalności wydawniczej Uniwersytetu charakteryzuje poniższy diagram (Rys. 4).

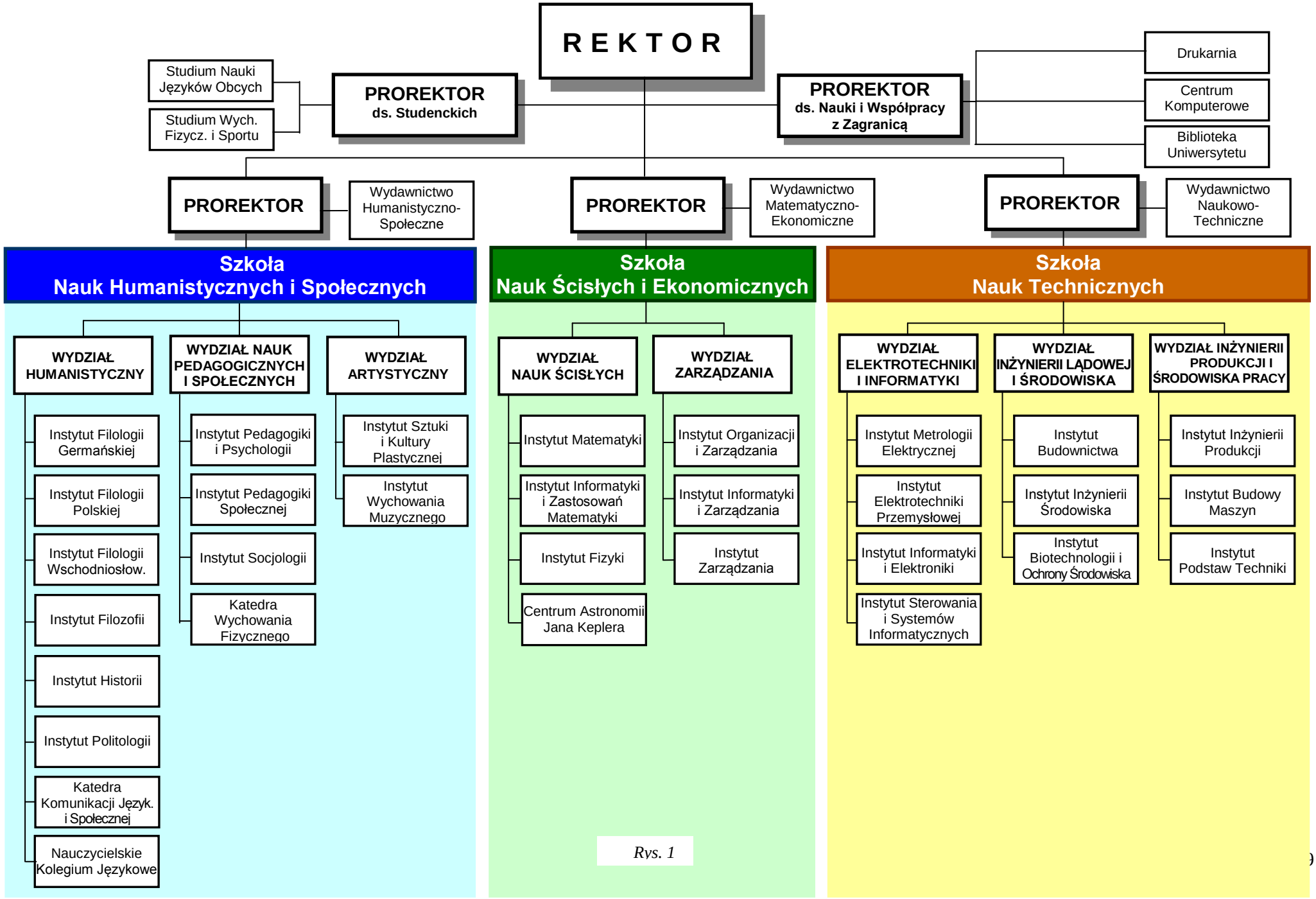
REKTOR
PROREKTOR ds. Studenckich
Studium Nauki Języków Obcych
Studium Wych. Fizycz. i Sportu
PROREKTOR ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą
Drukarnia
Centrum Komputerowe
Biblioteka Uniwersytetu
PROREKTOR
Wydawnictwo Humanistyczno-Społeczne
PROREKTOR
Wydawnictwo Matematyczno-Ekonomiczne
PROREKTOR
Wydawnictwo Naukowo-Techniczne
Szkoła Nauk Humanistycznych i Społecznych
WYDZIAŁ HUMANISTYCZNY
Instytut Filologii Germańskiej
Instytut Filologii Polskiej
Instytut Filologii Wschodniosłow.
Instytut Filozofii
Instytut Historii
Instytut Politologii
Katedra Komunikacji Język. i Społecznej
Nauczycielskie Kolegium Językowe
WYDZIAŁ NAUK PEDAGOGICZNYCH I SPOŁECZNYCH
Instytut Pedagogiki i Psychologii
Instytut Pedagogiki Społecznej
Instytut Socjologii
Katedra Wychowania Fizycznego
WYDZIAŁ ARTYSTYCZNY
Instytut Sztuki i Kultury Plastycznej
Instytut Wychowania Muzycznego
Szkoła Nauk Ścisłych i Ekonomicznych
WYDZIAŁ NAUK ŚCISŁYCH
Instytut Matematyki
Instytut Informatyki i Zastosowań Matematyki
Instytut Fizyki
Centrum Astronomii Jana Keplera
WYDZIAŁ ZARZĄDZANIA
Instytut Organizacji i Zarządzania
Instytut Informatyki i Zarządzania
Instytut Zarządzania
Szkoła Nauk Technicznych
WYDZIAŁ ELEKTROTECHNIKI I INFORMATYKI
Instytut Metrologii Elektrycznej
Instytut Elektrotechniki Przemysłowej
Instytut Informatyki i Elektroniki
Instytut Sterowania i Systemów Informatycznych
WYDZIAŁ INŻYNIERII LĄDOWEJ I ŚRODOWISKA
Instytut Budownictwa
Instytut Inżynierii Środowiska
Instytut Biotechnologii i Ochrony Środowiska
WYDZIAŁ INŻYNIERII PRODUKCJI I ŚRODOWISKA PRACY
Instytut Inżynierii Produkcji
Instytut Budowy Maszyn
Instytut Podstaw Techniki

Rys. 1

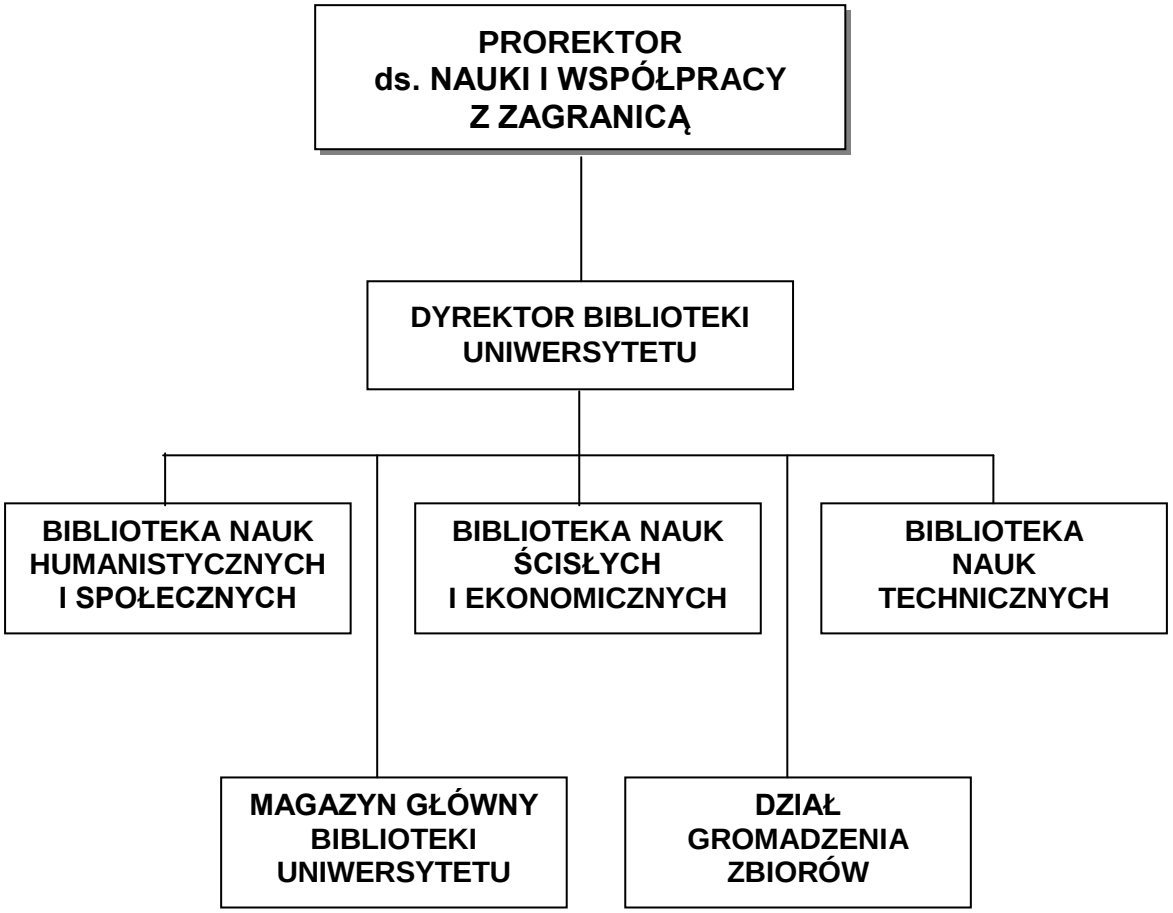

Rys. 2 Schemat Organizacyjny Biblioteki Uniwersytetu Zielonogórskiego

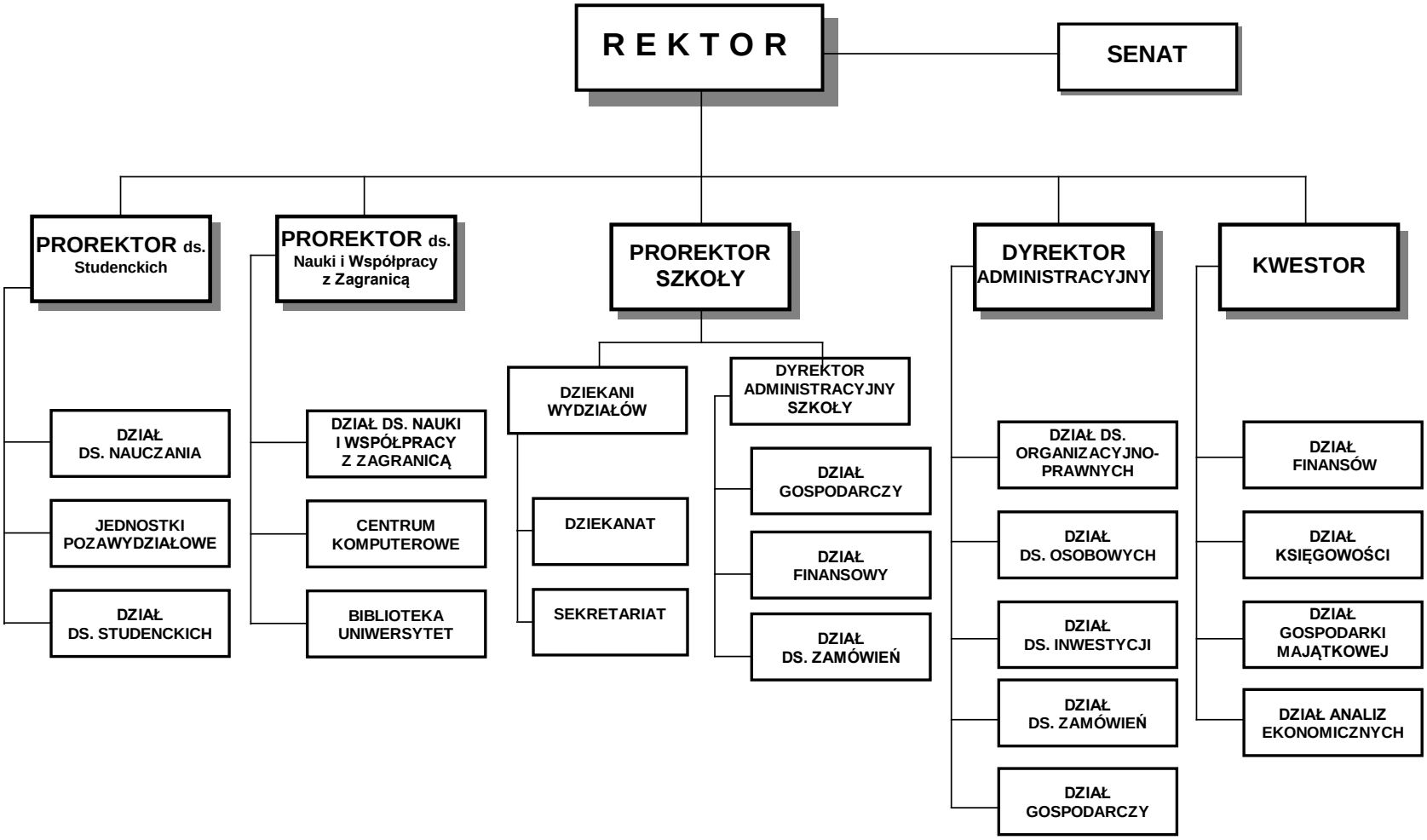

Rys. 3. Schemat Organizacyjny Administracji Uniwersytetu Zielonogórskiego

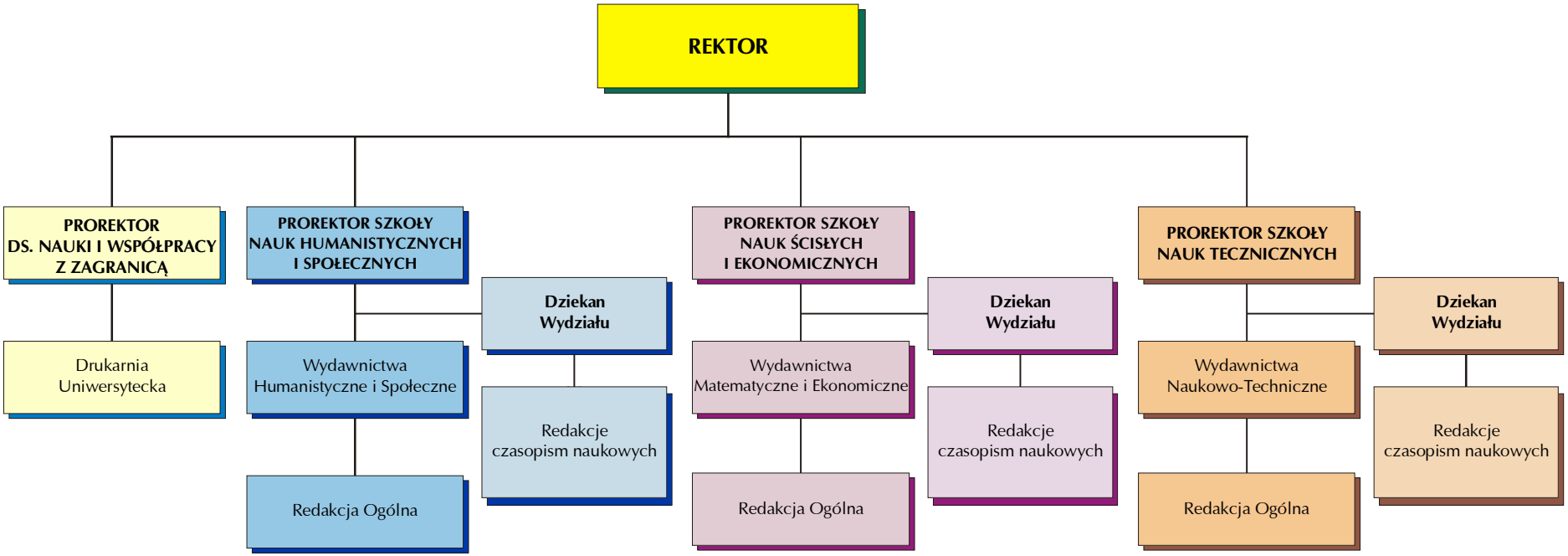

Rys.4. Struktura organizacyjna Wydawnictw Uniwersytetu Zielonogórskiego

3.

CHARAKTERYSTYKA KADRY NAUKOWO-DYDAKTYCZNEJ UNIWERSYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO

1. Charakterystyka liczbowa

Uniwersytet Zielonogórski w wyniku integracji kadry zielonogórskich uczelni będzie łącznie zatrudniać na pełnym wymiarze pracy, jako podstawowym miejscu pracy 1009 nauczycieli akademickich w tym 216 ze stopniem doktora habilitowanego, z czego 75 posiada tytuły naukowe profesora. Ponadto będzie zatrudniać 297 pracowników ze stopniem naukowym doktora i 495 ze stopniem zawodowym magistra lub magistra inżyniera. Rozkład liczbowy kadry naukowo-dydaktycznej Uniwersytetu Zielonogórskiego ze względu na reprezentowane dyscypliny naukowe przedstawia poniższa tabela (Tab. 1).

Dyscyplina naukowa	**Liczba zatrudnianych**			
	z tytułem profesora	**ze stopniem dr hab. lub II° kw. art.**	**ze stopniem dr lub I° kw. art.**	**ze stopniem mgr mgr inż.**
Automatyka	2	2	8	12
Biologia	1	5	7	0
Budowa i eksploatacja maszyn	1	2	9	8
Budownictwo	3	3	13	26
Chemia	1	1	0	0
Ekonomia	1	1	7	11
Elektronika	0	2	7	2
Elektrotechnika i Metrologia el.	6	6	18	25
Filologia polska	1	8	25	33
Filologie obce	3	6	12	23
Filozofia	5	8	6	5
Fizyka	4	11	8	25
Geodezja	0	1	5	3
Geologia	0	2	5	4
Historia	8	8	18	18
Informatyka	4	6	8	30
Inżynieria materiałowa	1	0	5	10
Inżynieria środowiska	0	2	8	15
Matematyka	8	15 + 1	28 - 1	27
Mechanika	2	4	13	18
Metalurgia	0	3	8	3
Nauki polityczne	0	6	3	21
Nauki przyrodnicze	1	0	4	7
Nauki rolnicze	1	3	5	7
Organizacja i zarządzanie	0	4	14	35
Pedagogika	7	13	14	40

Psychologia	1	2	0	10
Socjologia	2	6	7	21
Sztuki muzyczne	5	8	11	22
Sztuki plastyczne	5	2	16	16
Technologia drewna	0	1	2	8
Technologia maszyn	2	0	4	10
Razem	**75**	**141 + 1**	**297**	**495**

Tab. 1. Kadra naukowo-dydaktyczna z podziałem na dyscypliny naukowe

W projektowanej strukturze organizacyjnej Uniwersytetu Zielonogórskiego powołanych zostanie 8 wydziałów, sfederowanych w trzy szkoły, w ramach której planowane jest powołanie 27 instytutów i 2 katedr. Na sześciu z planowanych wydziałów istnieją uprawnienia do doktoryzowania z zakresu siedmiu dyscyplin naukowych. Na czterech z nich wystąpiono już z wnioskiem o uprawnienia habilitacyjne. Skróconą charakterystykę wydziałów Uniwersytetu zawiera poniższa tabela (Tab. 2).

Nazwa Szkoły	Nazwa Wydziału	Liczba instytutów i katedr oraz ich kategorie KBN			Zakres uprawnień do nadawania stopni naukowych		Nauczyciele akademiccy			
		Instytut	Katedra	Kat. KBN	doktora	doktora hab.	z tytułem prof.	ze stopniem dr hab.	ze stopniem dr	Pozostali
Szkoła Nauk Humanistycznych i Społecznych	Wydział Humanistyczny	6	1	III	1) historia 2) filozofia	1) historia wniosek złożony 10.06.2000	17	33	62	100
	Wydział Nauk Pedagogicznych i Społecznych	3	1	IV	1)pedagogika	1) pedagogika wniosek złożony 20.06.2000	10	14	48	81
	Wydział Artystyczny	2	-	IV	---	---	10	10	27	38
Szkołą Nauk Ścisłych i Ekonomicznych	Wydział Nauk Ścisłych	3	-	III	1)matematyka	1) matematyka wniosek złożony 17.06.2000	14	27 + 1	41	57
	Wydział Zarządzania	3	-	III	---	---	4	15	21	59
Szkoła Nauk Technicznych	Wydział Elektrotechniki i Informatyki	4	-	II	1)elektrotechnika	1) elektrotechnika wniosek złożony 5.06.2000	8	11	32	57
	Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska	3	-	IV	1)budownictwo	---	5	17	32	57
	Wydział Inżynierii i Organizacji Produkcji	3	-	III	1)budowa i eksploatacja maszyn	---	7	14	34	46

Tab. 2. Charakterystyka wydziałów Uniwersytetu Zielonogórskiego

2. Imienne wykazy kadry naukowo-dydaktycznej wydziałów ze stopniem doktora habilitowanego

WYDZIAŁ HUMANISTYCZNY

Lp.	Imię i nazwisko	Tytuł, stopień naukowy	Specjalność
1.	Kazimierz Bartkiewicz	Prof. zw. dr hab.	Historia nowożytna
2.	Marian Eckert	Prof. zw. dr hab.	Historia XX wieku
3.	Eugeniusz Klin	Prof. zw. dr hab.	Filologia germańska - historia literatury niemieckiej
4.	Tadeusz Malinowski	Prof. zw. dr hab.	Archeologia
5.	Hieronim Szczegóła	Prof. zw. dr hab.	Historia najnowsza
6.	Joachim Benyskiewicz	Prof. dr hab.	Historia Polski XIX i XX wieku
7.	Jerzy Brzeziński	Prof. dr hab.	Filologia polska
8.	Kazimierz Jodkowski	Prof. dr hab.	Filozofia i socjologia
9.	Włodzimierz Kaczocha	Prof. dr hab.	Filozofia
10.	Jan Kurowicki	Prof. dr hab.	Filozofia
11.	Czesław Osękowski	Prof. dr hab.	Historia najnowsza Polski
12.	Ryszard Palacz	Prof. dr hab.	Filozofia
13.	Bronisław Pasierb	Prof. dr hab.	Historia najnowsza
14.	Włodzimierz Suleja	Prof. dr hab.	Historia XX wieku –historia najnowsza Polski
15.	Marian Ściepuro	Prof. dr hab.	Historia literatury rosyjskiej
16.	Włodzimierz Wilczyński	Prof. dr hab.	Historia literatury rosyjskiej
17.	Andrzej Wiśniewski	Prof. dr hab.	Filozofia
18.	Stanisław Borawski	Dr hab.	Językoznawstwo –filologia polska
19.	Marian Bugajski	Dr hab.	Językoznawstwo polskie
20.	Olgierd Cetwiński	Dr hab.	Nauki polityczne
21.	Czesław Dutka	Dr hab.	Filologia polska – literaturoznawstwo
22.	Barbara Gola	Dr hab.	Nauki polityczne
23.	Peter Gőrlich	Dr hab.	Filologia germańska – literatura niemiecka
24.	Adam Grobler	Dr hab.	Filozofia
25.	Maria Januszewicz	Dr hab.	Filologia polska – literaturoznawstwo
26.	Tomasz Jaworski	Dr hab.	Historia nowożytna Polski
27.	Zdzisław Kalita	Dr hab.	Filozofia
28.	Mirosław Karwat	Dr hab.	Nauki polityczne
29.	Krzysztof Kaszyński	Dr hab.	Filozofia
30.	Lilianna Kiejzik	Dr hab.	Filozofia

31.	Andrzej Ksenicz	Dr hab.	Literaturoznawstwo – filologia rosyjska
32.	Robert Leszko	Dr hab.	Filozofia
33.	Leszek Libera	Dr hab.	Filologia polska – literaturoznawstwo
34.	Andrzej Malkiewicz	Dr hab.	Historia
35.	Augustyn Mańczyk	Dr hab.	Filologia germańska – językoznawstwo ogólne
36.	Tadeusz Marczak	Dr hab.	Historia najnowsza Polski i powszechna
37.	Regina Orzełek-Bujak	Dr hab.	Filologia germańska
38.	Albert Pawłowski	Dr hab.	Nauki polityczne
39.	Wojciech Peltz	Dr hab.	Historia średniowieczna Rusi
40.	Maria Barbara Piechowiak	Dr hab.	Historia nowożytna Polski i powszechna
41.	Benno Pubanz	Dr hab.	Filologia germańska – literatura niemiecka
42.	Werner Rőhr	Dr hab.	Filozofia – antropologia
43.	Wojciech Sady	Dr hab.	Filozofia
44.	Ireneusz Sikora	Dr hab.	Filologia polska – literaturoznawstwo
45.	Marian Sinica	Dr hab.	Filologia polska – literaturoznawstwo
46.	Anna Świrek	Dr hab.	Filologia Polska – literaturoznawstwo
47.	Wojciech Strzyżewski	Dr hab.	Historia
48.	Bazyli Tichoniuk	Dr hab.	Językoznawstwo wschodniosłowiańskie
49.	Joachim Zdrenka	Dr hab.	Historia średniowieczna
50.	Wojciech Żełaniec	Dr hab.	Filozofia

Adiunkci i starsi wykładowcy ze stopniem doktora: **62**
Asystenci, wykładowcy i lektorzy: **100**

WYDZIAŁ NAUK PEDAGOGICZNYCH I SPOŁECZNYCH

Lp.	Imię i nazwisko	Tytuł, stopień naukowy	Specjalność
1.	Wojciech Pasterniak	Prof. zw. dr hab.	Dydaktyka literatury polskiej
2.	Tadeusz Alek-Kowalski	Prof. dr hab.	Socjologia
3.	Ryszard Dyoniziak	Prof. dr hab.	Socjologia
4.	Edward Hajduk	Prof. dr hab.	Socjologia wychowania
5.	Alicja Kargul	Prof. dr hab.	Pedagogika
6.	Józef Kargul	Prof. dr hab.	Pedagogika
7.	Andrzej Malinowski	Prof. dr hab.	Nauki przyrodnicze - antropologia
8.	Bolesław Potyrała	Prof. dr hab.	Pedagogika
9.	Leonard Szymański	Prof. dr hab.	Historia oświaty i wychowania
10.	Kazimierz Uździcki	Prof. dr hab.	Pedagogika
11.	Krystyna Ferenz	Dr hab.	Pedagogika
12.	Werner Gaida	Dr hab.	Psychologia
13.	Leszek Gołdyka	Dr hab.	Socjologia
14.	Bogdan Idzikowski	Dr hab.	Pedagogika
15.	Paweł Karpińczyk	Dr hab.	Pedagogika
16.	Roman Kozioł	Dr hab.	Pedagogika
17.	Irena Machaj	Dr hab.	Socjologia
18.	Tadeusz Mróz	Dr hab.	Pedagogika
19.	Franciszek Pastwa	Dr hab.	Socjologia
20.	Dorota Rybczyńska	Dr hab.	Pedagogika
21.	Ryszard Stankiewicz	Dr hab.	Pedagogika
22.	Anna Wachowiak	Dr hab.	Socjologia
23.	Danuta Walaszek	Dr hab.	Pedagogika
24.	Zdzisław Wołk	Dr hab.	Pedagogika

Adiunkci i starsi wykładowcy ze stopniem doktora: **48**
Asystenci, wykładowcy i lektorzy: **81**

WYDZIAŁ ARTYSTYCZNY

Lp.	Imię i nazwisko	Tytuł, stopień naukowy	Specjalność
1.	Mirosław Bukowski	Profesor	Sztuki muzyczne – wychowanie muzyczne
2.	Janusz Dzięcioł	Profesor	Sztuki muzyczne – dyrygentura
3.	Dorota Frąckowiak-Kapała	Profesor	Sztuki muzyczne – wychowanie muzyczne
4.	Jan Berdyszak	Profesor	Sztuki plastyczne – rysunek
5.	Jan Gawron	Profesor	Sztuki plastyczne –malarstwo
6.	Antoni Zydroń	Profesor	Sztuki plastyczne –malarstwo
7.	Włodzimierz Dreszer	Profesor	Sztuki plastyczne –rysunek
8.	Stanisław Kortyka	Profesor	Sztuki plastyczne –malarstwo
9.	Irena Marciniak	Profesor	Prowadzenie zespołów wokalnych i wokalno-instrumentalnych
10.	Janina Fyk	Profesor	Historia – nauka o sztuce – muzykologia
11.	Zygmunt Herembeszta	II° kw. art.	Dyrygentura
12.	Eugeniusz Józefowicz	II° kw. art.	Sztuki plastyczne - grafika
13.	Bogumił Kaczmarek	II° kw. art.	Sztuki plastyczne –architektura wnętrz
14.	Juliusz Karcz	II° kw. art.	Kompozycja
15.	Janina Nowak	II° kw. art.	Prowadzenie zespołów wokalnych i wokalno-instrumentalnych
16.	Maciej Ogarek	II° kw. art.	Prowadzenie zespołów wokalnych i wokalno-instrumentalnych
17.	Karol Schmidt	II° kw. art.	Instrumentalistyka
18.	Bogusław Stankowiak	II° kw. art.	Dyrygentura
19.	Andrzej Tuchowski	II° kw. art.	Historia – muzykologia
20.	Ryszard Zimnicki	II° kw. art.	Sztuki muzyczne – instrumentalistyka

Adiunkci i starsi wykładowcy ze stopniem doktora lub I^{o} kw. art.: **27**
Asystenci, wykładowcy i lektorzy: **38**

WYDZIAŁ NAUK ŚCISŁYCH

Lp.	Imię i nazwisko	Tytuł, stopień naukowy	Specjalność
1.	Michał Kisielewicz	Prof. zw. dr hab.	Matematyka
2.	Jerzy K. Baksalary	Prof. dr hab.	Statystyka matematyczna
3.	Tadeusz Bednarski	Prof. dr hab.	Statystyka matematyczna
4.	Mieczysław Borowiecki	Prof. dr hab.	Matematyka
5.	Andrzej Borzymowski	Prof. dr hab.	Matematyka
6.	Władimir Dragajew	Prof. dr hab.	Informatyka
7.	Piotr Garbaczewski	Prof. dr hab.	Fizyka teoretyczna
8.	Roman Gielerak	Prof. dr hab.	Fizyka
9.	Janusz Gil	Prof. dr hab.	Nauki fizyczne – fizyka pulsarów
10.	Stanisław Gnot	Prof. dr hab.	Statystyka matematyczna
11.	Janusz Matkowski	Prof. dr hab.	Matematyka
12.	Włodzimierz Odyniec	Prof. dr hab.	Matematyka
13.	Piotr Rozmej	Prof. dr hab.	Fizyka
14.	Andrzej Więckowski	Prof. dr hab.	Chemia fizyczna
15.	Andrzej Cegielski	Dr hab.	Matematyka
16.	Mirosław Dudek	Dr hab.	Fizyka
17.	Kazimierz Głazek	Dr hab.	Matematyka
18.	Aleksander Grytczuk	Dr hab.	Matematyka
19.	Witold Jarczyk	Dr hab.	Matematyka
20.	Zbigniew Jaskólski	Dr hab.	Fizyka
21.	Jerzy Kaczmarek	Dr hab.	Matematyka
22.	Stanisław Kasperczuk	Dr hab.	Fizyka teoretyczna - astronomia
23.	Henryk Kubzdela	Dr hab.	Nauki techniczne – elektronika
24.	Lidia Latanowicz	Dr hab.	Fizyka doświadczalna
25.	Van Cao Long	Dr hab.	Fizyka
26.	Krystyna Lukierska-Walasek	Dr hab.	Fizyka teoretyczna
27.	Włodzimierz Łenski	Dr hab.	Matematyka
28.	George J. Melikidze	Dr hab.	Nauki fizyczne

29.	Jolanta Misiewicz	Dr hab.	Matematyka
30.	Tadeusz Nadzieja	Dr hab.	Matematyka
31.	Andrzej Nowak	Dr hab.	Matematyka
32.	Marian Nowak	Dr hab.	Matematyka
33.	Anatol Nowicki	Dr hab.	Fizyka teoretyczna
34.	Wojciech Okrasiński	Dr hab.	Matematyka
35.	Marian Radny	Dr hab.	Fizyka
36.	Longin Rybiński	Dr hab.	Matematyka
37.	Paweł Sczaniecki	Dr hab.	Fizyka – spektroskopia rezonansów magnetycznych
38.	Władysław Sosulski	Dr hab.	Matematyka
39.	Krzysztof Urbanowski	Dr hab.	Fizyka teoretyczna
40.	Roman Zmyślony	Dr hab.	Statystyka matematyczna
41.	Stefan Zontek	Dr hab.	Statystyka matematyczna

Adiunkci i starsi wykładowcy ze stopniem doktora: **41 + 1**
Asystenci, wykładowcy i lektorzy: **57**

WYDZIAŁ ZARZĄDZANIA

Lp.	Imię i nazwisko	Tytuł, stopień naukowy	Specjalność
1.	Zbigniew Banaszak	Prof. dr hab. inż.	Automatyka i robotyka
2.	Reinhard Schramm	Prof. dr hab. inż.	Informatyka
3.	Paul Dieter Kluge	Prof. dr hab.	Ekonomika
4.	Uwe Schaarschmidt	Prof. dr hab.	Psychologia zarządzania
5.	Mieczysław Dudek	Dr hab.	Nauki ekonomiczne
6.	Daniel Fic	Dr hab.	Zarządzanie i organizacja
7.	Maria Fic	Dr hab.	Nauki ekonomiczne – organizacja i zarządzanie
8.	Marek Furmanek	Dr hab.	Pedagogika
9.	Wiesław Hładkiewicz	Dr hab.	Historia
10.	Lesław Koćwin	Dr hab.	Ekonomia, Nauki polityczne
11.	Danuta Markowska	Dr hab.	Socjologia
12.	Wielisława Osmańska-Furmanek	Dr hab.	Pedagogika
13.	Klaus Wenzel	Dr hab.	Nauki ekonomiczne - zarządzanie
14.	Tatiana Rongińska	Dr hab.	Psychologia
15.	Magdalen Graczyk	Dr hab. inż.	Inżynieria środowiska
16.	Józef Kochanowski	Dr hab. inż.	Taktyka rodzajów sił zbrojnych oraz rodzajów wojsk
17.	Eugeniusz Kuriata	Dr hab. inż.	Informatyka
18.	Janina Stankiewicz	Dr hab. inż.	Socjologia
19.	Anna Walaszek-Babiszewska	Dr hab. inż.	Automatyka

Adiunkci i starsi wykładowcy ze stopniem doktora **- 21**

Asystenci, starsi wykładowcy, wykładowcy **- 59**

WYDZIAŁ ELEKTROTECHNIKI I INFORMATYKI

Lp.	Imię i nazwisko	Tytuł, stopień naukowy	Specjalność
1.	Edward Greczko	Prof. dr hab. inż.	Elektrotechnika
2.	Józef Korbicz	Prof. dr hab. inż.	Elektrotechnika
3.	Igor Korotyeyev	Prof. dr hab. inż.	Elektrotechnika
4.	Marian Miłek	Prof. dr hab. inż.	Elektrotechnika
5.	Adam Sielicki	Prof. dr hab. inż.	Informatyka
6.	Maciej Siwczyński	Prof. dr hab. inż.	Elektrotechnika
7.	Ryszard Strzelecki	Prof. dr hab. inż.	Elektrotechnika
8.	Sergiej Taranow	Prof. dr hab. inż.	Automatyka i robotyka
9.	Marian Adamski	Dr hab. inż.	Informatyka
10.	Jerzy Bolikowski	Dr hab. inż.	Elektrotechnika
11.	Mirosław Galicki	Dr hab. inż.	Automatyka i robotyka
12.	Krzysztof Gałkowski	Dr hab. inż.	Elektrotechnika
13.	Jan Jagielski	Dr hab. inż.	Metrologia elektryczna
14.	Jerzy Jaskulski	Dr hab. inż.	Metrologia elektryczna
15.	Czesław Kościelny	Dr hab. inż.	Informatyka
16.	Tadeusz Kurowski	Dr hab. inż.	Elektrotechnika
17.	Andrzej Olencki	Dr hab. inż.	Elektrotechnika
18.	Roman Stryjski	Dr hab. inż.	Informatyka
19.	Maciej Walkowiak	Dr hab. inż.	Nauki techniczne-elektronika i radio-komunikacja

Adiunkci i starsi wykładowcy ze stopniem doktora: **30**
Asystenci, wykładowcy i lektorzy: **57**

WYDZIAŁ INŻYNIERII LĄDOWEJ I ŚRODOWISKA

Lp.	Imię i nazwisko	Tytuł, stopień naukowy	Specjalność
1.	Tadeusz Biliński	Prof. zw. dr hab. inż.	Budownictwo, konstrukcje betonowe
2.	Jan Konrad Stawiarski	Prof. dr hab. inż. arch.	Planowanie przestrzenne
3.	Henryk Greinert	Prof. dr hab. inż.	Gleboznawstwo
4.	Roman Świtka	Prof. dr hab. inż.	Budownictwo
5.	Tadeusz Lachowicz	Prof. dr hab.	Mikrobiologia ogólna
6.	Tadeusz Janas	Dr hab.	Nauki biologiczne - biofizyka
7.	Andrzej Jankowski	Dr hab.	Nauki biologiczne - biochemia
8.	Jerzy Kotowski	Dr hab.	Geologia
9.	Edward Kowal	Dr hab.	Inżynieria środowiska, ergonomia
10.	Ryszard Paluch	Dr hab.	Biologia i ergonomia
11.	Lucyna Słomińska	Dr hab.	Biotechnologia
12.	Michał Stosik	Dr hab.	Ichtiopatologia, mikrobiologia
13.	Mieczysław Szustakowski	Dr hab.	Chemia
14.	Stanisław Adam Ślipiński	Dr hab.	Biologia
15.	Tadeusz Chrzan	Dr hab. inż.	Geologia inżyn. i górnictwo
16.	Józef Gil	Dr hab. inż.	Geodezja i kartografia
17.	Andrzej Jędrczak	Dr hab. inż.	Inżynieria środowiska
18.	Tadeusz Kuczyński	Dr hab. inż.	Nauki rolnicze
19.	Jacek Przybylski	Dr hab. inż.	Budownictwo
20.	Andrzej Skarzyński	Dr hab. inż.	Budownictwo
21.	Józef Wranik	Dr hab. inż.	Konstrukcje budowlane
22.	Nguyen Thi Bich Loc	Dr hab. inż.	Agrotechnika

Adiunkci i starsi wykładowcy ze stopniem doktora: **32**
Asystenci, wykładowcy i lektorzy: **57**

WYDZIAŁ INŻYNIERII PRODUKCJI I ŚRODOWISKA PRACY

Lp.	Imię i nazwisko	Tytuł, stopień naukowy	Specjalność
1.	Władimir Dragajew	Prof. dr hab. inż.	Informatyka
2.	Eugeniusz Feldshtein	Prof. dr hab. inż.	Technologia maszyn
3.	Ryszard Rohatyński	Prof. dr hab. inż.	Budowa i eksploat. maszyn
4.	Ferdynand Romankiewicz	Prof. dr hab. inż.	Mechanika
5.	Władimir Serebriakow	Prof. dr hab. inż.	Technologia maszyn
6.	Petr Skocovsky	Prof. dr hab. inż.	Inżynieria materiałowa
7.	Franciszek Romanów	Prof. dr hab. inż	Mechanika
8.	Mirosław Frejman	Dr hab.	Pedagogika
9.	Stanisław Janik	Dr hab.	Nauki techniczne – budowa i eksploatacja maszyn
10.	Krzysztof Magnucki	Dr hab.	Nauki techniczne
11.	Janusz Mielniczuk	Dr hab.	Nauki techniczne – mechanika
12.	Bogusław Pietrulewicz	Dr hab.	Pedagogika pracy
13.	Karol Rumatowski	Dr hab.	Nauki techniczne – automatyka
14.	Witold Rybarczyk	Dr hab.	Nauki techniczne – technologia drewna
15.	Waldemar Uździcki	Dr hab.	Nauki techniczne - budowa i eksploatacja maszyn
16.	Adam Bydałek	Dr hab. inż.	Metalurgia i odlewnictwo
17.	Ireneusz Dzwonnik	Dr hab. inż.	Metalurgia
18.	Stanisław Laber	Dr hab. inż.	Mechanika
19.	Józef Maćkiewicz	Dr hab. inż.	Mechanika
20.	Jerzy Mutwil	Dr hab. inż.	Metalurgia
21.	Edward Walicki	Dr hab. inż.	Mechanika

Adiunkci i starsi wykładowcy ze stopniem doktora: **36**
Asystenci, wykładowcy i lektorzy: **46**

4.

SYSTEM BIBLIOTECZNY UNIWERSYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO

Biblioteka Uniwersytetu Zielonogórskiego stanowi jednostkę organizacyjną o zadaniach usługowych, dydaktycznych i naukowych. Ze względu na posiadane wyspecjalizowane księgozbiory, a w szczególności księgozbiór techniczny, pełnić będzie funkcję ogólnodostępnej biblioteki naukowej w regionie. Biblioteka zostanie utworzona na bazie istniejącej Biblioteki Głównej Politechniki Zielonogórskiej i Sieci Biblioteczno-Informacyjnej Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Zielonej Górze. Strukturę organizacyjną Biblioteki przedstawia rysunek 1.

I. Charakterystyka sieci bibliotecznej zielonogórskich szkół wyższych

A. Sieć Biblioteczno-Informacyjna Wyższej Szkoły Pedagogicznej

1. Struktura organizacyjna

Sieć biblioteczno-informacyjną Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Zielonej Górze tworzą:

- Biblioteka Główna,
- Biblioteka Neofilologiczna-filia Biblioteki Głównej, powstała w 1998r. z połączenia bibliotek: Kolegiów Języka Angielskiego, Francuskiego i Niemieckiego; Instytutu Filologii Germańskiej, Instytutu Filologii Wschodniosłowiańskiej,
- Biblioteka Instytutu Filozofii i Socjologii (powstała w 1997 r.),
- Biblioteka Instytutu Wychowania Muzycznego (powstała w 1974 r.),
- Biblioteka Instytutu Sztuki i Kultury Plastycznej (powstała w 1997 r.),
- Biblioteka Instytutu Zarządzania (powstała w 1995 r.),
- Biblioteka Instytutu Techniki (powstała w 1991 r.),
- Biblioteka Instytutu Matematyki (powstała w 1977 r.),
- Biblioteka Instytutu Fizyki (powstała w 1977 r.).

Biblioteka Główna wraz z bibliotekami specjalistycznymi tworzą jednolity system biblioteczno-informacyjny uczelni.

2. Baza materialna

Ogólna powierzchnia pomieszczeń z przeznaczeniem na działalność biblioteczną wynosi 2.682 m². Szczegółowy podział powierzchni na poszczególne biblioteki zamieszczono w Tab. 1.

Biblioteka	**Powierzchnia w m²**
Główna	1.790
Neofilologiczna	450
Filozofii i Socjologii	27
Instytut Wychowania Muzycznego	90
Instytut Sztuki i Kultury Plastycznej	65
Instytut Zarządzania	85
Instytut Techniki	36
Instytut Matematyki	72
Instytut Fizyki	67
Razem	**2.682**

Tabela 1. Powierzchnia zajmowana przez biblioteki

Ogólną liczbę miejsc czytelniczych z podziałem na czytelnie pokazano w tab. 2.

Biblioteka		**Ilość miejsc**
Biblioteka Główna (138 miejsc)	Czytelnia Ogólna	43
	Czytelnia Informacyjna	41
	Czytelnia Czasopism	52
	Zbiory Specjalne	2
Biblioteka Neofilologiczna		52
Biblioteki instytutowe (114 miejsc)	Filozofii i Socjologii	12
	Wych. Muzycznego	20
	Sztuki	10
	Zarządzania	22
	Techniki	25
	Matematyki	15
	Fizyki	10
Razem		**304**

Tabela 2. Ogólna liczba miejsc czytelniczych

3. Księgozbiory

Stan posiadanych zbiorów sieci bibliotecznej WSP pokazany jest w tab. 3.

Lp.	Biblioteka	Książki w vol.		Czasopisma				Zbiory specjalne	
		Wpływy w ciągu roku	Stan na 31.12.99	Wpływy w vol.	Prenume-rata polskich	Bieżąca zagrani-cznych	Stan na 31.12.99	Wpływy w ciągu roku	Stan na 31.12.99
1.	Biblioteka Główna	3 770	222 546	983	635	123	42 717	106 jedn.	15 717 j.
2.	Neofilologiczna**	2 079	30 545	-	-	-	-	111 jedn.	498 j.
3.	Filozofii i Socj.***	259	1 773	-	-	-	-	-	1 j.
4.	Wych. Muzycznego	108	19 572	5	7	-	119	112 jedn.	8 001 j.
5.	Sztuki	394	1 070	19	8	9	19	-	-
6.	Zarządzania	187	2 146	59	43	7	241	77 jedn.	123 j.
7.	Techniki	188	5 590	83	72	5	392	-	10 j.
8.	Matematyki	152	5 993	64	29	15	1 906	-	-
9.	Fizyki	159	6 017	25	11	9	425	-	-
Razem		**7 296**	**295 192**	**1 238**	**805**	**168**	**45 819**	**406 jedn.**	**24 350 j.**
					973 tyt.				

Tab. 3. Zbiory i ich przyrost w 1999 r.

W końcu grudnia 1999 r. księgozbiór w całej sieci bibliotecznej liczył 295.192 woluminy książek, 45.819 woluminów wydawnictw ciągłych oraz 24 350 jednostek zbiorów specjalnych. Prenumerata obejmuje 973 tytuły czasopism: 805 polskich i 168 zagranicznych, 16 baz danych.

Zbiory biblioteczne mają charakter uniwersalny preferujący dyscypliny reprezentowane przez uczelnię.

4. Komputeryzacja

Biblioteka Główna wdraża elektroniczny system zarządzania biblioteką PROLIB w zakresie gromadzenia, opracowania oraz udostępniania zbiorów. Jest to system w pełni zintegrowany pozwalający na pełną automatyzację wszelkich procesów bibliotecznych.

PROLIB ma budowę modułową, składa się z części organizujących pracę poszczególnych działów całej Biblioteki Głównej. Moduły mogą pracować niezależnie od siebie, ale modą też działać wspólnie, jako system w pełni zintegrowany.

Wdrażane są następujące moduły:

- gromadzenia druków zwartych i ciągłych,
- opracowania druków zwartych i ciągłych,
- importu danych z Przewodnika Bibliograficznego,
- bibliografii,
- elektronicznego katalogu OPAC,
- internetowego OPAC-a www – moduł zakupiony w sierpniu 99 r. pozwolił bibliotece na pokazanie swoich zbiorów w internecie,
- wypożyczalni,
- administratora systemu,
- skontrum - moduł podarowany Bibliotece przez firmę MAX Elektronik, ułatwia porządkowanie zbiorów.

Elektroniczna baza danych liczy 52.052 rekordy z opisami zbiorów, w tym

- 44.166 rekordów z opisami druków zwartych(tj. 21.583 tytuły książek),
- 7.896 rekordów z opisami druków ciągłych (tj. 782 tytuły czasopism)
- 226.407 rekordów inwentarzowych, tj. cały zasób wydawnictw zwartych Biblioteki Głównej.

Baza czytelników liczy 8.931 kont.

Z technicznego punktu widzenia skomputeryzowana została już cała Biblioteka Główna. Okablowane zostały pomieszczenia wszystkich działów, czytelni, wypożyczalni, katalogów i magazynów. Do sieci podłączono nowe pomieszczenia biblioteczne Collegium Neofilologicum.

Sieć zaprojektowana jest na 40 stanowisk. Umożliwia ona obsługę 13 stanowisk czytelniczych w wypożyczalni i magazynach biblioteki, oraz 27 stanowisk pracy we wszystkich działach biblioteki.

W programie pracować może jednocześnie 30 komputerów, działających w sieci jako terminale.

B. Biblioteka Główna Politechniki Zielonogórskiej

Biblioteka Główna PZ jest międzywydziałową jednostką organizacyjną o zadaniach usługowych, dydaktycznych i naukowych. Ze względu na najbogatszy w regionie księgozbiór techniczny pełni funkcję ogólnodostępnej biblioteki naukowej.

1. Struktura organizacyjna

W strukturze wydziela się następujące piony:

- PION GROMADZENIA
  - Oddział Gromadzenia i Opracowania Zbiorów
  - Sekcja Dystrybucji Wydawnictw PZ
- PION UDOSTĘPNIANIA ZBIORÓW
  - Oddział Udostępniania Zbiorów
    - Wypożyczalnia i Magazyny
    - Czytelnia Ogólna
    - Czytelnia Zbiorów Patentowych
  - Oddział Informacji Naukowej
    - Sekcja Czytelni Specjalistycznych:
      - Czytelnia Budownictwa i Inżynierii Środowiska
      - Czytelnia Elektrotechniki i Informatyki
      - Czytelnia Matematyki i Fizyki
      - Czytelnia Organizacji i Zarządzania
    - Sekcja Dokumentacji i Informacji Naukowej

2. Baza Materialna

Biblioteka PZ zajmuje powierzchnię 1440 m² z tego powierzchnię 591 m² zajmują magazyny, a 573 m² powierzchnie czytelni i oddziałów obsługujących bezpośrednio czytelników.

Pomieszczenia biblioteczne tworzą trzy zasadnicze grupy (Tab. 4.)

1) dla czytelników,
2) dla zbiorów – magazyny biblioteczne,

3) pracownie dla bibliotekarzy.

1. Agendy dla czytelników	**Powierzchnia w m²**
Wypożyczalnia i Sala Katalogowa	105
Czytelnia Ogólna	120
Czytelnie Specjalistyczne	287
Oddział Informacji Naukowej	21
Czytelnia Zbiorów Patentowych	28
Wypożyczalnia Międzybiblioteczna	12
Razem	**573**
2. Magazyny	**Powierzchnia w m²**
Magazyn książek	300
Magazyn czasopism(I)	197
Magazyn czasopism(II)	17
Magazyn prac dyplomowych(I)	30
Magazyn prac dyplomowych(II)	13
Magazyn wydawnictw PZ	34
Razem	**591**

Tabela 4. Podział powierzchni biblioteki

Ogólną liczbę miejsc w poszczególnych czytelniach pokazuje tabela 5.

Czytelnia Ogólna	30
Czytelnie Specjalistyczne	50
Oddział Informacji Naukowej	2
Czytelnia Zbiorów Patentowych	4
Razem	**86**

Tabela 5. Ogólna liczba miejsc w czytelniach

Warunki lokalowe biblioteki nie zmieniły się od 1994 roku. W czytelniach jest tylko 86 miejsc dla czytelników, co przy zwiększonej liczbie studentów jest niewystarczające(np. w 1995 zarejestrowano 21.137 odwiedzin w czytelniach, w 1999 r. – 36 .476)

3. Księgozbiory

Zakres tematyczny księgozbioru obejmuje literaturę techniczną ze specjalności objętych działalnością Uczelni. Stan zbiorów bibliotecznych na koniec 1999 r. pokazano w Tab. 6.

Lp.	Rodzaj zbioru	Stan na 31.12.99.
1.	Książki	112 869
2.	Czasopisma	23 106
3.	Zbiory specjalne, w tym:	242 869
4.	Normy	60 000
5.	Opisy patentowe	108 000
6.	Maszynopisy(rozprawy doktorskie, prace dyplomowe)	5 380
7.	Dokumenty wtórne: mikrofisze, mikrofilmy	42 674
8.	Dokumenty elektroniczne	
9.	**Razem zbiory**	**378 844**
10.	Czasopisma bieżące(tytuły), w tym:	556
11.	polskie	394
12.	zagraniczne	162

Tabela 6. Zbiory biblioteki na koniec 1999 r.

Łącznie księgozbiory wydzielonych Czytelni Specjalistycznych liczą ok. 28 000 vol. Jest to literatura specjalistyczna, w przeważającej liczbie zagraniczna.

4. Komputeryzacja

W Bibliotece wdrożony został elektroniczny system zarządzania biblioteką – PROLIB.

Jest to system modułowy pozwalający na pełną automatyzacją wszystkich procesów bibliotecznych prowadzoną etapami.

Obecnie wprowadzono moduły:

- opracowanie druków zwartych,
- opracowanie wydawnictw ciągłych,
- wypożyczalnia,
- katalog OPAC,
- OPAC WWW,

- administrator,
- bibliografia.

Moduły: gromadzenie i skontrum - niepełne z początkowych wersji programu.

Za pośrednictwem PROLIB-a tworzone są następujące bazy danych:

- katalog książek obejmujący:
  - 100% skróconych opisów inwentarzowych,
  - ponad 105 000 rekordów numerów inw-95% pełnych opisów,
  - ok. 50 000 rekordów tytułów książek,
- baza czytelników 9 606 rekordów,
- baza bibliograficzna opisów patentowych-60 000 rekordów(bazy nie uzupełniają się,
- ponieważ zakupiono bazy na CD-ROM),
- baza publikacji pracowników PZ- ok. 1 800 rekordów(dotychczas wprowadzonych),
- baza zawartości czasopism technicznych - ok. 500 rekordów.

W 1999 roku przeprowadzono modernizację sieci komputerowej Biblioteki. Zbudowano sieć strukturalną i powiększono liczbę punktów sieciowych do 49.

Zwiększono liczbę stanowisk komputerowych dla czytelników w Wypożyczalni oraz utworzono dostęp do Internetu w Czytelniach Specjalistycznych.

Obecnie w Bibliotece jest 17 stanowisk komputerowych dla pracowników i 15 dla czytelników.

Biblioteka posiada licencję na jednoczesny dostęp do PROLIB-a na 34 stanowiska oraz OPAC WWW na 5 stanowisk

II. Struktura organizacyjna Biblioteki Uniwersytetu Zielonogórskiego i mechanizm jej powstania

Uwzględniając przyjętą strukturę Uniwersytetu zielonogórskiego zawierającą trzy Szkoły oraz uwarunkowania wynikające z systemów bibliotecznych Politechniki Zielonogórskiej i Wyższej Szkoły Pedagogicznej proponuje się organizację Biblioteki Uniwersytetu Zielonogórskiego oprzeć na strukturze federacyjnej Biblioteki Szkół: Nauk Humanistycznych i Społecznych, Nauk Ścisłych i Ekonomicznych oraz Nauk Technicznych. Biblioteki Szkół tworzone są w wyniku integracji specjalistycznych zbiorów obu zielonogórskich uczelni. Mechanizm tworzenia tych bibliotek ukazuje poniższy schemat (Rys. 1).

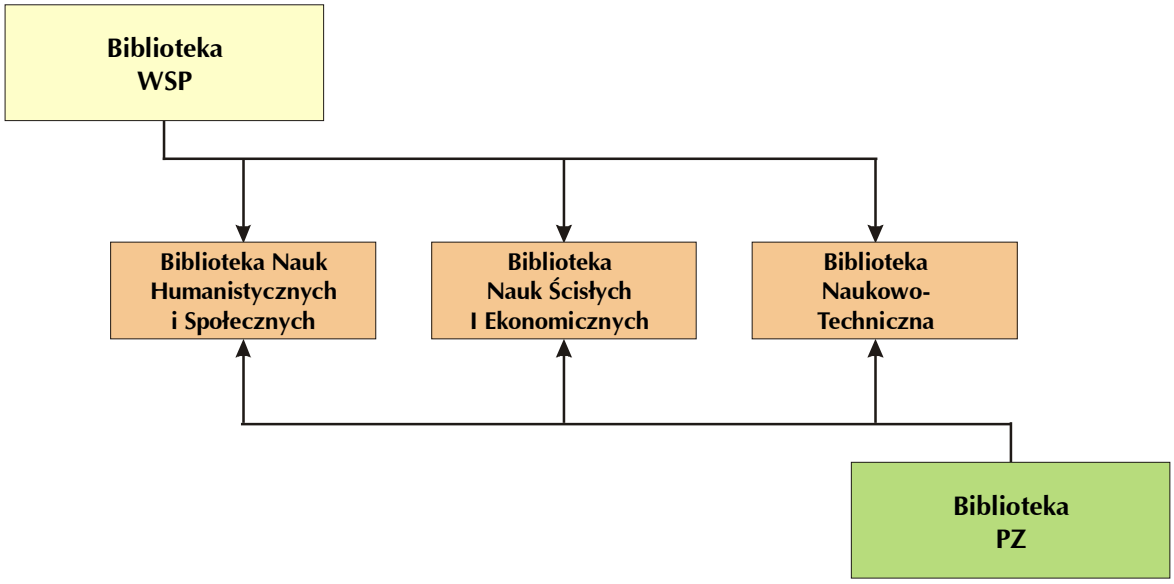

Rys. 1. Zasady tworzenia bibliotek szkół

Wewnętrzna Struktura Bibliotek Szkół może być zróżnicowana. Mogą być one traktowane jako federacje Bibliotek Wydziałowych, bądź federacje specjalistycznych działów reprezentowanych przez Szkoły.

Uproszczoną strukturę organizacyjną Biblioteki Uniwersytetu Zielonogórskiego charakteryzuje poniższy schemat (Rys. 2).

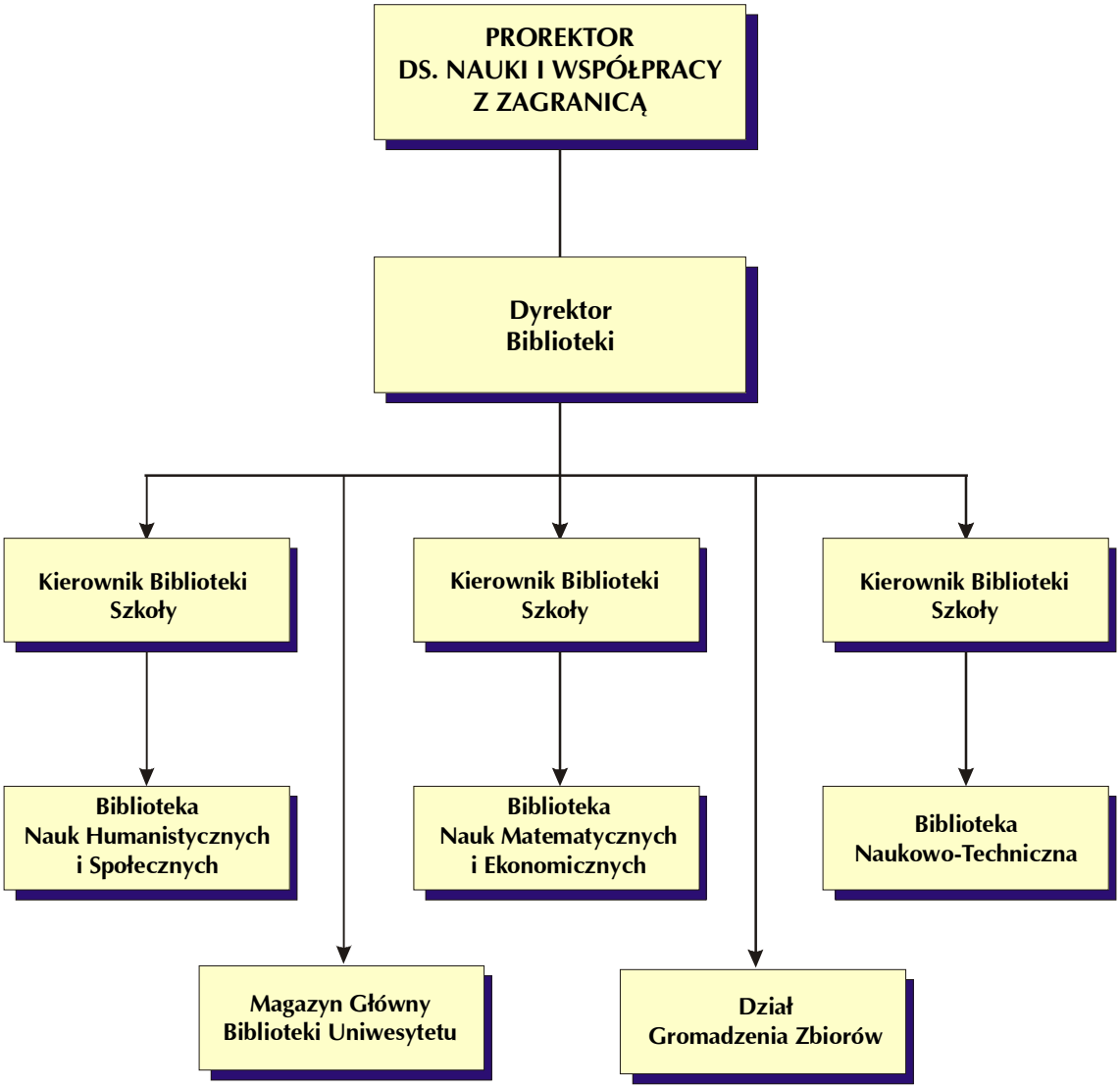

Rys. 2. Struktura organizacyjna Biblioteki Uniwersytetu Zielonogórskiego

Przyjęta zasada zdecentralizowanej Biblioteki Uniwersytetu Zielonogórskiego ma swoje uzasadnienie:

- merytoryczne poprzez działalność naukowo-dydaktyczną poszczególnych szkół,
- ekonomiczne: przy zdecentralizowanym systemie finansowym Uniwersytetu w znacznym stopniu koszty funkcjonowania bibliotek będą pokrywane z wydzielonych budżetów szkół.

Wewnętrzna struktura organizacyjna poszczególnych bibliotek będzie odpowiadać podstawowym funkcjom i zakresom ich działalności.

III. Charakterystyka Biblioteki Uniwersytetu Zielonogórskiego

W wyniku integracji systemów bibliotecznych Wyższej Szkoły Pedagogicznej i Politechniki Zielonogórskiej, Biblioteka Uniwersytetu Zielonogórskiego będzie posiadała następujące charakterystyki:

1. Baza materialna

W wyniku prostego połączenia ogólna powierzchnia Biblioteki z przeznaczeniem na działalność biblioteczną wynosi 2 682 m² + 1 440 m²= 4 122 m².

Uwzględniając trudności lokalowe aktualnych bibliotek PZ i WSP wymagane będą dodatkowe nakłady inwestycyjne i remontowe na stworzenie właściwych warunków lokalowych dla Biblioteki Uniwersytetu.

2. Księgozbiory

Tematyka księgozbioru obejmuje zbioru zakresu przeprowadzonych badań i kształcenia studentów na Uniwersytecie. Księgozbiór w liczbach ilustruje Tab. 7.

Lp.	Rodzaj zbioru	WSP	PZ	Uniwersytet
1.	Książki (woluminy)	295 192	112 869	408 061
2.	Czasopisma (woluminy)	45 819	23 106	68 925
3.	Zbiory specjalne (jednostki)	24 350	242 869	267 219
4.	**Razem zbiory**	**365 361**	**378 844**	**744 205**
5.	Czasopisma(tytuły)	973	556	1 529
	polskie	805	394	1 199
	zagraniczne	168	162	330

Tabela 7. Księgozbiór Biblioteki Uniwersytetu

3. Komputeryzacja

Wdrażany system zarządzania biblioteką PROLIB w bibliotekach WSP i PZ będzie stanowić podstawowe oprogramowanie Biblioteki Uniwersytetu Zielonogórskiego. Wdrożenie wszystkich modułów systemu zapewni efektywne zarządzanie biblioteką, stworzy niezbędne bazy zbiorów oraz usprawni system dostępu do zbiorów dla czytelników.

W warstwie fizycznej strukturalne sieci komputerowe poszczególnych bibliotek szkół będą połączone i zarządzane przez serwer Biblioteki Uniwersytetu Zielonogórskiego.

5.

BAZA MATERIALNA UNIWERSYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO

1. Położenie i ogólna charakterystyka bazy materialnej

Bazę materialną Uniwersytetu Zielonogórskiego tworzą następujące rodzaje obiektów:

- dydaktyczne i laboratoryjne w skład których wchodzą budynki poszczególnych wydziałów i instytutów, skoncentrowane głownie w dwóch campusach położonych w rejonie ul. Podgórnej i Wojska Polskiego. Łączna powierzchnia tych obiektów wynosi **65.848,90 m^2** (Tab. nr 1).
- socjalne pracowników i studentów, (domy studenta, stołówki, ośrodki szkoleniowo – wypoczynkowe oraz budynki mieszkalne) o łącznej powierzchni **82.365,90 m^2** (Tab. nr 2).
- Zaplecze gospodarcze składające się z pomieszczeń administracyjno – biurowych, poligrafii, warsztatów, magazynów oraz stacji transformatorowej o łącznej powierzchni **6.206,80 m^2** (Tab. nr 3).

2. Szczegółowa charakterystyka obiektów Uniwersytetu Zielonogórskiego

Baza materialna kampusu **A** Uniwersytetu Zielonogórskiego tworzą obiekty położone przy ul. Podgórnej. W jej skład wchodzą następujące obiekty:

- A-0 Budynek Główny
- A-1 Sala gimnastyczna
- A-2 Budynek Dydaktyczny
- A-3 Aula
- A-4 Administracja, Wydawnictwa i Poligrafia
- A-5 Łącznik Wydziału WPPT
- A-6 Łącznik Biblioteki Głównej
- A-10 Nowobudowany budynek dydaktyczny Wydziału Mechanicznego
- B-1 Hala laboratoryjna Wydziału Budownictwa
- B-2 Pawilon Wydziału Budownictwa
- B-3 Pawilon Wydziału PPT
- B-4 Hala Wydziału Mechanicznego
- B-5 Hala Wydziału Elektrycznego
- B-6 Hala Sportowa
- B-7 Hala Inżynierii Sanitarnej
- B-8 Studium Języków Obcych
- C-1 Dom Studenta nr 1
- C-2 Dom Studenta nr 2
- C-3 Dom Studenta nr 3
- C-4 Stołówka

- C-7 Planowany Dom Studenta nr 7
- C-8 Planowany Dom Studenta nr 8
- C-9 Planowany Dom Studenta nr 9
- C-10 Planowany Dom Studenta nr 10

Ponadto planowane są następujące obiekty:

- A-7 Budynek Dydaktyczny
- A-8 Budynek Wydziału Nauk Ścisłych
- A-9 Kryta pływalnia

Baza materialna kampusu **B** Uniwersytetu Zielonogórskiego tworzą obiekty położone przy al. Wojska Polskiego. W jej skład wchodzą:

- A-0 Budynek Główny
- A-1 Administracja
- A-2 Biblioteka Główna
- A-3 Kolegium Neofilogikum
- A-4 Hala sportowa
- A-6 Katedra Komun. Językowej
- B-0 Stołówka
- B-1 Dom Studenta „Wicewersal”
- B-2 Dom Studenta „Wcześniak”
- B-4 Hotel Asystenta, ul. Prosta 6
- B-5 Budynek mieszkalny, ul. Prosta 17/19
- B-6 Budynek mieszkalny, ul. Prosta 8
- B-7 Budynek mieszkalny, ul. Prosta 51
- B-8 Budynek mieszkalny, ul. Prosta 53
- C-0 Stacja transformatorowa
- C-1 Magazyny
- C-2 Ujęcie gazu
- C-3 Garaże
- C-4 Stolarnia

Ponadto planowane są następujące obiekty:

- A-5 Budynek biblioteki
- B-3 Dom Studenta

Lp.	Nazwa	Adres	Pow. całk. m^2
1.	Bud. Inst. Fizyki i Inst. Zarządzania	Plac Słowiański 6	1.403,0
2.	Bud. Inst. Matematyki	Plac Słowiański 9	1.029,0
3.	Bud. Inst. Pedagogiki Społecznej	Plac Słowiański 25	500,0
4.	Sala Sportowa	Al. Wojska Polskiego	1.046,0
5.	Bud. Inst. Sztuki i Kultury Plastycznej	ul Wiśniowa 10	2.399,0
6.	Bud. Inst. Sztuki i Kultury Plastycznej	ul. Wrocławska 7	195,0
7.	Bud. Inst. Biotechn. i Ochrony Środ.	ul. Monte Cassino	786,0
8.	Bud. Katedry Komunikacji Językowej	Al. Wojska Polskiego 77	590,0
9.	Bud. Inst. Wychow. Muz. i PO	ul. Ogrodowa 3b	1.611,0
10.	Bud. Zakładu ASK „Mrowisko”	Al. Wojska Polskiego 86	934,0
11.	Bud. Kolegium Neofiz. i Inst. Zarządz.	Al. Wojska Polskiego 71 a	4.948,0
12.	Bud. Inst. Socjologii i Inst. Filozofii	Al. Wojska Polskiego 65	351,0
13.	Bud. Dydaktyczny Główny	Al. Wojska Polskiego 69	5.026,0
14.	Bud. Centrum Astronomii	ul. Lubuska 2	215,0
15.	Gmach Główny	ul. Podgórna 50	3.576,0
16.	Dom Studenta nr 1	ul. Podgórna 50	422,7
17.	Sala Gimnastyczna	ul. Podgórna 50	1.112,5
18.	Aula	ul. Podgórna 50d	348,5
19.	Łącznik Instytutu Organizacji i Zarzą.	ul. Podgórna 50d	960,4
20.	Łącznik Biblioteczny	ul. Podgórna 50d	4.840,5
21.	Dom Studenta nr 2	ul. Podgórna 50c	614,4
22.	Hala Laboratoryjna WB	ul. Szafrana 1	951,4
23.	Pawilon Budownictwa	ul. Szafrana 3	684,4
24.	Pawilon WPPT	ul. Szafrana 5	674,9
25.	Hala WM	ul. Szafrana 4	7.030,3
26.	Hala WE	ul. Szafrana 5	3.464,9
27.	Hala Sportowa	ul. Szafrana 6	3.051,4
28.	Hala Laboratoryjna Inżynierii Sanit.	ul. Szafrana 15	4.330,7
29.	Studium Języków Obcych	ul. Szafrana 10	1.677,2
30.	Budynek Dydaktyczny	ul. Szafrana 2	10.976,6
31.	Zakład Doświadczalny	Nowy Kisielin	99,1
		Razem	**65.848,9**

Tab. 1. Obiekty dydaktyczne i laboratoryjne

Lp.	Nazwa	Adres	Pow. całk. m^2
1.	Dom Studenta „ U Lecha”	ul. Ogrodowa 3b	2.749,0
2.	Dom Studenta „ Vicewersal” i stołówka	al. Wojska Polskiego 65	2.240,0
3.	Dom Studenta „ Wcześniak”	al. Wojska Polskiego 67	5.049,0
4.	Hotel Asystenta	ul. Wyszyńskiego 19a	863,0
5.	Hotel Asystenta	ul. Prosta 6	2.067,0
6.	Budynek mieszkalny	ul. Prosta 17/19	170,0
7.	Budynek mieszkalny	ul. Prosta 8	100,0
8.	Budynek mieszkalny	ul. Prosta 51	96,0
9.	Budynek mieszkalny	ul. Prosta 53	216,0
10.	Ośrodek Szkoleniowo-Wypoczynkowy	Karłów	2.054,0
11.	Ośrodek Szkoleniowo-Wypoczynkowy	Lubiatów	568,0
12.	Dom Studenta nr 1	ul. Podgórna 51b	3.981,4
13.	Dom Studenta nr 2	ul. Podgórna 50c	3.908,9
14.	Budynek mieszkalny	ul. Podgórna 56-60	41,8
15.	Budynek mieszkalny	ul. Podgórna 68-72	487,7
16.	Dom Studenta nr 3	ul. Szafrana 8	4.788,6
17.	Stołówka akademicka	ul. Szafrana 9	2.015,0
18.	Dom Pracownika	ul. Szafrana 7	162,8
19.	Budynek mieszkalny	ul. Szafrana 13	269,8
20.	Budynek mieszkalny	ul. Wazów 78	168,1
21.	Domy Studenta nr 4 i 5	Przylep	2.088,0
22.	Dom Studenta nr 6	Raculka	665,5
23.	Akademicki Ośrodek Jeździecki	Raculka	693,3
24.	Ośrodek Konferencyjny	Kisielin	0,0
25.	Ośrodek Wypoczynkowy	Lubrza	42.723,0
26.	Ośrodek Wypoczynkowy	Łagów	4.200,0
Razem			**82.365,9**

Tab. 2. Obiekty socjalne pracowników i studentów

Lp.	Nazwa	Adres	Pow. całk. m^2
1.	Budynek Poligrafii	pl. Słowiański 9	259,0
2.	Archiwum	al. Wojska Polskiego 71a	450,0
3.	Budynek Administracyjny	al. Wojska Polskiego 69	1.000,0
4.	Budynki gospodarcze	Cybinka	763,0
5.	Warsztat samochodowy	ul. Szafrana 25	176,0
6.	Magazyn Główny	ul. Szafrana 17	1.157,0
7.	Administracja, Wydawnictwa i Zakład Poligrafii	ul. Podgórna 50a	1.313,7
8.	Budynek gospodarczy	ul. Szafrana 21	1.088,1
Razem			**6.206,8**

Tab. 3. Zaplecze gospodarcze

Oprócz obiektów dydaktycznych i socjalnych położonych na przedstawionym wyżej campusie, Uniwersytet Zielonogórski posiada również obiekty położone w innych częściach miasta. Położenie wszystkich obiektów Uniwersytetu Zielonogórskiego charakteryzują poniższe plany (Rys. 1, Rys. 2, Rys. 3).

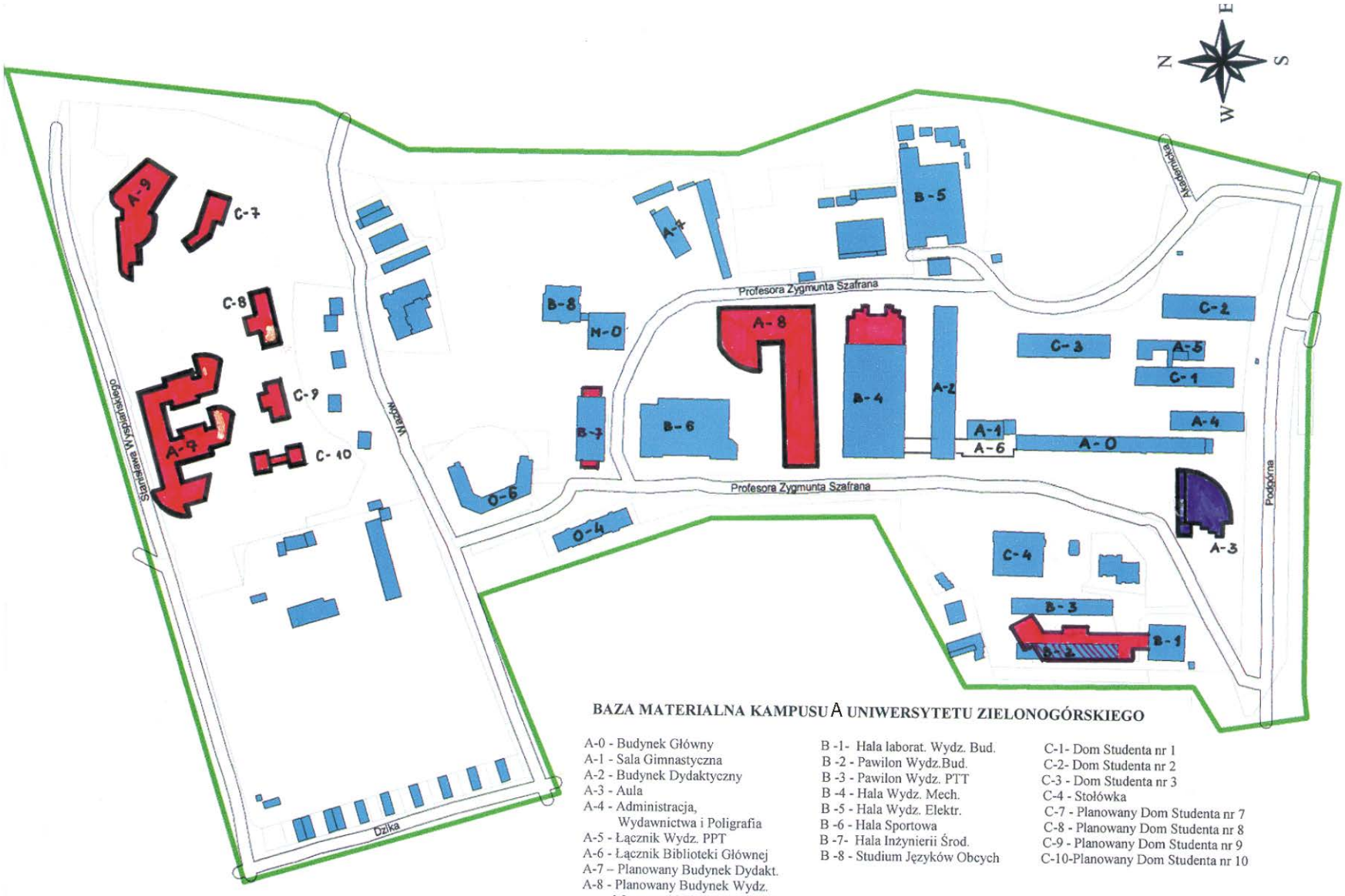

BAZA MATERIALNA KAMPUSU A UNIWERSYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO

A-0 - Budynek Główny
A-1 - Sala Gimnastyczna
A-2 - Budynek Dydaktyczny
A-3 - Aula
A-4 - Administracja, Wydawnictwa i Poligrafia
A-5 - Łącznik Wydz. PPT
A-6 - Łącznik Biblioteki Głównej
A-7 – Planowany Budynek Dydakt.
A-8 - Planowany Budynek Wydz. Matematyki,Fizyki i Informat.
A-9 - Planowana kryta pływalnia

B -1- Hala laborat. Wydz. Bud.
B -2 - Pawilon Wydz.Bud.
B -3 - Pawilon Wydz. PTT
B -4 - Hala Wydz. Mech.
B -5 - Hala Wydz. Elektr.
B -6 - Hala Sportowa
B -7- Hala Inżynierii Środ.
B -8 - Studium Języków Obcych

C-1- Dom Studenta nr 1
C-2- Dom Studenta nr 2
C-3 - Dom Studenta nr 3
C-4 - Stołówka
C-7 - Planowany Dom Studenta nr 7
C-8 - Planowany Dom Studenta nr 8
C-9 - Planowany Dom Studenta nr 9
C-10-Planowany Dom Studenta nr 10

BAZA MATERIALNA KAMPUSU B UNIWERSYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO

A-0 Budynek Główny
A-1 Administracja
A-2 Biblioteka Główna
A-3 Kolegium Neofilologikum
A-4 Hala Sportowa
A-5 Planowany bud. Biblioteki
A-6 Katedra Kom. Językowej

B-0 Stołówka
B-1 Dom Studenta „Wicewersal"
B-2 Dom Studenta „Wcześniak"
B-3 Planowany bud. Domu Studenta
B-4 Hotel Asystenta , ul. Prosta 6
B-5 Bud. mieszkalny ul. Prosta 17/19
B-6 Bud. mieszkalny, ul. Prosta 8
B-7 Bud. mieszkalny, ul. Prosta 51
B-8 Bud. mieszkalny, ul. Prosta 53

C-0 Stacja transformatorowa
C-1 Magazyny
C-2 Ujęcie gazu
C-3 Garaże
C-4 Stolarnia

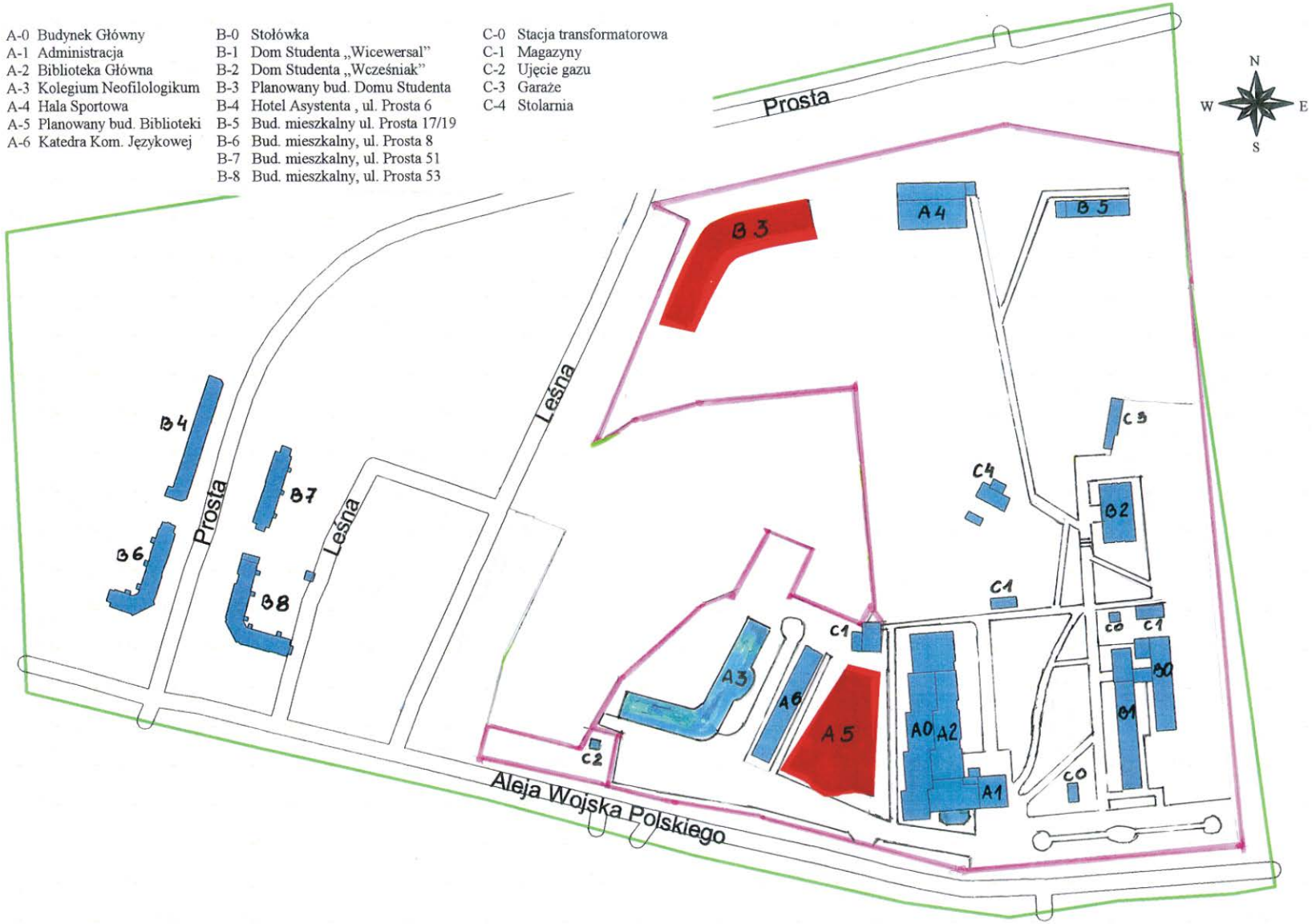

BAZA MATERIALNA UNIWERSYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO

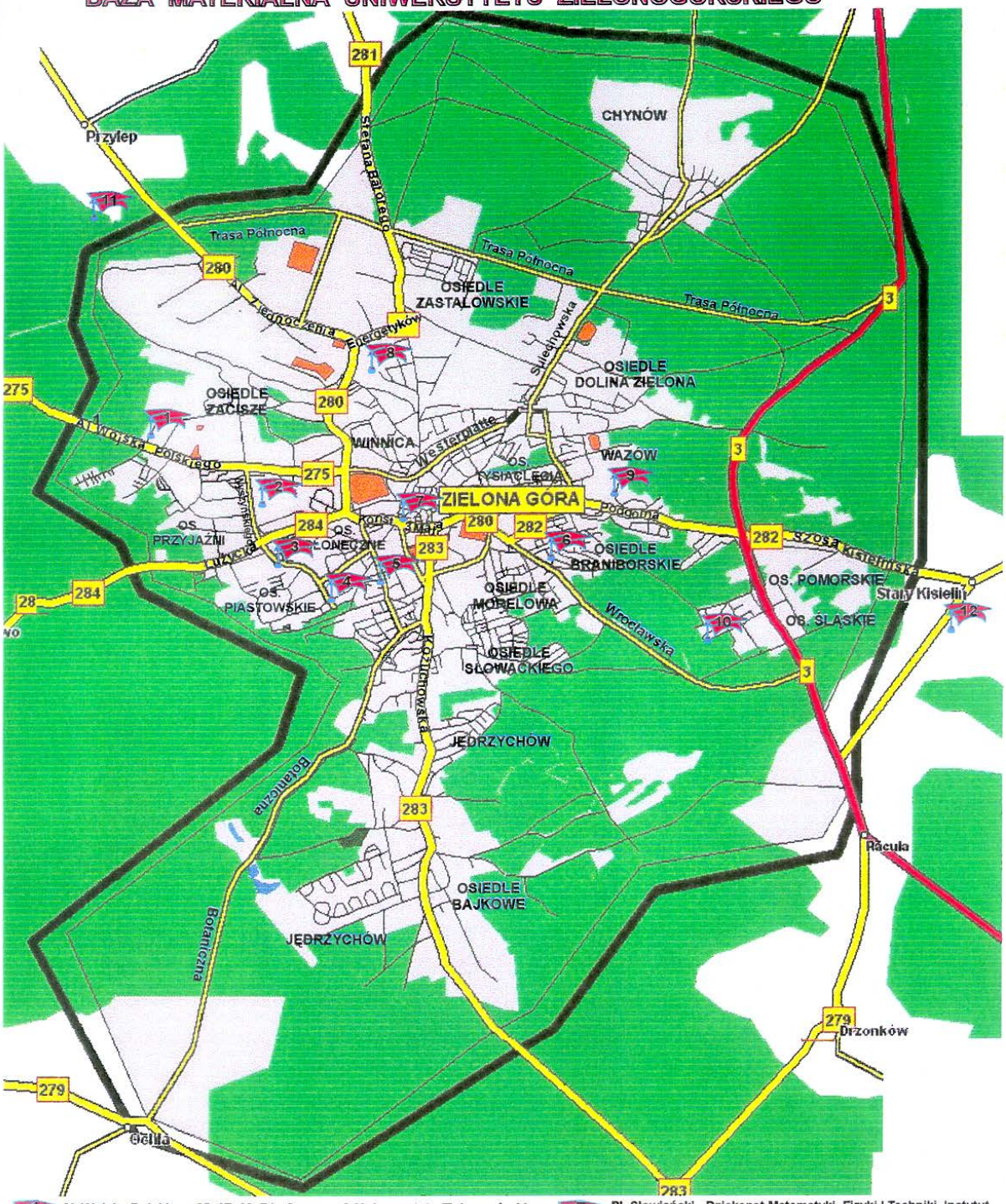

1. ~~Al. Wojska Polskiego~~ 65, 67, 69, 71 - Campus A Uniwersytetu Zielonogórskiego
2. Al. Wojska Polskiego 86 "Mrowisko" - Zakład Pedagogiki
3. ul. Monte Cassino 21B - Instytut Biotechnologii i Ochrony
4. ul. Wiśniowa 10 - Instytut Sztuki i Kultury Plastycznej
5. ul. Ogrodowa 3b - Instytut Wychowania ~~Muzycznego, Zakład~~
6. ul. Lubuska 3 - Centrum Astronomii
7. Pl. Słowiański - Dziekanat Matematyki, Fizyki i Techniki, Instytut Fizyki, Instytut matematyki, Instytut Pedagogiki Społecznej
8. ul. Energetyków 2
9. ul. Podgórna 50 - Campus B Uniwersytetu Zielonogórskiego
10. ~~Raculka~~ - Ośrodek Jeździecki ul. Stajenna
11. ~~Przylep DS IV i DS V~~
12. Nowy ~~Kisielin~~ - Zakład Doświadczalny

3. Zobowiązania władz miasta Zielonej Góry i władz Województwa Lubuskiego na rzecz rozwoju i modernizacji bazy materialnej Uniwersytetu Zielonogórskiego.

W wyniku integracji jednostek organizacyjnych obu zielonogórskich uczelni w ramach Wydziału Nauk Ścisłych i w ramach niektórych jednostek wydziałów tworzących Szkołę Nauk Technicznych istnieje pilna potrzeba rozbudowy posiadanej bazy materialnej pod potrzeby nowych jednostek dydaktycznych Uniwersytetu. Dotyczy to w szczególności:

- budowy nowego obiektu dydaktycznego dla Wydziału Nauk Ścisłych,
- budowy Biblioteki Nauk Humanistycznych i Społecznych,
- budowy lub pozyskania obiektu na lokalizację przyszłego rektoratu i administracji Uniwersytetu,
- budowy Centrum Kształcenia i Rehabilitacji Młodzieży Niepełnosprawnej,
- poprawy infrastruktury terenów tworzących wyróżnione campusy uczelni,
- budowy kompleksowego systemu informatycznego uczelni.

Część zadań będzie realizowana ze środków własnych obu zielonogórskich uczelni i ze środków MEN.

Istnieje jednak konieczność wsparcia realizacji planowanych zadań ze środków i zasobów miasta i regionu. W wyniku podpisanych umów (zał. 5, zał. 6) władze miejskie i wojewódzkie deklarują podjęcie następujących zadań zmierzających do właściwego ukształtowania bazy dydaktycznej Uniwersytetu Zielonogórskiego:

A. Deklaracje władz miejskich

Władze miasta Zielonej Góry podjęły zobowiązania (zał. 5) dotyczące:

- nieodpłatnego przekazania przyszłemu Uniwersytetowi nowych terenów,
- udziału w kosztach realizacji planowanych zadań inwestycyjnych
- nieodpłatnego wykonania na rzecz przyszłego Uniwersytetu uzbrojenia terenów i prac porządkowych,
- wspierania inicjatywy rektorów dotyczącej pozyskania w centrum miasta siedziby przyszłego rektoratu Uniwersytetu,
- przekazania na rzecz przyszłego Uniwersytetu lokali mieszkalnych z zasobów miasta dla kadry naukowo-dydaktycznej niezbędnej do tworzenia Uniwersytetu.

B. Deklaracje władz wojewódzkich

Wojewoda Lubuski, uznając celowość lokalizacji siedziby władz rektorskich Uniwersytetu w centrum Zielonej Góry, podejmie działania na rzecz przeznaczenia na ten cel jednego z budynków znajdujących się w jego dyspozycji (zał. 6)

6.

CHARAKTERYSTYKA PODSTAWOWYCH JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH

WYDZIAŁ ARTYSTYCZNY

Wydział powstanie na bazie Wydziału Artystycznego Wyższej Szkoły Pedagogicznej.

1. Struktura organizacyjna

- ♦ ▪ Instytut Sztuki i Kultury Plastycznej
- ♦ ▪ Instytut Wychowania Muzycznego

2. Kadra naukowo-dydaktyczna

Podstawową kadrę Wydziału tworzy:

- ♦ 20 profesorów, doktorów habilitowanych i pracowników z II stopniem kwalifikacji artystycznej,
- ♦ 27 doktorów i pracowników z I stopniem kwalifikacji artystycznej,
- ♦ 32 asystentów i wykładowców.

Szczegółową strukturę zatrudnienia pracowników Wydziału ze stopniem naukowym lub kwalifikacją artystyczną ilustruje poniższa tabela:

Tabela 1. *Struktura zatrudnienia pracowników Wydziału ze stopniem naukowym lub kwalifikacją artystyczną*

Tytuły, stopnie naukowe i kwalifikacje artystyczne / **Instytut**	**profesorowie**	**doktorzy habilitowani lub osoby z II° kwal. artystycznej**	**doktorzy lub osoby z I° kwal. artystycznej**
Instytut Sztuki i Kultury Plastycznej	5	2	16
Instytut Wychowania Muzycznego	5	8	11
Razem:	**10**	**10**	**27**

3. Osiągnięcia w zakresie kształcenia kadry naukowej

W latach 1996-2000 stopień doktora bądź kwalifikację artystyczną I stopnia uzyskało 15 pracowników Wydziału, stopień doktora habilitowanego lub równorzędną kwalifikację artystyczną II stopnia uzyskało 6 pracowników, zaś 3 osobom nadano tytuł profesora.

Aktualnie 5 osób ma otwarty przewód I stopnia kwalifikacji artystycznej, 1 osoba ma otwarty przewód na II stopień kwalifikacji artystycznej. Ponadto 1 pracownik Wydziału ma wszczęte postępowanie o tytuł profesora.

Pracownicy Wydziału byli promotorami w 44 ukończonych przewodach doktorskich. Wykonali 98 recenzji rozpraw doktorskich, 78 recenzji rozpraw habilitacyjnych oraz 53 opinii w postępowaniu o tytuł profesora.

4. Działalność dydaktyczna

4.1. Kierunki i specjalności kształcenia

a) w systemie dziennym

- Kierunek - **Malarstwo** (5-letnie magisterskie)
- Kierunek - **Wychowanie muzyczne** (5-letnie magisterskie)
- Kierunek - **Wychowanie plastyczne** (5-letnie magisterskie)

b) w systemie zaocznym

- Kierunek - **Wychowanie muzyczne** (5-letnie magisterskie)
- Kierunek - **Wychowanie plastyczne** (5-letnie magisterskie)

5. Działalność naukowo-badawcza Instytutów

INSTYTUT SZTUKI I KULTURY PLASTYCZNEJ

5.0. Profesorowie i pracownicy z II° kwalifikacji artystycznej:

- Prof. Jan Berdyszak (sztuki plastyczne - rysunek)
- Prof. Jan Gawron (sztuki plastyczne - malarstwo)
- Prof. Antoni Zydroń (sztuki plastyczne - malarstwo)
- Prof. Włodzimierz Dreszer (sztuki plastyczne - rysunek)
- Prof. Stanisław Kortyka (sztuki plastyczne - malarstwo)
- II° kwal. art . Bogumił Kaczmarek (sztuki plastyczne - architektura wnętrz)
- II° kwal. art. Eugeniusz Józefowski (sztuki plastyczne)

5.1. Główne kierunki działalności naukowej

1. Badania nad architektoniczną twórczością C. G. Langhausa w zakresie zabytków Wrocławia.
2. Badania nad źródłami koncepcji architektonicznej Pałacu Hatzfeldów we Wrocławiu.
3. Dokumentacja fotograficzna zabytków Wrocławia dla wydawnictw encyklopedycznych.
4. Badania nad społecznymi, technicznymi i estetycznymi uwarunkowaniami funkcjonowania sztuki u schyłku XX wieku.
5. Refleksja teoretyczna nad teatrem, jako fenomenem plastycznym.

Pracownicy Instytutu prowadzą również aktywną działalność artystyczną. W latach 1995-1999 plastycy prezentowali swój dorobek w 19 krajach Europy, Ameryki Pn., Płd. i Azji (łącznie około 200 wystaw zbiorowych i indywidualnych) w tym w prestiżowych galeriach (np.: Galeria Atelier 340 Bruksela, Galeria X - Art.Space, Ateny: ad. Leszek Knaflewski, Galeria „Frame", Pittsburg: mgr Alicja Dzięcielewska, Centrum Sztuki, Budapeszt: ad. Tomasz Sikorski, Wystawa Światowa - Maldoror Park w Montrealu: prof. Antoni Zydroń). Prace pracowników Instytutu znajdują się w najbardziej renomowanych zbiorach muzealnych całego świata, np.: dzieła prof. Jana Berdszaka są w posiadaniu m.in.: zbiorach UNESCO w Paryżu, Institute of Modern Art w Kamakura (Japonia), Museum of Fine Art w Bostonie, Staatliches Museum w Berlinie, The Kościuszko Fundation w Nowym Jorku, Muzeum Puszkina w Moskwie, w Kolekcji Antonio Gades w Hiszpanii, Kolekcji Torsten Lilia w Szwecji, Muzeów Narodowych w Poznaniu, Wrocławiu, Warszawie i Krakowie,

oraz w wielu kolekcjach prywatnych. Prace prof. Antoniego Zydronia zakupione zostały m. in.: przez Galerię Narodową w Tiranie, kilka muzeów belgijskich (Bruksela), znajdują się w Ambasadzie Belgii w Waszyngtonie, Institute de Cancere w Paryżu oraz w kolekcjach prywatnych we wszystkich krajach Europy, w USA i w Meksyku. Podobnym dorobkiem międzynarodowym legitymują się również inni profesorowie Instytutu.

5.2. Organizowane konferencje naukowe

* Miejsce sztuki między przestrzenią prywatną i publiczną (1996)
* Książka artystyczna jako obiekt oraz warsztat edukacyjny (1998)

5.3. Ważniejsze publikacje w latach 1996-2000

Książki:

1. E. Józefowski, Książka o książkach, Zielona Góra 1999,
2. J. Berdyszak, O obrazie, Poznań 1999,
3. J. Berdyszak, E. Olinkiewicz, Teatr, Wrocław 1996,
4. M. Fostowicz-Zahorski - wstęp, opracowanie, wybór tekstów i tłumaczenia oraz Glosariusz do książki Williama Blake Wieczna Ewangelia. Wybór pism, Wrocław 1998,
5. W. Śmigielski, List do samego siebie, Zielona Góra 1997,
6. W. Śmigielski, Skrzypce Marsjasza, Zielona Góra 2000,

Artykuły:

1. E. Mikina, Nierozumna nowoczesność, w: Horyzont ponowoczesności, red. J. Sójka, UAM, Poznań, 1996, 81-90.
2. E. Mikina, Miasto którego nie ma, w: Pisanie miasta - czytanie miasta, red. A. Zeidler-Janiszewska, UAM, Poznań, 1996, 227-234.
3. J. Berdyszak, O obrazie, Muzeum Warmii i Mazur, Olsztyn, 1999, 75.
4. M. Vierstra, Maria Szpakowski (1926-1938): artysta malarz i społecznik, 198-200.
5. I. Wrazas, Pan Płatonow to ja, Notatnik teatralny nr 15, 131-136,
6. W. Śmigielski, Kruszenie estetyki albo bardzo osobista glosa o przekraczaniu granic, Rocznik - Rzeźba Polska, t. 7, Orońsko 1998, 177-183.

5.4. Członkostwo towarzystw naukowych, znaczące wyróżnienia artystyczne

* Prof. Jan Berdyszak - przewodniczący Rady Programowej Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku,
* Prof. Jan Berdyszak - członek Rady Programowej Międzynarodowego Triennale Grafiki w Krakowie,

Znaczące wyróżnienia:

- Prof. Jan Berdyszak - - Doktorat honoris causa Akademii Sztuk Pięknych w Bratysławie.
- Ad. II stopnia Eugeniusz Józefowski - nagroda Współczesna Polska Sztuki Książki, Warszawa (1998, 2000).
- Ad. Paulina Komorowska-Birger - wyróżnienie ARTS-Link, The Corning Museum of Glass, Corning, Nowy Jork (1996).

INSTYTUT WYCHOWANIA MUZYCZNEGO

5.0. Profesorowie, doktorzy habilitowani i pracownicy z II° kwalifikacji artystycznej:

- Prof. Mirosław Bukowski (sztuki muzyczne-wychowanie muzyczne)
- Prof. Janusz Dzięcioł (sztuki muzyczne-dyrygentura)
- Prof. Dorota Frąckowiak-Kapała (sztuki muzyczne- wychowanie muzyczne)
- Prof. Irena Marciniak (prowadzenie zespołów wokalnych i wokalno-instrumentalnych)
- Prof. dr hab. Janina Fyk (historia-nauka o sztuce-muzykologia)
- II° kwal. art. Zygmunt Herembeszta (dyrygentura)
- II° kwal. art. Juliusz Karcz (kompozycja)
- II° kwal. art. Janina Nowak (prowadzenie zespołów wokalnych i wokalno-instrumen-talnych)
- II° kwal. art. Maciej Ogarek (prowadzenie zespołów wokalnych)
- II° kwal. art. Ryszard Zimnicki (sztuki muzyczne – instrumentalistyka)
- II° kwal. art. Karol Schmidt (instrumentalistyka)
- II° kwal. art. Bogusław Stankowiak (dyrygentura)
- II° kwal. art. Andrzej Tuchowski (historia – muzykologia)

5.1. Główne kierunki badań naukowych i działalności artystycznej

1. Badania nad twórczością muzyków brytyjskich XX wieku (Benjamin Britten).
2. Badania nad polską twórczością kompozytorską i refleksją teoretyczną
3. Badania nad fenomenem integracji strukturalnej w kontekście przemian stylu Chopina.
4. Badania nad strukturalnymi aspektami utworów Szymanowskiego i Lutosławskiego.
5. Badania nad europejskim kontekstem sfery fabularnej oper K. Pendereckiego.
6. Badania nad transkrypcjami utworów Chopina.
7. Badania nad lokalną twórczością muzyczną w kontekście integracji europejskiej.
8. Badania nad refleksją krytyczną i estetyczną II Rzeczypospolitej.

Z racji zastosowania przez dr hab. A. Tuchowskiego rzadko spotykanych w Polsce (zaś rozpowszechnionych w USA i Anglii) metod postchenkerowskich prowadzone przez niego badania analityczne mają w kraju unikalny charakter.

Prowadzone od szeregu lat badania psychoakustyczne i tonometryczne (prof. dr hab. J. Fyk) należą do czołowych osiągnięć naukowych Wydziału. Prof. dr hab. J. Fyk koncentruje się na badaniach psychoakustycznych aspektów intonacji melodycznej (uwieńczone monografią opublikowaną w 1995 roku), problematyki percepcji dźwięku przez dzieci oraz kwestiami opublikowane zostały w 15 pracach anglojęzycznych oraz ogłoszone w referatach prezentowanych przez autorkę na międzynarodowych konferencjach w USA, Kanadzie, Belgii, Holandii, Szwecji.

Problemami metodycznymi w zakresie wychowania muzycznego dzieci przedszkolnych zajmuje się dr L. Kataryńczuk-Mania prowadząca badania nad audiacją i teorią uczenia dziecka.

Pracownicy Instytutu prowadzą również aktywną działalność artystyczną. W latach 1995-1999 zatrudnieni w Instytucie muzycy - wykonawcy (chórmistrzowie, dyrygenci, wokaliści, instrumentaliści) wystąpili z ponad 100 koncertami poza granicami kraju (Niemcy, Czechy, Węgry, Austria, Włochy, Francja, Holandia, Irlandia, Grecja, Izrael). Do

najbardziej prestiżowych występów należy zaliczyć koncerty prof. Janusza Dzięcioła w Atenach (1996), Marsylii (1997), Netanii (Izrael 1997), prof. Doroty Kapały: Mediolan (1997), Wiedeń (1996), Monachium (1997).

5.2. Projekty badawcze

- ♦ Międzynarodowy projekt badawczy „Psychoacoustical and Neurophysiological Fundamentals of the Development of Aural Skills (1999-2000) - Institute for Music Research, University of Texas, San Antonio - prof. dr hab. Janina Fyk.
- ♦ Dr L. Kataryńczuk-Mania jest uczestnikiem projektu badawczego KBN - Analiza celów i treści kształcenia nauczycieli muzyki w systemie Wyższych Szkół Pedagogicznych i Uniwersytetów, kierownik - prof. J. Karcz, Akademia Muzyczna w Poznaniu.

5.3. Organizowane konferencje naukowe

- ∗ Kształcenie metodą Dalcroze'a w kontekście edukacji nieprofesjonalnej (1996)
- ∗ Problemy wykonawcze muzyki współczesnej (1997)
- ∗ Innowacje pedagogiczne w edukacji muzycznej dzieci i młodzieży (1998)

5.4. Współpraca z zagranicą

Instytut współpracuje z:

- ∗ Wyższą Szkołą Pedagogiczną w Hradec Kralove (Czechy)
- ∗ Wyższą Szkołą Pedagogiczną w Vechcie (Niemcy)
- ∗ Chórem Uniwersytetu Wileńskiego

Ze względu na specyfikę Instytutu współpraca dotyczyła działalności artystycznej - głównie w zakresie chóralistyki.

5.5. Najważniejsze publikacje

Publikacje książkowe (monografie):

1. J. Fyk, Melodic Intonation, Psychoacoustics and the Violin, Organon, Zielona Góra, 1995, ss. 260.
2. A. Tuchowski, Benjamin Britten - twórca, dzieło, epoka, Musica Jagellonica, Kraków, 1994, ss. 252.
3. A. Tuchowski, Integracja strukturalna w świetle przemian stylu Chopina, Musica Jagellonica, Kraków, 1996, ss. 205.

Artykuły w pismach naukowych i rozdziały w monografiach:

1. J. Fyk, Protentional frequency changes in the performance of melodic octaves on the violin, Proceedings of JIC '96-Brugge, 1996, 101-105.
2. J. Fyk, Short-term memory for pitch in seven and nine-year-old children, Polish Quarterly of Developmental Psychology, 3, 1, 1997, 63-76.
3. J. Fyk, Intonational Protection in the Perfomance of Melodic Octaves on the Violin, red. M. Lenzan, Music. Gestalt and Computing, Studies in Cognitive and Systematic Musicology, Springer, Berlin, 1997, 421-428.
4. J. Fyk, J. Krystecki (współautor), Sensitivity to pitch change direction in first grade children, Third Triennical ESCOM Conference Proceedings, red. A. Gabrielsson, Uppsala, 1997, 440-445.

5. B. Literska, XIX-wieczne transkrypcje utworów Chopina. Próba systematyki, Kwartalnik Instytutu Sztuki PAN „Muzyka” 1997, nr 4, 37-50.
6. A. Tuchowski, Scherzo C-sharp minor - the problem of structural consistency and motivic transformations, Chopin Studies, Warszawa, nr 5, 190-198.
7. A. Tuchowski, Rasistowskie podstawy narodowo-socjalistycznej myśli o muzyce, Kwartalnik IS PAN „Muzyka”, nr 1, 41-64.
8. A. Tuchowski, The Music Theatre in Relation to Socioethical Problems: The Devils of Loudun by Krzysztof Penderecki as Seen in Contrast to Peter Grimes and other Operas by Benjamin Britten, Krzystof Penderecki’s Music in the Context of 20th - Century Theatre, red. Mieczysław Tomaszewski, Akademia Muzyczna, Kraków, 1999, 109-116.
9. A. Tuchowski, In Search of the Characteristic Features of Benjamin Britten’s Vocal Style. The Canticle II:Abraham and Isaac op.51, European Solo Song (Pieśń artystyczna narodów Europy), red. Mieczysław Tomaszewski, Akademia Muzyczna, Kraków, 1999, 121-133.
10. A. Tuchowski, Chopin’s Integrative Technique and its Repercussions in 20th - Century Polish Music, Polish Music Journal, vol.2, No.1, Polish Music Reference Center, University of Southern California, Los Angeles, 1999 (pismo internetowe, adres: http://www.usc.edu/dept/polish_music/PMJ).

5.6. Członkostwo w towarzystwach naukowych, znaczące wyróżnienia

Nagrody naukowe:

- Prof. dr hab. Janina Fyk
  - Nagroda Naukowa I stopnia Wydziału Nauk Technicznych PAN, 1996
  - Medal Komisji Edukacji Narodowej, 1997
- Dr hab. Andrzej Tuchowski
  - Nagroda Indywidualna Ministra Edukacji Narodowej, 1998

Nagrody i wyróżnienia artystyczne:

- Prof. Janusz Dzięcioł
  - II nagroda na Międzynarodowym Festiwalu Chórów, Netania (Izrael), 1997,
- II° kwal. art. Bogusław Stankowiak:
  - wyróżnienie na Międzynarodowym Festiwalu Muzyki Chóralnej w Pilźnie (Czechy)
- II° kwal. art. Maciej Ogarek:
  - I nagroda w III Konkursie orkiestr Landu Brandenburgii, Cottbus, 1999

Członkostwo w towarzystwach naukowych:

- International Society of Music Education - 4 osoby,
- Polskie Towarzystwo Edwina Gordona - 3 osoby,
- Towarzystwo C. Orfa - 6 osób.

Ponadto, prof. dr hab. J. Fyk jest członkiem European Society for the Cognitive Sciences of Music oraz International Cooperate in Systematic and Cognitive Musicology.

WYDZIAŁ ELEKTROTECHNIKI I INFORMATYKI

Wydział powstał na bazie Wydziału Elektrycznego Politechniki Zielonogórskiej.

1. Struktura organizacyjna

Wydział tworzą cztery Instytuty:

- Instytut Elektrotechniki Przemysłowej
- Instytut Informatyki i Elektroniki
- Instytut Metrologii Elektrycznej
- Instytut Sterowania i Systemów Informatycznych

W ramach poszczególnych instytutów wydzielono zakłady oraz pracownie do obsługi i zabezpieczenia technicznego laboratoriów naukowo-dydaktycznych.

2. Charakterystyka kadry naukowo-dydaktycznej

Podstawową kadrę wydziału tworzy:

- 22 profesorów i doktorów habilitowanych, oraz
- 33 doktorów nauk technicznych

Wykaz profesorów i doktorów habilitowanych wraz z reprezentowaną dyscypliną naukową:

Szczegółowa struktura zatrudnienia ilustruje poniższa tabela

Tabela 1. *Struktura zatrudnienia pracowników Wydziału ze stopniami naukowymi*

Tytuły i stopnie naukowe / Instytuty	profesorowie	doktorzy habilitowani	doktorzy
Elektrotechniki Przemysłowej	4	1	9
Informatyki i Elektroniki	2	4	7
Metrologii Elektrycznej	2	4	12
Sterowania i Systemów Informatycznych	1	4	5
Razem:	**9**	**13**	**33**

3. Osiągnięcia w zakresie kształcenia kadry naukowej

Od 1996 roku Wydział Elektryczny PZ posiada uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora nauk technicznych w zakresie Elektrotechniki. W ramach posiadanych uprawnień wypromowano następujących doktorów:

- Dr inż. Grzegorz Benysek
- Dr inż. Leszek Furmankiewicz
- Dr inż. Artur Gramacki
- Dr inż. Jarosław Gramacki
- Dr inż. Janusz Kaczmarek
- Dr inż. Grzegorz Kobyłecki

Aktualnie otwartych jest 11 przewodów doktorskich, w tym 2 dla osób nie będących pracownikami Politechniki Zielonogórskiej.

Ponadto profesorowie i doktorzy habilitowani byli promotorami 69 rozpraw doktorskich obronionych na radach naukowych innych uczelni technicznych w kraju i za granicą. Aktualnie 9 pracowników Wydziału Elektrycznego posiada otwarte przewody doktorskie (8) i habilitacyjne (1) na innych uczelniach. Liczba recenzji prac doktorskich i habilitacyjnych wykonanych przez pracowników Wydziału wynosi 303.

4. Działalność dydaktyczna

4.1. Kierunki i specjalności kształcenia

Wydział kształci studentów w systemie dziennym i zaocznym w dwóch kierunkach:

- Elektrotechnika
- Informatyka

Na obydwu kierunkach oferowane są studia magisterskie oraz zawodowe inżynierskie. Dodatkowo na kierunku Informatyka prowadzone są studia uzupełniające (dzienne i zaoczne) oraz podyplomowe (tylko zaoczne).

Na kierunku Elektrotechnika prowadzone są specjalności:

- Cyfrowe systemy pomiarowe,
- Energoelektronika w elektroenergetyce,
- Inżynieria systemów informatycznych,
- Inżynieria systemów komputerowych
- Elektronika przemysłowa.

Na kierunku Informatyka prowadzone są następujące specjalności:

- Inżynieria komputerowa,
- Inżynieria oprogramowania,
- Przemysłowe systemy informatyczne,
- Systemy telekomunikacyjne,
- Systemy informatyczne elektroenergetyki,
- Systemy komputerowe w zarządzaniu przedsiębiorstwem.

4.2. Współpraca zagraniczna

W latach 1995-1998 realizowane były dwa programy TEMPUS, celem których było dopasowanie programów naukowych z Informatyki do standardów Unii Europejskiej oraz wymiana studentów i pracowników naukowo-dydaktycznych.

Od 1999 roku Wydział bierze udział w programie SOCRATES, współpracując z uczeniami w Niemczech i Anglii.

5. Działalność naukowo – badawcza instytutów

INSTYTYT ELEKTROTECHNIKI PRZEMYSŁOWEJ

5.0. Kadra naukowo-dydaktyczna

Podstawową kadrę instytutu tworzy

- 5 profesorów i doktorów habilitowanych
- 9 doktorów nauk technicznych

Wykaz profesorów i doktorów habilitowanych wraz z reprezentowaną dyscyplina naukową:

- Prof. dr hab. inż. Edward Greczko - elektrotechnika
- Prof. dr hab. inż. Igor Korotiejew - elektrotechnika, energoelektronika
- Prof. dr hab. inż. Jan Popczyk - energetyka
- Prof. dr hab. inż. Ryszard Strzelecki - elektrotechnika, energoelektronika
- Dr hab. inz Tadeusz Kurowski, Prof.. PZ - elektrotechnika

5.1. Główne kierunki badań:

- optymalne obwody kompensacyjne i korekcyjne - moce w układach nieliniowych, elastyczne systemy sterowania przesyłem energii, układy aktywnej poprawy jakości energii,
- energoelektronika - układy regulacyjne dużej mocy, sterowniki i przekształtniki,
- optymalizacja układów napędowych - mikrokomputery jednoukładowe i procesory sygnałowe, regulatory wielofunkcyjne,
- kompatybilność elektromagnetyczna - analiza i synteza widmowa przebiegów odkształconych, eliminacja negatywnych skutków zasilania falownikowego.

5.2. Projekty badawcze

Krajowe KBN

- Układy kompensatorów hybrydowych do filtracji harmonicznych i kompensacji przesunięć fazowych prądu w liniach zasilających (1997) – promotorski
- Trójfazowe sterowniki mocy prądu przemiennego ze sterowaniem impulsowym typu PWM (1997)
- Energoelektroniczne systemy poprawy jakości mocy w trójfazowych sieciach zasilających – 1998-2000,
- Filtry aktywne składowej niezrównoważania (FASN) napięcia wyjściowego trójfazowych falowników napięcia – do redukcji prądu upływnościowego (1999-2000),
- Matrycowe i hybrydowe autotransformatory energoelektroniczne prądu przemiennego (1999-2001),
- Techniczne przygotowanie produkcji typoszeregu energetycznych filtrów aktywnych (1997-1998), (OBR-METROL: projekt celowy),
- Układy impulsowych sterowników mocy prądu przemiennego o poprawionych właściwościach energetycznych (1998-1999) – młodego pracownika nauki
- Trójfazowe impulsowe stabilizatory napięcia przemiennego o jedno- i dwubiegunowej modulacji (MSI), (1999-2000) – młodego pracownika nauki

5.3. Baza laboratoryjna

Instytut Elektrotechniki Przemysłowej dysponuje bazą laboratoryjną, w której prowadzone są badania naukowo-badawcze z energoelektroniki, elektroenergetyki, maszyn i napędu elektrycznego oraz układów sterowania.

Prace związane z energoelektroniką prowadzone są w laboratorium układów energoelektronicznych, które dysponuje aparaturą wiodących firm**:** LeCroy, Tektronix, Fluke,. Badania naukowe finansowane są przez Komitet Badań Naukowych. W Instytucie prowadzone są badania niekonwencjonalnych źródeł energii elektrycznej - bateria ogniw słonecznych. Aparatura firm Simens i Schaffner wykorzystywana jest do badania odporności urzą-

dzeń na zakłócenia elektromagnetyczne, do badania emisji zakłóceń przewodzonych w układach napędowych zasilanych z falowników PWM oraz do analizy parametrów sieci elektroenergetycznej.

W pracowniach związanych z techniką wysokich napięć prowadzone są badania z napięciem 110 kV i badania własności elektrycznych materiałów elektrotechnicznych.

Laboratoria maszyn, napędu elektrycznego i urządzeń elektrycznych dysponują hamownią niezbędną do badań typu maszyn i napędów elektrycznych zasilanych z przekształtników energoelektronicznych.

Konstrukcję urządzeń energoelektronicznych poprzedzają modelowania i symulacje. Do tego celu służą laboratoria, w których znajdują się stanowiska do modelowania i symulacji obiektów i układów sterowania. Stanowiska do modelowania i symulacji są wyposażone w oprogramowanie *Matlab, Spice i Tcad.* Układy sterowania można realizować przy użyciu sterowników przemysłowych firm Fanuk i Simens.

5.4. Organizowane konferencje naukowe

- Szkoła – Konferencja Elektrotechnika – Prądy Niesinusoidalne EPN 1989; 1995; 1997; 1998; 2000 (współorganizacja)
- Międzynarodowy Multi-Workhop PEDC'99:
  - Power Electronics Devices Compatybiliti-I
  - Power Electonics Devices Compatybiliti-II
  - Power Electonics Devices Compatybiliti-III
- Konferencja naukowo-techniczna „Nowoczesne rozwiązania urządzeń oświetleniowych" międzynarodowa zorganizowana w kraju (marzec 2000)

5.5. Współpraca z zagranicą

- Narodowy Uniwersytet Techniczny w Kijowie (Ukraina) – aktywne systemy kompensująco-filtracyjnych oraz regulatory rozmyte w układach napędowych – od 1997 r.,
- Ukraińska Akademia Nauk w Kijowie - procesy w obwodach przekształtników częstotliwości typu modulacyjnego – od 1999 r.,
- Technische Universitat Berlin (Niemcy)-energoelektroniczne układy w nowych technologiach - od 1999 r.,
- Fachhochschule Giessen – Fridberg (Niemcy) – kompatybilność elektromagnetyczna – od 1999 r.

5.6. Wykaz najważniejszych publikacji

Wykaz książek i monografii

1. Greczko E., Gientkowski Z., Kurowski T.: *„Półprzewodnikowe autonomiczne układy zasilania energią elektryczną prądu przemiennego"*, Zielona Góra, Wydawnictwo WSInż. 1996, s211.
2. Atroszczenko A.A., Greczko E.N.: Kulszow J.J.: *„Sistemy elektrosnabżenija peremonnogo toka c poluprowodnikowymi preobrazowatelami"* – Krasnodar (Rosja): Fler-1, 1997, s202.
3. Leszczyńska H.: *„Akzeptanz Moderner Burobeleuchtungssysteme"*, Zielona Góra, Monografia – Seria rozprawy, Wydawnictwo Politechnika Zielonogórska, Zielona Góra, 1997r, s197.

4. Fedyczak Z., Strzelecki R.: *„Energoelektroniczne układy sterowania mocą prądu przemiennego”*, Polska Akademia Nauk, Seria -Postępy Napędu Elektrycznego, Wydawnictwo Adam Marszałek, Toruń, 1997r, s177.
5. Strzelecki R., Supronowicz H.*:” Filtracja harmonicznych w sieciach zasilających prądu przemiennego”*, Polska Akademia Nauk, Seria – Postepy Napędu Elektrycznego, Wydawnictwo Adam Marszałek, Toruń, Wyd.I – 1998, s215. (Wyd.II – 1999r).

Wykaz najważniejszych artykułów naukowych

1. Frąckowiak L., Strzelecki R.: *„Hybrid filter operation during nonlinear current pulsation. The International Journal Computation and Mathematics in Electrical and Electronic Engineering*”. Vol.16, No.1, 1997, pp.38-48.
2. Strzelecki R.: *“Analysis of resonant phenomena in industrial power networks”*. Archives of Electrical Engineering, Vol. XLVI, No.1, 1997, pp.103-122.
3. Strzelecki R.: *“Compensation formulations on the basis of instantaneous power theory in application to active filter control”*. Archives of Electrical Engineering, Vol. XLVI, No.3, 1997, pp.30-49.
4. Strzelecki R., Fedyczak Z.: *„Three-phase PWM AC line conditioners based on boost and buck-boost converters”*. ISSN 0204-3599. Tehnicieskaja elektrodinamika. Spec. Wypusk. No 2.T.1, pp.104-107. NAC.AKADEMIA NAUK UKRAINY, INST.ELEKTRODINAMIKI. Kijów 1998.
5. Piontek S.: „Influence of Polish state railways traction substation on voltage distortions”. ISSN 0204-3599. Technicieskaja Elektrodinamika. Tematicieskij vypusk „Sistiemi Elektrozivlienija Elektrotechnicieskich Ustanovok i Kompleksiv”, s. 48-53. Nacjonalna Akademia nauk Ukrainy., Kiev 1999.
6. Strzelecki R., Fedyczak Z., Kobyłecki G., Kasperek R.: *„Improved methods of conversion quality in threephase AC line power controllers – circuits topology and basic properties”*. Proc. 7 th European Conference on Power Electronics and Apploications “EPE’97”. Tronheim, Norway, 8-10 September 1997, Vol.2, pp.2.940-2.945.
7. Strzelecki R., Frąckowiak L., Rusiński J., Benysek G.: *„Influence of the nonlinear load current pulsation on hybrid filter behaviour”*. Conf. Rec. PEMC’98, T.VI pp.6.31-6.36. Praque Sept. 1998.
8. Hawrylak B., Klytta M., Kukluk J., Strzelecki R.: *„Acoustic Compatibility of Modern VSI – FED Induction Motor Drives”*. Proc.: 3th International Symposium on Advanced Electromechanical Motion Systems – ELECTROMOTION’99, Patras, Greece, 8-9 July, pp.335-360.
9. Strzelecki R., Kukluk J., Supronowicz H., Tunia H.: *„A Universal Symmetrical Topologies for Active Power Line Conditioners*”. Proc.: 8 th Europan Power Electronics Conf. And Applications – EPE’99, Lausanne, Switzerland, 7-9 September 1999 (CD ROM), 10p.
10. Strzelecki R., Kukluk J.: *„Analysis and Simulation a Novel Symmetrical Topologies for Active Power Line Conditioners”*. Proc.: 6th International Conference Modelling and Simulation of Electric Machines, Converters and Systems – ELECTRIMACS’99, Lisboa, Portugal, 14-16 September 1999, Vol.3/3. pp.87-92.

INSTYTYT INFORMATYKI I ELEKTRONIKI

5.0. Kadra naukowo-dydaktyczna

Podstawową kadrę instytutu tworzy

- 6 profesorów i doktorów habilitowanych
- 7 doktorów nauk technicznych

Wykaz profesorów i doktorów habilitowanych wraz z reprezentowaną dyscyplina naukową:

- Prof. dr hab. inż. Adam Sielicki - informatyka
- Prof. dr hab. inż. Siergiej Taranow - informatyka, automatyka i robotyka
- Dr hab. inż. Marian Adamski, Prof. PZ - informatyka
- Dr hab. inż. Janusz Biernat, Prof.PZ – informatyka
- Dr hab. inż. Mirosław Galicki, Prof. PZ – automatyka i robotyka, informatyka
- Dr hab. inż. Andrzej Olencki, Prof. PZ - elektrotechnika, metrologia elektryczna

5.1. Główne kierunki badań:

- metody syntezy i analizy systemów cyfrowych z wykorzystaniem układów typu ASIC – wykorzystanie sieci Petriego w syntezie współbieżnych układów cyfrowych,
- zintegrowane projektowanie sprzętu i oprogramowania – powiązanie języka VHDL z jego modelowaniem przy pomocy sieci Petriego,
- sieci komputerowe – lokalne sieci komputerowe, systemy operacyjne, zastosowania technologii internetowej,
- wysokowydajne systemy komunikacji multimedialnej – optymalizacja topologii i technologii sieciowych, techniki pozyskiwania i redystrybucji danych (rozproszone bazy danych multimedialnych), metody kontroli poprawności i korekcji błędów transmisji,
- urządzenia elektroniczne oraz systemy mikroprocesorowe – testowanie aparatury kontrolno-pomiarowej wielkości elektroenergetycznych, budowa przyrządów do pomiarów parametrów sieci energetycznej, optymalizacja struktur i algorytmów pracy testerów, projektowanie urządzeń elektronicznych i systemów mikroprocesorowych.

5.2. Projekty badawcze

Międzynarodowe finansowane przez Unię Europejską:

- Projekt TEMPUS „Courserware-Oriented Higher Education Restructuring in Electronics and Computer Engineering”

Krajowe KBN

- Dekompozycja specjalizowanych systemów mikroprocesorowych na część programową i sprzętową na poziomie specyfikacji systemowej (1997) – młodego pracownika nauki,
- Modelowanie układów cyfrowych na poziomie RTL z wykorzystaniem sieci Petriego i podzbioru języka VHDL (1997-1998) - promotorski,
- Hierarchiczna implementacja współbieżnych kontrolerów cyfrowych z wykorzystaniem FPGA (1997-1998) - promotorski,

- Analiza możliwości poprawy parametrów metrologicznych uniwersalnego kalibratora napięć i prądów stałych i przemiennych (1998-1999) - promotorski,
- Metody formalne w specyfikacji, analizie i syntezie rekonfigurowanych sterowników logicznych typu ASLC (1998-2000),
- Translacja specyfikacji funkcjonalnej układów cyfrowych na sieć Petriego dla potrzeb syntezy systemowej (1999-2000) - promotorski,
- Projekt Polsko-Ukraińskiego Programu Wykonawczego Międzyrządowej Współpracy Naukowo-Technicznej: Opracowanie i badanie trójfazowego kalibratora parametrów jakości energii elektrycznej (1997-2000) – projekt miedzyrządowy.

5.3. Baza laboratoryjna

W Instytucie Informatyki i Elektroniki na Wydziale Elektrycznym działa dziewięć laboratoriów, w tym Laboratoria Podstaw Programowania, Laboratorium Zaawansowanych Technik Programowania, Laboratorium Technik Multimedialnych, Laboratoria Elektroniki, Laboratorium Podstaw Techniki Cyfrowej, Laboratorium CAD Systemów Cyfrowych oraz Laboratorium Dyplomowe.

Do dyspozycji pracowników i studentów jest ponad 100 komputerów klasy PC, w tym serwery pracujące pod kontrolą systemu Novell 5, Windows NT 4.0 Server i FreeBSD, oraz stacja robocza firmy SUN pracująca pod systemem Solaris 7.

Na szczególną uwagę zasługuje wyróżniające się w Polsce Laboratorium CAD Systemów Cyfrowych. Sprzęt i oprogramowanie Instytut otrzymał częściowo w ramach dwóch programów TEMPUS oraz jako dotacje od firm XILINX i ALDEC (USA). Realizowane w nich prace, związane z nowoczesnymi systemami projektowania, bazują na specyfikacji projektu w językach opisu sprzętu (VHDL oraz Verilog) i ich realizacji z wykorzystaniem elementów CPLD oraz FPGA takich firm, jak XILINX i ALTERA. Do tego celu stosowane są symulatory języków HDL firmy ALDEC oraz Model Technology, jak również systemy CAD: pakiet Foundation Series (firm XILINX oraz ALDEC), MAX+ Plus II (ALTERA), FPGA Express firmy Synopsys (synteza z języków VHDL i Verilog) oraz firmy CADENCE. Do praktycznej weryfikacji projektów wykorzystywane są płytki demonstracyjne firmy XILINX.

5.4. Organizowane konferencje naukowe

- współorganizator 5. Międzynarodowej Konferencji SIET-99 w Nikołajew (Ukraina)
- współorganizator 3. Międzynarodowej Konferencji Computer-Aided Design of Discrete Devices CADDD'99 w Mińsku
- współorganizator III Krajowej Konferencji Reprogramowalne Układy Cyfrowe RUC' 2000, Szczecin ,

5.5. Współpraca z zagranicą

- Universidade do Minho (Portugalia) – projektowanie reprogramowalnych sterowników logicznych – od 1998 r.,
- Technische Universität, Ilmenau (Niemcy) – projektowanie dyskretnych układów sterowania oraz teorii i zastosowań sieci Petriego – od 1995 r.,
- Technische Universität Cottbus (Niemcy) – zastosowania sieci Petriego do projektowania przemysłowych układów sterowania – od 1998 r.,

- ALDEC Inc. (USA) - projektowanie i testowanie oprogramowania CAD, w szczególności symulatorów i kompilatorów języków VHDL i Verilog, (12 kontraktów badawczych) – od 1997 r.,
- Instytut Elektrodynamiki Akademii Nauk Ukrainy - opracowanie i badania trójfazowego kalibratora parametrów jakości energii elektrycznej - od 1994 r.

5.6. Wykaz najważniejszych publikacji

Wykaz książek i monografii

1. Adamski M., *Projektowanie ukladow cyfrowych systematyczna metoda strukturalna*, Seria: Monografie nr 49, Wydawnictwo Naukowe Wyższej Szkoły Inżynierskiej, Zielona Góra, 1990
2. Mirkowski J., Kapustka M., Skowroński Z., Biniszkiewicz A., *Evita: Interactive VHDL Tutorial, Active-VHDL Series*, ALDEC Inc., Henderson, Nevada, USA, 1998
3. Szajna J., *Technika programowania. Elementy programowania sprzętu i współpracy z systemem operacyjnym*, PWN, Warszawa, 1990
4. Szajna J., Adamski M., Kozłowski T., *Programowanie w języku logiki - Turbo Prolog*, WNT, Warszawa, 1991

Wykaz najważniejszych artykułów naukowych

1. Adamski M., "SFC, Petri Nets and Application Specific Logic Controllers", *IEEE International Conference on Systems, Man, and Cyberetics*, San Diego, USA, 11-14.10.1998, ss. 728-733
2. Adamski M., "Application Specific Logic Controllers for Safety Critical Systems", *1999 IFAC Triennial World Congress*, Beijing, China, 05-09.07.1999, ss. 519-524
3. Gałkowski K., Rogers E., Gramacki A., Gramacki J., Owens D.H., "Higher Order Discretization Methods for a Class of 2D Continuous-Discrete Linerar Systems", *IEE Proceedings - Circuits, Devices and Systems*, Vol.146, No.6, December 1999
4. Mirkowski J., Skowroński Z., "Translation of C and VHDL Specifications Into Interpreted Petri Nets for Hardware/Software Codesign", w: A.Napieralski, Z.Ciota, A.Martinez, G.De Mey, J.Cabestany (ed.), *Mixed Design of Integrated Circuits and Systems*, Kluwer Academic Publishers, Norwell, Massachusetts, 1998, ss. 163-168
5. Olencki A., Szmytkiewicz J., "Rezystancja wyjściowa kalibratorów napięć", *Pomiary, Automatyka, Kontrola*, Nr 7, 1997, ss. 228-231
6. Olencki A., Szmytkiewicz J., Taranow S., "Low settling time alternating voltage-current calibrator", *XIV IMEKO World Congress, Finish Society of Automation, New Measurements-challenges and Visions*, Tampere, Finland, 01-06.061997, Vol. IVA, ss. 298-304
7. Węgrzyn M., Adamski M., "Wykorzystanie standardowych kompilatorów PLD do syntezy sterowników logicznych", *Kwartalnik Elektroniki i Telekomunikacji*, 1997, T.43, Z.3, ss. 335-354
8. Węgrzyn M., Adamski M., Monteiro J.L., "The Application of Reconfigurable Logic to Controller Design", *IFAC, Control Engineering Practice*, 1998, No.6, ss. 879-887

9. Węgrzyn M., Adamski M., “Hierarchical Approach for Design of Application Specific Logic Controller”, *IEEE International Symposium on Industrial Electronics ISIE’99*, Bled, Slovenia, 12-16.07.1999, Vol.3, ss. 1389-1394
10. Zając W., “An Error Concealment Algorithm for Digital Image Transmission”, *ISCIS XIV of The Fourteenth International Symposium on Computer an Information Sciences*, 18-20.10.1999, Kusadasi, Turkey, ss. 510-516

INSTYTYT METROLOGII ELEKTRYCZNEJ

5.0. Kadra naukowo-dydaktyczna

Podstawową kadrę instytutu tworzy

- 6 profesorów i doktorów habilitowanych
- 11 doktorów nauk technicznych

Wykaz profesorów i doktorów habilitowanych wraz z reprezentowaną dyscyplina naukową:

- Prof. dr hab. inż. Marian Miłek - elektrotechnika
- Prof. dr hab. inż. Maciej Siwczyński - elektrotechnika
- Dr hab. inż. Jerzy Bolikowski , Prof. PZ - elektrotechnika, metrologia elektryczna
- Dr hab. inż. Jan Jagielski, Prof. PZ - elektrotechnika
- Dr hab. inż. Jerzy Jaskulski, Prof. PZ - elektrotechnika
- Dr hab. inż. Maciej Walkowiak, Prof. WSP - elektronika

5.1. Główne kierunki badań:

- przyrządy i systemy pomiarowe do monitorowania obiektów i procesów technologicznych – inteligentna aparatura pomiarowa, sieci przemysłowe, systemy wizualizacji obiektów i procesów technologicznych,
- precyzyjne komparacje wybranych wielkości elektrycznych – wielobitowe cyfrowe binarne indukcyjne dzielniki napięcia i prądu, komparatory impedancji, cyfrowe dwufazowe generatory napięcia sinusoidalnego,
- optymalizacja rozkładu energii w obwodach nieliniowych i synteza złożonych układów kompensacyjnych – identyfikacja, analiza i synteza układów o parametrach zmiennych w czasie dla przebiegów odkształconych.

5.2. Projekty badawcze

Krajowe KBN

- Uniwersalny kalibrator przenośny SQ-8000 (projekt celowy, P.W. „INMEL” Sp. z o o. w Zielonej Górze) (1996-1998),
- Rodzina mierników i analizatorów parametrów jakości energii elektrycznej (projekt celowy, Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Metrologii Elektrycznej METROL w Zielonej Górze) (1997-1999),
- Zasady projektowania rozproszonych systemów pomiarowych i ich komponentów (1998-2000),

- Mosty do standardowych sieci przemysłowych (projekt celowy, Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Metrologii Elektrycznej „METROL” w Zielonej Górze) (1999-2000),
- Opracowanie i uruchomienie systemu zbierania danych pomiarowych niezbędnych do procesu optymalizacji technologii odmiedziowania żużla w piecu elektrycznym oraz kontroli stanu urządzeń - praca badawcza dla KGHM Polska Miedź SA, Oddział Huta Miedzi „GŁOGÓW”, (1998-1999).
- Analiza możliwości korekcji błędów pomiaru impedancji metodą przetwarzania kątów przesunięć fazowych w układzie porównania prądów, (1999-2000) - promotorski
- Opracowanie koncepcji, projekt, wykonanie i uruchomienie mostów do standardowych sieci przemysłowych PROFIBUS-DP, CAN, Inter Bus-S, Lon Works, (1999-2000) - celowy

Krajowe (nie finansowane przez KBN)

- Zastosowanie Analizy Impedancyjnej do badania właściwości materiałów - studencki projekt badawczy, 1998

5.3. Baza laboratoryjna

Bazę laboratoryjną Instytutu tworzą: laboratorium badawcze oraz laboratoria dydaktyczne podstawowe i specjalistyczne zorganizowane w pięciu grupach tematycznych: elektrotechniki, miernictwa elektrycznego, układów i systemów mikroprocesorowych, przyrządów i systemów pomiarowych oraz przemysłowych systemów informatycznych.

Laboratorium badawcze inteligentnych przyrządów pomiarowych stanowi podstawową bazę sprzętowo-programową do realizacji prac badawczo-naukowych, badawczo-rozwojowych i prac na zlecenie przemysłu. Na wyposażeniu laboratorium znajduje się wysokiej klasy aparatura, głównie firmy Hewlett Packard, zakupiona w dużej części ze środków przeznaczonych na realizację prac naukowo-badawczych oraz inwestycji celowych finansowanych przez KBN.Laboratoria podstawowe elektrotechniki i miernictwa elektrycznego (łącznie 36 stanowisk) wyposażone są w podstawową aparaturę pomiarową umożliwiającą prowadzenie zajęć dydaktycznych z przedmiotów: Elektrotechnika, Metrologia Elektryczna, Planowanie i Technika Eksperymentu. W grupie laboratoriów specjalistycznych prowadzone są zajęcia dydaktyczne m.in. z przedmiotów: Podstawy Techniki Mikroprocesorowej, Oprogramowanie Aparatury Pomiarowej, Przetworniki Pomiarowe, Elektroniczne Przyrządy Pomiarowe, Cyfrowe Systemy Pomiarowe, Komputerowe Wspomaganie Projektu, Cyfrowe Sieci Przemysłowe, Cyfrowe Przetwarzanie Sygnałów, Systemy Wizualizacji, Przemysłowe Systemy Informatyczne, Systemy Ekspertowe. Laboratoria te wyposażone są w specjalizowane stanowiska laboratoryjne (łącznie 46 stanowisk) zawierające modele fizyczne przyrządów mikroprocesorowych, przyrządy cyfrowe z interfejsem IEC-625, zestawy dydaktyczne z siecią przemysłową oraz inną aparaturą specjalistyczną i oprogramowaniem specjalistycznym

Wszystkie laboratoria wyposażone są w komputery pracujące w Instytutowej sieci komputerowej, która jest podłączona do węzła sieci uczelnianej.

5.4. Organizowane konferencje naukowe

- Szkoła – Konferencja Elektrotechnika – Prądy Niesinusoidalne EPN 1989; 1995; 1997; 1998; 2000 (współorganizacja)
- Systemy Pomiarowe w Badaniach Naukowych i w Przemyśle - SP organizowana co dwa lata: SP'96; SP'98; SP'2000

5.5. Współpraca z zagranicą

- Technische Universität Ilmenau (Niemcy) – mikroprocesorowe przyrządy i systemy pomiarowe, współorganizacja 12 seminariów naukowych, 11 staży naukowych krótkoterminowych, 1 praca doktorska – od 1982 r.,
- Fachhochschule Würzburg-Schweifurt (Niemcy) – CIM (komputerowe wspomaganie wytwarzania) – od 1982 r.,
- University of Bristol (Wielka Brytania) – zastosowanie transputerów do przetwarzania obrazów, badania pakietu „temporal smoothing" stanowiącego moduł stanowiska do badania silników odrzutowych – od 1982 r.,
- Fachhochschule Giessen-Friedberg (Niemcy) – inteligentne czujniki pomiarowe wielkości nieelektrycznych – od 1998 roku.

5.6. Wykaz najważniejszych publikacji

Wykaz książek i monografii

1. Miłek M.: *Magnetyczne komparatory prądowe w pomiarach elektrycznych.* - Warszawa: WNT, 1989, s. 167.
2. Bolikowski J., Czarnecki L., Miłek M.: *Pomiary wartości skutecznej i mocy czynnej w obwdach o przebiegach niesinusoidalnych.* - Warszawa: PWN, 1990, s.151.
3. Bolikowski J. (Red.): *Podstawy projektowania inteligentnych przetworników pomiarowych wielkości elektrycznych.* - Zielona Góra: Wydawnictwo WSInż., Monografia Nr 68, 1993, s. 181
4. Lal-Jadziak J.: *Korelacyjne metody pomiarowe i ich dokładność.* - Zielona Góra: Wydawnictwo WSInż., Monografia Nr 75, 1995, s. 104.
5. Miłek M.: *Pomiary wielkości nieelektrycznych metodami elektrycznymi.* Zielona Góra Wyd. Politechniki Zielonogórskiej, 1998, s. 277.

Wykaz *najważniejszych* artykułów naukowych

1. Kłosiński R., Siwczyński M.: *Current and voltage wave-form optimisation with non-linear deformations for real voltage sources*. COMPEL the Int. Journal for Comutation and Math. in Electrical and Electronic Engineering, Vol. 16 No. 2, Southampton, UK, 1997, pp. 71-83.
2. Lal-Jadziak J.: *Errors in the Mean Square Value Measurement of Random Signal by Means of Crosscorrelation Method.* Metrologia i Systemy Pomiarowe, zeszyt 3-4 1997.
3. Lal-Jadziak J.: *The Influence of Intrinsic Noises on Measuring Error in a Digital Correlation Mean Square Value Meter.* Materiały konferencyjne IMEKO TC-4

Symposium on Development in Digital Meas. Instr. Sept. 17-19, 1998 - Naples, Italy, pp. 302-306

4. Miczulski W.: *Impedance measurement by phase shift conversion.* Mater. konf. 10th International Symposium IMEKO TC-4, Italy 1998, str. 671-675.
5. Rybski R., Kaczmarek J., Uciński D.: *A recursive DSP approach to impedance measurement.* Mater. konf. 10th International Symposium IMEKO TC-4, Naples, Italy 1998, vol. II, pp. 690-693.
6. Michta E.: *Rozproszone systemy pomiarowo-kontrolne.* Pomiary Automatyka Kontrola - PAK 9-1998, ss. 344-347.
7. Miczulski W.: *Układy do pomiaru impedancji metodą przetwarzania kątów przesunięć fazowych*. Metrologia i Systemy Pomiarowe, tom V, zeszyt 1-2, Warszawa 1998, str. 81-95.
8. Furmankiewicz L.: *Programowa korekcja błędów wnoszonych przez obwody wejściowe w przetwornikach mocy.* Jakość i Użytkowanie Energii Elektrycznej. Zeszyt 1, Tom V, 1999, ss. 31-35.
9. Jadziak J.: Kształtowanie dokładności pomiarów korelacyjnych przez zastosowanie konwersji a-c z sygnałem ditherowym. Metrologia i Systemy Pomiarowe**,** Tom VI, Zeszyt 1-2 1999, ss. 27-46.
10. Michta E.: *Przetwarzanie rozproszone w sieciach przemysłowych.* Zeszyty Naukowe Politechniki Śląskiej, INFORMATYKA z. 36. Gliwice, 1999, pp. 485-498.

INSTYTUT STEROWANIA I SYSTEMÓW INFORMATYCZNYCH

5.0. Kadra naukowo-dydaktyczna

Podstawową kadrę instytutu tworzy

- 5 profesorów i doktorów habilitowanych
- 5 doktorów nauk technicznych

Wykaz profesorów i doktorów habilitowanych wraz z reprezentowaną dyscyplina naukową:

- Prof. dr hab. inż. Józef Korbicz - automatyka i robotyka, informatyka
- Dr hab. inż. Krzysztof Gałkowski, Prof. PZ - elektrotechnika, automatyka i robotyka
- Dr hab. inż. Czesław Kościelny, Prof. PZ - informatyka
- Dr hab. inż. Eugeniusz Kuriata, Prof.PZ – informatyka
- Dr hab. inż. Jan Zarzycki, Prof. PZ – elektronika

5.1. Główne kierunki badań:

- Inteligentne systemy obliczeniowe - sztuczne sieci neuronowe, logika rozmyta, systemy ekspertowe; algorytmy ewolucyjne i genetyczne, optymalizacja zintegrowanych systemów obliczeniowych , automaty komórkowe,

- Zastosowania metod sztucznej inteligencji w diagnostyce procesów przemysłowych i automatyce- doradcze systemy diagnostyczne, integracja metod ilościowych i jakościowych w układach diagnostyki i automatyki,
- Modelowanie i optymalizacja procesów ciągłych i dyskretnych – układy wielowymiarowe nD oraz 2D,optymalizacja obserwacji procesów z czasoprzestrzenną dynamiką , identyfikacja parametryczna,
- Systemy informatyczne i ich zastosowania- grafika komputerowa i techniki multimedialne, inżynieria oprogramowania, lokalne sieci komputerowe, internet w badaniach naukowych i dydaktyce,
- Kryptografia i kodowanie korekcyjne- ochrona informacji w systemach i sieciach komputerowych, steganografia, detekcja i korekcja manipulacji na kryptogramach.

5.2. Projekty badawcze

Międzynarodowe finansowane przez Unię Europejską:

- INCO Copernicus pt. Integration of quantitative and qualitative fault diagnosis methods within framework of industrial application (1997-1999)
- Piąty Program Ramowy pt.:Development and application of methods for actuator diagnosis in industrial control systems (2000-2003)

Krajowe KBN

- Neuronowe sieci dynamiczne i ich zastosowanie w identyfikacji obiektów (1998-1999)
- Teoria i zastosowania układów wielowymiarowych 2D/nD i procesów powtarzalnych .(1998-2000)
- Wielosieciowe układy neuronowe oraz sieci rozmyte w diagnostyce procesów przemysłowych, 1999
- Zagadnienia analizy i syntezy modeli złożonych procesów fizycznych z zastosowaniem automatów komórkowych (2000-2001)

5.3. Baza laboratoryjna

Bazę laboratoryjną Instytutu tworzą dwa laboratoria badawczo-dydaktyczne oraz dwa laboratoria dydaktyczne podstawowe. Laboratorium Komputerowych Systemów Sterowania stanowi podstawową bazę sprzętowo-programową do realizacji prac naukowo-badawczych oraz prowadzenia zajęć laboratoryjnych z zakresu komputerowych systemów sterowania oraz zastosowań metod sztucznej inteligencji. Na wyposażeniu tego laboratorium, oprócz 10 komputerów osobistych, znajdują się wysokiej klasy specjalizowane stanowiska laboratoryjne zakupione w dużej części ze środków KBN oraz programu Copernicus: robot dydaktyczno-badawczy, regulacja temperatury i natężenia przepływu powietrza, układ trzech zbiorników, zawieszenie magnetyczne, silnik elektryczny ze zmiennym obciążeniem, odwrócone wahadło, piec tunelowy, oraz model zespołu kocioł-turbina. Jako podstawowe oprogramowanie wykorzystuje się środowiska Matlab 5.3 (Instytut posiada m.in. licencję Classroom Kit) oraz Maple V R.5. Z kolei Laboratorium Technik Multimedialnych wyposażone jest w 8 komputerów wraz z serwerem MS Windows 98 (komputery klasy Pentium III) i stanowi podstawę zarówno badań z zakresu opisu wirtualnej rzeczywistości i technik fraktalnych, jak i zajęć laboratoryjnych z przedmiotów związanych z multimediami, sieciami globalnymi i grafiką komputerową. Dwa laboratoria dydaktyczne (Inżynierii Oprogramowania i Podstaw Informatyki, każde po 10 komputerów klasy Pentium) umożliwiają prowadzenie zajęć dydaktycznych z przedmiotów związanych z nabywaniem przez studen-

tów podstawowej i specjalistycznej wiedzy z zakresu informatyki, a w szczególności np. naukę języków programowania, baz danych, sieci komputerowych i metod numerycznych. Wszystkie komputery w laboratoriach pracują w instytutowej sieci komputerowej, podłączonej z kolei do węzła sieci uczelnianej. Sieć obsługuje aktualnie sześć serwerów pracujących z systemami Unix (Solaris 6.0, Linux Red Hat 6.0, QNX 4.22), Novell (4.11, 3.xx) oraz Windows NT.

5.4. Organizowane konferencje naukowe

- International Workshop on Multidimensional (nD) Systems, NDS – modelowanie i analiza układów wielowymiarowych- co dwa lata od 1998 r.,
- International Workshop on Analysis and Optimization of Complex Environmental Systems- modelowanie i analiza układów o parametrach rozłożonych 1997 i 1998 r.
- Diagnostyka Procesów Przemysłowych- metody analityczne i sztucznej inteligencji w diagnostyce, zastosowania – co dwa lata od 1996 r.
- 14th International Symposium on Mathematical Theory of Networks and Systems, MTNS' 2000, współorganizacja z University of Perpignan, Francja

5.5. Współpraca z zagranicą

- University of Hull (Anglia) – diagnostyka procesów przemysłowych. W latach 1997-1999 wspólnie realizowano międzynarodowy projekt badawczy INCO- Copernicus IQ^{2}FD. W latach 2000-2003 wspólna realizacja projektu badawczego w ramach Piątego Programu Ramowego Unii Europejskiej.
- University of Southampton oraz University of Sheffield (Anglia)- układy wielowymiarowe (nD). Organizacja wspólnych warsztatów naukowych (np. NDS'98). W latach 1996-1998 współpracę finansowały British Council i KBN.
- Universite de Perpignan (Francja)- teoria i zastosowania automatów komórkowych. W latach 1997-1998 realizowano w ramach programu POLONIUM. Organizacja warsztatów naukowych (Zielona Góra '97 i '98), międzynarodowej konferencji pt. Mathematical Theory of Networks and Systems, MTNS'2000, Perignan oraz rozprawy habilitacyjne i doktorskie.

5.6. Wykaz najważniejszych publikacji

Wykaz książek i monografii

1. Korbicz J., Zgurowski M.Z.: Estymacja i sterowanie stochastyczne układami o parametrach rozłożonych - *W.: PWN,* 1991.
2. Korbicz J., Obuchowicz A., Uciński D.: Sztuczne sieci neuronowe. Podstawy i ich zastosowania. - *Warszawa*: *Akademicka Oficyna Wydawnicza PLJ,* 1994.
3. Duch W., Korbicz J., Rutkowski L., Tadeusiewicz R. (Red.): Biocybernetyka i inżynieria biomedyczna 2000. Sieci neuronowe. – Warszawa: Akademicka Oficyna Wydawnicza PLJ, 2000, tom 6.
4. Kościelny Cz., Hebisz T. and Jackiewicz M.: Sieci komputerowe. – Zielona Góra Wydawnictwo Politechniki Zielonogórskiej, 1999.
5. Uciński D.: Measurement Optimization for Parameter Estimation in Distributed Systems.- Zielona Góra: Technical University Press, 1999.

Wykaz ważniejszych artykułów

1. Gałkowski K: Elementary operation approach to state-space realization of 2-D systems. - *Proc. IEEE Transactions on Circuits and Systems*, 1997, Vol. 44, No.2, pp. 120-129.
2. Gałkowski K., Rogers E. and Owens D. H.: New 2D models and a transition matrix for discrete linear repetitive processes. - *Int. J. Control*, 1999, Vol. 72, No 5, pp. 1365-1380.
3. Janczak A: Parameter estimation based fault detection and isolation in Wiener and Hammerstein systems. - *Int. J. Appl. Math. and Comp. Sci.*, 1999, Vol. 9, No. 3, pp. 711-735.
4. Korbicz J., Kuś J.: Knowledge-based fault detection system using evolutive observer approach. - *Systems Science*, 1997, Vol. 23, No. 1, pp. 77-87.
5. Korbicz J.: Sztuczne sieci neuronowe i ich zastosowanie w diagnostyce procesów przemysłowych. - *Pomiary, Automatyka, Kontrola, PAK*, 1998, Nr 4, ss. 129-133.
6. Korbicz J, Patan K. and Obuchowicz A.: Dynamic neural networks for process modelling in fault detection and isolation systems. - *Int. J. Appl. Math. and Comp. Sci*., 1999, Vol. 9, No. 3, pp. 519-546.
7. Kościelny Cz.: Computing in the composite $GF(q^{m.})$ of characteristics 2 formed by means of an irreducible binominal. - *Appl. Math. and Comp. Sci.*, 1998, Vol. 8, No. 3, pp. 671-680.
8. Kościelny Cz. and Mullen G. L.: A quasigroup-based public-key cryptosystem. - *Int. J. Appl. Math. and Comp. Sci.*, 1999, Vol. 9, No. 4, pp. 801-809.
9. Uciński D.: Optimization of sensors' allocation strategies for parameter estimation in distributed systems. – *Systems Analysis-Modelling-Simulation*, 2000, Vol. 37, pp. 243-260.
10. Uciński D., El Jai A.: On weak spreadability of distributed-parameter systems and its archievement via linaer-quadratic control techniques. - *IMA Journal of Mathematical Control and Information*, 1997, Vol. 14, pp. 153-174.

WYDZIAŁ HUMANISTYCZNY

Wydział powstanie na bazie Wydziału Humanistycznego Wyższej Szkoły Pedagogicznej.

1. Struktura organizacyjna

- Instytut Filologii Germańskiej
- Instytut Filologii Polskiej
- Instytut Filologii Wschodniosłowiańskiej
- Instytut Filozofii
- Instytut Historii
- Instytut Politologii
- Katedra Komunikacji Językowej i Społecznej
- Nauczycielskie Kolegium Językowe

2. Kadra naukowo-dydaktyczna

Podstawową kadrę Wydziału tworzy:

- 50 profesorów i doktorów habilitowanych
- 62 doktorów
- 61 asystentów i wykładowców

Szczegółową strukturę zatrudnienia pracowników Wydziału ze stopniami naukowymi ilustruje poniższa tabela:

Tabela 1. *Struktura zatrudnienia pracowników Wydziału ze stopniami naukowymi.*

Tytuły i stopnie naukowe / **Instytuty**	**profesorowie**	**doktorzy habilito-wani**	**doktorzy**
Instytut Filologii Germańskiej	1	4	7
Instytut Filologii Polskiej	1	6	25
Instytut Filologii Wschodniosłowiańskiej	2	2	5
Instytut Filozofii	5	8	6
Instytut Historii	7	4	10
Instytut Politologii	1	7	7
Katedra Komunikacji Językowej i Społecznej	0	2	2
Razem:	**17**	**33**	**62**

3. Osiągnięcia w zakresie kształcenia kadry naukowej.

Od 1994 roku Wydział Humanistyczny WSP posiada uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora w dziedzinie nauk humanistycznych w zakresie historii.

Ponadto, od 2000 roku Instytut Filozofii WSP posiada uprawnienia do nadawania stopnia doktora nauk humanistycznych w zakresie filozofii.

W ramach posiadanych uprawnień Wydział Humanistyczny WSP nadał dotychczas stopień doktora w zakresie historii następującym osobom:

1. Stefan Dudra
2. Tomasz Serwatka
3. Bogdan Biegalski
4. Ewa Czaińska
5. Marek Zawadka
6. Krzysztof Benyskiewicz
7. Ryszard Bednarski
8. Grażyna Wyder
9. Artur Piotr Kardela
10. Małgorzata Konopnicka
11. Robert Skobelski

Aktualnie na Wydziale Humanistycznym WSP otwartych jest 9 przewodów doktorskich w zakresie historii, w tym 7 przewodów osób nie będących pracownikami WSP.

W okresie 1996-2000 22 pracowników Wydziału Humanistycznego WSP uzyskało stopień doktora, 10 osób stopień doktora habilitowanego a 6 osób tytuł naukowy profesora.

Aktualnie 10 pracowników Wydziału Humanistycznego WSP ma otwarte przewody doktorskie, 13 osób przewody habilitacyjne, a 4 osoby mają wszczęte postępowanie o nadanie tytułu profesora. Pracownicy Wydziału Humanistycznego byli promotorami w 63 ukończonych przewodach doktorskich, wykonali 307 recenzji rozpraw doktorskich, 55 recenzji rozpraw habilitacyjnych oraz 36 opinii w postępowaniu o nadanie tytułu profesora.

4. Działalność dydaktyczna.

4.1. Kierunki i specjalności kształcenia

Wydział kształci studentów w systemie dziennym i zaocznym na pięciu kierunkach:

a) w systemie dziennym:

- Filologia

  - Filologia Germańska (5-letnie magisterskie)
  - Filologia Germańska (3-letnie zawodowe)
  - Filologia Rosyjska (5-letnie magisterskie, z dodatkową specjalnością język polski lub język niemiecki)
  - Język Angielski w Kolegium Języka Angielskiego (3-letnie zawodowe)
  - Język Francuski w Kolegium Języka Francuskiego (3-letnie zawodowe)

- Filologia Polska

  - Filologia Polska (5-letnie magisterskie)
  - Filologia Polska z Filozofią (3-letnie zawodowe)

- Dziennikarstwo (5-letnie magisterskie)

- Filozofia

  - Filozofia (5-letnie magisterskie)
  - Filozofia ze specjalnością: Wiedza o społeczeństwie (3-letnie zawodowe)

- Historia (5-letnie magisterskie)
- Politologia (5-letnie magisterskie)

b) w systemie zaocznym:

- Filologia Polska
- Język Angielski
- Język Niemiecki
- Filologia Germańska
- Historia
- Politologia

5. Działalność naukowo-badawcza Instytutów

INSTYTUT FILOLOGII GERMAŃSKIEJ

5.0. Profesorowie i doktorzy habilitowani

- Prof. zw. dr hab. Eugeniusz Klin
- Dr hab. Peter Gőrlich
- Dr hab. Augustyn Mańczyk
- Dr hab. Regina Orzełek-Bujak
- Dr hab. Benno Pubanz

5.1. Problematyka badawcza uprawiana w Instytucie:

1. Podstawowe umiejętności komunikatywne w teorii i praktyce nauczania języka niemieckiego.
2. Aktualne problemy literatury śląskiej.
3. Znak językowy a holistyczne ujęcie języka.
4. Związki polsko-niemieckie w literaturze.
5. Literatura niemiecka dla dzieci i młodzieży.

Wyrazem zainteresowań pracowników Instytutu problematyką literatury śląskiej oraz związków polsko-niemieckich jest ich udział w licznych konferencjach naukowych oraz wykłady gościnne germanistów niemieckich w Zielonej Górze. W szczególności, prof. Eugeniusz Klin jest często zapraszany na sympozja literackie w prestiżowych uniwersytetach niemieckich, szwedzkich i francuskich.

Na podkreślenie zasługuje również udział prof. E. Klina w kształceniu kadr (opieka naukowa licznych rozpraw habilitacyjnych i doktorskich), członkostwo w germanistycznych organizacjach międzynarodowych.

W latach 1996-2000 2 pracowników Instytutu otrzymało stopień doktora. Aktualnie 1 osoba ma otwarty przewód habilitacyjny.

Pracownicy Instytutu byli promotorami w 63 ukończonych przewodach doktorskich. Ponadto, pracownicy Instytutu wykonali 128 recenzji rozpraw doktorskich, 6 recenzji rozpraw habilitacyjnych oraz 22 opinie w postępowaniach o tytuł naukowy.

5.2. Organizowane konferencje naukowe (1996-2000):

- Problemy współczesnej literatury śląskiej - na przykładzie prozy i poezji (1996).
- Die Bedeutung der schlesischen Literatur fűr die Gegenwart - Znaczenie literaury śląskiej dla teraźniejszości (2000).

5.3. Ważniejsze publikacje (1996-2000):

Książki:

1. Paweł Zimniak: Die verlorene Zeit im verlorenen Reich. Christine Brűckners Familiensaga und Leonie Ossowskis Familienchronik, Wyd. WSP, Zielona Góra 1996, 93 str.
2. Karl-Ernst Sommerfeldt, Gűnter Starke: Einfűhrung in die Grammatik der deutschen Gegenwartssprache, Lang Verlag, Tűbingen 1998, 220 str.
3. Karl-Ernst Sommerfeldt: Textsorten in der Regionalpresse, Niemeyer Verlag, Tűbingen 1998, 168 str.
4. Eugeniusz Klin; Paweł Zimniak: Probleme der zeitgenőssischen schlesischen Literatur, Wyd. WSP, Zielona Góra 1997, 92 str.
5. Jarochna Dąbrowska: Stereotype und ihr sprachlicher Ausdruck im Polenbild der deutschen Presse, Gunter Narr Verlag, Tűbingen 1999, 346 str.

Artykuły:

1. Paweł Zimniak: Die verlorene Zeit im verlorenen Reich. Kurzfassung der Dissertation, w: Jahrbuch fűr Internationale Germanistik, Bd. 15, Berlin 1996.
2. Eugeniusz Klin: Andrzej Szczypiorski und die Deutschen, w: Glasbrenner Nr 1, Neubrandenburg 1997, s. 7-16.
3. Benno Pubanz: Johannes Bobrowski - ein Dichter der Brűderlichkeit Beitrag auf dem Forum. Das eigene Bild im Bild des anderen - Deutsche und Polen in der Literatur des Nachbarn, w: Glasbrenner 1/1997, Neubrandenburg, s. 3-7.
4. Tadeusz Zuchewicz: Schreibfőrderungen im DaF-Studium - ein vergessenes Problem der Sprachdidktik?, w: Materialen Deutsch als Fremdsprache, nr 43 (1997), Regensburg, s. 457-461.
5. Eugeniusz Klin: Die Rezeption der oberschlesischen Gegenwartsliteratur durch polnische Germanistikstudenten, w: Via Silesia, Műnster 1996, s. 40-48.
6. Eugeniusz Klin: Ethnische Stereotype in der Literatur, w: Nachbarn sind der Rede wert, Dortmund 1997, s. 185-196.
7. Karl-Ernst Sommerfeldt: Zusammenwirken sprachlicher und nichtsprachlicher Zeichen in Bewertungen von Fernsehfilmen, w: Deutschunterricht, Nr 51, Z. 3, s. 122-128.
8. Eugeniusz Klin: Der Anteil Schlesiens an der deutschen Literatur. Ausgewählte Beispiele, w: Schlesien - Literarische Spiegelungen im Werk der Dichter, Berlin 1999, s. 11-24.
9. Paweł Zimniak: Geschichte und Literatur zum Problem eines geschichtlichen Ereignisses in fiktionalen Texten, w: Convivium. Germanistisches Jahrbuch Polen, Bonn 1999, s. 9-22.

10. Augustyn Mańczyk; R. Krzesińska: Sprichwőrter neuerer Art. Und Antisprichwőrter, w: Germanistyka 12, Zielona Góra 1996, s. 29-34.

5.4. Członkostwo towarzystw naukowych:

Prof. dr hab. E. Klin jest członkiem prestiżowych towarzystw naukowych:

- IVG (Internationale Vereinigung fűr Germanistische Literatur- und Sprachwissenschaft),
- Towarzystwo im. Eichendorffa

INSTYTUT FILOLOGII POLSKIEJ

5.0. Profesorowie i doktorzy habilitowani:

- Prof. dr hab. Jerzy Brzeziński
- Dr hab. Czesław Dutka
- Dr hab. Maria Januszewicz
- Dr hab. Leszek Libera
- Dr hab. Ireneusz Sikora
- Dr hab. Marian Sinica
- Dr hab. Anna Świrek

5.1. Główne kierunki badań naukowych:

W działalności naukowo-badawczej Instytutu Filologii Polskiej można wyróżnić cztery bloki tematyczne:

1. Pisarze i gatunki literatury staropolskiej i oświecenia; orientacyjne ideowo-artystyczne i konwencje gatunkowe literatury XIX i XX wieku; krytyka literacka XIX i XX wieku.
2. Język i styl tekstów artystycznych XVIII-XX wieku; onomastyka i dialektologia (gwary mieszane); problematyka porównawczojęzykowa.
3. Poetyka tekstu literackiego i naukowego, metodologia badań literackich.
4. Historia dydaktyki literatury i języka, doskonalenia procesu kształcenia literackiego.

W ciągu ponad dwudziestoletniej pracy Instytutu wyodrębniły się wyraźne szkoły badawcze: literaturoznawcza, dydaktyczna i językoznawcza.

Dowodem uznania dla środowiska językoznawczego WSP było zorganizowanie w 1997 roku w Zielonej Górze 55 zjazdu Polskiego Towarzystwa Językoznawczego.

W Instytucie Filologii Polskiej są redagowane następujące periodyki naukowe:

- Filologia Polska. Studia i materiały (red. J. Brzeziński) - 10 tom ukazał się w 1999 roku;
- Edukacja humanistyczna (red. M. Sinica) - kwartalnik wychodzący od 1998 roku;
- Almanach historycznoliteracki (red. M. Januszewicz) - nowy periodyk, od 1999 roku;
- Studia o języku i stylu artystycznym.

W latach 1995-1999 pracownicy Instytutu opublikowali 161 artykułów i opracowań monograficznych. Suma cytowań publikacji pracowników Instytutu w latach 1995-1999 wynosi 91.

W okresie 1996-2000 9 pracowników Instytutu uzyskało stopień doktora, a 3 osoby stopień doktora habilitowanego. Aktualnie 3 osoby mają otwarty przewód doktorski, 8 osób przewód habilitacyjny oraz 1 osoba ma wszczęte postępowanie o tytuł profesora.

Pracownicy Instytutu byli promotorami w 13 przewodach doktorskich, wykonali 14 recenzji rozpraw doktorskich, 5 recenzji rozpraw habilitacyjnych oraz 2 opinie w postępowaniu o tytuł profesora.

5.2. Organizowane konferencje naukowe (od 1996 r.).

Instytut był organizatorem następujących ogólnopolskich konferencji naukowych z zakresu stylistyki języka artystycznego i problematyki integracji językowej:

- Praktyka językowo - stylistyczna w tekstach artystycznych doby nowopolskiej - (1996),
- Formy i metody ćwiczeń z dydaktyk przedmiotowych - (1996)
- Rola kontekstu w badaniach lingwistycznych - (1997)
- Teoria i praktyka kształcenia literackiego oraz językowego w latach 1918-1939 - (1997)
- Normatywna problematyka tekstów pisanych - (1998)

Ponadto, w latach 1997 i 1998 Instytut organizował ogólnopolskie Sympozja Mickiewiczowskie.

5.3. Współpraca z zagranicą:

Instytut współpracuje z Instytutem Serbołużyckim w Budziszynie w Niemczech, z Wyższą Szkołą Pedagogiczną w Hradcu Kralove w Czechach, z Uniwersytetem Pedagogicznym w Tarnopolu na Ukrainie.

5.4. Wykaz najważniejszych publikacji (1996-2000):

Książki:

1. Czesław P. Dutka, Mistrzowie i szkoły, Wyd. WSP, Zielona Góra 1997.
2. Romuald Jabłoński, Liryka XX wieku na lekcjach języka polskiego, Warszawa 1999.
3. Anna Świrek, Z gatunkiem czy bez... O twórczości Mirona Białoszewskiego, Wyd. WSP, Zielona Góra 1998.
4. Jerzy Brzeziński, Studia o języku i stylu artystycznym, t. 2, Praktyka językowo-stylistyczna w tekstach artystycznych doby nowopolskiej, red. J. Brzeziński, Wyd. WSP, Zielona Góra 1997.
5. Krzysztof Maćkowiak, Słownik a poezja. Z zagadnień świadomości leksykalno-stylistycznej polskiego oświecenia, Wyd. WSP, Zielona Góra 2000 (w druku).

Artykuły:

1. Jerzy Brzeziński, O zjawiskach fleksyjnych w poezji Tadeusza Łady- Zabłockiego, Studia Historycznojęzykowe II, red. M. Kucała i W.R. Rzepka, Kraków 1996, s. 269-274.

2. Jerzy Brzeziński, Cezary Piątkowski, Kategoria poetyzmu leksykalnego w analizie lingwistycznej tekstu artystycznego, Biuletyn Polskiego Towarzystwa Językoznawczego, z. LIV, 1998, s. 5-12.
3. Jerzy Brzeziński, Osobliwości słowotwórcze w poezji Tadeusza Łady-Zabłockiego, Poznańskie Spotkania Językoznawcze, t. II, pod red. Z. Krążyńskiej i Z. Zagórskiego, Poznań 1997, s. 7-14.
4. Maria Januszewicz, Kasprowiczowski poetycki ogląd "Mony Lizy" Leonarda da Vinci [w:] Jan Kasprowicz. W 70-lecie śmierci, pod red. J. Krayńskiego, Olsztyn 1999, s. 117-125.
5. Sławomir Kufel, Dydaktyka i parenetyka. Uwagi o elementach świata przedstawionego w "Ziemiaństwie polskim" K. Koźmiana, "Pamiętnik Literacki" R. 89, 1998, z. 3, s. 19-33.
6. Leszek Libera, Kiedy Słowacki napisał "Wacława"?, "Ruch Literacki" R. 39, 1998, z. 1.
7. Ireneusz Sikora, "Uspokojenie J. Słowackiego" (fragment) [w:] Lekcje czytania. Ekspresja Literacka. Cz. 2, Wrocław 1999.
8. Marian Sinica, Kontynuacja tradycji międzywojennej i początki ideologizacji w dydaktyce literatury polskiej w pierwszych latach po wojnie (1944-1948), "Edukacja Humanistyczna", Zielona Góra 1999, nr 4, s. 33-46.
9. Czesław P. Dutka, Wielkość poetyk i jedność teorii a formalizm rosyjski, tamże, s. 17-23.
10. Edward Homa, O badaniach nowych dialektów mieszanych w Polsce w pięćdziesięcioleciu powojennym [w:] Gwary i nazewnictwo na Ziemiach Zachodnich i Północnych, red. Naukowa Edward Homa, Zielona Góra 1998, s. 39-49.

INSTYTUT FILOLOGII WSCHODNIOSŁOWIAŃSKIEJ

5.0. Profesorowie i doktorzy habilitowani:

- Prof. dr hab. Marian Ściepuro
- Prof. dr hab. Włodzimierz Wilczyński
- Dr hab. Andrzej Ksenicz
- Dr hab. Bazyli Tichoniuk

5.1. Główne kierunki badań naukowych:

Działalność naukowa pracowników Instytutu koncentruje się na badaniach w zakresie językoznawstwa i literaturoznawstwa.

Badania językoznawcze dotyczą fonologii suprasegmentalnej języków słowiańskich, onomastyki (w szczególności toponimii i antroponimii pogranicza wschodniosłowiańskiego, nazw własnych w utworach literackich), zmian zachodzących w językach wschodniosłowiańskich (białoruskim, rosyjskim i ukraińskim).

Tematyka literacka obejmuje literaturę Słowian wschodnich (szczególnie: rosyjską i ukraińską) początku XX wieku. Na uwagę zasługują badania prowadzone nad twórczością A. Wozniesieńskiego (prof. M. Ściepuro), rekonstruowanie poetyki rosyjskiej początku XX wieku (prof. A. Wilczyński) oraz badania białych plam na mapie literatur Słowian wschodnich. Opracowano "Leksykon kultury ukraińskiej".

W latach 1997-1999 pracownicy Instytutu opublikowali 48 artykułów i opracowań monograficznych.

W okresie 1996-2000 2 pracowników Instytutu uzyskało stopień doktora. Aktualnie 1 osoba ma otwarty przewód doktorski.

Pracownicy Instytutu byli promotorami w 5 ukończonych przewodach doktorskich oraz wykonali 8 recenzji rozpraw doktorskich.

5.2. Organizowane konferencje naukowe (od 1996 r.):

- Aktualne problemy badań cech uniwersalnych i kontrastywnych we współczesnej słowiańszczyźnie - (1996).
- Literatury Słowian wschodnich. Tendencje rozwojowe, przewartościowania - (1997).
- Innowacje w językach wschodniosłowiańskich II - (1998).
- Białoruś, Rosja, Ukraina: problematyka zmiany w literaturach - (1999).

5.3. Ważniejsze publikacje (1996-2000):

Książki:

1. Irena Betko, Biblijni siużety i motyvy v ukrainśkij poezijii XIX-poczatku XX stolittia, Wyd. WSP, Zielona Góra 1999, ss. 160.
2. A. Ksenicz, Słowiański wielogłos, czyli od Antona Czechowa do Jerzego Harasymowicza, Wyd. WSP, Zielona Góra, 1999, ss. 153.
3. J. Skorek, Fonologia suprasegmentalna języków rosyjskiego i polskiego, Wyd. WSP, Zielona Góra, 1997, ss. 234.
4. Marian Ściepuro, Literatury Słowian wschodnich. Tendencje rozwojowe, przewartościowania, Wyd. WSP, Zielona Góra 1999, ss. 226.
5. Bazyli Tichoniuk, Innowacje w językach wschodniosłowiańskich, Zielona Góra 1997, ss. 160.

Artykuły:

1. Andrzej Ksenicz, Bohdan Ihor Antonycz - urodzony w Galicji, "Slavia Orientalis" XLVIII, Kraków 1999, s. 19-28.
2. Marian Ściepuro, Pokolenie poetyckie w powojennej literaturze rosyjskiej - polski kontekst [w:] 50 lat polskiej rusycystyki literaturoznawczej, Katowice 1999, s. 91-103.
3. Bazyli Tichoniuk, Formy narodowe imion w popisach wojsk litewskich w XVI wieku, "Acta Polono-Ruthenica" I, 1996, s. 309-315.
4. Bazyli Tichoniuk, Patronimy w aktach sądowych starostwa bielskiego (lata 1774-1781) [w:] Atroponimia słowiańska, red. E. Wolnicz-Pawłowska, J. Duma, Warszawa 1996, s. 323-328.
5. Bazyli Tichoniuk, Elementy wschodniosłowiańskie we współczesnych nazwiskach mieszkańców Śląska Opolskiego, [w:] Gwary i nazewnictwo na Ziemiach Zachodnich i Północnych, red. E. Homa, Zielona Góra 1998, s. 125-146.
6. Włodzimierz Wilczyński, Od wrogości do braterstwa. Polsko-ukraińskie walki o Lwów w oczach Józefa Wittlina, [w:] Literatura Słowian wschodnich. Tendencje rozwojowe przewartościowania, red. M. Ściepuro, Zielona Góra 1999, s. 75-82

INSTYTUT FILOZOFII

5.0. Profesorowie i doktorzy habilitowani:

- Prof. dr hab. Jan Kurowicki
- Prof. dr hab. Ryszard Palacz
- Prof. dr hab. Włodzimierz Kaczocha
- Prof. dr hab. Andrzej Wiśniewski
- Prof. dr hab. Kazimierz Jodkowski
- Dr hab. Adam Grobler
- Dr hab. Zdzisław Kalita
- Dr hab. Krzysztof Kaszyński
- Dr hab. Lilianna Kiejzik
- Dr hab. Robert Leszko
- Dr hab. Werner Rőhr
- Dr hab. Wojciech Sady
- Dr hab. Wojciech Żełaniec

5.1. Główne kierunki badań:

Instytut Filozofii prowadzi badania w zakresie następujących specjalności:

1. Filozofia nauki i epistemologia.
2. Ontologia.
3. Etyka.
4. Estetyka.
5. Filozofia społeczna.
6. Historia filozofii.
7. Logika.

Badania prowadzone w Instytucie obejmują niemal całą dyscyplinę, ze szczególnym naciskiem na problematykę logiczno-metodologiczną. Najbardziej spektakularne sukcesy odniesiono w dziedzinie logiki pytań, w zakresie której prof. Andrzej Wiśniewski jest jednym z kilku najwybitniejszych specjalistów na świecie. Spora część hasła *Questions* w najnowszej Routledge Encyclopedia of Philosophy jest poświęcona jego wynikom. Ma on w swoim bogatym dorobku m.in. monografię *The Posing of Questions: Logical Foundations of Erotetic Inferences* (1995), wydaną w prestiżowej serii "Synthese Library" oraz artykuły w renomowanych czasopismach międzynarodowych. Logiką pytań w Instytucie zajmują się również dr hab. Robert Leszko i mgr Mariusz Urbański.

Zagadnieniami z pogranicza metodologii, teorii poznania i filozofii języka zajmuje się dr hab. Adam Grobler. Jego rozprawa *Prawda i racjonalność naukowa* (1993) wywołała spory oddźwięk w środowisku. W druku znajduje się jego kolejna książka, *Względność i relatywizm.* Znany jest również za granicą z artykułów publikowanych w czasopismach międzynarodowych. Prof. dr hab. Kazimierz Jodkowski zajmuje się metodologią. Opublikował m.in. wiele rozpraw na temat tezy o niewspółmierności. Jego niedawno wydana monografia, *Metodologiczne aspekty kontrowersji ewolucjonizm-kreacjonizm* (1998) jest obecnie przedmiotem wielkiego zainteresowania w kraju. Metodologią i filozofią przyrody zajmuje się również dr hab. Wojciech Sady. Ma on interesujący dorobek w zakresie logiki odkryć naukowych oraz w badaniach nad filozofią Wittgensteina i Russella. Ostatnio (2000) opublikował ważką monografię *Spór o racjonalność naukową. Od Poincarego do Laudana.* Dorobek o międzynarodowym znaczeniu w zakresie ontologii i teorii poznania

ma także dr hab. Wojciech Żełaniec. Filozofię społeczną reprezentują prof. Włodzimierz Kaczocha i dr hab. Werner Rohr. Pierwszy opublikował niedawno monografię, *Filozofia cywilizacji i kultury. Teorie filozoficzne rozwijane w Polsce w pierwszej połowie XX wieku* (1998), która zdobyła spore uznanie. Drugi jest redaktorem trzech monografii i wielu artykułów, głównie w wydawnictwach niemieckich, m.in. na temat faszyzmu. Bogaty i bardzo zróżnicowany dorobek w zakresie filozofii kultury ma prof. Jan Kurowicki. Wybitnym historykiem filozofii jest prof. Ryszard Palacz, którego opublikowana ostatnio monografia pt. *Klasycy filozofii polskiej* wypełnia istotną lukę w polskim piśmiennictwie filozoficznym. Historią filozofii, zwłaszcza rosyjskiej, zajmuje się też dr hab. Lilianna Kiejzik, autorka monografii na temat Sołowiowa. Etykę uprawiają dr hab. Włodzimierz Kalita i dr hab. Krzysztof Kaszyński. Godny podkreślenia jest fakt, że średnia wieku profesora w Instytucie Filozofii wynosi 53 lata.

Aktywność *pozostałych* grup pracowników jest również bardzo wysoka. Szczególnie wyróżnia się dr Marek Piechowiak, który mimo młodego wieku jest uznanym specjalistą, także na arenie międzynarodowej, w zakresie filozofii prawa. Ostatnio wydał drukiem ważną rozprawę, która ma być podstawą jego habilitacji, pt. *Filozofia praw człowieka. Prawa człowieka w świetle ich międzynarodowej ochrony.* Książki w swoim dorobku mają również dr Joanna Dudek, dr Beata Frydryczak, dr Elżbieta Stawnicka.

W latach 1995-1999 pracownicy Instytutu opublikowali 35 monografii (autorskich lub redagowanych) oraz 140 artykułów i rozdziałów w pracach zbiorowych (w tym 42 o zasięgu międzynarodowym. Ponadto opublikowano 79 innych prac naukowych (recenzje, opracowania słownikowe, etc.), zamieszczonych w pracach zbiorowych oraz czasopismach krajowych i zagranicznych.

Od 2000 roku Instytut posiada uprawnienia do nadawania stopnia doktora nauk humanistycznych w zakresie filozofii.

W roku 2000 Instytut uzyskał I kategorię KBN.

W okresie 1996-2000 3 pracowników Instytutu uzyskało stopień doktora, 2 osoby stopień doktora habilitowanego oraz 3 osoby tytuł profesora. Aktualnie3 osoby maja otwarte przewody doktorskie, 1 osoba przewód habilitacyjny oraz 1 osoba ma wszczęte postępowanie o nadanie tytułu profesora.

Pracownicy Instytutu wykonali 68 recenzji rozpraw doktorskich, 5 recenzji rozpraw habilitacyjnych oraz 1 opinię w postępowaniu o tytuł profesora.

5.2. Projekty badawcze

Pracownicy Instytutu w latach 1996-2000 uczestniczyli w pięciu projektach badawczych KBN umiejscowionych w innych uczelniach (w ty m dwóch indywidualnych i jednym jako kierownik).

5.3. Zbiory biblioteczne :

Biblioteka Instytutu (założona w 1997 r.) posiada ok. 1500 woluminów. Instytut prenumeruje 6 czasopism zagranicznych („Erkenntnis", „Journal of Philosophical Logic", „Mind", „Philosophy of Science", „Philosopher's Index", „Synthese").

5.4. Organizowane konferencje naukowe (w latach 1996 - 2000).

1. Transformacja i wartości - aksjologiczne aspekty transformacji ustrojowej w Polsce - (1997).
2. Problemy wychowawcze i etyki Jana Pawła II - (1997).

3. II Niemiecko-Polskie Warsztaty z Logiki i Filozofii Logicznej (Żagań 1998 - wspólnie z Instytutem Logiki i Teorii Nauki Uniwersytetu Lipskiego).

5.5. Współpraca z zagranicą.

Pracownicy Instytutu często uczestniczą w konferencjach międzynarodowych (35 referatów w latach 1996-1999). Szczególnie aktywni w tej dziedzinie są: prof. A. Wiśniewski, dr hab. A. Grobler, dr hab. W. Żełaniec, dr M. Piechowiak i dr B. Frydryczak. Prócz tego, wymienieni wyżej profesorowie gościli w ostatnich latach z wykładami w zagranicznych uniwersytetach. Ponadto dr hab. A. Grobler wykładał w I i II Schools for Theory of Knowledge (1997, 1999), i ma wykładać w III School (2000), organizowanych przez IFiS PAN, AFOS i HESP w Mądralinie pod Warszawą dla doktorantów z różnych krajów. W 1997 roku prof. dr hab. Andrzej Wiśniewski odbył 5 miesięczny staż w Wassenaar (The Natherlands Institute for Advanced Study in the Humanities and Social Sciences) jako stypendysta Fundacji Mellona. Instytut często również gości zagranicznych kolegów. M.in. w ubiegłym roku w Instytucie przebywała na kilkutygodniowym stażu dr Joke Meheus z Uniwersytetu w Gandawie, z którym prowadzona jest owocna współpraca. Instytut posiada też dobre kontakty z uniwersytetami w Groningen (Holandia), Helsinkach (Finlandia) i w St. Andrews (Szkocja).

Prof. A. Wiśniewski był stypendystą Fundacji Fulbrighta (1993-1994), natomiast dr hab. W. Źełaniec był stypendystą Fundacji Humboldta (1995-1997).

5.6. Ważniejsze publikacje (1996-2000).

Książki:

1. K. Jodkowski, Metodologiczne aspekty kontrowersji ewolucjonizm-kreacjonizm, Realizm. Racjonalność. Relatywizm t. 35, Wyd. UMCS, Lublin 1998, str. 537.
2. J. Kurowicki, Kultura jako źródło piękna, Wyd. Naukowe Scholar, Warszawa 1997, str. 185.
3. R. Palacz, Klasycy filozofii polskiej, Wyd. Zachodniego Centrum Organizacji, Warszawa - Zielona Góra 1999, str. 450.
4. M. Piechowiak, Filozofia praw człowieka, Tow. Naukowe KUL, Lublin 1999, str. 412.
5. W. Sady, Spór o racjonalność naukową. Od Poincarégo do Laudana, FUNNA, Wrocław 2000, str. 369.

Artykuły:

1. A. Wiśniewski, The logic of questions as a theory of erotetic arguments, Synthese 1996, vol. 109, No. 2, s. 1-25.
2. A. Grobler, Truth and language games, w: J. Peregrin (ed.), The nature of truth (if any), Filosofia, Praha 1997, s. 257-264.
3. A. Wiśniewski, Some foundational concepts of erotetic semantics, w: M. Sintonen (ed.), Knowledge and Inquiry: Essays on Jaakko Hintikka's Epistemology and Philosophy of Science, Amsterdam/Atlanta 1997, s. 181-211.
4. W. Żełaniec & W. Baumgartner, Meinong Values, Axiomathes 1997, vol. 7, s. 233-239.
5. A. Grobler, Popper's Swith from Justification to Critical Preferences, Foundations of Science 1997, vol. 2, No. 2, s. 349-352.

6. W. Żełaniec, Disentangling Brentano: Why Did He Get Individuation Wrong?, Brentano Studien 1997, Bd. 7, s. 447-454.
7. M. Piechowiak, The concept of human rights and extra-legal justification, w: R. Hanski, M. Suksi (eds.), An Introduction to the International Protection of Human rights. A Textbook, Institute for Human Rights, Abo Akademi University, Turku/Abo 1997, s. 3-14.
8. M. Urbański, Some remarks concerning model propositional logic of questions, Logic and Logical Philosophy 1998, No. 6, s. 187-196.
9. W. Żełaniec, The Principle of Individuation Within and Without the 'Theory of Categories', Brentano Studien 1999, Bd. 9.
10. A. Wiśniewski, Erotetic Logic and Explanation by Abnormic Hypotheses, Synthese 1999, vol. 120, No. 3, s. 295-309.

5.7. Członkostwo w komitetach redakcyjnych czasopism naukowych, towarzystwach naukowych

Pracownicy Instytutu pełnili i pełnią funkcje z wyboru w ogólnopolskich towarzystwach naukowych: dr hab. Wojciech Sady jest wiceprezesem Polskiego Towarzystwa Wittgensteinowskiego (od 1996 r.), a prof. dr hab. Andrzej Wiśniewski był w latach 1993-1996 członkiem Zarządu Polskiego Towarzystwa Logiki i Filozofii Nauki., natomiast w latach 1996-1999 członkiem Rady Polskiego Towarzystwa Logiki i Filozofii Nauki.

Prof. A. Wiśniewski i dr hab. A. Grobler są członkami Komitetu Nauk Filozoficznych PAN.

Członkostwo w komitetach redakcyjnych czasopism:

a) krajowych

- Redaktor naczelny: W. Kaczocha, Zeszyty Naukowe Wyższej Szkoły Zarządzania i Bankowości w Poznaniu, Wyd. "Terra", ISBN 83-86134-36-4.
- Członek redakcji: B. Frydryczak; Kultura Współczesna.
- Członek zespołu redakcyjnego: A. Wiśniewski; Linqua ac Communitas.
- Członek zespołu redakcyjnego: A. Wiśniewski; Studia Metodologiczne.
- Członek rady naukowej: K. Jodkowski; ∑ΟΦΙΑ.
- Członek redakcji serii wydawniczej: K. Jodkowski; Realizm, Racjonalność. Relatywizm (Lublin).

b) zagranicznych

- Redaktor naczelny:Werner Röhr, BULLETIN - Berliner Geselschaft für Faschismus und Weltkriegforschung, Wissenschaftliche Halbjahresschrift, ISSN 0946-4700.
- Werner Röhr, JAHRBUCH der Berliner Gesellschaft für Faschismus und Weltkriegsforschung.
- Bibliography Co-editor: Wojciech Żełaniec, Husserl Studies.
- Członek Advisory Board: Marek Piechowiak, The Croatian Critical Law Review

Pracownicy Instytutu są członkami 13 zagranicznych towarzystw naukowych. Przykładowo:

B. Frydryczak, *International Aesthetic Association;*

A. Grobler, *Associational for Foundations of Science* oraz *European Society of Analytical Philosophy;*

W. Kaczocha, *International Society for Universalism; European Art. Center* oraz *Society for the Advancement of American Philosophy;*
R. Leszko *Gesellschaft für Analytische Philosophie*;
R. Palacz, *Societa Internationale Tommaso d'Aquino (Roma)* oraz *Societe Internationale pour l'Etude de la Philosophie Médievale (Louvain)*
M. Piechowiak, *Societa Internationale Tommaso d'Aquino* oraz *Netherlands Institute for Advanced Studies in Humanities and Social Sciences Fellows Association;*
W. Röhr, *Berliner Gesellschaft für Faschismus-u. Weltkriegsforschung;*
A. Wiśniewski, *Gesellschaft für Analytische Philosophie.*

W okresie 1996-2000 pracownicy Instytutu za osiągnięcia naukowe 2 razy otrzymali nagrodę Ministra Edukacji Narodowej.

INSTYTUT HISTORII

5.0 Profesorowie i doktorzy habilitowani:

- Prof. zw. dr hab. Kazimierz Bartkiewicz
- Prof. zw. dr hab. Marian Eckert
- Prof. zw. dr hab. Tadeusz Malinowski
- Prof. zw. dr hab. Hieronim Szczegóła
- Prof. dr hab. Joachim Benyskiewicz
- Prof. dr hab. Włodzimierz Suleja
- Prof. dr hab. Czesław Osękowski
- Dr hab. Tomasz Jaworski
- Dr hab. Wojciech Peltz
- Dr hab. Maria Barbara Piechowiak
- Dr hab. Wojciech Strzyżewski
- Dr hab. Joachim Zdrenka

5.1. Główne kierunki badań.

Problematyka badawcza Instytutu Historii obejmuje następujące specjalności:

1. Archeologia.
2. Historia Starożytna i Średniowieczna.
3. Historia Polski.
4. Historia Współczesna.
5. Historia Powszechna XVI-XX wieku.

Pracownicy Instytutu Historii posiadają poważny dorobek naukowo - publikacyjny. Zwraca uwagę stały wzrost opublikowanych monografii - autorskich i redagowanych. W Instytucie Historii w roku 1995 było ich 8, a w 1998 roku 14. W latach 1995 - 1999 pracownicy Instytutu opublikowali blisko 50 prac zwartych i około 450 innych prac naukowych (rozpraw, studiów, artykułów, recenzji), zamieszczonych w pracach zbiorowych oraz czasopismach krajowych i zagranicznych. Od 1993 roku Instytut wydaje własny rocznik pt. "Studia Zachodnie". W tym roku zacznie wydawać kolejny periodyk: seria "Historia".

Instytut Historii prowadzi cenione w kraju i za graniczą prace badawcze. Świadczą one o randze zielonogórskiego środowiska historyków, postrzeganego jako wysoce kompetent-

nego w zakresie badań pogranicza i stosunków polsko-niemieckich. Można mówić wręcz o zielonogórskiej szkole w tym względzie. Dotyczy to zwłaszcza prowadzonych od lat siedemdziesiątych badań prof. Hieronima Szczegóły. Utworzył on wówczas ośrodek myśli zachodniej i skoncentrował się na badaniach stosunków polsko - niemieckich i wspólnego pogranicza w XX wieku. Skupił wokół tych problemów poważną grupę polskich i niemieckich badaczy, nawiązał także trwałą współpracę z kilkoma ośrodkami naukowymi w RFN. Zaowocowało to kilkunastoma monografiami i rozprawami naukowymi. Pod kierunkiem prof. H. Szczegóły powstały z tego zakresu trzy prace habilitacyjne i dziewięć doktoratów. Również prof. K. Bartkiewicz prowadzi od lat badania na pograniczem polsko - niemieckim w okresie wczesnonowożytnym (XVI-XVIII w.). Prof. K. Bartkiewicz skupił wokół problemu liczne grono polskich i niemieckich badaczy, a naukowe ustalenia Profesora cytowane są powszechnie w Polsce i za granicą. Pod jego kierunkiem powstało kilka prac zbiorowych poświęconych stosunkom społecznym, wyznaniowym, politycznym i gospodarczym na pograniczu polsko - niemieckim w okresie wczesnonowożytnym. Powstały także z tego zakresu dwie prace habilitacyjne i sześć doktoratów. Poważne osiągnięcia z zakresu archeologii posiada prof. Tadeusz Malinowski. Prowadzi unikatowe wręcz badania interdyscyplinarne. Jako jedyny archeolog w Polsce zajmuje się archeomuzykologią. Prof. T. Malinowski jest autorem ponad 300 prac naukowych, z których ponad 60 ukazało się za granicą (m.in. w USA, Japonii, Niemczech, Francji. Włoszech i Norwegii).

W okresie 1996-2000 5 pracowników Instytutu uzyskało stopień doktora, 5 osób stopień doktora habilitowanego oraz 3 osoby tytuł profesora. Aktualnie 2 pracowników Instytutu ma otwarte przewody doktorskie, 2 osoby mają otwarty przewód habilitacyjny, a 1 osoba ma wszczęte postępowanie o tytuł profesora.

Pracownicy Instytutu byli promotorami 14 ukończonych przewodów doktorskich, wykonali 39 recenzji rozpraw doktorskich, 11 recenzji rozpraw habilitacyjnych oraz 5 opinii w postępowaniu o tytuł profesora.

5.2. Projekty badawcze.

Pracownicy Instytutu uczestniczą w 5 projektach badawczych KBN umiejscowionych w innych uczelniach.

5.3. Zbiory biblioteczne.

Biblioteka Instytutu zawiera około 30 tys. woluminów. Posiada znaczący zespół zbiorów specjalnych, w tym ok. 3 tys. starodruków, ponad 1400 jednostek kartograficznych i 300 mikrofilmów. Biblioteka prenumeruje wszystkie podstawowe czasopisma historyczne, krajowe i zagraniczne, m.in. "Byzantynische Zeitschrift", "Historische Zeitschrift", "Geschichte und Gesellschaft", "Annales Histoire Sciences Socials", History and Theory", "Voprosy Istorii".

5.4. Konferencje organizowane przez Instytut (1996-2000):

- Łużyce i Serbołużyczanie w historiografii i sztuce Europy Środkowej: 1995, Zielona Góra, udział autorów referatów z Polski i Niemiec (Lipsk, Budziszyn);
- Etos rycerski w Europie Środkowej i Wschodniej od X do XV wieku: 1996, Zielona Góra, autorzy referatów z Polski (Wrocław, Poznań, Łódź, Toruń i in.) i Niemiec (Kolonia, Marburg);
- Adam Naruszewicz i historiografia Oświecenia: 1997, Zielona Góra, autorzy referatów z Polski (Warszawa, Łódź, Poznań, Rzeszów) i Czech (Hradec Kralove);

- Polska-Saksonia w czasach unii (1697-1763). Próba nowego spojrzenia: 1997, Zielona Góra, autorzy referatów z Polski (Warszawa, Toruń, Poznań, Wrocław, Opole i in.) i Niemiec (Lipsk, Drezno, Budziszyn);
- Polska, Niemcy i rozszerzenie Unii Europejskiej na Wschód: 1998, Karłów, udział autorów referatów z Polski i Niemiec;
- Dziesięć lat transformacji ustrojowej w Polsce, Zielona Góra 1999.
- Rycerstwo Europy środkowo-wschodniej wobec idei krucjat (XI-XVI w.) - 1999.

W konferencjach organizowanych przez różne ośrodki naukowe w Polsce uczestniczyli wszyscy pracownicy Instytutu, w tym duża grupa wielokrotnie. W sumie wygłosili oni podczas takich konferencji 92 referaty. W konferencjach poza granicami kraju wzięło udział 14 pracowników Instytutu, w tym 7 wielokrotnie. Łącznie na tego rodzaju konferencjach wygłosili 27 referatów, głównie na terenie Niemiec i Czech, ale także Anglii, Francji, Włoch, USA. Węgier, Rosji i Ukrainy.

5.5. Współpraca z zagranicą.

Instytut Historii wyróżnia się dość wyraźnie rozgałęzioną i żywą współpracą z zagranicznymi ośrodkami naukowymi. Na stałe Instytut współpracuje z Instytutami Historii takich partnerskich uczelni, jak:

- Freie Universität Berlin,
- Europäische Universität "Viadrina" Frankfurt nad Odrą,
- Brandenburgische Universität Potsdam,
- Universität Vechta,
- Vysoka Pedagogicka Škola Hradec Kralove,
- Uniwersytet w Tarnopolu,
- Uniwersytet w Witebsku,
- Instytut Serbski w Budziszynie.

Duża waga przywiązywana jest do stałych, indywidualnych i niesformalizowanych kontaktów naukowych. Większość Zakładów i ich pracowników jest zaangażowana we współpracę naukową na kierunku zachodnim, rozwijając różne jej formy (pobyty studyjne, konferencje, publikacje i in.) wokół takich problemów, jak polsko-niemieckie powiązania przygraniczne w okresie nowożytnym i najnowszym, dzieje Łużyc i stosunków polsko-łużyckich, transformacja ustrojowa na pograniczu polsko-niemieckim po 1989 roku i innych. Szczególną aktywność naukową wykazują tu profesorowie: Hieronim Szczegóła, Czesław Osękowski, Marian Eckert, Kazimierz Bartkiewicz, Włodzimierz Suleja i inni. Współpracę na kierunku wszchodnim rozwija głównie Zakład Historii Starożytnej i Średniowiecznej przy udziale także pewnej części pracowników innych Zakładów. Jej przedmiotem są przede wszystkim dzieje pogranicza polsko-rusko/rosyjskiego do końca I Rzeczypospolitej ze szczególnym uwzględnieniem stosunków wyznaniowych i narodowościowych. Dużą aktywność naukową przejawiają tutaj profesorowie: Wojciech Peltz i Maria B. Piechowiak Topolska. Z kolei we współpracy naukowej Zakładu Dydaktyki Historii z dydaktykami Instytutu Historii WSP w Hradcu Kralove główne miejsce zajmują stosunki polsko - czeskie, w tym w szczególności wzajemne wizerunki obu narodów i ich członków w programach, podręcznikach i nauczaniu historii.

5.6. Ważniejsze publikacje.

1. Bohdan Halczak, Towarzystwo Tomasza Zana w latach 1922-1939, Wyd. WSP, Zielona Góra 1996 , str. 107.
2. Tomasz Nodzyński, "Strażnica Zachodnia" 1922-1939, Wyd. WSP, Zielona Góra 1997, str. 181.
3. Andrzej Wałkówski, Skryptoria cystersów filiacji portyjskiej na Śląsku do końca XIII wieku, Wyd. WSP, Zielona Góra/ Wrocław 1997, str. 424.
4. Bolesław Potyrała, Hieronim Szczegóła, Czerwoni Marszałkowie. Elita Armii Radzieckiej 1935-1991, Wyd. WSP, Zielona Góra 1997, str. 426.
5. Tomasz Jaworski, Wojna, pokój i religia a ruchy ludnościowe na pograniczu polsko-niemieckim w XVII i na początku XVIII wieku, Wyd. WSP, Zielona Góra 1998, str. 306.
6. Czesław Osękowski, Hieronim Szczegóła, Euroregiony na pograniczu polsko-niemieckim (1991-1997), Wyd. Lubuskiego Towarzystwa Naukowego, Zielona Góra 1998, s. 197.
7. Włodzimierz Suleja, Tymczasowa Rada Stanu, Wydawnictwo Sejmowe, Warszawa 1998, str. 238.
8. Czesław Osękowski, Hieronim Szczegóła, Pogranicze polsko-niemieckie w okresie transformacji (1989-1997), Wyd. WSP, Zielona Góra 1999, str. 374.
9. Wojciech Strzyżewski, Treści symboliczne herbów miejskich na Śląsku, Ziemi Lubuskiej i Pomorzu Zachodnim do końca XVII wieku, Wyd. WSP, Zielona Góra 1999, str. 262.
10. Czesław Osękowski, Wybory do sejmu z 19 stycznia 1947 roku w Polsce, Wydawnictwo Poznańskie, Poznań 2000, str. 363.

5.7. Członkostwo w komitetach redakcyjnych czasopism naukowych, towarzystwach naukowych.

Pracownicy Instytutu Historii na szeroką skalę biorą udział w życiu naukowym i zyskali w nim duże uznanie. Uczestniczą w pracach blisko 50 środowiskowych, krajowych i zagranicznych towarzystw, zespołów, redakcji naukowych. Dla przykładu prof. dr hab. W. Suleja jest sekretarzem londyńsko-nowojorskiej "Niepodległości".

Członkostwo w zagranicznych towarzystwach naukowych:

- W. Strzyżewski - Verein für Heraldik, Genealogie und Verwandte Wissenschaften (Berlin),
- Joachim Zdrenka - Gesellschaft für Pommersche Geschichte; Altertumskunde und kunt e. V.; Historische Kommission für Pommerrn; Verein für Familienforschung in Ost - und Westpreussische Landesforschung;
- T. Malinowski - Study Group an Music Archeology (Hannover),

W okresie 1996-2000 pracownicy Instytutu otrzymali 3 nagrody naukowe Ministra Edukacji Narodowej.

INSTYTUT POLITOLOGII

5.0. Profesorowie i doktorzy habilitowani:

- Prof. dr hab. Bronisław Pasierb
- Dr hab. Olgierd Cetwiński
- Dr hab. Barbara Gola
- Dr hab. Mirosław Karwat
- Dr hab. Lesław Koćwin
- Dr hab. Andrzej Malkiewicz
- Dr hab. Tadeusz Marczak
- Dr hab. Albert Pawłowski

5.1. Główne kierunki badań naukowych

Instytut Politologii został utworzony w 1997 roku.

Badania naukowe Instytutu koncentrują się na następujących zagadnieniach:

1. Teoria polityki.
2. Zagadnienia integracji europejskiej oraz stosunki polskiej opinii do tych procesów.
3. Problemy transformacji ustrojowej w krajach postkomunistycznych.
4. Rola Polski na arenie międzynarodowej.
5. Studia nad najnowszą polską myślą polityczną.

Na tle problematyki badawczej innych placówek politologicznych Instytut Politologii wyróżnia się szczególnie silną pozycją w zakresie badań nad: teorią polityki i systemami politycznymi (dr hab. O. Cetwiński, dr hab. M. Karwat), polityką gospodarczą i problemami integracji europejskiej w polskiej perspektywie (dr hab. L. Koćwin), współczesną polską myślą polityczną (prof. zw. B. Pasierb).

Najważniejsze elementy dorobku naukowego jednostki związane są z osiągnięciami badawczymi w następujących dziedzinach: teoria polityki i współczesne systemy polityczne, system polityczny III RP, problemy transgranicznej współpracy polsko-niemieckiej w euroregionach, droga Polski do integracji europejskiej, Niemcy w Polsce po II wojnie światowej, współczesna polska myśl polityczna. W tych dziedzinach pracownicy Instytutu mają znaczący dorobek w skali kraju (L. Koćwin, M. Karwat, B. Nitschke, B. Pasierb). Istnieją w związku z tym szanse na stworzenie w Instytucie znaczących szkół naukowych.

Instytut Socjologii i Instytut Politologii są jedynymi tego typu placówkami na terenie woj. lubuskiego, co określa nie tylko ich rangę, ale też i odpowiedzialność za rezultaty badań socjologicznych i politologicznych na tym obszarze. Dzisiejsze woj. lubuskie ze względu na swoje położenie i charakterystykę to ważny, ale i równocześnie trudny obszar badań socjologicznych i politologicznych, dotychczas prowadzonych w tym regionie głównie przez ośrodki z Wrocławia, Poznania i Szczecina.

Pracownicy Instytutu byli promotorami w 33 ukończonych przewodach doktorskich. Aktualnie 1 pracownik Instytutu ma otwarty przewód doktorski, 1 osoba ma otwarty przewód habilitacyjny. Pracownicy Instytutu wykonali 47 recenzji rozpraw doktorskich, 27 recenzji prac habilitacyjnych oraz przygotowali 5 opinii w postępowaniach o tytuł naukowy.

5.2. Projekty badawcze.

Pracownicy Instytutu biorą udział w 1 projekcie badawczym KBN realizowanym poza Uczelnią.

5.3. Ważniejsze publikacje (1997-1999):

Książki:

1. Mirosław Karwat, Sztuka manipulacji politycznej, Wyd. Adam Marszałek, Toruń 1998, ss. 221.
2. Jarosław Macała, Duszpasterstwo a narodowość wiernych. Kościół katolicki w diecezji katowickiej wobec mniejszości niemieckiej 1922-1939, Wyd. Uniwersytet Wrocławski, Instytut Górnośląski w Katowicach, Wrocław-Katowice 1999, ss. 176.
3. Bernadetta Nitschke, Wysiedlenie ludności niemieckiej z Polski w latach 1945-1949, Wyd. WSP, Zielona Góra, ss. 311.
4. Robert Potocki, Idea restytucji Ukraińskiej Republiki Ludowej /(1920-1939), Wyd. Instytutu Europy Środkowo-Wschodniej, Lublin 1999, ss. 383.
5. Franciszek Ryszka, Barbara Gola, Hiszpania, Wyd. Trio, Warszawa 1999, ss. 432.

Artykuły:

1. Mirosław Karwat, Participation of Young People in Politics. Pattern and Styles, [w:] Youth and Political Chagnes in Contemporary World (ed. J. Garlicki), Wyd. Uniwersytetu Warszawskiego, Warsaw 1998, s. 47-77.
2. Mirosław Karwat, Przewrotna dialektyka podmiotowości i figuranctwa, Państwo i Kultura Polityczna, 1997, nr 1, s. 41-66.
3. Lesław Koćwin, Regionalizm południowych i zachodnich ziem Polski w procesie budowy jedności europejskiej (Podstawy ideowe regionów federalnych w obszarach transgranicznych), "Studia Zachodnie", 1999, nr 4, s. 303-324.
4. Jarosław Macała, Polska publicystyka katolicka wobec systemów autory-tarnych w Europie w okresie międzywojennym, "Studia nad Faszyzmem i Zbrodniami Hitlerowskimi", t. XXII, red. K. Jonca, Wyd. Uniwersytetu Wrocławskiego, Wrocław 1999, s. 21-51.
5. Tadeusz Marczak, Środkowo-europejskie tendencje federalistyczne po II wojnie światowej (1945-1948), [w:] Federalizm. Teorie i koncepcje, red. W. Bokajło, Wrocław 1998, s. 250-266.
6. Ryszard Michalak, Kościoły protestanckie wobec kwestii repolonizacji ludności rodzimej Warmii i Mazur w latach 1945-1956, "Komunikaty Mazursko-Warmińskie", 1999, nr 3, s. 361-379.
7. Bernadetta Nitschke, Położenie ludności niemieckiej na terenach na wschód od Odry i Nysy łużyckiej, "Przegląd Zachodni", 1997, nr 3, s. 71-89.
8. Bernadetta Nitschke, Polacy wobec Niemców - odpowiedzialność Niemców za zbrodnie wojenne, "Zeszyty Historyczne", nr 123, Paryż 1998, s. 3-26.

5.4. Członkostwo towarzystw naukowych, ważniejsze wyróżnienia i nagrody.

W 1997 roku prof. dr hab. B. Pasierb otrzymał Nagrodę I-stopnia Ministra Edukacji Narodowej za książkę pt. "Polskie prace przygotowawcze do Traktatu Pokojowego z Niemcami 1916-1948. Instytucje - ludzie - problemy".

Dr hab. Mirosław Karwat był w poprzedniej kadencji członkiem Komitetu Nauk Politycznych PAN.

W roku 2000 dr Robert Potocki uzyskał Stypendium Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej.

KATEDRA KOMUNIKACJI JĘZYKOWEJ I SPOŁECZNEJ

Katedra Komunikacji Językowej i Społecznej została utworzona w dniu 15.02.1999 roku poprzez wyłączenie Zakładu Komunikacji Językowej ze struktury Instytutu Filologii Polskiej.

5.0. Profesorowie i doktorzy habilitowani

- Dr. hab. Marian Bugajski
- Dr hab. Stanisław Borawski

5.1. Główne kierunki badań naukowych

1. Zagadnienia współczesnego językoznawstwa polskiego, ze szczególnym uwzględnieniem kultury języka polskiego i normatywistyki (dr hab. M. Bugajski rozwija w tym zakresie tradycje szkoły wrocławskiej prof. Rosponda: [J. Miodek, S. Reczek], uczestnicząc w ogólnopolskich gremiach normatywistycznych (Komisja Kultury Języka).
2. Zagadnienia diachronicznego językoznawstwa polskiego, ze szczególnym uwzględnieniem historiozofii i metodologii nauk historycznych oraz stylometrii (dr hab. S. Borawski rozwija tradycje wyniesione ze szkoły prof. S. Rosponda i A. Furdala).
3. Zagadnienia kształtowania się i funkcjonowania wspólnot komunikatywnych języka polskiego, ze koncentracją na problematyce formowania się wspólnot na obszarach etnicznie mieszanych i ich środków komunikatywnych.
4. Problematyka stylistyczna, retoryczna i pragmatyczna.

W latach 1997-1999 pracownicy Katedry opublikowali 35 prac, w tym 3 monografie.

W roku 1997 1 osoba uzyskała stopień doktora. Aktualnie 2 osoby mają otwarte przewody doktorskie, a 1 osoba ma wszczęte postępowanie o tytuł naukowy. Pracownicy Katedry byli promotorami w 2 ukończonych przewodach doktorskich. Ponadto, pracownicy Katedry przygotowali 3 recenzje rozpraw doktorskich oraz 1 recenzję rozprawy habilitacyjnej.

5.2. Projekty badawcze.

Stan niemieckiej ortografii i językowych oraz społecznych skutków jej reformy - Uniwersytet w Műnster (finansowany przez Fundację Heinricha Hertza).

5.3. Współpraca międzynarodowa.

- *Uniwersytet w Bonn* - wykłady pracowników katedry na Seminarium Slawistycznym.
- *Uniwersytety w Genui i Bari* - cykle wykładów dr hab. Mariana Bugajskiego.
- *Uniwersytet w Dreźnie* - wizyty robocze.
- *Uniwersytet w Műnster* - uczestnictwo w konferencjach organizowanych przez ten Uniwersytet.

Współpraca polega też na wzajemnych krótkoterminowych roboczych wizytach. W ostatnim czasie katedrę odwiedziło trzech badaczy niemieckich. Pięcioletni staż naukowy u dr hab. S. Borawskiego odbywała asystentka z Instytutu Języka Niemieckiego, Literatury i Dydaktyki z Műnster.

Dr hab. S. Borawski wspólnie z badaczami niemieckimi przygotował do druku książkę pt.: *Zweisprachigen Stadtbűcher aus Opole || Oppeln;* książka liczy ok. 650 s.

5.4. Ważniejsze publikacje (1996-2000):

Książki:

1. Marian Bugajski *Pół wieku kultury języka w Polsce 1945 - 1995,* Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1999.
2. Anna Wojciechowska *Magdaleny z Kossaków Samozwaniec widzenie świata,* Wydawnictwo Naukowe PWN, Poznań 2000.

Artykuły:

1. Marian Bugajski *Przejawy snobizmu w komunikacji językowej (Manifestations of snobbishness in lingual communication)* [w:] Socjoligwistické aspekty jazykovej komunikácie, red. Ján Horecký, Bańska Bystrzyca 1996, s. 152-158 .
2. Marianj Bugajski, Anna Wojciechowska *Teoria językowego obrazu świata w badaniu idiolektu pisarza,* Poradnik Językowy 1996, z. 3, s. 17-25.
3. Magdalena Idzikowska *O funkcjach imion osobowych we współczesnej polszczyźnie,* Poradnik Językowy 1996, z. 10, s. 57-67.
4. Stanisław Borawski *Impărat şi proletar M. Eminescu w przekładzie E. Zegadłowicza. O motywacjach tłumaczenia,* [w:] Praktyka językowo-stylistyczna w tekstach artystycznych doby nowopolskiej, red. J. Brzeziński, Zielona Góra 1997, s. 19-28.
5. Stanisław Borawski *Glosa do transkrypcji Bogurodzicy,* [w:] Z polszczyzny historycznej i współczesnej, red. T. Ampel, Rzeszów, s. 203-213.
6. Stanisław Borawski *Integracja językowa czy asymilacja, przeniesienie lub przejmowanie wzoru językowych zachowań,* [w:] Rocznik Lubuski, T. XXIII (1997), cz. 2: Współczesna polszczyzna na Ziemiach Zachodnich i Północnych, red. E. Homa, Zielona Góra 1997, s. 23-32.
7. Stanisław Borawski *Uwagi historyka w związku z opublikowaniem przez Jana Pirożyńskiego elementarza Piotra Sextilisa (1556 r.),* [w:] Studia i Materiały XL VI, Filologia Polska 19, Zielona Góra 1999, s. 195-206.
8. Marian Bugajski *O stanie i potrzebach polskiej ortografii,* Poradnik Językowy 1999, z. 7, s. 2-7.
9. Anna Wojciechowska *Kontekst a innowacje leksykalne w prasie* (współautorka - Bożena Hałas), Poradnik Językowy 1999, z. 8-9, s.64-72.
10. Marian Bugajski *Sytuacyjne i kontekstowe uwarunkowania komunikacji językowej - teraźniejszość i perspektywy badawcze* [w:] Retrospektívne a perspektívne pohl`ady na jazykovú komunikáciu, red. Pavol Odaloš, Bańska Bystrzyca 1999, s. 25-31.

5.5. Znaczące wyróżnienia.

Pracownicy Katedry za swoje osiągnięcia naukowe otrzymali 4 nagrody Ministra Edukacji Narodowej.

WYDZIAŁ INŻYNIERII PRODUKCJI I ŚRODOWISKA PRACY

Wydział powstanie na bazie Wydziału Mechanicznego Politechniki Zielonogórskiej oraz Instytutu Techniki Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Zielonej Górze.

1. Struktura organizacyjna Wydziału

W skład Wydziału wejdą trzy Instytuty:

- Instytut Budowy Maszyn i Pojazdów,
- Instytut Inżynierii Produkcji i Materiałoznawstwa,
- Instytut Podstaw Techniki.

W ramach Instytutów wydzielono Zakłady, Pracownie i Laboratoria jako podstawowe komórki działalności naukowej i dydaktycznej.

2. Charakterystyka kadry naukowo-dydaktycznej

Podstawową kadrę wydziału tworzy:

- 8 profesorów tytularnych
- 15 doktorów habilitowanych
- 34 adiunktów

Szczegółową strukturę zatrudnienia pracowników Wydziału ze stopniami naukowych ilustruje poniższa tabela:

Tabela 1. *Struktura zatrudnienia pracowników Wydziału ze stopniem profesora, doktora habilitowanego i doktora.*

Tytuły i stopnie naukowe / Instytuty	profesorowie	doktorzy habilitowani	doktorzy
Instytut Maszyn i Pojazdów	1	2	7
Instytut Inżynierii Produkcji i Materiałoznawstwa	5	4	17
Instytut Podstaw Techniki	2	9	10
Razem:	**8**	**15**	**34**

3. Osiągnięcia w zakresie kształcenia kadry

Od 1999 roku Wydział Mechaniczny PZ posiada uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora nauk technicznych w zakresie Budowy i Eksploatacji Maszyn. Aktualnie otwarty jest jeden (pierwszy) przewód doktorski i dotyczy on pracownika Wydziału. Ponadto profesorowie i doktorzy habilitowani byli promotorami 38 rozpraw doktorskich obronionych w innych ośrodkach akademickich. Trzech pracowników Wydziału ma otwarte przewody doktorskie w innych ośrodkach akademickich. Liczba recenzji doktorskich i habilitacyjnych wydanych przez pracowników wydziału wynosi 98.

Samodzielni pracownicy naukowo-dydaktyczni Instytutu Techniki WSP byli promotorami 5 zakończonych przewodów doktorskich. Ogółem wykonali oni 21 recenzji

prac habilitacyjnych i doktorskich. Siedmiu asystentów Instytutu ma otwarte przewody doktorskie, a dwóch adiunktów ma otwarte przewody habilitacyjne.

4. Działalność dydaktyczna

4.1. Kierunki i specjalności kształcenia

Wydział Mechaniczny PZ kształci studentów w systemie dziennym i zaocznym w dwóch kierunkach:

- ♦ Mechanika i budowa maszyn,
- ♦ Zarządzanie i inżynieria produkcji (wspólnie z Wydziałem Podstawowych Problemów Techniki).

Na obu kierunkach oferowane są studia magisterskie oraz zawodowe inżynierskie.

Dodatkowo na kierunku *Mechanika i budowa maszyn* prowadzone są studia uzupełniające magisterskie (dzienne i zaoczne).

Na kierunku *Mechanika i budowa maszyn* prowadzone są następujące specjalności:

- Automatyzacja i organizacja procesów produkcyjnych,
- Eksploatacja i marketing pojazdów samochodowych,
- Konstrukcyjno-menedżerska,
- Technika biomedyczna,
- Technologia maszyn,
- Mechanizacja , zarządzanie i marketing w rolnictwie(wyłącznie zawodowe inż.),
- Eksploatacja maszyn i zarządzanie produkcją(wyłącznie zawodowe inż. - zaoczne).

Na kierunku Zarządzanie i inżynieria produkcji prowadzone są następujące specjalności:

- Zarządzanie procesami wytwarzania(WM),
- Zarządzanie i inżynieria w rolnictwie(WM),
- Inżynieria jakości(WM),
- Zarządzanie logistyczne(WPPT),
- Zarządzanie przez jakość(WPPT).

Instytut Podstaw Techniki WSP kształci studentów w systemie dziennym i zaocznym na dwóch kierunkach:

- Wychowanie techniczne, ze specjalnościami:
  Zastosowanie technik komputerowych,
  Mechaniczna,
  Poradnictwo zawodowe,
  Ergonomia w gospodarce.
- Informatyka (bez specjalności)

Po przekształceniu Wydziału Mechanicznego PZ i Instytut Techniki WSP w nowy Wydział Inżynierii Produkcji i Środowiska Pracy przewiduje się utrzymanie tych kierunków kształcenia i wszczęcie starań o uruchomienie nowego, piątego kierunku studiów.

4.2 Współpraca zagraniczna

Pracownicy Wydziału Mechanicznego PZ i Instytutu Techniki WSP utrzymują współpracę naukową z uczelniami, angielskimi, austriackimi, niemieckimi, białoruskimi, czeskimi,

litewskimi, rosyjskimi, słowackimi, ukraińskimi i węgierskimi. Uczelnie, z którymi istnieje wieloletnia współpraca są wymienione poniżej:

University of Liverpool (Institute of Mechanics), Cambridge University (Faculty of Engineering, Engineering Design Centre), Hull University, Bauinstitut Siemens in Wien, Technische Universitat in Berlin, Hochschule fur Technik und Wirtschaft Dresden, Technische Hochschule Ilmenau, Brandenburg Technische Universitat Cottbus, Universitat in Potsdam, Ruhr Universitat Bochum, Politechnika w Mińsku, Uniwersytet Hradec Kralowe, Umiwersytet w Pardubicach, Uniwersytet polski w Wilnie, Rosyjska Akademia Kształcenia w Moskwie, Uniwersytet w Żilinie, Politechnika Lwowska, Uniwersytet w Tarnopolu, Technical university of Budapest i in.

Ponadto Wydział Mechaniczny PZ prowadzi w ramach programu Socrates – Erasmus wymianę wykładowców i studentów z Brandenburskim Uniwersytetem Technicznym w Cottbus oraz z Technische Hochschule Ilmenau.

5. Działalność naukowo-badawcza Instytutów

INSTYTUT BUDOWY MASZYN I POJAZDÓW

5.0. Kadra Naukowo-dydaktyczna

Podstawową kadrę Instytutu tworzą:

- 3 profesorów i doktorów habilitowanych
- 7 doktorów nauk technicznych

Wykaz profesorów i doktorów habilitowanych wraz z reprezentowaną dyscypliną naukową:

- prof. dr hab. inż. Franciszek Romanów — Budowa i eksploatacja maszyn, transport
- dr hab. inż. Edward Walicki, — Mechanika
- dr hab. inż. Józef Maćkiewicz, — Budowa i eksploatacja maszyn, transport

5.1. Główne kierunki badań:

- analiza przepływu płynów z mikrostrukturą,
- analiza przepływu płynów lepkoplastycznych w układach o złożonej geometrii,
- teoria smarowania łożysk ślizgowych,
- elektroreologia, materiały inteligentne w budowie maszyn
- dynamika i wytrzymałość konstrukcji cienkościennych,
- metody kształtowania układów napędowych pojazdów i maszyn roboczych oraz układów nośnych środków transportu i ich zawieszeń,
- emisja toksycznych składników spalin silników spalinowych.

5.2. Projekty badawcze:

- *Konstrukcje warstwowe w budowie pojazdów*, , trzyletni projekt zwykły KBN, 1994-1996,
- *Skrócony test badawczy silników ZS napędzających pojazdy klasy powyżej 3.5 T symulujący normę ECE R49*, grant dla młodych pracowników nr 9T12 D03312, 1998,
- *Analiza teoretyczna i doświadczalna energo-absorpcyjnego zderzaka samochodowego*, trzyletni projekt zwykły KBN, 1998-2000.

- *Stateczność asymetrycznych konstrukcji warstwowych z rdzeniem o zmiennej gęstości* – 1998 – 1999, grant promotorski
- *Wybrane parametry wytrzymałościowe belek kompozytowych w aspekcie zastosowania na resory samochodowe,* grant promotorski nr 9T12C 052 15– 1998 – 1999.

5.3. Baza laboratoryjna:

- Pracownia Silników Spalinowych i Eksploatacji Pojazdów,
- Pracownia Tworzyw Sztucznych,
- Pracownia Wytrzymałości Materiałów,
- Pracownia Mechaniki Płynów.

5.4. Organizowane konferencje naukowe:

- International Conference on Engineering Rheology ICER'99, 27 – 30 czerwca 1999 r.,
- Problems of Non – Conventional Bearing Systems NCBS'99, 15-18 września 1999 r.,

W Instytucie działa redakcja utworzonego w 1995 r. międzynarodowego kwartalnika ***Applied Mechanics and Engineering.*** Kwartalnik dociera do ponad 100 ośrodków naukowych (w tym 70 zagranicznych) w ramach prenumeraty lub wymiany międzybibliotecznej. W periodyku publikowane są zarówno prace teoretyczne, jak i empiryczne z zakresu szeroko pojętej mechaniki ośrodków ciągłych.

5.5. Współpraca z zagranicą

Pracownicy Instytutu prowadzą współpracę naukową ze wszystkimi ważniejszymi uczelniami technicznymi w kraju. Istotne miejsce zajmuje również współpraca zagraniczna, udokumentowana wspólnymi publikacjami z pracownikami:

- Kuwait University, Faculty of Engineering and Petroleum,
- Technische Universität Berlin, TU Braunschweig, TU Dresden oraz Hochschule für Technik w Zittau,
- Sheffield University,
- Uniwersytet w Grenoble

5.6. Wykaz najważniejszych publikacji:

Książki, monografie

1. **Maćkiewicz J**.: Kształtowanie kadłubów pomp i silników zębatych. Monografia Wyd. Politechniki Wrocławskiej, 1991.
2. **Romanów Fr**.: Dynamika pojazdów i maszyn roboczych ciężkich. Wyd. Politechnika Wrocławska, 1983.
3. **Romanów Fr**.: Wytrzymałość ram i nadwozi pojazdów. WKŁ Warszawawa 1988.
4. **Romanów Fr**.: Zur Stabilität von Sandwichkonstruktionen. Technische Universität Dresden 1990.
5. **Romanów Fr**: Wytrzymałość konstrukcji warstwowych. Wyd. WSI Zielona Góra 1995.

Publikacje

1. **Lipnicki Z., Sobich J**.: *Solidification of Liquid Metal Stream in a Magnetic Fi*eld, Magnetohydrodynamics, Vol. 31, No. 3, 1995, pp. 264-268.
2. **Malinowski M., Romanów Fr., Witt D**.: Zur Stabilität in Langsrichtung gedruckter Sandwich-Rechteck-Platten mit in Dickenrichtung Veränderlicher Kerndichte, Bauningerieur 5 /70/, 1995.
3. Ferdynus M., Romanów Fr., A Stability Analysis of Platte with a Solt, International Conference on Computer Integrated Manufacturing, Zakopane 1996.
4. **Romanów Fr., Malinowski M**.: Dynamic Stability of Sandwich Cylindrical Shell. Archives of Civil Engineering, XLV, 3, 1999 r., s. 453÷464.
5. **Hańćkowiak J**.: Some Insights into the Regularization of Ill – posed Problems. Math. Problems in Engineering, 1999, vol. 5, 161-171,
6. **Hańćkowiak J**.: Theoretical mechanics: analysis of coupled equations for n-point functions, 1994, Fortschr. Phs., 42, pp. 281-300,
7. **Lipnicki Z., Sobich J**.: Dynamical Solidification of the Not Overheated Metal Filling in a Cooling Cylindrical Channel, Solidification of Metals and Alloys, PAN 1994, No19, pp. 307-316,
8. **Godziszewski J**.: Method of Data Correction in Reliability Field Test, Konferencja IASC, pp. 21-37, Roterdam 1997.
9. **Kuraś B., Mazur St., Romanów Fr**.: *Teoretyczne podstawy obliczania warstwowych belek zderzaków samochodowych*, Archiwum Motoryzacji 2, 1996.
10. **Butlewski K., Rajab M**.: Investigation into the Improvement of Building Speech Intelligibility, Applied Accustics, 1996.

INSTYTUT INŻYNIERII PRODUKCJI I MATERIAŁOZNAWSTWA

5.0. Kadra Naukowo-dydaktyczna

Podstawową kadrę Instytutu tworzą:

- 9 profesorów i doktorów habilitowanych
- 17 doktorów nauk technicznych

Wykaz profesorów i doktorów habilitowanych wraz z reprezentowaną dyscypliną naukową:

- prof. dr hab. inż. Ryszard Rohatyński (PZ) Budowa i eksploatacja maszyn
- prof. dr hab. inż. Ferdynand Romankiewicz (PZ) Metalurgia , budowa i eksploatacja maszyn
- prof. dr hab. inż. Włodzimierz Sieriebrakow (PZ) Budowa i eksploatacja maszyn
- prof. dr hab. inż. Petr Skocovsky (PZ) Inżynieria materiałowa
- dr hab. inż. Adam Bydałek Metalurgia, budowa i eksploatacja maszyn
- dr hab. inż. Ireneusz Dzwonnik Metalurgia, budowa i eksploatacja maszyn
- prof. dr hab. inż. Eugeniusz Feldstein (PZ) Budowa i eksploatacja maszyn
- dr hab. inż. Stanisław Laber Budowa i eksploatacja maszyn
- dr hab. inż. Jerzy Mutwil Metalurgia, budowa i eksploatacja maszyn

5.1. Główne kierunki badań:

- rafinacja, modyfikacja i krystalizacja metali i ich stopów,
- optymalizacja procesów obróbki skrawaniem,
- optymalizacja odlewniczych procesów technologicznych,
- badania materiałów konstrukcyjnych i narzędziowych oraz środków smarnych,
- teoria i metodologia projektowania technicznego
- optymalizacja konstrukcji z zastosowaniem metod komputerowych i doświadczalnych,
- zapewnianie jakości w procesach produkcyjnych,
- konstrukcja i badanie implantatów chirurgicznych do operacyjnego leczenia układu ruchowego człowieka ze szczególnym uwzględnieniem operacyjnego leczenia kręgosłupa.

5.2. Projekty badawcze:

- *Badania biomechaniczne i biotolerancji implantów systemu kręgosłupowego DERO*, trzyletni projekt celowy KBN, 1994-1996,
- *Wpływ składu chemicznego siluminów na proces wypełniania nimi metalowych i piaskowych form odlewniczych*, trzyletni projekt zwykły KBN, 1999-2001,
- *Asymetryczne konstrukcje warstwowe z rdzeniem o zmiennej gęstości*, grant promotorski KBN, 1998,
- *Badania nad poprawą skuteczności i trwałości modyfikacji brązów cynowych*, grant promotorski KBN, 1999.

5.3. Baza laboratoryjna:

Baza laboratoryjna Instytutu skupiona jest w następujących pracowniach:

- Pracownia Automatyzacji Projektowania Maszyn,
- Pracownia Automatyzacji Procesów Produkcyjnych,
- Pracownia Badań Prototypów,
- Pracownia Eksploatacji Maszyn,
- Pracownia Jakości Procesów Produkcyjnych i Przetwarzania Danych,
- Pracownia Materiałoznawstwa,
- Pracownia Obróbki Skrawaniem i Obrabiarek,
- Pracownia Odlewnictwa i Obróbki Plastycznej,

Ważniejsza aparatura i prototypowe instalacje doświadczalne:

- Aparat do pomiarów elektrochemicznych ATLAS 9831,
- Maszyna do badań tarciowych AMSLER,
- Mikroskop skaningowy wraz z mikroanalizatorem rentgenowskim (w trakcie przetargu),
- Maszyna wytrzymałościowa sterowana numerycznie (w trakcie przetargu),
- Mikroprocesorowy rejestrator analogowo-cyfrowy PDOC-16, (aparatura wytworzona),
- Stanowisko do badania skurczu odlewniczego i naprężeń skurczowych, (aparatura wytworzona),
- Stanowisko do badania krystalizacji metali i stopów, (aparatura wytworzona),
- Stanowisko do badania zjawiska przepływu metalu we wnęce formy, (aparatura wytworzona),

- Stanowisko do badania zasilania odlewów, (aparatura wytworzona).
- Stanowisko do badania lepkości metali i stopów, (aparatura wytworzona).

5.4. Organizowane konferencje naukowe

W cyklu trzyletnim Instytut organizuje od lat 15 konferencję naukowo-techniczną z udziałem przedstawicieli ośrodków zagranicznych pod hasłem ***Tendencje Rozwojowe w Procesach Produkcyjnych***. Instytut jest też jednym z pięciu organizatorów (pozostali to Uniwersytety Techniczne: w Żylinie, Budapeszcie, Dreźnie i Pardubicach) cyklicznej, międzynarodowej konferencji odbywającej się pod hasłem ***International Colloquium - Materials, Technologies, Design.*** Ponadto w latach 1998-1999 Instytut był współorganizatorem następujących imprez naukowych:

- Międzynarodowe Seminarium **„Engineering Design in Integrated Product Development", EDIProD'98**, 8-10. 10. 1998,
- XIX Ogólnokrajowy **Sympozjon Podstaw Konstrukcji Maszyn,** 13-17. 09. 1999,
- **XXXVIII Międzynarodowa Konferencja „Krzepnięcie i Krystalizacja Metali i Stopów",** Gliwice- Bielsko Biała, 5-6.11.1998,
- **Posiedzenie Naukowe Sekcji Podstaw Technologii Maszyn PAN**, Zielona Góra, 28-29.01. 1998,
- **Zebranie Plenarne Sekcji Podstaw Eksploatacji Komitetu Budowy Maszyn PAN**, Zielona Góra, 9-10.06.1998,
- **XXIII Jesienna Szkoła Tribologiczna,** Sekcja Podstaw Eksploatacji KBM PAN, Zielona Góra-Lubiatów, 21-24.09.1999.

5.5. Współpraca z zagranicą

Pracownicy Instytutu prowadzą współpracę naukową ze wszystkimi ważniejszymi uczelniami technicznymi w kraju. Istotne miejsce zajmuje również współpraca zagraniczna, udokumentowana wspólnymi publikacjami z pracownikami uniwersytetów technicznych w:

- Aachen (Niemcy), nt.: modyfikacji stopów miedzi, przepływu siluminów w kanałach form odlewniczych,
- Berlinie (Niemcy), nt.: modyfikacji stopów miedzi i aluminium,
- Żilinie (Słowacja), nt.: metalografii ilościowej stopów miedzi i aluminium.

Trzech pracowników instytutu uzyskało prestiżowe stypendia naukowe Fundacji Alexandra von Humboldta (Niemcy), pozwalające im na dwuletni pobyt w laboratoriach badawczych czołowych niemieckich uniwersytetów. Wyróżnieniem dla Instytutu, było przyznanie w roku 1998 przez Fundację Alexandra von Humboldta rocznego stypendium naukowego w ramach programu Feodor-Lynen, na prowadzenie przez stronę niemiecką w jego laboratoriach badań nad przepływem metali w kanałach form odlewniczych.

Samodzielni pracownicy są członkami komitetów naukowych konferencji międzynarodowych i kolegiów redakcyjnych czasopism zagranicznych.

5.6. Wykaz najważniejszych publikacji:

Książki, monografie

1. **Bydałek A. W:** *Żużlowe układy tlenowęglowe w procesach topienia miedzi i jej stopów*, Monografia 86 Politechniki Zielonogórskiej, Zielona Góra 1998, s.186
2. **Michta Stawiarska T**. *Wskaźnik Dieterta- możliwości kompleksowej oceny klasycznych mas formierskich*, Wyd.Politechniki Zielonogórskiej, Monografia Nr 88, Zielona Góra 1998.
3. **Mutwil J**.: *Ocena zjawisk fizykochemicznych zachodzących podczas wypełniania metalem formy odlewniczej*, Monografia 63, WSI w Zielonej Górze, 1992.
4. **Romankiewicz F**.: *Krzepnięcie miedzi i jej stopów* F, Komisja Nauki o Materiałach PAN Oddz. w Poznaniu - Zielona Góra, 1995.
5. **Romankiewicz F**.: *Modyfikacja miedzi i jej stopów*, Książka monograficzna, Wydawnictwo Naukowe Komisji Nauki o Materiałach PAN o. W Poznaniu i Politechniki Zielonogórskiej, Poznań – Zielona Góra, 1999, s. 160.

Publikacje

1. **Laber S**., **Laber A**.: *Wpływ obróbki wykańczającej na właściwości tribologiczne żeliwa szarego*. Tribologia nr. 5-6/97,
2. **Mutwil J**., Buchholz A., Engler S.: *Strömungs - und Erstarrungsvorgänge beim Einfließen einer eutektischen Aluminium-Silicium-Legierung in eine Kokille. Giessereiforschung 49*, 1997, nr 3, s. 124-133.
3. **Mutwil J**.: *Ocena zjawisk cieplnych w okresie zalewania formy metalowej siluminem okołoeutektycznym. Archiwum TMiA*, vol. 17, nr 1, 1997, KBM PAN Oddz. Poznań, s. 43-50
4. **Mutwil J**.: *Morfologia wzrostu krzemu pierwotnego w strudze siluminu AK20*, Archiwum Technologii Maszyn i Automatyzacji, vol. 18, nr 1, 1988, s. 73-80
5. **Romankiewicz F**.: Einfluss der Karnfeinung mit zirconium auf das Gefuge von Siliciciummessing CuZn16Si4, Carl Hanser Verlag Munchen-Wien. 1995.
6. **Romankiewicz F**.: ***Einfluss der Kornfeinung auf das Gefüge und die Zugfestigkeit von Gussmessing CuZn40Mn3Fe,*** Sonderbände der Praktischen Metallographie. Verlag Informationsgesellschaft der DGM. Oberursel 1996, Nr 28.
7. **Romankiewicz F**.: *Schmelzbehandlung von Cu-Zn-Legierungen mit dem Ziel der Kornfeinung.* Erstarrung metallischer in Forschung und Giessereipraxis, Wiley-Vch, Werkstoff-Informationsgesellschaft, Weinheim. New York Chichester Brisbane Singapore Toronto, 1999, s. 193-197.
8. **Romankiewicz F**.: *Kornfeinung und Veredelung von AlSi7-Legierungen.* Sonderbände der Praktischen Metallographie "Fortschritte in der Metallographie" Werkstoff-Informationsgesellschaft 1998, Nr 29, s. 195-200.
9. **Rohatyński R**: Concurrent Engineering and Features: New Challenge for Engineering Design. Proceedings of International Seminar TMCE'96 Budapest (invited paper) 1996r..
10. **Rohatyński R**: Human Oriented Approach to Computer Supporting of Concurrent Engineering in Distributed Enterprises. Intern. SymposiumTMCE'98 (Tools and Methods of Concurrent Engineering) Manchester 1998.

INSTYTUT PODSTAW TECHNIKI

5.0. Kadra Naukowo-dydaktyczna

Podstawową kadrę Instytutu tworzą:

- 11 profesorów i doktorów habilitowanych
- 10 doktorów nauk technicznych

Wykaz profesorów i doktorów habilitowanych wraz z reprezentowaną dyscypliną naukową:

- prof. dr hab. inż. Władimir Dragajew (WSP) Informatyka
- prof. dr hab. inż. Kazimierz Uździcki (WSP) Nauki humanistyczne (w technice)
- dr hab. inż. Mirosław Frejman Pedagogika nauk technicznych
- dr hab. inż. Stanisław Janik Budowa i eksploatacja maszyn
- dr hab. inż. Krzysztof Magnucki Mechanika
- dr hab. inż. Janusz Mielniczuk Mechanika
- dr hab. inż. Bogusław Pietrulewicz Pedagogika pracy
- dr hab. inż. Roman Stryjski Informatyka
- dr hab. inż. Witold Rybarczyk Nauki techniczne – technologia drewna
- dr hab. inż. Karol Rumatowski Automatyka
- dr hab. inż. Waldemar Uździcki Budowa i eksploatacja maszyn

5.1. Główne kierunki badań:

** Z zakresu mechaniki:*

- Mechanika ośrodków ciągłych i porowatych
- Mechanika konstrukcji
- Modelowanie konstrukcji

** Z zakresu informatyki:*

- Algorytmy sterowania i oprogramowanie systemów
- Komputerowe systemy diagnostyki i sterowania procesów przemysłowych
- Komputerowe systemy przesyłania danych
- Cyfrowe systemy sterowania ze zmienną strukturą
- Problematyka projektowania automatycznych systemów transportowych dla zakładów przemysłowych.

** Z zakresu Inżynierii Środowiska Pracy:*

- Badanie środowiska pracy człowieka
- Badanie relacji między środowiskiem pracy a jego otoczeniem
- Zagadnienia optymalizacji kosztów utrzymania środowiska pracy.

** Z zakresu nauczania techniki*

- Modernizacja treści i sposobów kształcenia ogólnotechnicznego oraz kształcenia nauczycieli tych specjalności
- Problemy rozwoju zawodowego człowieka
- Edukacja ogólnotechniczna w zreformowanej szkole.

5.2. Projekty badawcze:

- Dydaktyczne problemy studiów zaocznych,
- Technologia informacyjna w zastosowaniach edukacyjnych i technicznych,
- Projektowanie procesów technologicznych w aspekcie kryteriów ekologicznych,
- Optymalizacja konstrukcji cienkościennych,
- Modelowanie zjawisk mechanicznych w suchych i nawilżonych ośrodkach porowatych,
- Przygotowanie i doskonalenie zawodowe pracowników,
- Modelowanie sieciowe złożonych systemów cyfrowych,
- Edukacja ogólnotechniczna w zreformowanej szkole podstawowej i średniej,
- Badanie środowiska pracy.

5.3. Baza laboratoryjna:

Instytut prowadzi następujące pracownie i laboratoria dydaktyczne i naukowe:

Pracownie:

- Dydaktyki techniki,
- Społecznych warunków pracy,
- Konstrukcyjne,
- Gospodarstwa domowego,
- Technicznych środków nauczania,
- Poradnictwa i orientacji zawodowej,
- Ergonomii.

Laboratoria:

- Nauki o materiałach,
- Ergonomii,
- Chemiczne,
- Technologii,
- Komputerowe,
- Elektrotechniki.

5.4. Organizowane cykliczne konferencje naukowe (krajowe i zagraniczne):

- Kształtowanie warunków pracy (prof. W. Rybarczyk),
- Zbiorniki cienkościenne (prof. K. Magnucki),
- Symulacje w projektowaniu maszyn (prof. J. Mielniczuk),
- Projektowanie systemów informacyjnych (prof. R. Stryjski),
- Wirtualna organizacja działań (prof. R. Stryjski),
- Przygotowanie i doskonalenie zawodowe pracowników (prof. B. Pietrulewicz),
- Problemy rozwoju zawodowego pracowników (prof. B. Pietrulewicz).

5.5. Współpraca z zagranicą

Pracownicy Instytutu utrzymują stałe kontakty naukowe z uniwersytetami w Liverpoolu, Poczdamie i Bochum, z Politechniką Lwowską, Uniwersytetem w Hradec Kralowe, Uniwersytetem w Żilinie, Akademią Kształcenia w Moskwie i in.

5.6. Wykaz najważniejszych publikacji:

Książki, monografie

1. **S. Kowalski, J. Mielniczuk, M. Paszkowicz**: Mechanika techniczna dla studentów kierunków nietechnicznych. Wyd. WSP, Zielona Góra, 1998.
2. **K. Magnucki:** Wytrzymałość i optymalizacja zbiorników cienkościennych. PWN, Warszawa 1998.
3. **K. Magnucki, W. Szyc:** Wytrzymałość materiałów w zadaniach. Pręty, płyty i powłoki obrotowe. PWN, Warszawa 1999.
4. **K. Magnucki, R. Stryjski** (red.): Zastosowania technik komputerowych. Wybrane zagadnienia. Wyd. WSP, Zielona Góra, 1998.
5. **B. Pietrulewicz** (red): Problemy rozwoju zawodowego pracowników. Wyd. WSP, Zielona Góra, 1998

Publikacje

1. **K. Magnucki**: Optimal design of a horizontal circular tank with ellipsoidal heads. Stroctural optimization **16**, 226-229 (1998).
2. **K. Magnucki, T. Monczak:** Optimum shape of open cross section of thin-walled beam. Engineering Optimization **32,** No 1, (2000).
3. **K. Magnucki, E. Magnucka-Blandzi:** Variational design of open cross section of thi-walled bean under stability constraints. Thin-Walled Structures **35** (1999).
4. **J. Mielniczuk, R. Mostowski:** Die Grenztragfaehigkeit der aus den porigen Materialien gemachten Elemente. ZAMM **78,** 623 (1998).
5. **J. Mielniczuk, R. Mostowski:** Designing of compnents made from porous materials. Lines of stress discontinuity. ZAMM, in press
6. **R. Mostowski, J. Mielniczuk, M. Dudziak:** Plastic design of porous elements with statically admissible stress fields. ZAMM, in press.
7. **M. Kowal, S.J. Kowalski**: Physical relations of wood at variable humidity**.** Transport in Porous Media **31**, 331 (1998).
8. **G. Kamieniarz, R. Matysiak, A. Caramico D'Auria, F. Esposito, U. Esposito:** Numerical simulations of the linear S=1 ferro- and anti- ferromagnets. Acta Physica Polon. **A92,** 387 (1997).
9. **A. Caramico D'Auria, F. Esposito, U. Esposito G. Kamieniarz, R. Matysiak,**: Transfer-matrix simulations of the antiferromagnetic chains and mesosocopic rings. Journal of Magnetism and Magnetic Materials **196-197,** 915-916 (1999).
10. **G. Kamieniarz, R. Matysiak, W. Florek, S. Wałcerz:** Characterization of some mesoscopic rings: siomulation techniques. Journal of Magnetism and Magnetic Materials **203,** 271-273 (1999).

WYDZIAŁ INŻYNIERII LĄDOWEJ I ŚRODOWISKA

Wydział powstanie na bazie Wydziału Budownictwa i Inżynierii Sanitarnej Politechniki Zielonogórskiej oraz Instytutu Biotechnologii i Ochrony Środowiska Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Zielonej Górze.

1. Struktura organizacyjna:

Wydział będą tworzyć 3 instytuty:

- Instytut Budownictwa
- Instytut Inżynierii Środowiska
- Instytut Biotechnologii i Ochrony Środowiska

W ramach instytutów wydzielono zakłady oraz pracownie do obsługi laboratoriów naukowych i dydaktycznych.

2. Charakterystyka kadry naukowo-dydaktycznej

Podstawową kadrę wydziału tworzą:

- 7 profesorów tytularnych
- 17 doktorów habilitowanych
- 33 doktorów nauk technicznych

Szczegółową strukturę zatrudnienia ilustruje poniższa tabela.

Tabela 1. *Struktura zatrudnienia pracowników Wydziału ze stopniem profesora, doktora habilitowanego i doktora.*

Tytuły i stopnie naukowe / Instytuty	profesorowie	doktorzy habilitowani	doktorzy
Instytut Budownictwa	3	5	16
Instytut Inżynierii Środowiska	3	5	14
Biotechnologii i Ochrony Środowiska	1	7	3
Razem:	**7**	**17**	**33**

3. Osiągnięcia w zakresie kształcenia kadry naukowej

Od 1987 roku Wydział Budownictwa i Inżynierii Sanitarnej posiada uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora nauk technicznych w zakresie Budownictwa. W ramach posiadanych uprawnień Wydział nadał 10 stopni naukowych doktora nauk technicznych. Obecnie otwarte są 4 przewody doktorskie. Inne 4 przewody doktorskie oraz 1 habilitacyjny mają otwarte pracownicy Wydziału na innych uczelniach.

4. Działalność dydaktyczna

4.1. Kierunki i specjalności kształcenia

Wydział kształci na dwóch kierunkach studiów (magisterskich, zawodowych i uzupełniających) w systemie dziennym i zaocznym w następujących specjalnościach:

- na kierunku Budownictwo:
  - Konstrukcje Budowlane i Inżynierskie
  - Renowacja Budynków i Modernizacja Obszarów Zabudowanych
  - Inżynieria i Marketing Procesów Budowlanych
- na kierunku Inżynieria Środowiska
  - Zaopatrzenie w Wodę, Unieszkodliwianie Ścieków i Odpadów
  - Systemy Ochrony Środowiska
- na kierunku Ochrona Środowiska
  - Biotechnologia Środowiska
  - Ochrona Środowiska

4.2. Współpraca zagraniczna

Wymiana wykładowców i studentów z Brandenburskim Uniwersytetem Technicznym w Cottbus w ramach Programu Socrates - Erasmus.

5. Działalność naukowo-badawcza Instytutów

INSTYTUT BUDOWNICTWA

5.0. Kadra naukowo-dydaktyczna:

Podstawową kadrę Instytutu tworzą:

- 3 profesorów tytularnych
- 5 doktorów habilitowanych
- 16 doktorów nauk technicznych

Wykaz profesorów i doktorów habilitowanych wraz z reprezentowaną dyscypliną naukową:

- prof. zw. dr hab. inż. Tadeusz Biliński — konstrukcje budowlane, technologia
- prof. zw. dr hab. inż. Romuald Świtka — mechanika budowli
- prof. dr hab. inż. arch. Jan Konrad Stawiarski — architektura, planowanie przestrzenne
- dr hab. inż. Józef Gil — geodezja inżynieryjno-przemysłowa
- dr hab. Jerzy Kotowski — geologia inżynierska, geotechnika
- dr hab. inż. Jacek Przybylski — technologia organizacji budowy, ekonomika przemysłowa
- dr hab. inż. Andrzej Skarzyński, — technologia i organizacja
- dr hab. inż. Józef Wranik — wytrzymałość materiałów, budownictwo betonowe

5.1. Główne kierunki badań:

W ramach dyscypliny BUDOWNICTWO prowadzone są badania w zakresie:

- Mechanika Budowli

- Konstrukcji Budowlanych
- Inżynierii i Marketingu Procesów Budowlanych
- Geotechniki i Geodezji
- Architektury i Budownictwa Ogólnego

Poszczególne zakłady, laboratoria i pracownie Instytutu Budownictwa realizują następujące badania z zakresu:

- konstrukcje zespolone,
- mechanika włóknokompozytów i analiza interakcji w konstrukcjach złożonych,
- kształtowanie konstrukcji o określonej ciągliwości,
- sieci neuronowe w wymiarowaniu połączeń i ocenie stanu technicznego obiektów budowlanych,
- inżynieria i zarządzanie budowlanymi procesami inwestycyjnymi, realizacyjnymi, eksploatacyjnymi
  i remontowymi oraz w obrocie nieruchomościami,
- zaburzeń glacitektonicznych Środkowego Nadodrza,
- zmienności parametrów geotechnicznych w gruntach zaburzonych i niezaburzonych glacitektonicznie,
- model rzeźby terenu w aspekcie sieci neuronowych,
- programowanie wielokryterialne w konstruowaniu struktury poziomej sieci geodezyjnej,
- rewitalizacja obiektów i zespołów zabytkowych,
- studia wojewódzkie zagospodarowania przestrzennego,
- konserwacja budynków.

5.2. Baza laboratoryjna

W pracowniach Laboratorium Budownictwa Ogólnego znajduje się aparatura do:

- badań normowych materiałów budowlanych (komora do badań cieplno-wilgotnościowych, dyfraktometr rentgenowski, spektrofotometr do podczerwieni, itp.),
- badań statycznych i dynamicznych na modelach i obiektach rzeczywistych,
- badań właściwości mechanicznych materiałów (maszyna wytrzymałościowa, zestawy mostków tensometrycznych, mierniki drgań, dynamometry, elektrowibratory, itp.),
- pomiarów geodezyjnych (niwelatory samopoziomujące, libelowe, precyzyjne, teodolity),
- badań laboratoryjnych i terenowych właściwości fizycznych i mechanicznych gruntów słabych i zaburzonych glacitektonicznie (aparaty trójosiowego ściskania, aparaty bezpośredniego ścinania, derywatograf, sonda PSO, sprzęt do wierceń penetracyjnych).

Instytutowa sieć komputerowa dołączona jest do sieci wydziałowej.

5.3. Organizowane konferencje naukowe

- **Sympozja Glacitektoniki** – dotyczą teoretycznych podstaw glacitektoniki oraz praktycznych aspektów związanych ze zmiennością przestrzennych parametrów glacitektonicznych w gruntach Środkowego Nadodrza, odbywa się co dwa lata od 1974 roku.
- **Konstrukcje Zespolone** – Konferencja Naukowa „Konstrukcje Zespolone" odbywa się co trzy lata. Dotychczas odbyły się w 1986, 1989, 1993, 1996 i 1999

roku. Konferencja dotyczy zagadnień teorii projektowania, badań i wznoszenia konstrukcji zespolonych w szerokim aspekcie.

- **Inżynieria Procesów Budowlanych** – Instytut jest współorganizatorem cyklicznych konferencji Inżynierii Procesów Budowlanych wspólnie z Sekcją Organizacji i Zarządzania Komitetu inżynierii Lądowej i Wodnej PAN. Zakres tematyczny: inżynieria i zarządzanie budowlanymi procesami inwestycyjnymi, realizacyjnymi, eksploatacyjnymi i remontowymi. Pierwsza konferencja z tego cyklu zorganizowana została w Zielonej Górze w 1982 roku, cykl konferencyjny: 5 lat.

5.5 Współpraca z zagranicą

- **Uniwersytet Techniczny Koszyce (Słowacja)** – współpraca naukowo-dydaktyczna; wspólne publikacje naukowe oraz materiały pomocnicze do dydaktyki; udział partnerów w konferencjach; od 1988 roku.
- **Southampton Institute – Southampton (Wielka Brytania)** – dotyczy: organizacji i ekonomiki zmechanizowanych robót budowlanych, zarządzania i marketingu w budownictwie, inżynierii produkcji budowlanej; od 1996 roku.
- **Politechnika Brzeska (Białoruś)** – współpraca naukowa w zakresie organizacji i organizacji produkcji budowlanej. Wzajemny udział w seminariach i konferencjach naukowych, od 1992 roku.
- **Politechnika Mińska (Białoruś)** – procesy o charakterze synergicznym w obiektach budowlanych, ewolucja techniczna elementów budowlanych w aspekcie technologii i konstrukcji z uwzględnieniem czynnika czasu, od 1996 roku.
- **Uniwersytet w Greifswald (Niemcy)** – dotyczy teoretycznych podstaw glacitektoniki i regionalnego rozprzestrzeniania struktur glacitektonicznych, od 1980 roku.
- **Instytut Rozwoju Miast i Mieszkalnictwa – Frankfurt (Niemcy)** – zagospodarowanie przestrzenne pogranicza Polski i Niemiec, od 1997 roku.

5.6. Wykaz najważniejszych publikacji

Książki

1. Matysiak A.: *Konstrukcje stalowe- belki podsuwnicowe, estakady. PWN, Poznań 1993, ss. 230.*
2. Bryś G., Matysiak A.: *Budownictwo stalowe.* Wydawnictwo Politechniki Zielonogórskiej , 1995, ss. 498.
3. Biliński T. Łyszczak W.: *Aktualne prawo mieszkaniowe. Zielona Góra 1997, ss. 358.*
4. Czarnecki W., Staszczuk P.: *Projektowanie żelbetowych słupów mimośrodowo ściskanych.* WSI, Zielona Góra, 1997.
5. Przybylski J. : *Formalizacja organizacyjno-technologicznych procesów w budownictwie z wykorzystaniem modeli kompleksowych.* Politechnika Zielonogórska, 1998.

Publikacje naukowe

1. Świtka R.: Thermoelasticity of fibre composites. J. of. Theoret. and Applied Mech, 2, 33, 1995.
2. Świtka R., Podchorecki A.: Behaviour of fibre composite plate cantilever in bending. Arch. of Civil Eng, XLII, 3, 1996.

3. Gil. J.: The problem of the entropy of an observation system in the research of displacement. The 9th International Symposium on Deformation Measurements, Olsztyn, 1999.
4. Kotowski J., Kraiński A.: Wielkość naprężeń pionowych wywieranych przez lądolody na podłoże. Zeszyty Naukowe Politechniki Zielonogórskiej nr 115, Zielona Góra, ss. 5 – 18, 1998.
5. Kotowski J., Kraiński A.: Analiza współczynnika prekonsolidacji w gruntach trzeciorzędowych zaburzonych glacitektonicznie w Łęknicy. Zeszyty Naukowe Politechniki Zielonogórskiej nr 115, Zielona Góra, ss. 81-95, 1998.
6. Biliński T.: Krytyczne uwagi do ustawy o wspieraniu przedsięwzięć termomodernizacyjnych. Nowoczesne Ciepłownictwo, Nr 6 (72), ss. 10-13, 1998.
7. Matysiak. A., Grochowska E.: Elementy zginane z kątowników walcowanych. Inżynieria i Budownictwo, nr 12, 1998.
8. Eckert W., Skiba M.: Ochrona dziedzictwa kultury materialnej na przykładzie średniowiecznego systemu obronnego Żar. Rocznik Lubuski, tom XXV 1999, „Centrów Staromiejskich Modele –Strategie -Perspektywy".
9. Cyrok G., Szajna W.: Fortran 90 programming in FEM education, Proc. of XIII Polish Conf. Camp. Meth. nn Mech. 5-8 May, Poznań 1997, Vol 4 (s.1225-1232).
10. Talaga M.: At attempt to systematize the results of implementation of solutions reducing noise emission to the environment. Konferencja Naukowa "Noise Control"., Krynica 1998.

INSTYTUT INŻYNIERII ŚRODOWISKA

5.0. Kadra naukowo-dydaktyczna:

Podstawową kadrę Instytutu tworzą:

- 3 profesorów tytularnych
- 5 doktorów habilitowanych
- 14 doktorów nauk technicznych

Wykaz profesorów i doktorów habilitowanych wraz z reprezentowaną dyscypliną naukową:

- prof. dr hab. inż. Henryk Greinert — gleboznawstwo, chemia gleb, ochrona gleb
- prof. dr hab. inż. Magdalena Graczyk — technologia wody i ścieków
- prof. dr hab. inż. Maria Świderska-Bróż — technologia wód i ścieków
- dr hab. inż. Tadeusz ChrzaN — geologia, górnictwo, hydrogeologia
- dr hab. inż. Andrzej Jędrczak — technologia wody, ścieków i odpadów
- dr hab. inż. Tadeusz Kuczyński — ogrzewnictwo i wentylacje
- dr hab. inż. Nguayen Thi Bich Loc — mikrobiologia, biotechnologia, ochrona wód i gleb
- dr hab. inż. Mieczysław Szustakowski — chemia

5.2. Główne kierunki badań:

- Modelowanie, ochrona i odnowa środowiska zdegradowanego przez przemysł.
- Dekontaminacja i rekultywacja środowisk zdegradowanych.

- Anizotropia właściwości fizyczno-mechanicznych gruntów Środkowego Nadodrza,
- Analiza ryzyka zagrożenia środowiska przez odpady. Biologiczne metody przeróbki odpadów.
- Mikrozanieczyszczenia środowiska - źródła i usuwanie.
- Zbiorniki acidotroficzne, ich geneza i rozwój.
- Nowoczesne metody projektowania sieci wodociągowych i kanalizacyjnych.
- Zastosowanie sztucznych sieci neuronowych do optymalizacji systemów w Inżynierii Środowiska.
- Ochrona energii w budownictwie.
- Optymalizacja procesów kształtujących środowisko w obiektach przebywania ludzi i zwierząt.

5.3. Baza laboratoryjna

W strukturze organizacyjnej Instytutu Inżynierii Środowiska działają

- Laboratorium Wody, Ścieków i Odpadów
- Pracownia Urządzeń Sanitarnych
- Laboratorium Biologii i Ochrony Gleb
- oraz Pracownia Komputerowa (Pracownia wydziałowa)

Laboratorium Wody, Ścieków i Odpadów wyposażone jest w stanowiska do badań procesów jednostkowych:

- uzdatniania wód (filtracji, koagulacji, sorpcji, wymiany jonowej i dezynfekcji),
- oczyszczania ścieków (sedymentacji, bioutleniania substancji organicznej osadem czynnym, zagęszczania i odwadniania osadów ściekowych i fermentacji beztlenowej)
- przeróbki i unieszkodliwiania odpadów.

Pracownia Urządzeń Sanitarnych wyposażona jest w stanowiska do badań:

- podstawowych wielkości z hydrauliki (ciśnienia, lepkości płynów, natężenia przepływu oraz badania pomp i wentylatorów)
- hydrodynamicznych i hydraulicznych rur pełnościennych i perforowanych i testowania przyrządów pomiarowych (wodomierze, ciepłomierze).

Laboratorium Biologii i Ochrony Gleb wyposażone jest w stanowiska do badań:

- właściwości fizycznych i składu chemicznego gleb i roślin
- mikrobiologicznych i toksykologicznych wody, ścieków i odpadów

Instytut posiada Pracownię analityczną obsługująca Laboratoria, wyposażoną w aparaturę i sprzęt laboratoryjny umożliwiający wykonywanie pełnych analiz fizyczno-chemicznych wody, ścieków, odpadów, gruntów i roślin (ponad 30 wskaźników, w tym metale ciężkie metodą absorpcji atomowej oraz pestycydy, WWA, THM, PCB i inne związki organiczne metodą chromatografii gazowej).

Baza laboratoryjna Instytutu przygotowana jest do wykonywania:

- kompleksowych analiz hydraulicznych systemów zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków,
- projektowania i badania sieci wodociągowych, kanalizacyjnych, grzewczych i gazowych, sprawności cieplnej kotłów i wymienników ciepła, optymalizacji procesów redukcji emisji zanieczyszczeń,
- projektowanie instalacji wodociągowych i kanalizacyjnych,

- badania procesów uzdatniania wody i oczyszczania ścieków, projektowanie obiektów,
- kompleksowych badań i rozwiązywania zagadnień przeróbki i unieszkodliwiania osadów ściekowych,
- analizy wód, ścieków odpadów i gleb,
- biologicznej oceny wód i ścieków ze szczególnym uwzględnieniem badań mikrobiologicznych
  i toksykologicznych,
- prac i badań (w tym terenowych) związanych z rekultywacją i odnową terenów zdegradowanych przez przemysł.

5.4. Organizowane konferencje naukowe

- **Ujmowanie i Uzdatnianie Wód,** - Konferencja naukowo-techniczna organizowana w cyklu 2-letnim od 1989 roku, monotematyczna, poświęcona problemom związanym z produkcją wysokiej jakości wody do picia,
- **Woda, Ścieki, Odpady w Środowisku** - Konferencja organizowana w cyklu 3-letnim od 1994 roku, o przekrojowej tematyce, ze zmiennym tematem wiodącym. Od bieżącego roku konferencja organizowana będzie w cyklu rocznym, z tematem głównym zmiennym cyklicznie: woda, ścieki, odpady.
- **Protection and Recultivation of the Odra – basin areas** – monotematyczna, organizowana w cyklu 3-letnim od 1998 roku.

5.5. Współpraca z zagranicą

Współpraca Instytutu z zagranicą obejmuje wspólne seminaria naukowe:

- **Brandenburg Technical University of Cottbus (Niemcy)** – współpracę zaczęto w 1998 roku. W dziedzinie naukowej wymieniono doświadczenia głównie z zakresu zmian na terenach kopalni węgla brunatnego i metod rekultywacji tych obszarów. Z uwagi na podobne warunki środowiskowe, wyniki można wykorzystać w obu krajach. Rozpoczęto również wymianę studentów kierunku Inżynieria Środowiska.
- **Rezeknes Augstskola, Rezekne (Łotwa)** – współpraca rozpoczęta w 1997 roku. Dotyczy wymiany doświadczeń w dziedzinie odnowy środowiska terenów przekształconych przez działalność górniczą. Wyniki prezentowano na sympozjach, organizowanych przez obie strony.

5.6. Wykaz najważniejszych publikacji

Książki

1. Greinert H., Greinert A., 1999; *Ochrona i rekultywacja środowiska glebowego*. Monografia. Wydawnictwo Politechniki Zielonogórskiej.
2. Jędrczak A., 1993; *Skład chemiczny wód pojezierza antropogenicznego*. Wydawnictwo WSI w Zielonej Górze, ss.131, poz. bibl. 79, rys. 41, tab. 33.
3. Piontek M., 1999; *Grzyby pleśniowe. Atlas*. Wydawnictwo Politechniki Zielonogórskiej, ss. 120.
4. Chrzan T.: *Autostrady i surowce do ich budowy*. Oficyna Wydawnicza Politechniki Wrocławskiej, s. 123. Wrocław 1997.
5. Lipnicki Z.: *Krzepnięcie cieczy przepływowej w kanale chłodzącym.* Politechnika Zielonogórska, 1999.

Publikacje naukowe:

1. Szustakowski M., *Degradation of benzo(a)pyrene in the presence of methanol in fuel in the temperature range of 150-300° C*, J. Environ. Sci. & Health, A33, nr 8, s. 1693-1703, 1998.
2. Weigand B., Arnal M., Lipnicki Z. (eds. Hutter K., Wang Y., Beer H.): *An analytic solution prescribing the time dependent formation of a solid crust inside a convectively cooled planer channel*. Advanced in Cold-region Thermal Engineering and Sciences, Springer - Verlag, p. 147 – 158, 1999.
3. Piontek M., 1999. *Use of the planarian Dugesia tigrina Girard in studies of acute intoxications*. Pol. Arch. Hydrobiol., 46 (1), 41 – 48.
4. Greinert A., 1997; *The possibility of detoxication of sandy soils polluted with heavy metals by waste clay materials addition*. Mat. I Międzyn. Konf. "Environment. Technology. Resources." Rezekne (Łotwa), s. 60.
5. Sadecka Z., 1997; *Biodegradation of insecticides in methane digestion of sludge*. International Conference on Sludge Management Wastewater Sludge Waste Or Resources Częstochowa 1997.
6. Drab M., Piontek M.: *Aktywność enzymatyczna gruntów poeksploatacyjnych kruszywa budowlanego w Dobroszowie Wielkim w województwie lubuskim.* Arch. Ochr. Środow. (4), 1999.
7. Greinert A.: *Efekty związane ze stosowaniem wysokich dawek wapna odpadowego w rekultywacji silnie kwaśnych utworów mioceńskich.* Zesz. Probl. Post. Nauk. Roln. PAN, 456, s. 329-334, 1998.
8. Jędrczak A.: *Teoretyczne podstawy odnowy wód kwaśnych.* Zesz. Nauk. PZ. Zielona Góra, Nr 114, Inżynieria Środowiska, Nr 6, ss. 29-47, 1997.
9. Mąkowski M.: *Kryteria oceny danych pomiarowych przyjmowanych do wymiarowania oczyszczalni ścieków.* Zesz. Nauk. PZ, Nr 116, Inżynieria Środowiska Nr 17, 1998.
10. Najbar B.: *Płazy w zbiornikach powyrobiskowych „pojezierza antropogenicznego" w okolicach Łęknicy.* Chrońmy Przyrodę Ojczystą, Kraków, LV (55), 2: s.21-33, 1999.

INSTYTUT BIOTECHNOLOGII I OCHRONY ŚRODOWISKA

5.0. Kadra naukowo-dydaktyczna:

Podstawową kadrę Instytutu tworzą:

- 1 profesorów tytularnych
- 7 doktorów habilitowanych
- 3 doktorów nauk technicznych

Wykaz profesorów i doktorów habilitowanych wraz z reprezentowaną dyscypliną naukową:

♦ prof. zw. dr hab. Tadeusz Lachowicz	mikrobiologia ogólna
♦ dr hab. Tadeusz Janas	nauki biologiczne – biofizyka
♦ dr hab. Andrzej Jankowski	nauki biologiczne – biochemia
♦ dr hab. Edward Kowal	inżynieria środowiska, ergonomia
♦ dr hab. Ryszard Paluch	biologia i ergonomia

- dr hab. Lucyna Słomińska biotechnologia
- dr hab. Michał Stosik ichtiopatologia, mikrobiologia
- dr hab. Stanisław Adam Ślipiński biologia

5.1. Główne kierunki badań:

- Mutanty cyklu Krebsa u drożdży piekarniczych Saccharomyces cerevisiae.
- Mechanizm działania aminoestrów i czwartorzędowych soli amonowych, jako potencjalnych fungicydów, na modelu Saccharomyces cerevisiae.
- Transport jonów i innych związków niskocząsteczkowych przez modelowe błony lipidowe.
- Fotodynamiczne procesy zachodzące w komórkach.
- Wpływ hałasu na efektywność pracy.
- Mechanizm adaptacji postawy ciała do przestrzeni roboczej.
- Systematyka i ekologia chrząszczy (Coleoptera).
- Enzymatyczna biokonwersja polisacharydów.
- Ekologia biosystemów wodnych.

5.2. Baza laboratoryjna

- Spektrofotometr Shimadzu.
- Mikroskop fluorescencyjny.

5.3. Organizowane konferencje naukowe

- **Zastosowanie Ergonomii – maj 1999,** Konferencja krajowa z udziałem gości zagranicznych.
- **Biomarkery stanu środowiska wodnego –** listopad 1998 – Konferencja krajowa.

5.4 Współpraca z zagranicą

- Laboratorium Enzymologii Uniwersytetu Katolickiego w Lovain – lai - Neuve, Belgia.
- Zakład Fizjologii Instytutu Mikrobiologii Czeskiej Akademii Nauk.
- Laboratorium Mikrobiologii Stosowanej Instytutu Pateura w Paryżu.

5.5. Wykaz najważniejszych publikacji

Książki

1. Jankowski A.; *Spektrofluorometryczne badania nad mechanizmem przeniesienia protonu w biopolimerach.*. Wydawnictwo Uniwersytetu Wrocławskiego, s.95. Wrocław 1996.
2. Gajewski K., Mendeluk T.M.: *Leksykon – ekologia, ochrona środowiska.* Polski Klub Ekologiczny. Nowa Sól, 1995, s. 296.
3. Stosik M., Deputała W.: *Immunologia ryb.* Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego, Szczecin 1995, s.60.

Publikacje naukowe:

1. Lachowicz T.M., Dziadkowiec D., Kopocińska I, Kopociński B.: *Population dynamics in the co-culture of Shigella flexneri 1 b original strain and antigenic mutant carrying a prophage.* Microbios 83, 89-106, 1995.

2. Lachowicz T.M., Morzejko E., Panek E., Piątkowski J.: *Inhibitory action of serine in growth of bacteria of genus Bacillus on mineral synthetic media.* Folia Microbiol. 41 (1), 21-25, 1996.
3. Tytyk E.: *The ergonomic criteria for supporting the design decisions.* Proceedings of the 5th International Conference on Human Aspects of Advance Manufacturing: Agility & Hybrid Automation HAAMAHA 96, August 7-10, 1996, Maui, Hawaii, USA.
4. Paluch R.: *Are body dimensions affecting working body posture?* I/ J/ Ind. Ergonom. 17, 1-9, 1996.
5. Jankowski A., Dobryszycki P., Lipiński J., Stefanowicz P.: *Excited state proton transfer in hydroxynaphthaldehydes bound chemically to protein.* Journal of Fluorescence, IX ,1997.
6. Walińska K., Janas T., Chojnacki T., Świeżewska E., Janas T.: *Properties of lipid bilayers modified by long-chain polypronols.* Cellular and Molecular Biology Letters, 2, 89-100, 1997.
7. Lachowicz T.M., Witek S., Kraskowska A., Łuczński J.: *Plasma membrane H^+-ATPase activity in wild type and mutants of Saccharomyces cerevisiae treated with some lysosomotropic drugs.* Folia Microbiol. 43, 201-203, 1997.
8. Paluch R.: *Relation between postural traits and body measurements.* W:. From experience to innovation: 13th Triennal Congress of the IEA (red. Sepälä i in., Tampere – Finland, 1997, 210-212.
9. Janas T., Walińska K., Janas T.: *Electroporation of polyprenol – fosphatidylcholine bilayer lipid membranes.* Bioelectrochem. Bioenerg. 1998.
10. Paluch R.: *Wpływ cech antropometrycznych na cechy roboczej postawy ciała.* W; Materiały III Seminarium "Obciążenie układu ruchu – przyczyny, skutki".: Wrocław, listopad 1995, (Red. Paluch R. Wrocław, 1996, s. 17-30).

WYDZIAŁ NAUK PEDAGOGICZNYCH I SPOŁECZNYCH

Wydział powstanie na bazie Wydziału Nauk Pedagogicznych i Społecznych Wyższej Szkoły Pedagogicznej.

1. Struktura organizacyjna.

Wydział tworzą trzy instytuty i jedna katedra:

- Instytut Pedagogiki i Psychologii
- Instytut Pedagogiki Społecznej
- Instytut Socjologii
- Katedra Wychowania Fizycznego

2. Kadra naukowo-dydaktyczna.

Podstawową kadrę Wydziału tworzy:

- 24 profesorów i doktorów habilitowanych,
- 48 doktorów nauk humanistycznych, oraz
- 81 asystentów i wykładowców.

Szczegółową strukturę zatrudnienia pracowników Wydziału ze stopniem naukowym ilustruje poniższa tabela:

Tabela 1. *Struktura zatrudnienia pracowników Wydziału ze stopniem naukowym*

Tytuły i stopnie naukowe / Instytuty	profesorowie	doktorzy habilitowani	doktorzy
Instytut Pedagogiki i Psychologii	2	6	28
Instytut Pedagogiki Społecznej	4	4	11
Instytut Socjologii	2	4	9
Katedra Wychowania Fizycznego	2	0	2
Razem:	**10**	**14**	**48**

3. Osiągnięcia w zakresie kształcenia kadry naukowej

Od 1994 roku Wydział Nauk Pedagogicznych i Społecznych WSP (do 31.08.1999 - Wydział Pedagogiczny WSP) posiada uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora nauk humanistycznych w zakresie pedagogiki. W ramach posiadanych uprawnień wypromowano następujących doktorów:

1. Ireneusz Nijaki
2. Jolanta Karbowniczek
3. Ewa Skorek
4. Zdzisława Janiszewska-Nieścioruk
5. Mirosława Nyczaj-Drąg
6. Helena Ochonczenko
7. Agnieszka Nowicka
8. Inetta Nowosad.

Aktualnie na Wydziale Nauk Pedagogicznych i Społecznych otwartych jest 16 przewodów doktorskich, w tym 3 przewody osób nie będących pracownikami WSP. Ponadto, 4 pracowników Wydziału ma otwarte przewody doktorskie na innych uczelniach, 4 pracowników Wydziału ma otwarte przewody habilitacyjne a 1 osoba ma wszczęte postępowanie o tytuł profesora.

Pracownicy Wydziału byli promotorami w 76 ukończonych przewodach doktorskich. Wykonali 230 recenzji rozpraw doktorskich, 60 recenzji rozpraw habilitacyjnych oraz 23 opinii w postępowaniu o tytuł naukowy.

4. Działalność dydaktyczna.

4.1. Kierunki i specjalności kształcenia

Wydział kształci studentów w systemie dziennym i zaocznym na kierunkach:

a) w systemie dziennym:

- Kierunek - **Pedagogika**
  - ∗ *specjalności:*
    - animacja społeczno-kulturalna (5-letnie magisterskie)
    - zintegrowana edukacja wczesnoszkolna i przedszkolna (5-letnie magisterskie)
    - zintegrowana edukacja wczesnoszkolna z terapią pedagogiczną (5-letnie magisterskie)
    - opieka i pomoc środowiskowa (5-letnie magisterskie)
    - organizacja i kierowanie życiem szkoły (5-letnie magisterskie)
    - pedagogika pracy socjalnej (5-letnie magisterskie)
    - poradnictwo (5-letnie magisterskie)
    - resocjalizacja i profilaktyka osób niedostosowanych społecznie (5-letnie magisterskie)
    - rewalidacja osób chorych (5-letnie magisterskie)
- Kierunek - **Socjologia**
  - ∗ *specjalności:*
    - socjologia instytucji i organizacji (5-letnie magisterskie)
    - socjologia społeczności lokalnych (5-letnie magisterskie)
- Kierunek - **Wychowanie Fizyczne** (3-letnie zawodowe)

b) w systemie zaocznym:

- Kierunek - **Pedagogika**
  - ∗ *specjalności:*
    - pedagogika ogólna (2-letnie),
    - animacja społeczno-kulturalna (3-letnie licencjackie i 2-letnie magisterskie uzupełniające),
    - zintegrowana edukacja wczesnoszkolna i przedszkolna (3-letnie licencjackie i 2-letnie magisterskie uzupełniające),
    - zintegrowana edukacja wczesnoszkolna z terapią pedagogiczną (2,5-letnie),
    - praca opiekuńcza i specjalna (3-letnie),

- resocjalizacja i profilaktyka osób niedostosowanych społecznie (2,5-letnie),
- rewalidacja osób chorych (2,5-letnie),
- opieka i pomoc środowiskowa (2,5-letnie),
- pedagogika pracy socjalnej (3-letnie licencjackie i 2-letnie magisterskie uzupełniające),

- Kierunek - **Socjologia** (5-letnie),
- Kierunek - **Wychowanie fizyczne** (3-letnie).

5. Działalność naukowo-badawcza Instytutów

INSTYTUT PEDAGOGIKI I PSYCHOLOGII

5.0. Profesorowie i doktorzy habilitowani:

- Prof. zw. Dr hab. Wojciech Pasterniak
- Prof. dr hab. Bolesław Potyrała
- Dr hab. Krystyna Ferenz
- Dr hab. Werner Gaida
- Dr hab. Tadeusz Mróz
- Dr hab. Ryszard Stankiewicz
- Dr hab. Danuta Waloszek
- Dr hab. Edward Kozioł

5.1. Główne kierunki badań naukowych.

Tematyka badawcza Instytutu koncentruje się na następujących zagadnieniach:

1. Teoria i przemiany w kształceniu i wychowaniu wczesnoszkolnym.
2. Integracja społeczna dzieci niepełnosprawnych w środowisku szkolnym i rodziny.
3. Ciągłość i zmiana idei podmiotów i instytucji edukacyjnych.
4. Maksymalizacja procesu kształcenia.
5. Jakość życia mieszkańców zachodniego pogranicza.
6. Liderzy społeczności lokalnych.
7. Uwarunkowania działalności kulturalnej i animacja społeczno-kulturalna w społecznościach lokalnych.
8. Społeczne postawy młodzieży w okresie transformacji ustrojowej.
9. Zachowania seksualne młodzieży w rejonach przygranicznych.
10. Zawodowe i życiowe aspiracje młodzieży obszaru pogranicza.

Wkład dla kształtowania warsztatu badawczego: badania panelowe oraz badania interdyscyplinarne dotyczące sytuacji zdrowotnej i zachowań seksualnych młodzieży w aspekcie HIV/AIDS oraz w badaniach społeczności lokalnych w aspekcie integracji europejskiej.

W okresie 1996-2000 11 pracowników Instytutu uzyskało stopień doktora. Aktualnie 14 pracowników posiada otwarte przewody doktorskie, 4 osoby mają otwarty przewód habilitacyjny a 1 osoba ma wszczęte postępowanie o tytuł naukowy profesora. Pracownicy Instytutu byli promotorami w 28 ukończonych przewodach doktorskich. Ponadto, pracownicy Instytutu wykonali 69 recenzji rozpraw doktorskich, 12 recenzji rozpraw habilitacyjnych oraz 11 opinii w postępowaniu o tytuł naukowy profesora.

5.2. Organizowane konferencje naukowe:

- Europejska integracja i jej konsekwencje dla szkoły (1997).
- Zdrowie psychiczne w zawodzie nauczycielskim: badania porównawcze (1998).
- Pedagogika wobec reform oświatowych (1999).
- Edukacja ekologiczna w aglomeracjach miejskich (1999).
- Kompetencje zawodowe nauczycieli - stan, potrzeby i kierunki zmian (2000).

5.3. Współpraca z zagranicą:

Badania pedagogiczne są realizowane we współpracy z 12 partnerami zagranicznymi:

- Uniwersytet w Vechcie (Niemcy),
- Freie Universität Berlin (Niemcy),
- Brandenburski Uniwersytet w Poczdamie (Niemcy),
- Fachhochschule w Poczdamie (Niemcy),
- Rosyjska Akademia Kształcenia w Moskwie (Rosja),
- Uniwersytet w Witebsku (Białoruś),
- Wyższa Szkoła Pedagogiczna Hradec Kralowe (Czechy),
- Uniwersytet w Banskiej Bystrzycy (Słowacja),
- Uniwersytet w Sankt-Petersburgu (Rosja),
- Instytut Socjalno-Pedagogiczny w Berlinie (Niemcy),
- Uniwersytet w Landau (Niemcy),
- Uniwersytet w Tarnopolu (Ukraina).

5.4. Ważniejsze publikacje (1996-2000):

Książki:

1. M. Głażewski, *O witalności szkoły*. Zielona Góra 1996, Wydawnictwo WSP Zielona Góra, ss. 158.
2. M. Magda, *Kształtowanie wrażliwości moralnej uczniów edukacji wczesno- szkolnej*. Toruń 1999, Wydawnictwo Adam Marszałek, ss. 213.
3. T. Mróz, *Wybrane problemy dydaktyki na progu reformy edukacji.* Zielona Góra 1999, Wydawnictwo Organon ss. 167.
4. W. Pasterniak, *Piękno i Sacrum,* Wydawnictwo UAM, Poznań 1998, ss. 111.
5. P. Kuleczka, *Dzieje z perspektywy literatury,* Wydawnictwo Uniwersytetu Wrocławskiego, Wrocław 1996, ss. 164.

Artykuły:

1. L. Sałaciński, Stereotype bei der pädagogischen Ausbildung von Lehrern in Polen, w: Reform der Lehrerbildung in der Folge der politischen und gesellschaf tlichen Trans - foronationen in Belarus, Polen, Russland, Ungarn and den neuen Ländern Deutschlands. Red. W. Tiehm, A. Seidel, K. Mende, S. Spahn,Poczdam 1998.
2. K. Ferenz, Ways of Women's Behaviour During Leisure as the Example of Coping the Culture, w: Family and Leisure in Poland and the Netherlands. 1998, s. 107-114.
3. E. Pasterniak-Kobyłecka, Aksjologiczne podstawy podmiotowości nauczyciela - wychowawcy, w: Podmiotowość między ideą a realnością. 1998, s. 56-70
4. G. Miłkowska-Olejniczak, Przejawy i przyczyny agresywnych zachowań młodzieży, "Problemy opiekuńczo-wychowawcze", 1999, nr 10, s. 25-33

5. G. Miłkowska-Olejniczak, Wybrane problemy wychowania seksualnego młodszych uczniów, w: Dylematy wczesnej edukacji, WSP Zielona Góra, 1998, s. 231-242.
6. I. Nowosad, Nauczyciel i jego społeczna rola we współczesnej szkole (potrzeby, kontrowersje, zaangażowania), w: Pedagogika społeczna - między stagnacją a zaangażowaniem, red. E. Górnikowska-Zwolak A. Radziewicz-Winnicki, t. II Katowice 1999, s. 82-90.
7. E. M. Skorek, Stosunki koleżeńskie dzieci z zaburzeniami mowy w klasach I-III, w: Z teorii i badań społecznej integracji dzieci niepełnosprawnych, red. A. Maciarz, oficyna wydawnicza Impuls Kraków 1999, s. 72-85.

5.5. Członkostwo w komitetach redakcyjnych czasopism naukowych, znaczące wyróżnienia.

Pracownicy Instytutu są członkami 4 komitetów redakcyjnych krajowych czasopism naukowych.

Pracownicy Instytutu za swoje osiągnięcia badawcze 6 razy zostali wyróżnieni nagrodą Ministra Edukacji Narodowej.

INSTYTUT PEDAGOGIKI SPOŁECZNEJ

5.0. Profesorowie i doktorzy habilitowani:

- Prof. dr hab. Edward Hajduk
- Prof. dr hab. Alicja Kargul
- Prof. dr hab. Józef Kargul
- Dr hab. Bogdan Idzikowski
- Dr hab. Paweł Karpińczyk
- Dr hab. Dorota Rybczyńska
- Dr hab. Zdzisław Wołk

5.1. Główne kierunki badań naukowych:

Badania naukowe pracowników Instytutu Pedagogiki Społecznej koncentrują się na czterech głównych nurtach problemowych:

1. Aspiracje życiowe i zawodowe młodzieży w społecznościach pogranicza zachodniego w okresie transformacji ustrojowej.
2. Społeczno-ekonomiczne rozwarstwienie społeczności pogranicza zachodniego.
3. Uwarunkowania zainteresowań kulturalnych społeczności lokalnych.
4. Zróżnicowanie społeczno-ekonomiczne mieszkańców społeczności pogranicza zachodniego i jego konsekwencje wychowawcze.

Na szczególną uwagę zasługują badania nad przebiegiem życia młodzieży oraz opracowanie koncepcji badań interdyscyplinarnych dotyczących sytuacji zdrowotnej i zachowań seksualnych młodzieży w aspekcie AIDS (dr Z. Izdebski).

W ciągu ostatnich 5 lat pracownicy Instytutu wydali 246 publikacji, w tym 20 monografii.

W okresie 1996-2000 5 pracowników Instytutu uzyskało stopień doktora, 4 stopnie doktora habilitowanego a 1 osoba tytuł profesora. Aktualnie 2 osoby mają otwarty przewód

habilitacyjny. Pracownicy Instytutu wykonali 26 recenzji rozpraw doktorskich, 13 recenzji rozpraw habilitacyjnych oraz 2 opinie w postępowaniu o tytuł profesora.

5.2. Projekty badawcze.

Pracownicy Instytutu biorą udział w 1 projekcie badawczym KBN realizowanym poza Uczelnią.

Dwa tematy badawcze realizowane z Freie Universitat (Berlin) i z Uniwersytetem w Poczdamie (udział 10 pracowników Instytutu).

5.3. Organizowane konferencje naukowe:

- Społeczne uwarunkowania sytuacji życiowych w warunkach gospodarki rynkowej (1996).
- Humanizm - Prakseologia - Pedagogika (1996).
- Orientacje życiowe młodzieży miast przygranicznych (1996).
- Czynniki rozwoju lokalnego a strategia działań w społecznościach lokalnych (1997).
- Szkoła i wychowanie seksualne (1997).
- Uwarunkowania polskiej rodziny w Niemczech (1997).
- Współczesna młodzież - perspektywy i zagrożenia (1998).
- Kompensacja sieroctwa społecznego w rodzinnych i instytucjonalnych formach opieki (1998).
- Edukacja pozaszkolna a integracja europejska (1999).
- Oświata dorosłych w zintegrowanej Europie (1999).
- Młodzież a AIDS (1999).
- Przemoc seksualna wobec dzieci (2000).

5.4. Współpraca z zagranicą.

Instytut współpracuje z kilkoma partnerami w ramach umów międzynarodowych. Warto wspomnieć tu takie instytucje, jak: Freie Uniwersität w Berlinie, Uniwersytet w Poczdamie, Instytut Socjalno-Pedagogiczny w Berlinie, Uniwersytet w Londynie i Państwowy Instytut Kultury w Sankt-Petersburgu. Efektem tej współpracy są wspólnie organizowane seminaria i konferencje oraz wymiana kadr. W wyniku tej współpracy powstało 21 publikacji w języku niemieckim. W ostatnich 5 latach w Instytucie przebywało 65 pracowników nauki z uczelni zagranicznych. Wspólnie z uczonymi z Poczdamu pracownicy Instytutu opracowali projekt badań dotyczących problemów socjalnych jednoczącej się Europy.

5.5. Ważniejsze publikacje (1996-2000):

W ciągu ostatnich 5 lat pracownicy wydali 246 publikacji, w tym 20 monografii.

Prace monograficzne:

1. E. Hajduk, E. Narkiewicz-Niedbalec, Beständigkeit und Wandel der sozialen Lage polnischer und deutscher Jugendlichen, WSP Zielona Góra, 1997, ss. 155.
2. E. Hajduk, Wzory przebiegu życia, LTN Zielona Góra 1996.
3. M. Andrzejewski, Domy na piasku. Rzecz o sieroctwie i domach dziecka, "W Drodze" Poznań 1997.
4. J. Kargul, Od upowszechniania kultury do animacji kulturalnej. Wyd. II. Toruń Wyd. Adam Marszałek 1997, ss. 135.

5. D. Rybczyńska, Jakość życia młodzieży z rodzin ubogich, Zielona Góra 1998.
6. B. Idzikowski, Orientacje życiowe młodzieży szkolnej miasta przygranicznego (badania panelowe), LTN Zielona Góra 1998, ss. 180.
7. E. Siarkiewicz, Ostatni bastion czyli jawne i ukryte wymiary pracy przedszkola, Impuls Kraków 2000.
8. Z. Izdebski, Zachowania prozdrowotne i seksualne w aspekcie HIV/AIDS w Polsce, Warszawa 1997.

Artykuły:

1. E. Narkiewicz-Niedbalec, Die materielle Lage der Familie in einer Grenzstadt und das Eltern-Kind-Verhältnis, w: (Hrsg) U. Garling, Familie und Jungend im sozialen Wandel. Berichte aus einem kulturvergleichenden Projekt. Ergebnisse der 3. Konferenz zur Internationalen Jugendstudie vom 17-19 November 1994, Berlin 1996, s. 63-74.
2. E. Narkiewicz-Niedbalec, Aspiracje życiowe nastolatków a cele życiowe wybierane dla nich przez rodziców - analiza uwarunkowań społecznych i rodzinnych, "Roczniki Socjologii Rodziny", t. VIII, Poznań 1996, s. 135-142.
3. E. Hajduk, Selekcje wypowiedzi o związkach między zjawiskami w przestrzeni edukacyjnej (rozważania w aspekcie poprawności klasyfikacji), w: Epistemologiczne wyzwania współczesnej pedagogiki (Red. K. Duraj-Nowakowa, J. Gnitecki), Kraków 1997.
4. Z. Izdebski, Health promoting and sexual behavior in the aspect of HIV/AIDS in Poland. [w:] Epidemiology and prevention, Moduzzi Editore, Florencja 1998.
5. Z. Izdebski, New challenges for social and behaviorual sciences, Paryż 1998.
6. A. Kargulowa, "Poradnictwo wobec reformy edukacji", "Problemy Opiekuńczo-Wychowawcze" 1999, nr 1.
7. Z. Wołk, Bieg życia człowieka a praca zawodowa "Edukacja dorosłych" 1998, nr 1, s. 12-17.
8. Z. Wołk, Społeczno-kulturowe uwarunkowania aktywności osób w starszym wieku. Ruch Prawniczy, Ekologiczny, Socjologiczny 1999 LXI, zeszyt 1.
9. B. Idzikowski, Lehrer und Schule als Faktoren der Sozialisation in der Transformationsperiode der gesellschaftlichen Ordnung.
10. E. Papiór, Warhmehmung der moralischen Normen und Verhaltensweisen der Jugend in der Schule.

5.6. Członkostwo w komitetach redakcyjnych, towarzystwach naukowych.

Prof. dr hab. Józef Kargul jest członkiem ESRA, a dr Z. Izdebski jest członkiem Deutsche Gesellschaft für Gechlechterziehung.

Pracownicy Instytutu są członkami 5 komitetów redakcyjnych krajowych czasopism naukowych, w tym:

- prof. dr hab. Józef Kargul - Edukacja Dorosłych, Biblioteka Oświaty Dorosłych,
- prof. dr hab. Alicja Kargulowa - Problemy Opiekuńczo Wychowawcze.

Pracownicy Instytutu za osiągnięcia naukowe zostali 7 razy wyróżnieni nagrodą Ministra Edukacji Narodowej.

INSTYTUT SOCJOLOGII

Instytut Socjologii WSP rozpoczął działalność w 1994 roku.

5.0. Profesorowie i doktorzy habilitowani:

- Prof. dr hab. Tadeusz Alek-Kowalski
- Prof. dr hab. Ryszard Dyoniziak
- Dr hab. Leszek Gołdyka
- Dr hab. Irena Machaj
- Dr hab. Franciszek Pastwa
- Dr hab. Anna Wachowiak

5.1. Główne kierunki badań naukowych.

W Instytucie Socjologii powstały grupy badawcze koncentrujące się wokół następujących zagadnień:

1. Transgraniczność w aspekcie socjologicznym.
2. Zachowania ekonomiczne Polaków.
3. Jakość życia w Polsce.
4. Strukturalne przemiany zbiorowości terytorialnych, rozwój lokalny i jego uwarunkowania.

Pracownicy Instytutu Socjologii w latach 1994-1999 opublikowali 233 prace naukowe, w tym 22 książki.

Dzięki aktywności naukowej (konferencjom, publikacjom, odczytom) Instytut Socjologii zaznaczył swą obecność w socjologii polskiej, jako liczący się ośrodek. Pracownicy Instytutu są zapraszani do współpracy przez socjologów z uniwersyteckich ośrodków akademickich. Świadectwem uznania środowiska dla dorobku zielonogórskiej socjologii jest wybór dr hab. L. Gołdyki do Komitetu Socjologii PAN na kadencję 1999 – 2002 i powierzanie przez KBN dr hab. L. Gołdyce do recenzji wniosków o granty badawcze.

Instytut Socjologii zorganizował 17 spotkań naukowych z socjologami z liczących się ośrodków akademickich (UJ, UAM, UW, UŁ, IFiS PAN). Odczyty wygłaszali tak znani socjolodzy jak: prof. W. Kwaśniewicz, prof. A. Sułek, prof. K.W. Frieske, prof. M. Ziółkowski, prof. J. Wasilewski, prof. H. Domański, prof. P. Starosta, prof. Z. Tyszka.

W latach 1996-2000 1 osoba uzyskała stopień doktora, a 1 osoba uzyskała stopień doktora habilitowanego. Aktualnie 3 osoby mają otwarte przewody doktorskie. Pracownicy Instytutu bylo promotorami w 16 ukończonych przewodach doktorskich, wykonali 24 recenzje rozpraw doktorskich, 4 recenzje rozpraw habilitacyjnych oraz 1 opinię w postępowaniu o tytuł naukowy profesora.

5.2. Organizowane konferencje naukowe.

- Transgraniczność w perspektywie socjologicznej (1996, 1998)

5.3. Ważniejsze publikacje (1996-2000):

Książki:

1. R. Dyoniziak, *Sondaże a manipulowanie społeczeństwem,* "Universitas" Kraków 1997, ss. 130.
2. Ż. Leszkowicz-Baczyńska, *Rodzina z dzieckiem upośledzonym umysłowo. Socjologiczne studium realizacji funkcji opiekuńczo-zabezpieczającej,* LTN Zielona Góra 1999, ss. 254.
3. L. Szczegóła, *Między mistyfikacją a nieświadomością. O pojęciu świadomości fałszywej,* Wydawnictwo Poznańskie Poznań 1999, ss. 325.
4. A. Wachowiak, *Socjologia rodziny w Polsce. Narodziny i rozwój,* Wydawnictwo AR Poznań 1996, ss. 202.
5. M. Zielińska, *Kariery zawodowe absolwentów wyższej uczelni. Biograficzne uwarunkowania karier zawodowych. Badania panelowe,* LTN Zielona Góra 1997, ss. 198.

Artykuły:

1. T. Alek-Kowalski, *Tadeusz Szczurkiewicz i początki socjologii w Uniwersytecie Mikołaja Kopernika,* w: S. Kozyr-Kowalski, A. Przestalski, J. Włodarek (red.), Krytyka rozumu socjologicznego, Poznań 1997, s. 562-576.
2. L. Gołdyka, *Grupa odniesienia,* w: Encyklopedia Socjologii, Warszawa 1998, s. 258-260.
3. L. Gołdyka, *Młodzież miasta przygranicznego. Rodzinne uwarunkowanie postaw,* Roczniki Socjologii Rodziny, t. X, Poznań 1998, s. 219-229.
4. J. Kurzępa, *Neue Formen der Findigkeit der Bewohner der westpolnischen Grenzgebiete-pathologische Erscheinungen,* w: M. Kłodziński, A. Rosner (red.), Sozialökonomische Umgestaltungen der ländlichen Räume des polnisch-deutschen Grenzgebiets, SGGW Warszawa 1997, s. 80-85.
5. J. Kurzępa, I. Zdębłarz, *The activity of parents and children during their leisure in Poland and in Netherlands, Amsterdam 1998, s. 55-77.*
6. J. Leszkowicz-Baczyński, *Dotychczasowe i potencjalne przeobrażenia inteligencji w okresie zmiany ustrojowej,* w: Z. Zagórski (red.), Pogranicze z Niemcami a inne pogranicza Polski, Wrocław 1999, s. 21-30.
7. J. Leszkowicz-Baczyński, *Przemiany na pograniczu polsko-niemieckim i rozwój współpracy transgranicznej,* w: Z. Kurcz (red.), Pogranicze z Niemcami a inne pogranicza Polski, Wrocław 1999, s. 25-44.
8. I. Machaj, *Struktural Conditions for Local Problem Solving,* w: Sociological Essays, Part Two, Katowice 1997, s. 34-42.
9. I. Machaj, *Wprowadzenie do socjologicznych zagadnień mikrostruktur społecznych,* w: I. Machaj (red.), Małe struktury społeczne, Lublin 1999, ss. 9-39.
10. B. Zagórska, *Rozwój i percepcja idei procesu cywilizacyjnego Norberta Eliasa w socjologii sportu,* w: Z. Morawski (red.), Systemowe i kulturowe uwarunkowania rozwoju cywilizacyjnego, Wrocław 1998, s. 37-46.

5.4. Członkostwo w komitetach redakcyjnych, towarzystwach naukowych, znaczące wyróżnienia.

- Prof. dr hab. R. Dyoniziak jest członkiem National Geographic Society.
- Dr hab. L. Gołdyka został wybrany do Komitetu Socjologii PAN na kadencje 1999-2002.
- Dr L. Szczegóła został wyróżniony nagrodą S. Ossowskiego przyznawaną przez Zarząd Główny Polskiego Towarzystwa Socjologicznego za książkę "Między mistyfikacją a nieświadomością. O pojęciu świadomości fałszywej", Poznań 1999.

KATEDRA WYCHOWANIA FIZYCZNEGO

5.0. Profesorowie i doktorzy habilitowani:

- Prof. dr hab. Andrzej Malinowski
- Prof. dr hab. Leonard Szymański

Katedra Wychowania Fizycznego została powołana w dniu 1.02.1999 roku (na bazie Zakładu Wychowania Fizycznego w Instytucie Pedagogiki i Psychologii).

5.1. Główne kierunki badań naukowych.

1. Rozwój somatyczny i motoryczny dzieci i młodzieży oraz przemiany międzypokoleniowego rozwoju.
2. Rozwój dzieci i młodzieży z zaburzeniami procesów wzrastania.
3. Stan biologiczny i sprawność fizyczna ludności w wieku produkcyjnym oraz zmiany zachodzące w procesie starzenia.
4. Rozwój fizyczny i sprawność fizyczna młodzieży akademickiej w aspekcie oddziaływania różnorodnych czynników (genetycznych i środowiskowych).

Pracownicy Katedry byli promotorami w 21 ukończonych przewodach doktorskich. Wykonali 111 recenzji rozpraw doktorskich, 31 recenzji rozpraw habilitacyjnych oraz 19 opinii w postępowaniu o tytuł profesora.

5.2. Projekty badawcze.

Pracownicy Katedry biorą udział w 4 projektach badawczych KBN umiejscowionych poza Uczelnią.

5.3. Biblioteka.

Katedra posiada 1500 woluminów oraz prenumeruje w sposób ciągły 3 czasopisma. Posiada bogaty zbiór plansz i eksponatów do nauki biologii, anatomii i fizjologii.

5.4. Konferencje organizowane przez Katedrę:

Ontogeneza w aspekcie zdrowia, choroby, kultury fizycznej (2000).

5.5. Ważniejsze publikacje (1996-2000):

Książki:

1. A. Batogowska, A. Malinowski, Ergonomia dla każdego, Sorus Warszawa 1997, ss. 75
2. A. Malinowski, W. Boriłow, Podstawy antropometrii PWN Warszawa - Łódź 1997, ss. 512.
3. A. Malinowski, Wstęp do antropologii i ekologii człowieka, Łódź 1999, ss. 474.
4. L. Szymański, Ze studiów nad modelem kultury fizycznej w Polsce Ludowej 1944-1980. Studia i monografie, AWF we Wrocławiu, Wrocław 1996, ss. 182.
5. Z. Chromiński, A. Malinowski, Ekologia człowieka. Warszawa 1999, ss 130.

Artykuły:

1. E. Żądzińska, D. Frenzel, A. Malinowski, Odontological analysis of contemporary Germans from Hamburg Ztschr. Für Morph. Und Anthrop. 82, 1999, s. 225-240.
2. E. Żądzińska, D. Frenzel, A. Malinowski, Age detrmination method using coronal pulp cavity index. Study based on contemporary germans from Hamburg. Folia Morphologica Smpl. 1999.
3. A. Malinowski, B. Antoszewski, J. Kruk-Jeromin, The antropologic characteristics of the Head and Hairiness of the body in Femal-to-Male, Transsexuals, Rev, of Sexology t.2. ml-2, 1996, 58-64.
4. A. Malinowski, Z. Kapica, B. Łuszczak, B. Antoszewski, Antropological and morphological characteristic of the skull with the gnathoschisis and palatoschisis, Journal of Paleopathology 8 (2) 1996, 79-84.
5. L. Szymański, Kultura fizyczna w polityce PRL w latach 1981-1989. "Wychowanie fizyczne i sport", 1999, nr 1-2.
6. H. Stolarczyk, A. Malinowski, Body Height of the People of Poland in Historical Perspective, The Mankind Quarterly v. 37, 1 1996, 21-28.
7. B. Antoszewski, A. Malinowski, J. Kruk-Jeromin, Wybrane proporcje twarzy u pacjentów z operowanym rozszczepem wargi, wyrostka zębodołowego i podniebienia, Nowiny Lekarskie t. 65, 5, 1996, 539-547.
8. B. Antoszewski, J. Kruk-Jeromin, A. Malinowski, Badania antropometryczne u transseksualnych kobiet, Nowiny Lekarskie t. 66, 25, 1997, 554-560.
9. B. Antoszewski, J. Kruk-Jeromin, A. Malinowski, Body Structure of female - to - male transsexuals, Acta Chirurgiae Plastical t. 40, 1998, 54-58.
10. A. Malinowski, Niektóre problemy i aspekty monitorowania stanu biologicznego i zdrowotnego ludności Polski. Nowiny Lekarskie t. 67 m. 3, 1998, 313-317.

5.6. Członkostwo w zagranicznych towarzystwach naukowych, komitetach redakcyjnych czasopism, znaczące nagrody i wyróżnienia.

Pracownicy Katedry są członkami następujących zagranicznych towarzystw naukowych:

- International Association of Human Biologists.
- Paleopathological Association.
- Członek Białoruskiej Akademii Ekologicznej Antropologii.
- Członek Honorowy Antropolosko Drustvo Jugoslavie.
- Członek International Biographical Center (Cambridge).

Prof. dr hab. A. Malinowski jest vice-przewodniczącym komitetu redakcyjnego czasopisma "Studies in Human Ecology" oraz redaktorem "Folia Anthropologica Acta Univ. Lodziensis". Ponadto, prof. dr hab. L. Szymański jest członkiem komitetu redakcyjnego "Człowiek-ruch" , AWF Wrocław.

Prof. dr hab. A. Malinowski za swoje osiągnięcia naukowe uzyskał nagrodę I-stopnia Sekretarza Naukowego PAN.

WYDZIAŁ NAUK ŚCISŁYCH

Wydział powstaje na bazie Wydziału Matematyki, Fizyki i Techniki Wyższej Szkoły Pedagogicznej i Wydziału Podstawowych Problemów Techniki Politechniki Zielonogórskiej.

1. Struktura organizacyjna

- Instytut Matematyki
- Instytut Informatyki i Zastosowań Matematyki
- Instytut Fizyki
- Centrum Astronomii im. Jana Keplera

2. Kadra naukowo-dydaktyczna

Podstawową kadrę Wydziału tworzy:

- 42 profesorów i doktorów habilitowanych
- 42 doktorów
- 57 asystentów i wykładowców

Szczegółową strukturę zatrudnienia pracowników Wydziału ze stopniami naukowych ilustruje poniższa tabela:

Tabela 1. *Struktura zatrudnienia pracowników Wydziału ze stopniem profesora, doktora habilitowanego i doktora.*

Tytuły i stopnie naukowe / Instytuty	profesorowie	doktorzy habilitowani	doktorzy
Instytut Matematyki	4	12	17
Instytut Informatyki i Zastosowań Matematyki	5	5	12
Instytut Fizyki	4	10	10
Centrum Astronomii im. Jana Keplera	1	1	3
Razem:	**14**	**28**	**42**

3. Osiągnięcia w zakresie kształcenia kadry naukowej

Od 1998 roku Instytut Matematyki Politechniki Zielonogórskiej posiada uprawnienia do nadawania stopnia doktora nauk matematycznych w zakresie matematyki. W ramach posiadanych uprawnień wypromowano dotychczas 1 doktora.

Aktualnie otwartych jest 7 przewodów doktorskich, w tym 3 dla osób nie będących pracownikami Politechniki Zielonogórskiej.

Instytut Matematyki Politechniki Zielonogórskiej występuje w 2000 roku o uprawnienia do nadawania stopnia doktora habilitowanego nauk matematycznych w zakresie matematyki.

Z chwilą powołania Uniwersytetu Zielonogórskiego posiadane uprawnienia do nadawania stopni naukowych zostaną przeniesione na Wydział Nauk Ścisłych Uniwersytetu.

W latach 1996-2000 11 pracowników Wydziału uzyskało stopień doktora, 3 osoby stopień doktora habilitowanego a 4 osoby tytuł naukowy profesora.

Pracownicy Wydziału Nauk Ścisłych byli promotorami w 68 ukończonych przewodach doktorskich.

Aktualnie 12 pracowników Wydziału ma otwarte przewody doktorskie, a 4 osoby mają otwarte przewody habilitacyjne. Ponadto 1 osoba ma wszczęte postępowanie o tytuł naukowy profesora.

Pracownicy Wydziału wykonali 137 recenzji rozpraw doktorskich, i 42 recenzji rozpraw habilitacyjnych oraz 14 opinii o tytuł naukowy.

4. Działalność dydaktyczna

4.1. Kierunki i specjalności kształcenia

Wydział Matematyki, Fizyki i Informatyki kształcić będzie studentów w systemie studiów dziennych i zaocznych na trzech kierunkach:

a) *w systemie dziennym*:

- Fizyka - *studia magisterskie*

  specjalności:

  - astrofizyka komputerowa
  - fizyka nauczycielska
  - fizyka matematyczna
  - fizyka komputerowa

- Informatyka i Ekonometria - *studia magisterskie*

  specjalności:

  - systemy informacyjne
  - statystyka i ekonometria
  - ekonometria menedżerska

- Matematyka - *studia magisterskie*

  specjalności:

  - nauczycielska matematyka z informatyką
  - matematyka przemysłowa
  - matematyka z informatyką w ekonomii
  - matematyka z informatyką w finansach i ubezpieczeniach
  - informatyka matematyczna

b) *w systemie zaocznym*:

- Informatyka i Ekonometria - *studia magisterskie*

  specjalności:

  - systemy informacyjne
  - statystyka i ekonometria
  - ekonomia menedżerska

- Matematyka - *studia magisterskie*

  specjalności:
  - matematyka nauczycielska
  - matematyka z informatyką w ekonomii
  - matematyka z informatyką w finansach i ubezpieczeniach
  - nauczycielska matematyka z informatyką

c) studia podyplomowe:

- Podyplomowe Studium Finansowe
- Matematyka z Informatyką dla Nauczycieli

Pod merytoryczną opieką Instytutu Matematyki WSP od 1974 roku funkcjonuje Klub Młodych Matematyków „PITAGORAS", zrzeszający uczniów końcowych klas szkół podstawowych uzdolnionych matematycznie. Dzięki Klubowi studenci mają możliwość zdobywania doświadczenia pedagogicznego.

4.2. Współpraca z Zagranicą w zakresie działalności dydaktycznej

Wymiana studentów:

- Uniwersytet Techniczny w Cottbus (Niemcy),
- Uniwersytet Techniczny w Greifswald (Niemcy),
- Uniwersytet Techniczny w Delft (Holandia),
- Uniwersytet Techniczny w Extramadura w Badajoz (Extramadura, Hiszpania),

Wymiana wykładowców:

- semestralne wykłady wykładowców zagranicznych,
  prof. Sabine Pickenhein (UT Cottbus),
- semestralne wykłady wykładowców IM za granicą,
  dr hab. Andrzej Cegielski (UT Cottbus).

5. Działalność naukowo-badawcza Instytutów

INSTYTUT MATEMATYKI

Instytut Matematyki powstanie na bazie Instytutu Matematyki Wyższej Szkoły Pedagogicznej i Instytutu Matematyki Politechniki Zielonogórskiej.

5.0. Profesorowie i doktorzy habilitowani

- Prof. zw. dr hab. Michał Kisielewicz,
- Prof. dr hab. Andrzej Borzymowski
- Prof. dr hab. Janusz Matkowski
- Prof. dr hab. Włodzimierz Odyniec
- Dr hab. Kazimierz Głazek
- Dr hab. Aleksander Grytczuk
- Dr hab. Witold Jarczyk
- Dr hab. Jerzy Kaczmarek

- Dr hab. Włodzimierz Łenski
- Dr hab. Jerzy Motyl
- Dr hab. Marian Nowak
- Dr hab. Władysław Sosulski
- Dr hab. Longin Rybiński

5.1. Główne kierunki badań

1. Teoria przestrzeni liniowo-topologicznych.
2. Teoria przestrzeni funkcyjnych i jej zastosowania.
3. Aproksymacja w przestrzeniach funkcyjnych.
4. Równania funkcyjne i teoria iteracji.
5. Teoria równań diofantycznych i funkcji arytmetycznych.
6. Teoria gier.
7. Geometryczne własności rozkładów i procesów stochastycznych.
8. Metody opisu i własności modeli matematycznych teorii optymalnego sterowania.
9. Własności multifunkcji oraz inkluzji różniczkowych i różniczkowo-funkcjonalnych.
10. Wielowartościowe procesy losowe, inkluzje losowe i stochastyczne.
11. Metody optymalizacji wypukłej.
12. Metody optymalizacji dyskretnej.
13. Wybrane zagadnienia algebry ogólnej - teoria półpierścieni.

5.2. Projekty badawcze realizowane w Instytucie w latach 1996-2000

- ♦ Geometryczne i topologiczne własności funkcji skalarnych i wektorowych (1996-1997) - projekt KBN, dr hab. Marian Nowak - główny wykonawca,
- ♦ Dynamiczne gry stochastyczne (1996-1998), projekt KBN, dr hab. Andrzej Nowak - główny wykonawca,
- ♦ Ciągłe selekcji miltifunkcji o wartościach dekomponowalnych (1998-1999), grant promotorski KBN, dr hab. Longin Rybiński - kierownik.

Ponadto 3 pracowników Instytutu w latach 1996-2000 brało lub bierze udział jako kierownicy lub główni wykonawcy w projektach badawczych KBN realizowanych w innych uczelniach.

5.3. Biblioteka i baza laboratoryjna

Instytut Matematyki prenumeruje w sposób ciągły 90 czasopism matematycznych, w tym 44 czołowe czasopisma zagraniczne.

Biblioteka Instytutu Matematyki posiada około 5500 (WSP) + 4800 (PZ) woluminów. Biblioteka posiada dostęp (online) do Mathematical Reviews.

Instytut posiada 5 pracowni komputerowych z dostępem do Internetu. Baza laboratoryjna Instytutu Matematyki opiera się na sieci komputerowej z dwoma serwerami (Novell Intranetware 4.11, Linux) i 30 komputerami terminalowymi. Sieć jest zintegrowana z Uczelnianą i Miejską Siecią Komputerową ZIELMAN, co umożliwia dostęp do sieci Internet z dowolnego komputera. Instytut posiada laboratorium dydaktyczne w których pracuje 8 komputerów (wyposażonych w dużą pamięć, procesory Pentium pracujące pod

Windows 98 SE), a pozostałe 18 to komputery w pokojach pracowniczych. W Instytucie Matematyki używanych jest 8 drukarek, z czego większość to nowoczesne drukarki laserowe i atramentowe, a dwie z nich to drukarki sieciowe, do których dostęp ma każdy z pracowników Instytutu.

5.4. Konferencje organizowane w Instytucie (1996-2000)

* Zielonogórskie Konfrontacje Matematyczne, Zielona Góra, (1996, 1997, 1998).
* Krajowy Zjazd Polskiego Towarzystwa Matematycznego, Zielona Góra (1997).
* German-Polish Conference on Optimization - Methods and Applications, Żagań (1999).
* Workshop „Optimal Control and Graph Theory", Gronów (1996, 1997, 1998, 1999, 2000).
* Letnia Szkoła Analizy Rzeczywistej i Widmowej, Wrocław (1999).
* XIX Ogólnopolska Szkoła Historii Matematyki - Matematyka czasów Gaussa, Zielona Góra, (2000).

5.5. Współpraca z zagranicą

* Uniwersidad Complutense de Madrid - teoria przestrzeni funkcyjnych.
* Harbin University of Science and Technology - analiza funkcjonalna.
* Instytu Matematyki Uniwersytetu Technicznego w Ilmenau - metody projekcyjne w problemach minimalizacji wypukłej nieróżniczkowalnej.
* Uniwersytet w Poczdamie i Uniwersytet w Ołomuńcu (Czechy) - algebry ogólne i teoria półpierścieni,
* Uniwersytet w Greifswaldzie, Uniwersytet w Karlsruhe (Niemcy) - modele matematyczno stochastycznej teorii optymalnego sterowania.
* Delft University of Technology (Holandia) - charakteryzacja i zastosowania procesów sub-stabilnych i pseudo-izotropowych.

W latach 1996-1998 przebywało w Instytucie Matematyki WSP na długoter-minowych stażach (ponad 3 miesiące) 3 młodych matematyków zagranicznych: dr Cui Yunan (Chiny), dr Quandi Wang (Chiny) i mgr L. Kokilashvilli (Gruzja). Dr Quandi Wang przygotowała i obroniła pracę doktorską pod kierunkiem dr hab. Mariana Nowaka.

W latach 1998-1999 Instytut gościł 33 matematyków, w tym 19 gości zagranicznych.

5.6. Wykaz najważniejszych publikacji w latach 1996-2000

Artykuły

1. A. Cegielski, A method of projection onto an acute cone with level control in convex minimization, Mathematical Programming 85 (1999), 469-490.
2. A. Grytczuk, M. Wójtowicz, There are no small odd perfect numbers, C.R. Acad. Sci. Paris, t. 328, Serie 1, (1999), 1101-1105.
3. M. Kisielewicz, Set-Valued stochastic integrals and stochastic inclusion, Stoch. Anal. Appl,. 15(5) (1997), 783-800.
4. J. Matkowski, Invariant and complementary quasiarithmetic means, Aequationes Math, 57 (1998), 87-107.
5. J. Misiewicz, R.D. Gupta, D.St.P. Richards, Infinite sequences with sign-symetric Liouville type distributions, Probability and Math. Statistics 16(1) (1996), 29-44.

6. J. Motyl, Existence of solutions of set-valued to Itô equation, Bull. Polish. Acad. Sci. Math. 46 (4) (1998), 419-430.
7. A. Nowak, T. Radzik, An alternative characterization of the weighted Banzhaf value, Internat. J.Game Theory 27 (2000), 127-132.
8. M. Nowak, Weak compactness in Köthe-Bochner spaces and Orlicz-Bochner spaces, Indagationes Math., (N.S.) 10 (1), (1998), 73-86.
9. M. Nowak, Y. Cui, H. Hudzik, R. Płuciennik, Some geometric properties in Orlicz sequence spaces equipped with Orlicz norm, J. Convex Analysis., 6 No. 1, (1999), 91-113.
10. K. Przesławski, C. Benitez, D. Yost, A universal modulus for mormed spaces, Studia Math. 127 (1998), 21-46.

Książki

1. M. Kisielewicz, Differential Inclusions and Optimal Control, PWN - Kluwer Acad. Publ. 1991 (str. 240).
2. W. Odyniec, J. Jakubson, Projections and Bases in Normes Spaces, Obrazowanie, St. Petersburg, 1998 (str. 127).

5.7. Członkostwo w komitetach redakcyjnych, towarzystwach naukowych

Pracownicy Instytutu Matematyki są członkami 19 komitetów redakcyjnych czasopism naukowych, w tym:

- Set Valued Analysis; prof. zw. dr hab. Michał Kisielewicz - członek Komitetu Redakcyjnego w latach 1995-1998,
- Journal of Applied Analysis; prof. dr hab. Janusz Matkowski - członek Kolegium Redakcyjnego od 1994 r.,
- Aequationes Mathematicae, prof. dr hab. Janusz Matkowski - członek Kolegium Redakcyjnego od 1996 r.,
- 5 pracowników Instytutu Matematyki jest członkami Komitetu Redakcyjnego czasopism Discussiones Mathematicae, Differential Inclusions Control and Optimization, Discusiones Mathematicae, Algebra and Applications,
- 2 pracowników Instytutu jest członkami Kolegium Redakcyjnego Discussiones Mathematicae - General Algebra,
- 4 pracowników Instytutu jest członkami Kolegium Redakcyjnego Discussiones Mathematicae - Differential Inclusions, Control and Optimization.
- Dr hab. Andrzej Cegielski jest Vice-Prezesem Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Matematycznego.

Aktualnie 15 pracowników Instytutu jest członkami American Mathematical Society a 7 osób jest recenzentami dla American Reviews.

INSTYTUT INFORMATYKI I ZASTOSOWAŃ MATEMATYKI

Instytut powstanie na bazie Instytutu Matematyki Wyższej Szkoły Pedagogicznej i Instytutu Matematyki Politechniki Zielonogórskiej.

5.0. Profesorowie i doktorzy habilitowani:

- Prof. dr hab. Jerzy K. Baksalary
- Prof. dr hab. Tadeusz Bednarski
- Prof. dr hab. Mieczysław Borowiecki
- Prof. dr hab. Władimir Dragajew
- Prof. dr hab. Stanisław Gnot
- Dr hab. Andrzej Cegielski
- Dr hab. Henryk Kubzdela
- Dr hab. Jolanta Misiewicz
- Dr hab. Tadeusz Nadzieja
- Dr hab. Andrzej Nowak
- Dr hab. Wojciech Okrasiński
- Dr hab. Roman Zmyślony
- Dr hab. Stefan Zontek

5.1. Główne kierunki badań

1. Własności grafów, hipergrafów i matroidów.
2. Własności algebraiczne i topologiczne operacji na grafach.
3. Modelowanie matematyczne w termodynamice i inżynierii chemicznej.
4. Teoria gier dynamicznych.
5. Estymacja parametrów w modelach liniowych.
6. Testowanie hipotez statystycznych w mieszanych modelach liniowych.
7. Optymalne plany eksperymentalne.
8. Teoria estymacji w modelach statystycznych i teoria statystycznych układów doświadczalnych.
9. Zastosowanie metod algebry liniowej do statystyki matematycznej.
10. Statystyka matematyczna, a w szczególności badania własności estymatorów nieujemnych w modelach liniowych.
11. Nieliniowe i nielokalne zagadnienia fizyki matematycznej.
12. Równanie całkowe.

5.2. Projekty badawcze realizowane w Instytucie w latach 1996-2000

- ♦ Teoria estymacji w modelach liniowych i jej podstawy algebraiczne (1996-1999), projekt KBN, prof. dr hab. S. Gnot - kierownik,
- ♦ Zastosowanie metod algebry liniowej, analizy wypukłej oraz algorytmów i procedur numerycznych do liniowego i odpornego wnioskowania w modelach liniowych (2000-2002), projekt KBN, prof. dr hab. S. Gnot - kierownik,
- ♦ Asymptotyka rozwiązań nieliniowych równań ewolucyjnych w mechanice ośrodków ciągłych (1996-1999), projekt KBN, dr hab. T. Nadzieja - kierownik,
- ♦ Nielokalne zagadnienia eliptyczne i paraboliczne (1998-1999), grant promotorski KBN, dr hab. T. Nadzieja - kierownik.

Ponadto 15 osób w latach 1996-2000 brało lub bierze udział jako kierownicy lub główni wykonawcy w projektach badawczych KBN realizowanych w innych uczelniach.

5.3. Biblioteka i baza laboratoryjna

Biblioteka Instytutu posiada 24000 voluminów. Biblioteka Instytutu prenumeruje w sposób ciągły 30 czasopism, w tym 20 czołowych czasopism zagranicznych.

Baza laboratoryjna Instytutu Informatyki i Zastosowań Matematyki opera się na sieci komputerowej z dwoma serwerami (Novell Intranetware 4.11., Windows NT server) i 39 komputerami terminalowymi. Sieć jest zintegrowana z Uczelnianą i Miejską Siecią Komputerową ZIELMAN, co umożliwia dostęp do sieci Internet z dowolnego komputera. Instytut posiada 3 laboratoria dydaktyczne, w których pracują 23 komputery, a pozostałe 20 to komputery w pokojach pracowniczych. W Instytucie Matematyki używanych jest 8 drukarek z czego większość to nowoczesne drukarki laserowe i atramentowe, a dwie z nich to drukarki sieciowe, do których dostęp ma każdy z pracowników Instytutu.

5.4. Konferencje organizowane w Instytucie

- Międzynarodowy Workshop „Heraditarnia”, Zakopane (1998),
- International Conference on Statistical Inference, STAT’98 Łagów (1998).

5.5. Współpraca z zagranicą

- Instytut Matematyczny Słowackiej Akademii Nauk, Uniwersytet w Koszycach (Słowacja), Raand Afrikans University w Johannesburgu (RPA) - własności dziedziczne i ekstremalne grafów, operacje na grafach oraz wybrane zagadnienia z teorii hipergrafów i metroidów,
- Uniwersytet w Dortmundzie, Uniwersytet w Hagen, Akademia Nauk w Berlinie - badania w zakresie modeli liniowych statystyki matematycznej,
- Uniwersytet w Paris Orsay i Paris Dauphine, Universidad Complutense de Madrid - badania nieliniowych i nielokalnych równań fizyki matematycznej,
- Uniwersytet w Sussex (Wielka Brytania), Universidad de Extremadura w Badajoz (Hiszpania) - nieliniowe metody analizy matematycznej i ich zastosowanie,
- Uniwersytet w Kassel, Uniwersytet w Dortmundzie, Uniwersytet w Hiroszimie (Japonia), Akademia Nauk w Berlinie - teoria testowania hipotez i estymacji parametrów w modelach liniowych,
- Cornell University, University of California (USA) - badania w zakresie statystyki matematycznej.

5.6. Wykaz najważniejszych publikacji (1996-2000)

Artykuły:

1. J.K. Baksalary, A. Markiewicz, Futher results on a invariance of the eigenvalues of matrix products involving generalized inverses, Linear algebra and its Applications, 237/238 (1996), 115-121.
2. J.K. Baksalary, P. Semrl, G.P. Styan, A note of rank additivity and range additivity, Linear Algebra and its Applications, (1996), 489-498.
3. T. Bednarski, S. Zontek, Robust estimation of parameters in mixed unbalanced model, Annals of Statistics, 24 no.4 (1996), 1493-1510.

4. T. Bednarski, W. Florczak, On a local uniform bootstrap validity, Statistica Neerlandica, 53 (1999), 111-121.
5. M. Borowiecki, D. Michalak, Generalized independence ad domination in graphs, Discrete Mathematics 191 (1998), 51-56.
6. M. Borowiecki, I. Broere, P. Mihók, Minimal reducible bounds for planar graphs, Discrete Mathematics 212 (2000), 19-27.
7. T. Nadzieja, P. Biler, A singular problem in electrolytes theory, Math. Methods in the Appl. Sci. 20 (1997), 767-782.
8. W. Okrasiński, P.J. Bushell, On the maximal interval of existence for solutions to some nonlinear Voltera integral equations with convolution kernel, Bull. London Math. Soc. 29 (1996), 59-65.
9. R. Zmyślony, A. Michalski, Testing hypothesis for variance components in mixed linear model, Statistics, 27 (1996), 297-310.
10. S. Zontek, On characteryzation of linear admisible estimators: an extension of result due to C.R.Rao J. Mult. Analysis 23 (1997), 1-12.

Książki:

1. T. Nadzieja, P. Biler, Differential Equation: A Collection of Exercises, Problems, theorems and Counterexamples, INC, Marce Dekker, New York, 1992.
2. R. Zmyślony, K. Drosik, A. Michalski, S. Sadowski, A. Tukiendorf, Neoplasmatics Disease Incidence in Opole Province - An Assessment of Demographic and Enviromental Risk Factors, Wydawnictwo Uniwersytetu Opolskiego, Opole, 1998.

5.7. Członkostwo w komitetach redakcyjnych, towarzystwach naukowych

Pracownicy Instytutu są członkami 13 komitetów redakcyjnych czasopism naukowych, w tym:

- SIAM - dr hab. Tadeusz Nadzieja,
- ECMI - dr hab. Wojciech Okrasiński,
- Wiadomości Matematyczne - dr hab. Tadeusz Nadzieja i zastępca Redaktora Naczelnego od 1996 r.,
- 8 pracowników Instytutu jest członkami Komitetu Redakcyjnego czasopisma Discussiones Mathematicae - Probability and Statistics i Discussiones Mathematicae-Graph Theory.

Prof. dr hab. Tadeusz Bednarski jest członkiem Komitetu d/s Statystyki PAN.

INSTYTUT FIZYKI

Instytut powstanie na bazie Instytutu Fizyki Wyższej Szkoły Pedagogicznej i Instytutu Fizyki Politechniki Zielonogórskiej.

5.0. Profesorowie i doktorzy habilitowani:

- Prof. dr hab. Piotr Garbaczewski
- Prof. dr hab. Roman Gielerak
- Prof. dr hab. P. Rozmej

- Prof. dr hab. Andrzej Więckowski
- Dr hab. Stanisław Kasperczuk
- Dr hab. Lidia Latanowicz
- Dr hab. Van Cao Long
- Dr hab. Krystyna Lukierska-Walasek
- Dr hab. Anatol Nowicki
- Dr hab. Marian Radny
- Dr hab. Paweł Szczaniecki
- Dr hab. Krzysztof Urbanowski
- Dr hab. Mirosław Dudek*
- Dr hab. Zbigniew Jaskólski*

* zatrudnienie w Wyższej Szkole Pedagogicznej od 01.10.2000 r.

5.1. Główne kierunki badań

1. Przejścia fazowe w układach kwantowych.
2. Szkła spinowe i układy szklisto-spinopodobne.
3. Modelowanie losowe nieliniowych układów dynamicznych.
4. Zdeformowane algebry Liego w opisie czasoprzestrzeni.
5. Układy dynamiczne i chaos deterministyczny.
6. Ewolucja czasowa stanów nietrwałych typu K_0 w przypadku zachowanej i niezachowanej symetrii CPT.
7. Metody numeryczne w elektronowym rezonansie magnetycznym.
8. Dynamika wewnątrzmolekularna w ciałach stałych badana metodą jądrowego rezonansu magnetycznego.
9. Badania relaksacji magnetycznej w ferrytach metodą elektronowego rezonansu magnetycznego.

5.2. Projekty badawcze

krajowe:

- Metody stochastyczne w teorii wielu ciał (1997-1998) - projekt badawczy KBN, prof. dr hab. Gielerak - kierownik,
- Relatywistyczne paczki falowe (1998-1998) - projekt badawczy KBN, dr hab. P. Rozmej - kierownik.

międzynarodowe:

- Metody analizy stochastycznej w kwantowej teorii pola (1990-1999), projekt niemiecki SFB 273, 277, prof. dr hab. R. Gielerak, członek zespołu.

5.3. Biblioteka i baza laboratoryjna.

Biblioteka Instytutu posiada 8770 woluminów. Biblioteka prenumeruje w sposób ciągły 47 czasopism fizycznych, w tym 24 czołowe czasopisma zagraniczne.

Najważniejsze urządzenia badawcze:

- 4 spektrometry elektronowego rezonansu paramagnetycznego (EPR),
- defektoskop ultradźwiękowy z wyposażeniem,
- magnetometr jądrowy,

- rezonator mikrofalowy z falowodem RX 102, przystawka temperaturowa, transformator separujący do kriogeniki S=1600VA,
- goniometr dwuosiowy GXY,
- 35 komputerów, w tym:
  - 11 pentium, 4 komputery DX 486,
  - spektrometr elektronowego rezonansu paramagnetycznego (EPR) na pasmo X,
  - spektometr elektronowego rezonansu paramagnetycznego (EPR) na pasmo Q.

5.4. Współpraca z zagranicą

* Uniwersytet we Florencji - Zdeformowane przestrzenie fazowe ze strukturą cross product algebr,
* CERN - Grupy i algebry kwantowe w opisie zdeformowanej symetrii czasoprzestrzeni,
* University of South Africa (Pretoria) - Badania dynamiki molekularnej metodą spektroskopii NMR,
* Insitut für Ornanische Chemie, Freie Universität, Berlin - Badanie dynamiki molekularnej,
* Uniwersytet w Sankt Petersburgu - Wpływ symetrii CP i CPT na ewolucję czasową stanów.

Ponadto w latach 1996-1999 w ramach umowy CEEPUS oraz indywidualnej współpracy z partnerami zagranicznymi 9 pracowników wyjechało na zagraniczne staże naukowe (ponad 1 tydzień).

5.5. Najważniejsze publikacje

1. P. Garbaczewski, Diffusion proces in a flow, Physical Review, E (1998), 57, 569-574.
2. P. Garbaczewski, Perturbations of noise: Origins of isothermal flows, Physical Review, 1999, 59, 1498-1511.
3. R. Gielerak, S. Albeverio, F. Russo, Constructive Approach to the Global Markov Property in Euclidean Quantum Field Theory i Construction of transitions kernels, Markov Processes and Related Fields 3 (1997), 275-323.
4. R. Gielerak, L. Jakóbczyk, R. Olkiewicz, Stochasticall Positive Structures on Weyl Algebras. The Case of Quasi-Free States. Journ. Math. Phys. 39 (1998), 1-38.
5. K. Walasek, K. Lukierska-Walasek, M. Wodawski, Ising sping glass with arbitrary spin beyond the mean field theory, Physical Review E, 1999, 59, 1-5.
6. J. Lukierski, A. Nowicki, H. Ruegg, New Quantum Poincar, Algebra and k-Deformed Field Theory, Physical Letters B, 1992, 293, 344-532.
7. A. Nowicki, E. Sorace, M. Tarlini, The Quantum Deformed Dirac Equation from the Poincare, Algebra, Physical Letters B, 1993, 302, 419-422.
8. E.C. Reynhardt, L. Latanowicz, 1H and 2H NMR Relaxation in Hdrogen Bonded Solids Due to a Complex Motion: Classical Jumps over a Barrier and Incoherent Tunneling, Journal Magnetic Resonance, 1998, 130, 195-208.
9. P. Rozmej, R. Arvieu, The Dirac Oscillator. A relativistic version of Jaynes-Cummings model, J. Phys., A32 (1990), 5367-5382.
10. K. Urbanowski, Early-time properties of quantum evolution, Physical Review A., 1994, 50, No.4, 2847-2853.

11. A.B.Więckowski, B.Pilawa, and M.Lewandowski, Application of EPR spectroscopy to the characterization of magnetic interactions in thermally decomposed coal, Magnetic Resonance in Chemistry, 1999, 37 (12), 871-877.

Warto podkreślić, że suma wszystkich cytowań prac pracowników Instytut Fizyki wynosi co najmniej 1465.

5.6. Członkostwo w komitetach redakcyjnych, towarzystwach naukowych, znaczące wyróżnienia i nagrody

Prof. dr hab. A. Więckowski jest od marca 2000 roku Prezesem Zarządu, a Prof. dr hab. R. Gielerak Vice Prezesem Zarządu Oddziału Zielonogórskiego Polskiego Towarzystwa Fizycznego.

Prof. dr hab. A. Więckowski jest od 1999 roku członkiem International Society of Magnetic Resonance. Prof. dr hab. R. Gielerak jest członkiem International Society of Physics oraz American Mathematical Society. Dr hab. M. Rozmej jest członkiem Australian Institute of Physics.

Pracownicy Instytutu za swoje osiągnięcia naukowe otrzymali 3 nagrody Sekretarza Naukowego PAN 10 nagród Ministra Edukacji Narodowej.

CENTRUM ASTRONOMII im. Jana Keplera

Centrum wchodziło w skład Wydziału Matematyki, Fizyki i Techniki Wyższej Szkoły Pedagogicznej.

5.0. Profesorowie i doktorzy habilitowani:

- Prof. dr hab. Janusz Gil
- Dr hab. George J. Melikidze

5.1. Główne kierunki badań

1. Obserwacyjne radiowe promieniowanie pulsarów.
2. Analiza danych pulsarów.
3. Mechanizmy promieniowania pulsarów.
4. Poszukiwanie i chronometraż pulsarów.

Główną dziedziną zainteresowań Centrum jest astrofizyka pulsarów, zarówno teoretyczna jak i obserwacyjna. Teoretyczne badania skupiają się na poszukiwaniu mechanizmów promieniowania radiowego pulsarów. Problem ten jest nierozwiązany od momentu odkrycia pulsarów czyli od ponad 30 lat, mimo że atakowali go najwybitniejsi współcześni astrofizycy świata. Na tym polu zespół naukowy Centrum odniósł ostatnio znaczący sukces, który był poprzedzony kilkunastoletnimi systematycznymi badaniami zmierzającymi do znalezienia obserwacyjnych ograniczeń na modele promieniowania pulsarów. Ograniczenia takie zostały znalezione i opublikowane w kilkunastu pracach naukowych. Ich podstawą była analiza danych obserwacyjnych zarówno własnych, uzyskanych w największych obserwatoriach świata (Arecibo - Puerto Rico, Effelsberg - Bonn, Jodrell Bank – Anglia), jak i archiwalnych danych udostępnianych w sieci Internetu. Wykorzystując informacje o obserwacyjnych ograniczeniach zielonogórski zespół sformułował ostatnio samouzgodniony model plazmowy promieniowania radiowego pulsarów. Wyniki tych prac ukażą się drukiem w The Astrophysical Journal wiosną tego

roku. Model ten tłumaczy wszystkie skomplikowane cechy obserwacyjne promieniowania pulsarów i ma wszelkie cechy uzyskania statusu obowiązującej teorii pulsarów radiowych.

5.2. Projekty badawcze

Międzynarodowe Projekty badawcze, w których brali udział pracownicy Centrum:

- Plasma dumping and pulsar radiation 1998 - 12 miesięcy, grant KBN 2 P03D 033 15, kierownik dr hab. G. Melikidze,
- The study of pulsars (neutron stars) and their application in investigations of general relativity (prof. J. Gil - wykonawca), June 1995 to June 1997; INTAS Grant No. 94-3097
- Millisecond pulsars - new prospects and new chalanges for pulsar research: Investigation of their properties and comparison to normal pulsars, September 1997 to August 2000; INTAS Grant No. 96-0154, kierownik prof. J. Gil.

Projekty badawcze KBN realizowane w Centrum (w latach 1996-2000):

- Modelowanie promieniowania pulsarów, 1996 - 12 miesięcy
- Obserwacyjne ograniczenia w modelach promieniowania pulsarów, 1996 - 12 miesięcy
- Promieniowanie pulsarów, 1997 - 36 miesięcy
- Chronometraż pulsarów, 1994 - 36 miesięcy

Pracownicy Centrum brali udział w latach 1996-2000 w 6 projektach KBN umiejscowionych poza Uczelnią.

5.3. Biblioteka i baza laboratoryjna

Centrum prenumeruje w sposób ciągły 6 czołowych czasopism astrofizycznych.

5.4. Organizowanie konferencji

XXVIII Zjazd Polskiego Towarzystwa Astronomicznego (Zielona Góra, wrzesień 1997).

5.5. Współpraca z zagranicą:

Współpraca naukowa z ośrodkami:

a) krajowymi

- Centrum Astronomii PAN, Warszawa (1994-1996) prof. dr hab. M. Demiański, Grant KBN 2 P03D 003 05, Chronometraż pulsarów
- Katedra Astronomii Uniwersytetu im. M. Kopernika w Toruniu (1996-obecnie) prof. dr hab. A. Wolszczan, Budowa „Maszyny Pulsarowej" współfinansowanej przez Grant KBN 2 P03D 003 05 All sky pulsar search

b) zagranicznymi

- Max-Planck Institute for Radioastronomy, Bonn, 1992 - obecnie,
- Jodrell Bank National Radio Astronomy Laboratory, Anglia, 1990- obecnie,

* Institute of Physics, Hong Kong University, Chiny, 1997 - obecnie,
* Lebedev Institute of Physics, Pushchino, Rosja,
* Centre de Phys. Theorique, Ecole Polyt. Palaiseu, Francja,
* Raman Research Institute, Bangalore, India.

Pracownicy Centrum są często zapraszani na stypendia do czołowych ośrodków astronomicznych w Niemczech, USA, Anglii, Francji (10 razy w ciągu ostatnich 4 lat).

Centrum gościło również wielu czołowych astrofizyków z prestiżowych ośrodków w Niemczech, USA, Anglii, Chin i Gruzji.

5.6. Najważniejsze publikacje w latach 1996-2000

1. J. Gil, J-L. Han, Geometry of pulsar emission and pulse-width distribution, 1996, Ap.J., 458, 265-274.
2. J. Gil & A. Krawczyk, PSR J0437-4715: A challenge for pulsar modelling, 1996, MNRAS, 285, 561-566.
3. J. Kijak & J. Gil, The radio emission altitudes in the pulsar magnetosphere, 1997, MNRAS, 288, 631-637.
4. D.G. Khechinashvili, G.I. Melikidze, A model for the binary pulsar radio eclipse, 1997, A&A, 320, L 45.
5. J. Kijak, M. Kramer, R. Wielebinski, A. Jessner, Observations of millisecond pulsars at 4.85 GHz, 1997, A&A, 318, 63-66.
6. K.S. Cheng, J. Gil, L. Zhang, Nonthermal origin of X-rays from rotation-powered neutron stars, 1998, 493, L 35.
7. J. Gil, D. Khechinashvili, G. Melikidze, On the radio frequency emission from the Geminga pulsar, 1998, MNRAS, 298, 1207.
8. J. Kijak, J. Gil, Radio emission regions in pulsars, 1998, MNRAS, 299, 855.
9. E. Asseo, G.I. Melikidze, Non-stationary pair plasma in a pulsar magnetosphere and the two-stream instability, MNRAS, 301, 59-71.
10. J. Kijak, M. Kramer, R. Wielebinski, A. Jessner, Pulse shapes of radio pulsars at 4.85 GHz A&A Suppl. Ser. 127, 153.

5.7. Członkostwo w towarzystwach naukowych.

* International Astronomical Union, Cammision 40, Niemcy (J. Gil, J. Kijak),
* Royal Astronomical Society, Anglia (J. Gil),
* American Astronomical Society, USA (J. Gil).

WYDZIAŁ ZARZĄDZANIA

Wydział powstaje na bazie Instytutu Informatyki i Zarządzania, Instytutu Organizacji i Zarządzania Wydziału Podstawowych Problemów Techniki Politechniki Zielonogórskiej oraz Instytutu Zarządzania Wydziału Nauk Pedagogicznych i Społecznych Wyższej Szkoły Pedagogicznej im. Tadeusza Kotarbińskiego.

1. Struktura organizacyjna

- Instytut Informatyki i Zarządzania
- Instytut Organizacji i Zarządzania
- Instytut Zarządzania
- Instytut Międzynarodowych Stosunków Gospodarczych i Politycznych

2. Kadra naukowo-dydaktyczna

Podstawową kadrę wydziału tworzy:

- 21 profesorów i doktorów habilitowanych
- 25 doktorów.

Struktura zatrudnienia na wydziale

Tytuły i stopnie naukowe / Instytuty	profesorowie	doktorzy habilitowani	doktorzy
Instytut Informatyki i Zarządzania	3	1	8
Instytut Organizacji i Zarządzania	-	6	11
Instytut Zarządzania	-	4	2
Instytut Międzynarodowych Stosunków Gospodarczych i Politycznych	1	4	4
Razem:	**4**	**15**	**25**

3. Osiągnięcia w zakresie kształcenia kadry

W okresie od 1996-2000 stopień doktora uzyskało 7 pracowników, z czego w 5 przewodach promotorami byli pracownicy instytutów. Natomiast stopień doktora habilitowanego uzyskały 2 osoby.

Aktualnie otwartych jest 6 przewodów doktorskich oraz 1 przewód habilitacyjny.

Ponadto profesorowie i doktorzy habilitowani byli recenzentami 12 rozpraw doktorskich oraz 2 rozpraw habilitacyjnych.

Wydział wystąpi z wnioskiem o prawo do nadawania stopnia doktora w nauk ekonomicznych, dyscyplina nauki o zarządzaniu.

4. Działalność dydaktyczna

4.1. Kierunki i specjalności kształcenia

Wydział Zarządzania kształcić będzie studentów w systemie dziennym i zaocznym na następujących kierunkach:

- **Zarządzanie i Marketing**

Specjalności (prowadzone przez Instytut Organizacji i Zarządzania, tytuł: mgr inż., inż.):

studia dzienne magisterskie:

- ♦ zarządzanie strategiczne
- ♦ marketing i zarządzanie kadrami
- ♦ zarządzanie finansami
- ♦ zarządzanie małymi i średnimi przedsiębiorstwami
- ♦ zarządzanie środowiskiem i infrastrukturą techniczną
- ♦ europejska integracja gospodarcza
- ♦ informatyka w zarządzaniu

studia zaoczne magisterskie:

- ♦ zarządzanie strategiczne i marketing
- ♦ informatyka w zarządzaniu
- ♦ zarządzanie środowiskiem i gospodarką publiczną
- ♦ zarządzanie małymi i średnimi przedsiębiorstwami
- ♦ bankowość i finanse

studia zaoczne magisterskie uzupełniające

- ♦ zarządzanie strategiczne i finanse.

Specjalności (prowadzone przez Instytut Zarządzania, tytuł; mgr licencjat):

studia dzienne i zaoczne magisterskie:

- systemy zarządzania
- multimedialne technologie informacyjne
- międzynarodowa polityka gospodarcza
- handel
- zarządzanie potencjałem społecznym
- zarządzanie informacją.

- **Zarządzanie i Inżynieria Produkcji**

Specjalności (prowadzone przez Instytut Informatyki i Zarządzania, tytuł: mgr inż., inż.)
studia dzienne i zaoczne magisterskie:

- zarządzanie logistyczne
- zarządzanie przez jakość.

- **Międzynarodowe Stosunki Gospodarcze i Polityczne**

Kierunek prowadzony przez Instytut Międzynarodowych Stosunków Gospodarczych i Politycznych oraz Instytut Zarządzania; tytuł: mgr; planowane uruchomienie w roku 2001; specjalności w trakcie przygotowań.

Studia Podyplomowe

Instytut Organizacji i Zarządzania prowadził i prowadzi:

- ♦ Zarządzanie Systemami Produkcyjnymi – program Master

- ♦ Zarządzanie Przedsiębiorstwem
- ♦ Organizacja i Zarządzanie Szkołą (grant MEN)

Instytut Zarządzania

- ♦ Podyplomowe Studium Promocji, Reklamy i Public Relations
- ♦ Podyplomowe Studium Menedżerskie (w planie od 2000 r.)

5. Działalność naukowo-badawcza Instytutów

INSTYTUT INFORMATYKI I ZARZĄDZANIA

5.0. Profesorowie i doktorzy habilitowania

- Prof. dr hab. inż. Zbigniew Banaszak (informatyka, automatyka i robotyka)
- Prof. dr hab. Paul Dieter Kluge (nauki ekonomiczne)
- Prof. dr hab. inż. Reinhard Schramm (informatyka)
- Dr hab. inż. Eugeniusz Kuriata (informatyka)

5.1. Główne kierunki badań

1. Metody kodowania i ochrony danych, metody utajniania informacji oraz analiza wybranych metod utajniania informacji w kontekście zapewnienia odpowiedniego poziomu poufności i autentyczności, a także rozliczalności i niezaprzeczalności stosownego dokumentu elektronicznego, analizy wybranych algorytmów tworzenia szyfrów produktowych i analizy złożoności procedur szyfrowania i deszyfracji informacji.
2. Metody zarządzania logistycznego przepływem produkcji, algebraiczno - logiczne modele systemu wieloasortymentowej produkcji powtarzalnej, metody komputerowo zintegrowanego zarządzania, formalne modele logistycznych przedsiębiorstw wirtualnych, analiza wybranych strategii zarządzania nowoczesnym przedsiębiorstwem, np. Lean Production, Agile Manufacturing, analiza ograniczeń dostępnej infrastruktury technicznej, np. sieci Internet, technik multimedialnych, ochrony danych, itp.
3. Planowanie w czasie rzeczywistym suboptymalnych oraz bezkolizyjnych trajektorii manipulacyjnych robotów oraz współpracy wielu robotów kinematycznie redundantnych w otoczeniach kolizyjnych, a w szczególności planowanie trajektorii manipulacyjnych robotów nieredundantnych oraz redundantnych, przy uwzględnieniu różnego rodzaju ograniczeń nakładanych na ich ruch w oparciu o nieklasyczne metody sterowania optymalnego i wybrane zagadnienia sztucznej inteligencji.
4. Algorytmy uczenia zarówno z „nauczycielem” jak i „bez nauczyciela” dla różnych typów sztucznych sieci neuronowych, oparte na dowodach zbieżności proponowanych procedur uczących, szczególnie w zastosowaniach medycznych (rozpoznawanie epilepsji).

5.2. Projekty badawcze, w których brali lub biorą udział jako kierownicy lub główni wykonawcy pracownicy Instytutu

Międzynarodowe finansowane przez Unię Europejską:

- ESPRIT 7535 : NEUFODI\II, Neural Network Applications, European Project
- Project ADAPT, Adaptive Informationsverarbeitung fuer Therapieoptimierung, 01 IN 202D/2
- Piąty Ramowy Program Badań, Rozwoju Technologicznego i Prezentacji Unii Europejskiej V Programu Ramowego, numer PL9611/99/02-02.159/650. Temat grantu: Wirtualne Przedsiębiorstwo.

Projekty badawcze KBN:

- Metody sztucznej inteligencji w planowaniu i harmonogramowaniu procesów wytwarzania. 7 T07D 017 15 (prof. dr hab. inż. Z. Banaszak)
- Zastosowanie metod optymalizacji dynamicznej do planowania czasooptymalnych trajektorii robotów redundantnych przy ograniczeniach na ścieżkę chwytaka. 7 T 07 D 01414 (dr hab. inż. M. Galicki)
- Opracowanie nowej metodyki szyfrowania informacji z parametrami zbliżonymi do szyfrów z jednorazowym kluczem, zlecenie 331465, (dr hab. inż. E. Kuriata)
- Polityka bezpieczeństwa; badanie możliwości zastosowania szyfrów homofonicznych, (dr hab. inż. E. Kuriata)
- Metoda harmonogramowania zleceń w dedykowanych systemach wytwarzania o charakterze cyklicznym. T 07 D 025 15, (dr inż. S. Kłos, dr inż. D. Gattner)
- Metody koordynacji i lokalne algorytmy decyzyjne w systemach nadążnego sterowania produkcją. 8 T11A 021 18, (dr inż. S. Kłos, dr inż. D. Gattner)

5.3. Baza laboratoryjna (w budowie) i zbiory biblioteczne

Laboratorium Systemów Komputerowo Zintegrowanego Zarządzania Produkcją (10 stanowisk Pentium III i 1 serwer N), ma na celu umożliwienie studentom pracy z aplikacjami klasy MRPII/ERP; wspomaganie zarządzania działalnością podstawową przedsiębiorstwa produkcyjnego. W oparciu o stworzoną infrastrukturę informatyczną możliwa będzie realizacja tematów dotyczących: logistyki zaopatrzenia, produkcji i dystrybucji, zarządzania logistycznego, zarządzania gospodarką materiałową, controllingu, technicznego przygotowania produkcji, zarządzania projektami, rejestracji operacji i rejestracji czasu pracy w przedsiębiorstwie, planowania i sterowania przepływem produkcji, modelowania systemów i symulacji przebiegu procesów produkcyjnych.

Laboratorium Informacji Technicznej i Patentowej umożliwia prowadzenie zajęć dydaktycznych oraz badań w dziedzinie pozyskiwania, analizy i wykorzystania informacji technicznych i patentowych, przede wszystkim w oparciu o systemy baz danych on-line (klasyczne i internetowe) oraz na nośniku optycznym (CD-ROM). Główne obszary działalności edukacyjnej i naukowo-badawczej: naukowe, patentowe i gospodarcze bazy danych (online, WWW, CD-ROM), bibliometria online, automatyzacja badań bibliometrycznych, transfer wiedzy i technologii za pośrednictwem publikacji i baz danych online.

Dostępny sprzęt oraz zainstalowane programowanie umożliwiają przeprowadzanie szkoleń w zakresie wyszukiwania i analizy informacji naukowej, technicznej, a przede wszystkim patentowej w systemach on-line (m.in. korzystając z systemów dostępnych w

Internecie, takich jak esp@cenet, IBM Patent Server i USPTO Full-Text and Bibliographic Patent Databases).

Zbiory biblioteczne w dziedzinie informatyki i zarządzania stanowią ok. 3000 książek, prenumerowanych jest 15 czasopism w języku polskim oraz 6 czasopism zagranicznych.

5.4. Organizowane konferencje naukowe

- ❑ Konferencja Kooperacyjna Bawaria – Polska - co rok, od 1989 roku
- ❑ First International Workshop on Logistics - co rok, od 1999 roku

5.5. Współpraca z zagranicą

- Fachhochschule Würzburg, RFN (prof. Jurgen Herzog, prof. Manfred Kiesel - Betriebswirtschaft) – organizacja konferencji Bawaria - Polska
- University of Quebec, Hull, Kanada (prof. Marek B. Zaremba - Departament of Computer Science) – wspólne prace naukowe i dyplomowe, przygotowanie The 6th IFAC Workshop on Intelligent Manufacturing Systems
- University of Ukraine (prof. Leonid S. Yampolsky - System Technologies Institute) – wspólne publikacje prac naukowych oraz krótkie staże naukowe
- Hampton University, Virginia, USA (prof. Kelvin D'Souza - School of Bussines) – wspólna publikacja prac naukowych, staż naukowy prof. K. D'Souza w Instytucie Informatyki i Zarządzania PZ w 1999 roku.

5.6. Wykaz publikacji pracowników Instytutu w latach 1999-2000

Artykuły:

[1] Galicki M., Leistritz L., Witte H., *Learning continuous trajectories in recurrent neural networks with time-dependent weights,* IEEE Transactions on Neural Networks, Vol. 10, No. 4 (1999), 741-756.

[2] Galicki M., Leistritz L., Witte H., *Dynamical multilayer neural networks that learn continuous trajectories,* Pattern Recognition and Image Analysis, Vol. 9, No. 4 (1999) 604-608.

[3] Galicki M., *Time-optimal controls of kinematically redundant manipulators with geometric constraints,* IEEE Transactions on Robotics and Automation, Vol. 16, No 1 (2000).

[4] Kuriata E., *Hybrydowy system kryptograficzny dla potrzeb home bankingu,* W: Zastosowania rozwiązań informatycznych w bankowości. Prace Naukowe, Nr 828, Wyd. Akademii Ekonomicznej, Wrocław 1999.

[5] Kużdowicz P., *Odpowiedzialność za wyrób w Niemczech – nowe „reguły gry" dla polskich przedsiębiorstw.* TWF Informacje, Nr 3, Gorzów 1999.

[6] Gattner D., Skołud B., Banaszak Z., *Procedura rozproszonego sterowania przepływem wieloasortymentowej produkcji cyklicznej*. Przegląd mechaniczny, Zeszyt 15 (1999), 7-14.

[7] Saniuk S., Skołud B., Muszyński W., Banaszak Z., *Wariantowanie przepływu produkcji rytmicznej w warunkach ograniczeń logistycznych.* Zarządzanie Produkcją, Nr 3-4 (1999), 30-34.

[8] Saniuk S., Woźniak W., Gattner D., *Zarządzanie przepływem wieloasortymentowej produkcji rytmicznej w warunkach deterministycznych ograniczeń logistycznych,* Management, Vol. 3, No. 2 (1999), 249-262

[9] Witkowski K., *Struktura organizacyjna elementem efektywnego zarządzania logistycznego*. Logistyka a Jakość. T. 1, Nr 2 (2000), 12-13.

[10] Woźniak W., Saniuk S., Mądry M., *Komputerowo zintegrowane zarządzanie produkcją.* Management, Vol.3, No.2 (1999), 240-248.

Książki, rozdziały książek:

[1] Galicki M., *Wybrane metody planowania optymalnych ruchów robotów manipulacyjnych,* WNT, Warszawa 1999.
[2] Kuźdowicz P., *Wspieranie małych i średnich przedsiębiorstw w Republice Federalnej Niemiec na tle innych krajów członkowskich Unii Europejskiej*, TWG, Gorzów 1999.
[3] Morecki A., Knapczyk J. (edytorzy), Galicki M., i inni, *Podstawy robotyki. Teoria i elementy manipulatorów i robotów,* WNT, Warszawa, wyd. 3 uzupełnione i zmienione, 1999, (rozdziały 11 i 12)
[4] Morecki A., Knapczyk J. (Editors), Galicki M. et al., *Basics of Robotics,* Springer, Wien, New York 1999, (Chapters 11 and 12)
[5] Kłos S., Woźniak W., *Planowanie produkcji w przedsiębiorstwie wirtualnym.* w: Komputerowo Zintegrowane Zarządzanie (Red. Knosala R.), WNT, Warszawa 2000.

5.7. Członkostwo w zagranicznych towarzystwach naukowych

- prof. dr hab. inż. Zbigniew Banaszak - IEEE Robotics and Automation (no. 3232279)
  - IEEE Computer Society Association for Computing Machinery (no. 4408290)

5.8. Wykaz pracowników Instytutu będących członkami komitetów redakcyjnych czasopism naukowych:

a) krajowych

- prof. dr hab. inż. Zbigniew Banaszak - *Zarządzanie produkcją*
- dr hab. inż. Mirosław Galicki - *Management*

b) zagranicznych

- prof. dr hab. inż. Zbigniew Banaszak - *Journal of Electrical Engineering*
- dr hab. inż. Mirosław Galicki - *Applied Mathematics and Computer Science, Neural Networks, The International Journal of Robotics Research.*

INSTYTUT ORGANIZACJI I ZARZĄDZANIA

5.0. Profesorowie i doktorzy habilitowani

- Dr hab. inż. Magdalena Graczyk (inżynieria środowiska, zarządzanie środowiskiem)
- Dr hab. Wiesław Hładkiewicz (nauki społeczne)
- Dr hab. inż. Józef Kochanowski (logistyka)
- Dr hab. Danuta Markowska (socjologia)
- Dr hab. inż. Janina Stankiewicz (socjologia organizacji i zarządzania)
- Dr hab. inż. Anna Walaszek-Babiszewska (automatyka i robotyka, ekonometria)

5.1. Główne kierunki badań

1. Małe i średnie przedsiębiorstwa w infrastrukturze Środkowego Nadodrza.
2. Zarządzanie infrastrukturą i środowiskiem Środkowego Nadodrza.
3. Wdrażanie komputerowego wspomagania zarządzania w przedsiębiorstwach Środkowego Nadodrza.
4. Wizje przyszłego ładu społeczno-gospodarczego. Dylematy okresu transformacji a system wartości społeczeństwa polskiego.

5.2. Projekty badawcze, w których brali udział jako kierownicy lub główni wykonawcy pracownicy Instytutu

- Reprezentacja wiedzy i jej modele w zakresie opróbowania materiału dla systemów kontroli procesów przeróbki kopalin, 9T12A 006 10, (dr hab. inż. A. Walaszek-Babiszewska)
- Symulacyjne badania układów sterownia procesów przeróbki mechanicznej węgla, 9T12A 030 08, (dr hab. inż. A. Walaszek-Babiszewska)
- Badania marketingowe służące wspomaganiu strategii rozwoju regionalnego, PL 9209/95/04.02.1/020 (dr hab. inż. J. Stankiewicz jako kierownik zespołu: dr hab. inż. M. Graczyk, doc. dr H. Samujłło, dr A. Dębowski)

5.3. Baza laboratoryjna i zbiory biblioteczne

Baza laboratoryjna Instytutu opiera się na rozbudowanej sieci komputerowej z dwoma serwerami systemów sieciowych (Novell 3.12 , UNIX) oraz 42 komputerami terminalowymi. Sieć jest zintegrowana z Uczelnianą i Miejską Siecią Komputerową ZIELMAN, co umożliwia każdemu jej użytkownikowi dostęp do sieci Internet i jej standardowych usług, np. poczta elektroniczna, ftp, www.)

Instytut Organizacji i Zarządzania posiada cztery laboratoria dydaktyczne:

- Laboratorium Systemów Informacyjnych i Informatycznych
- Laboratorium Podstaw Informatyki
- Laboratorium Inżynierii Wiedzy
- Laboratorium Zastosowań Informatyki w Ekonometrii

W Czytelni Organizacji i Zarządzania zgromadzono ok. 7000 książek, prenumerowanych jest 35 czasopism w języku polskim oraz 2 czasopisma zagraniczne.

5.4. Organizacja konferencji

Od 1996 roku corocznie organizowana jest przez Instytut konferencja naukowa „Nowoczesne zarządzanie przedsiębiorstwem”.

5.5. Współpraca z zagranicą

- Projekt De Mesures Complementaires TEMPUS nr JEP 02018 1996/97, dotyczący tworzenia Centrum Innowacji, służącego wymianie innowacji między jednostkami organizacyjnymi Polski i innymi krajami, z udziałem Ecole de Maine w Saint- Etiene, Politechniki Wrocławskiej, Politechniki Szczecińskiej, (dr hab. inż. Janina Stankiewicz – organizator i koordynator)
- Projekt European Commun Structurel TEMPUS nr JEP – 07051-94 PL, którego celem było przygotowanie i realizacja programu studiów podyplomowych dla Top Menegmentu (dr hab. inż. Janina Stankiewicz – koordynator)
- Projekt Structural Joint European Project Grant Contact Nr S-JEP 09542-95 (MBA), którego celem było przygotowanie programu kształcenia Master Bussines Administration (dr hab. inż. Janina Stankiewicz – organizator i koordynator)
- Program SOCRATES – współpraca z BTU Cottbus (RFN)

5.6. Wykaz publikacji pracowników Instytutu w latach 1996-2000

Artykuły:

[1] Galicki M., Gawłowicz P., Łasiński K., *Minimum – energetic motions for redundant manipulators in work spaces inculding obstacles*, Archiwum Budowy Maszyn, T. XLIII, Zeszyt IV, (1996), 313-327.

[2] Graczyk M., *Proekologiczna strategia zarządzania przedsiębiorstwem*, Ekologia i Technika, 4 (22), (1996), 9-12.

[3] Markowska D., *Liens Locaux, relations interculturelles et identies*, Developpment local et developpment social, T. 2, Quebec 1996, 151-157.

[4] Walaszek–Babiszewska A., *Discrete probabilistic modelling of mineral processing* ARGESIM Report No.11(1997), 467-472. Proc. of IMACS Symposium on „Mathematical Modelling” Techn. Univ. Vienna 1997.

[5] Gawłowicz P., *Zastosowanie metod przeszukiwania heurystycznego do wyznaczania optymalnego sterowania robotów*, Studia z Automatyki i Informatyki, T. 23 (1998), 113-124.

[6] Graczyk M., *Quality and environmental protectionsas the main factor of global competition*, Management, 1 (1998), 50–59.

[7] Stankiewicz J., Walkowiak J., *Społeczne role i style działania z perspektywy praktycznych nauk społecznych*, Management, 4 (1998), 7-29.

[8] Graczyk M., Szuszkiewicz E., *Braunkohleforderung auf dem Gebiet der Euroregion Spree – Neisse - Bober und ihr Einfluss auf die Umwelt*, Ekologia Pogranicza, (1999) 21-26.

[9] Stankiewicz J., *Psychospołeczne opory wobec zmian i możliwości ich neutralizowania*, w: Zmiana warunkiem sukcesu, Wrocław 2000, 285-294.

[10] Hładkiewicz W., *La protection des Polonais en France, problemes d’ integration et d’ assimilation*, Textes re’ unis Edmond Gogolewski, Lille 1999, 193-202.

Książki:

[1] Stankiewicz J., *Socjologia organizacji*, II wydanie, Zielona Góra 1996.

[2] Stankiewicz J., Markowska D., Gołdyka L., *Socjologia ogólna. Wybrane zagadnienia.*, Zielona Góra 1998.
[3] Gołdyka L., Markowska D., Stankiewicz J., *Socjologia. Pojęcia, teorie, problemy*. Zielona Góra 1999.
[4] Graczyk M., *Zarządzanie proekologiczne,* Zielona Góra 1999.
[5] Stankiewicz J., *Komunikowanie się w organizacji,* wydanie II poprawione i uzupełnione, Wrocław 1999.

5.7. Członkostwo w zagranicznych towarzystwach naukowych

- Dr hab. Markowska Danuta - reprezentant Komitetu Nauk Etnologicznych PAN na Interkongresie Unii w Szwecji w 1996 roku, oraz w latach 1996-1998 członek Komitetu Narodowego ds. współpracy z Międzynarodową Unią Nauk Antropologicznych i Etnologicznych, delegat do Rady Stałej tej Unii.

5.8. Wykaz pracowników Instytutu będących członkami komitetów redakcyjnych czasopism naukowych:

- dr hab. inż. Janina Stankiewicz, dr hab. inż. Magdalena Graczyk, dr hab. Danuta Markowska – *Management* (czasopismo wydawane przez Instytut Organizacji i Zarządzania, dofinansowywane przez KBN)

INSTYTUT ZARZĄDZANIA

5.0. Profesorowie i doktorzy habilitowani

- Dr hab. Mieczyław Dudek (nauki ekonomiczne)
- Dr hab. Daniel Fic (organizacja i zarządzanie)
- Dr hab. inż. Wielisława Osmańska-Furmanek (informatyka, technologia informatyki)
- Dr hab. inż. Maciej Walkowiak (automatyka, systemy telekomunikacyjne)
- Dr hab. Klaus Wenzel (nauki ekonomiczne, zarządzanie)

5.1. Główne kierunki badań

1. Informacyjna infrastruktura zarządzania.
2. Problemy internacjonalizacji systemów edukacyjnych w perspektywie integracji europejskiej.
3. Oddziaływania multimedialnych technologii informacyjnych w zarządzaniu.
4. Multimedialne narzędzia alfabetyzacji ekonomicznej.
5. Analiza i synteza złożonych systemów i ich modele komputerowe.
6. Polityka fiskalna i pieniężna w gospodarce otwartej.

5.2. Projekty badawcze, w których brali lub biorą udział jako kierownicy lub główni wykonawcy pracownicy Instytutu:

- Program TEMPUS: Projekt JEP Nr 07660 nt. „Europejskie Studia Biznesu a Realizacja Porozumienia Europejskiego” (dr hab. inż. D. Fic)

- ♦ Program Phare Partnership: Project No 99PP/DE/13 nt. „Program wspierania małych i średnich przedsiębiorstw handlu detalicznego na przykładzie województwa zielonogórskiego w Polsce" (dr hab. inż. D. Fic, dr hab. K. Wenzel) (1998)
- ♦ Projekt badawczy KBN: projekt Nr IA/2215/1998 – „Multimedia w Zarządzaniu" (dr hab. inż. W. Osmańska-Furmanek)

5.3. Baza laboratoryjna i zbiory biblioteczne

Baza laboratoryjna Instytutu składa się z dwóch segmentów ulokowanych w campusach na Placu Słowiańskim oraz przy alei Wojska Polskiego. Sieć obejmuje 80 stacji roboczych i 4 serwery sieci lokalnych. Sieci lokalne pracuję pod kontrolą systemu UNIX. Podstawowym oprogramowaniem stacji roboczych jest oprogramowanie pracujące pod kontrolą systemu WINDOWS 95 i WINDOWS 98. Wszystkie sieci lokalne są zintegrowane z siecią szkolną a przez nią z siecią miejską ZIELMAN, co sprawia, że na każdej stacji roboczej użytkownik może korzystać z pełnego zakresu usług świadczonych przez ZIELMAN. Podstawą do projektowania aplikacji programistycznych są: COMPAQ VISUAL FORTRAN, F COMPILER IMAGINEI oraz MATHCAD 2000.

Laboratorium Projektowania Systemów Zarządzania jest wyposażone w pakiety DIANA oraz ANALIZATOR MENEDŻERA.

Laboratoria:

- Laboratorium Projektowania Systemów Zarządzania
- Laboratorium Multimedialnych Technologii Informacyjnych
- Laboratorium Podstaw Informatyki
- Laboratorium Telematyki I Systemów Sieciowych
- Laboratorium Modelowania I Symulacji Systemów
- Laboratorium Zarządzania Potencjałem Społecznym

Oprogramowanie wykorzystywane w laboratoriach:
PAKIETY: DIANA, ANALIZATOR MENEDŻERA, PROBLEMY MENEDŻERSKIE, PLAN STRATEGICZNY, BUSINESS PLAN, MENEDŻER TESTÓW UPSA; ADOBE PREMIERE, COREL DRAW 7.0 PL; WINDOWS NT 4.0; WINDOWS '98; WINDOWS '95; WINDOWS 3.11PL; OFFICE '97 MOLP; OFFICE 2000 PROF. PL.; F COMPILER IMAGINE1 FOR WIN95/NT; MATHCAD 2000 PREMIUM; LINUX SLACKWARE 7.0; MIRC; ICQ; GETRIGHT; CuteFTP;, COMPAQ VISUAL FORTRAN; oprogramowanie do nagrywania płyt CD;

Zbiory biblioteczne:

Biblioteka Instytutu Zarządzania posiada 2248 voluminów książek z zakresu nauk ekonomicznych, zarządzania, marketingu, finansów, rachunkowości, informatyki itp., prenumeruje w sposób ciągły 57 czasopism w języku polskim oraz 5 czasopism zagranicznych: *Manager Magazin, The Economist, Business Week, Journal of Small Business Manager, Kommerceskij Vestnik*

5.4. Konferencje naukowe:

- "Problemy zarządzania w instytucjach edukacyjnych w okresie transformacji systemowej w Polsce" – lata: 1995, 1997 i 1999 (cyklicznie).
- Konferencja kooperacyjna, Beratungsgemeinschaft. Handel Berlin e.V. – Instytut Zarządzania WSP TK 1998, 1999, sesja wiosenna i jesienna (cyklicznie).

5.5. Współpraca z zagranicą:

Instytut współpracuje z:

1. Uniwersytet Moskiewski, Wydział Ekonomiczny (D. Fic) [współpraca – prof. A. Jelisiejew].
2. Uniwersytet Tomski (D. Fic, M. Fic) [współpraca – prof. Gorelsky]
3. Hogeschool Drenthe Emmen (Holandia) – D. Fic [współpraca – prof. Strijker]
4. Fachhochschule Lausitz (Cottbus) – M. Fic [współpraca – prof. J. Gabriel]
5. Rosyjska Akademia Nauk w Moskwie (tematyka: „Strukturyzacja informacji multimedialnej w oparciu i hipertekstowy model dokumentu") – W. Osmańska-Furmanek.
6. Uniwersytet Techniczny w Dreźnie (tematyka: „Zarządzanie oddziaływaniem i percepcją komunikatów multimedialnych w edukacji menadżerów") – W. Osmańska-Furmanek.

(Oficjalne umowy o współpracy z jednostkami zagranicznymi nie zostały podpisane).

5.7.Wykaz publikacji pracowników Instytutu w latach 1998-2000

Artykuły:

[1] Fic D., *Education at the turn of the centuries,* w: Distantionnoe obrazovanie w Rossii: problemy i perspektivy, Moskowskij Gosudarstviennyj Universitet Ekonomiki, Statistiki i Informatiki, Moskwa, 1998, s. 499-508.

[2] Fic D., *Rozwój transgranicznej współpracy regionalnej w Europie* [w:] Polityka regionalna – Doświadczenia i stan badań, Rada Strategii Społeczno-Gospodarczej przy RM. Raport nr 20.

[3] Lubimow-Burzyńska I., *Zarządzanie finansami przez dyrektora szkoły,* [w:] Problemy edukacji w okresie transformacji systemowej w Polsce, Wydawnictwo ORGANON Zielona Góra 1999

[4] Osmańska-Furmanek W., *Technologie informacyjne w edukacji menedżerów,* [w:] Media a Edukacja, red. W. Strykowski, Poznań 1998, s. 565-572

[5] Osmańska-Furmanek W., Jędryczkowski J., *Projektowanie prezentacji multimedialnych,* [w:] Informatyka w Szkole, Lublin 1998, s.245-253.

[6] Walkowiak M., *Język i komunikacja,* [w:] Problemy edukacji w okresie transformacji systemowej w Polsce (red. Fic D.), Zielona Góra 1999.

[7] Korbicz J., Walkowiak M., Baranowski J., *ZIELMAN – Zielonogórska Miejska Sieć Komputerowa. Perspektywy rozwoju.* Konferencja Miejskie Sieci Komputerowe w Nauce, gospodarce i Administracji, POLMAN'99, Ośrodek Wydawnictw Naukowych, Poznań 1999.

[8] Tonder J., *Kryteria wyboru optymalnej metody rekultywacji zbiorników wodnych na przykładzie Jeziora Wolsztyńskiego* [w:] „Zagrożenia degradacyjne a ochrona jezior" Badania Limnologiczne, Uniwersytet Gdański 1998, Nr 1.

[9] Tonder J., *Problemy integracji ekologicznej rejonów przygranicznych na przykładzie województwa lubuskiego* [w:] Problemy edukacji w okresie transformacji systemowej w Polsce, Wydawnictwo ORGANON Zielona Góra 1999.

[10] Wenzel K., *Doświadczenia przy pracy z koncepcjami marketingu miasta w średnich miastach niemieckich* [w:] Problemy edukacji w okresie transformacji systemowej w Polsce, Wydawnictwo ORGANON Zielona Góra 1999

Książki i monografie:

[1] Fic D. (red.), *Zarządzanie i finansowanie w systemie edukacji w Polsce a integracja z Unią Europejską*, Zielona Góra 1999.
[2] Fic D., Wenzel K., *Handel detaliczny a rozwój miasta i regionu,* Wyd. ORGANON Zielona Góra 2000.
[3] Fic M., Wenzel K., *Wspieranie małych i średnich przedsiębiorstw handlowych,* Wyd. ORGANON Zielona Góra 2000.
[4] Osmańska-Furmanek W., *Nowe technologie informacyjne w edukacji,* LTN Zielona Góra 1999.
[5] Osmańska-Furmanek W., Jędryczkowski J., *Podstawy Multimedialnych Technologii Informacyjnych,* WSP Zielona Góra 1999.

5.8. Udział w komitetach redakcyjnych czasopism, członkostwo w towarzystwach naukowych:

Dr hab. inż. Daniel Fic:

- członek Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego
- członek New York Akademy of Sciences (USA)

Dr hab. inż. Wielisława Osmańska-Furmanek:

- członek komitetu redakcyjnego „Edukacja Medialna”
- członek Polskiego Towarzystwa Technologii i Mediów Edukacyjnych

Dr hab. inż. Maciej Walkowiak:

- Aplied Computational Electromagnetic Society (USA)
- IEEE (USA) od 1990r.
- IEEE Antennas and Propagations Society
- IEEE Electromagnetics Compatibility Society
- IEEE Computer Society
- IEEE Communications Society
- Fortran Section of Royal Comp. Society (Anglia)

INSTYTUT MIĘDZYNARODOWYCH STOSUNKÓW GOSPODARCZYCH I POLITYCZNYCH (w organizacji)

W projekcie – punktowy system ocen – ECTS.

5.0. Profesorowie i doktorzy habilitowani

- Prof. dr hab. Uwe Schaarschmidt (psychologia zarządzania)
- Dr hab. inż. Maria Fic (ekonomia, organizacja i zarządzania)
- Dr hab. inż. Marek Furmanek (informatyka, zarządzanie informatyką)
- Dr hab. Lesław Koćwin (ekonomia, nauki polityczne)
- Dr hab. Tatiana Rongińska (psychologia zarządzania)

5.1. Główne kierunki badań

1. Współdziałanie transgraniczne i regionalne Polski z Unią Europejską.
2. Rola małych i średnich przedsiębiorstw w rozwoju regionalnym.
3. Społeczne i ekonomiczne skutki transformacji systemowej w Polsce.

4. Transgraniczne polsko-niemieckie powiązania społeczno-gospodarcze.
5. Problemy internacjonalizacji systemów edukacyjnych w perspektywie integracji europejskiej.
6. Technologie informacyjne, jako narzędzie komunikacji społecznej
7. Zdrowie psychiczne w zawodach związanych z pracą z ludźmi.
8. Psychologia rozwoju profesjonalnego człowieka.
9. Preferowane style przewodzenia ludziom u progu XXI wieku. Atuty przywództwa transformacyjnego i samoprzywództwa. Sylwetka i osobowość lidera przyszłości. Psychologiczne aspekty wywierania wpływu na innych.
10. Inteligencja emocjonalna w organizacji i zarządzaniu. Udział EQ w kreowaniu sukcesu osobistego i zawodowego.

5.2. Projekty badawcze, w których brali lub biorą udział jako kierownicy lub główni wykonawcy pracownicy Instytutu:

- Program TEMPUS: Projekt JEP Nr 07660 nt. „Europejskie Studia Biznesu a Realizacja Porozumienia Europejskiego" (M. Fic)
- UFU Unabhängiges Institut für Umweltfragen (program badawczy Projektgruppe Internationale Arbeit Grüne Liga Berlin „Współpraca obywatelska a ochrona środowiska – Ochrona środowiska i współpraca obywatelska w regionach przygranicznych Polski i Niemiec /1997-1998/") – L. Koćwin
- Fundacja Eberta – Biuro Dresden RFN (w zakresie polsko-niemieckiej współpracy transgranicznej) – L. Koćwin,
- Organizator: Zentralstelle Graschaft Glatz – Altona RFN (niemiecko-polski projekt badawczy dotyczący twórczości Josepha Wittiga) – L. Koćwin

5.3. Baza laboratoryjna

Laboratoria

- Laboratorium Globalnej Komunikacji Informacyjnej:
- Centrum Diagnostyki Menedżerskiej (w organizacji)

Oprogramowanie wykorzystywane w laboratoriach:
PAKIETY: MENEDŻER TESTÓW UPSA; ADOBE PREMIERE, COREL DRAW 7.0 PL; WINDOWS NT 4.0; WINDOWS '95; OFFICE '97 MOLP; GETRIGHT; CuteFTP; oprogramowanie do nagrywania płyt CD;
Wszystkie komputery są przyłączone do sieci lokalnej i Internetu.

5.4. Współpraca z zagranicą

Instytut współpracuje z:

- Uniwersytet Moskiewski, Wydział Ekonomiczny (M. Fic) [współpraca – prof. A. Jelisiejew].
- Uniwersytet Tomski (M. Fic) [współpraca – prof. Gorelsky]
- The Ohio State Uniwersity– Department SME – M. Fic [współpraca – dr K. Ashmore]
- Fachhochschule Osnabrück (Niemcy) – M. Fic
- Fachhochschule Lausitz (Cottbus) – M. Fic [współpraca – prof. J. Gabriel]
- Rosyjska Akademia Nauk w Moskwie (tematyka: „Strukturyzacja informacji multimedialnej w oparciu i hipertekstowy model dokumentu") – M. Furmanek

- Uniwersytet Techniczny w Dreźnie (tematyka: „Zarządzanie oddziaływaniem i percepcją komunikatów multimedialnych w edukacji menadżerów”) – M. Furmanek
- UFU Unabhängiges Institut für Umweltfragen (program badawczy Projektgruppe Internationale Arbeit Grüne Liga Berlin „Współpraca obywatelska a ochrona środowiska – Ochrona środowiska i współpraca obywatelska w regionach przygranicznych Polski i Niemiec /1997-1998/”) – L. Koćwin
- Fundacja Eberta – Biuro Dresden RFN (w zakresie polsko-niemieckiej współpracy transgranicznej) – L. Koćwin,
- Polska Rada Ruchu Europejskiego (kierowana przez Andrzeja Wielowieyskiego) – L. Koćwin (członek rady),
- Organizator: Zentralstelle Graschaft Glatz – Altona RFN (niemiecko-polski projekt badawczy dotyczący twórczości Josepha Wittiga) – L. Koćwin
- Uniwersytet w Poczdamie, Zakład Posychologii osobowości i Różnic Indywidualnych (tematyka: „Zdrowie psychiczne w zawodzie nauczycielskim i w zawodach związanych z pracą z ludźmi” – kierownicy projektu: T. Rongińska, U. Schaarschmidt (kierownik zakładu)

(Oficjalne umowy o współpracy z jednostkami zagranicznymi nie zostały podpisane).

5.5. Wykaz publikacji pracowników Instytutu:

Artykuły:

1. Fic M.: Agenda 21 jako podstawa zintegrowanego zarządzania gminą [w:] Ekologia Pogranicza (Ökologie der Grenzregionen) Gorzów 1999.
2. Fic M.: Kompetencje regionów europejskich w zakresie aktywizowania rozwoju gospodarczego i społecznego [w:] Aktywizacji społeczności lokalnych w procesie integracji europejskiej (red. Z. Wołk), Zielona Góra 2000.
3. Furmanek M., Technologia informacyjna w zarządzaniu szkołą [w:] Dyrektor szkoły, 12, Warszawa 1999, 31-35.
4. Furmanek M., Kształcenie informatyczne jako element edukacji technicznej [w:] Dydaktyka techniki. Stan rozwoju – teorie – zadania, Zielona Góra – Halle 1999, s. 266-277.
5. Koćwin L., Obywatelskie nieposłuszeństwo” – środkiem zabezpieczenia interesu publicznego w zakresie ochrony środowiska, [w:] Ochrona środowiska w Polityce, pod redakcją H. Lisickiej, Wrocław 1999, s. 219-237
6. Koćwin L., Verbandsklagepraxis in Polen. Rechtsmittel und außerrechtlicher Mittel („Bürgerlicher Ungehorsam”) in der Tätigkeit der gesellschaftlichen Organisationen, [in:] Bürgerbeteiligung und Umweltrecht in Polen und Deutschland, Berlin 1999, s. 101-111
7. Korcz I., Inteligencja emocjonalna menedżerów oświaty w dobie reformy edukacji [w:] Problemy edukacji w okresie transformacji systemowej w Polsce - Zielona Góra ORGANON 1999
8. Rongińska T., Vergleicende Untersuchungen zur psychischen Gesudheit von Lehrerinnen und Lehere in Brandenbrg und Polen, [w:] „Zdrowie psychiczne w zawodzie nauczycielskim”, Zielona Góra – Potsdam 1998.
9. Rongińska T., Kondycja psychiczna legnickich nauczycieli w świetle badań empirycznych [w:] Diagnoza Edukacyjna, Legnica 1999, s. 150-160
10. Ślusarz B., Wybrane problemy edukacji ekonomicznej w okresie transformacji systemowej w Polsce [w:] Problemy edukacji w okresie transformacji systemowej w Polsce (red. Fic D.), Zielona Góra 1999.

Książki i monografie:

1. Fic M., Wenzel K., Wspieranie małych i średnich przedsiębiorstw handlowych, Wyd. ORGANON Zielona Góra 2000.
2. Rongińska T., AVEM. Wzorzec zachowań i przeżyć związanych z pracą. Podręcznik do testu, Katowice 2000.

5.6. Udział w komitetach redakcyjnych czasopism, członkostwo w towarzystwach naukowych:

Dr hab. inż. Maria Fic

- Stowarzyszenie Organizatorów Ośrodków Innowacji i Promocji Przedsiębiorczości w Polsce
- członek Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego
- członek New York Akademy of Sciences (USA)

Dr hab. inż. Marek Furmanek:

- członek Polskiego Towarzystwa Technologii i Mediów Edukacyjnych

Dr hab. Lesław Koćwin

- Towarzystwo Naukowe Prawa Ochrony Środowiska we Wrocławiu

Dr hab. Tatiana Rongińska

- Polskie Towarzystwo Psychologiczne